

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CLEAN POINT

MEG JONES

Scottie Sinclair has met her match.
On and off the court.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

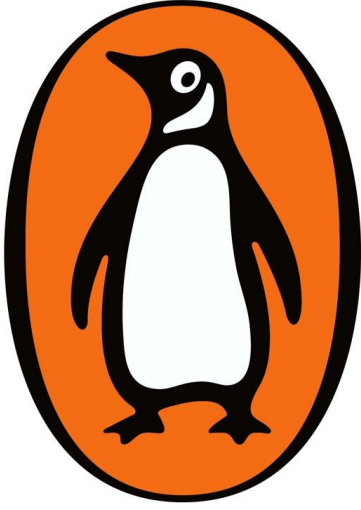
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Çeviri Kitaplar Telegram
<https://t.me/cevirigiller>

Yazar Hakkında

Meg Jones, on iki yıl önce yeni başlayanlar için tenis dersleri almış (iki blok boyunca ve hala sınıfının en kötüsüydü) ve raketi bırakıp yerine bir kitap almış İskoç bir romantizm yazarıdır.

Meg, hem kurgusal hem de kurgusal olmayan sporlarda kadın temsili konusunda tutkulu ve sonunda kalemi kağıda dökmeden önce iki yıl boyunca bir tenis romantizmi fikriyle sürekli dikkati dağıldı. *Temiz Nokta* Meg'in ikinci kitabı.

Meg'i Instagram'da @megjoneswrites adresinde çok fazla zaman geçirirken bulabilir veya güncellemeler için haber bültenini takip edebilirsiniz.

OceanofPDF.com

Meg Jones

CLEANPOINT

OceanofPDF.com

Sevdikleri bir sporla ilk kez pop kültürü aracılığıyla tanışan herkes için. Bu bir dizi, film, müstehcen bir aşk romanı ya da Taylor Swift'in erkek arkadaşı bile olabilir. Sizin

Takımınızı bulma yolculuğu da en az diğerleri kadar meşrudur.

GO SPORTS!!!!

OceanofPDF.com

Yazarın Notu/İçerik Uyarısı

Bu romanda aşağıdaki konu/konulara değinildiğini lütfen unutmayın:

- Açık kapı sahneleri ile baştan sona müstehcen içerik (Dicktionary kitabın arkasında mevcuttur)
- Tacizci baba/koç
- Kasıtlı ve gizli ilaç/tıbbi kötüye kullanımdan bahsedilmesi
- Eğitim nedeniyle düzensiz beslenmeden bahsedilmesi
- Alkol tüketimi
- Cinsel taciz
- Sözlü taciz/Slut shaming

Umarım bu konuları hak ettikleri özenle yazmışımdır.

OceanofPDF.com

Çalma Listesi

Vampir - Olivia Rodrigo
Yaşlanıyor - Maisie Peters
Burn Alive - The Last Dinner Party
Body And Mind - Girl in Red
Lisbon - Wolf Alice
You're Just A Boy (And I'm Kinda The Man) - Maisie Peters Kahvaltı -
Dove Cameron
Yeterince Güçlü Değil -
boygenius Konuşacak mıyız? -
Sam Fender
\$20 - boygenius
Crystal Clear - Hayley Williams
Shatter - Maggie Rogers Norgaard
- The Vaccines
NDA - Billie Eilish
Evde Eğitim Gören Bir Kızın Baladı - Olivia Rodrigo
Meltdown - Niall Horan
Brezilya - Declan McKenna
Wildest Dreams (Taylor's Version) - Taylor Swift The
Walls Are Way Too Thin - Holly Humberstone Family
Friend - The Vaccines
Final Girl - CHVRCHES Would've
Could've Should've - Taylor Swift
Yalan Söylemekten Daha Kolay - Halsey
Dream Girl Evil - Florence+ The Machine True
Blue - boygenius
How Not To Drown (feat. Robert Smith) - CHVRCHES
hoax - Taylor Swift
Öpücükleri Silme - Wolf Alice

Superbloodmoon (feat. d4vd) - Holly Humberstone
Lullabies - CHVRCHES
Eat Your Young - Hozier
"Slut!" - Taylor Swift
bet u wanna - Sabrina Carpenter
History Of Man - Maisie Peters
Tenis Kortu - Lorde
Önce Sen - Paramore Barış
- Taylor Swift
Call Me Lover - Sam Fender I
Like You - Harry Strange
My Lady of Mercy - The Last Dinner Party Castles
Crumbling (feat. Hayley Williams) - Taylor Swift
Tanrıyı Çal - Sam Fender
Dünyanın Sonunu Başkasıyla İzlemek İstemiyorum - Clinton Kane Yeşil Işık
- Lorde
I Know Places (Taylor's Version) - Taylor Swift The
Great War - Taylor Swift
Karma - Taylor Swift
I Know The End - Phoebe Bridgers The
Alchemy - Taylor Swift
Clean (Taylor's Version) - Taylor Swift Spotify
çalma listesi:

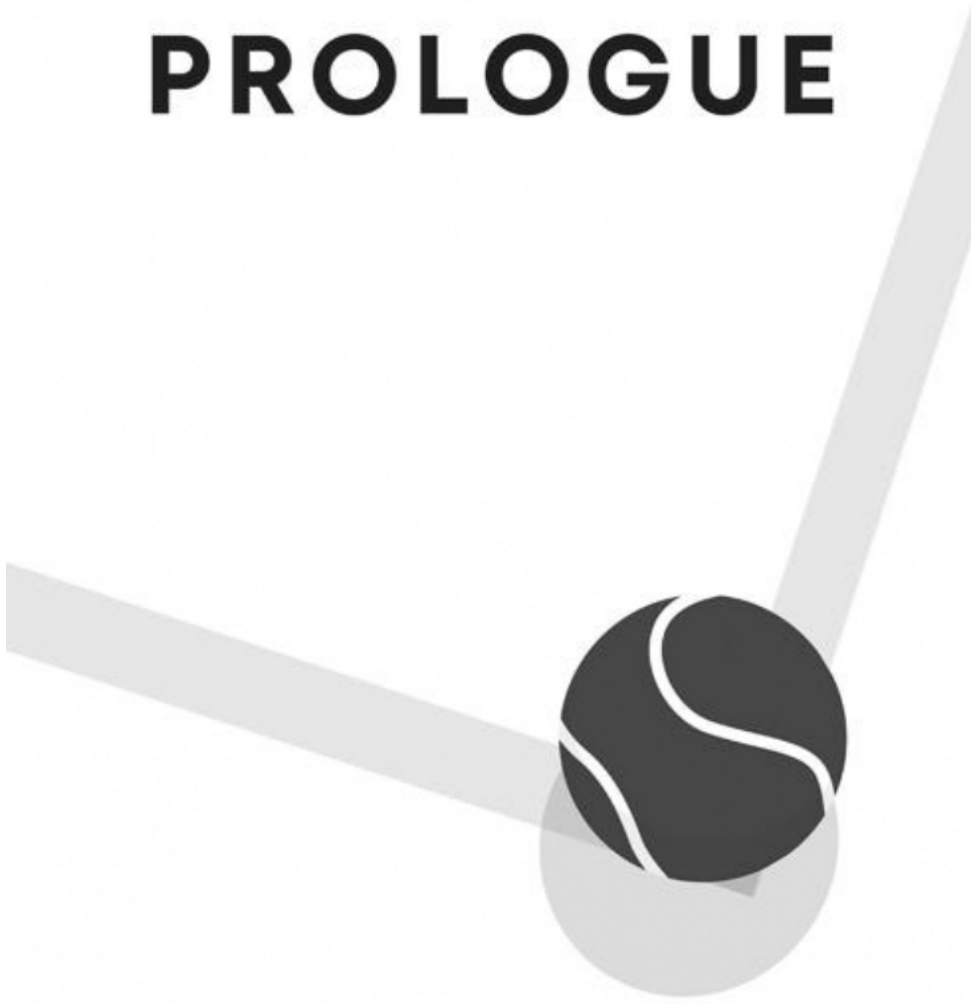
[https://open.spotify.com/playlist/1c3rpwFVLgC6bNRtETWi9M?
si=e5ecd99c838f4fd3](https://open.spotify.com/playlist/1c3rpwFVLgC6bNRtETWi9M?si=e5ecd99c838f4fd3)

Clean Point - The Playlist'i ziyaret etmek için tarayın veya dokunun

OceanofPDF.com

PROLOGUE

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Scottie

vampir - Olivia Rodrigo

Bir  m r boyu sporla yatıp kalkmış ve kanını akıtmıştı. Temmuz ortasında sıcak bir yaz günü, Wimbledon'ın Merkez Kortu, Tek Kadınlar Finali. İlk set onundu. İkincisi benim.     nc  ve final o kadar yakındı ki, ellerim kazananın çanağının ağırlığını hissetmek için neredeyse ağırıyordu.

Raketi sıkıca kavrayarak küçük yeşil topu çim yüzeyde ritmik bir şekilde sektirdim. Ben saydık a küçük g mb rt ler geniş, sessiz arenada yankılanıyordu.

Bir. İki.   . Tıpkı babamın eskiden yaptığı gibi.

Tıka basa dolu, aşırı sıcak kalabalığa hızlı bir bakış atarak aile locasını buldum ve anında ona kilitlendim. Kendisi de eski bir tenisçi olan bu adam otuzlu yaşlarının sonunda emekli olmuş ve gözünü benim yeteneğimi geliştirmeye dikmişti. şimdi hevesle öne doğru eğilmiş, kollarını dizlerine dayamış, ellerini birbirine kenetlemiş, korttaki her hareketimi takip ediyordu.

Eminim o da saymıştır.

Memnun bir baş sallama ve küçük bir gülümsemeyle önüme odaklandım ve rakibim Dylan Bailey'nin servisim için hazır ve sabırsız bir şekilde bir o yana bir bu yana kaydığını gördüm.

Topu havaya fırlatmadan önce doğudan esen rüzgârın dinmesini bekledim. Nefes vererek raketimi serbest bıraktım, topla çarpıştım ve onu bir füze gibi kortun diğer tarafına fırlattım.

Böylece son savaş başlamış oldu.

Dylan vuruşuma karşılık verdi, raketini hızla havaya kısa bir backhand vuruşu yaptı. Kortun diğer tarafına doğru hamle yaptım ve karşılık vermek için kolumu uzattım. Ralli devam etti, her vuruşa zahmetsizce karşılık verirken vuruş üstüne vuruş yaptı.

Rakibim ölümcüldü. Tek bir hata yapardı ve onu yakalayıp kullanır ve zafere ulaşırdı. Benim gibi o da ilk Grand Slam şampiyonluğunun peşindeydi. Ve bugün, ikimizden biri çekip gidecekti. Bu işi bitirmek ve kazanmak istiyorsam tek bir yanlış adımı bile göze alamazdım. *Sonunda* kazanmak. Kalbimin çılgınca atışlarını bir kenara ittim, üzerime sabitlenmiş yaklaşık on beş bin çift gözün delici bakışlarını görmezden geldim. Odağım sadece hayatım boyunca durmaksızın çalıştığım tek hedefe odaklandı.

Geri ver şu lanet topu.

Kalabalık içimizden birinin bocalamasını beklerken sıcak hava gerginliğin ağırlığıyla ağırlaştı. Gerginlik hissediliyordu, boğucu ve klostrofobikti. Beni yakalayan bir başka voleyle karşılık verirken homurtuları yoruldu. Telleri topun arkasını oydu. Geriye doğru döndü, çimlere çarptı, zar zor sekti.

Kalbim küt küt atıyor, adrenalin dalgası beni kortun bir tarafından diğer tarafına itiyordu. Kollarımı kadar gererek, raketimin üst kenarı ile top arasındaki mesafeyi kapatmak için tüm gücümü sarf ederken raket üzerindeki kavramamı gevşettim. O anda, milisaniyeler sonsuzluk gibi geldi.

Yıllar süren antrenmanlar, avuç içlerimdeki kanlı kabarcıklar ve yine de oynamaya devam etmek, katılabildiğim tüm turnuvalara seyahat etmek, raketimin telleri kopana ve lanet şeyi yeniden bağlayıp yeniden başlamanın için bağırılana kadar top üstüne top üstüne top vurduğum her antrenman seansı. Beni buraya getirmiş, bu sahaya çıkarmış, vücuduma bir saniyede çimlerin üzerinden koşup bu lanet dönüşü yapmak için gereken gücü ve direnci vermişti.

Bileğim bir fiske vurdu, raketimin üst kenarı topla buluştu ve topa geri vurdu. Top filenin üzerinden atlayarak diğer taraftaki boş alana fırladı, ardından kortun dışına fırladı ve ... ıskalamıştı. Kalabalığın gürültüsü patladı, gürültü her zamanki gibi kulakları sağır ediyordu, etrafıma bakıp her şeyin benim için olduğunu anladığımda ayak parmaklarımı kıvıran çığlıklar yükseldi.

'Oyun, set, maç - Rossi-'

Ben kazanmıştım. Bu benimdi. Çürükler ve gergin, ağrıyan kaslarla kazanıldı. Sabahları erken kalkarak, arkadaşlarla partileri kaçırarak ve tüm

Antrenman, uygulama ve iyileşme ile meşgul olan parçalarım. Bunun içindi. Ben bir Grand Slam şampiyonuydum.

Sonunda başarmıştım.

Duygularımı bastırırken nefesimi tutmaya çalıştım, rahatlama beni bir gelgit dalgası gibi vurdu. Tökezleyerek ağa doğru ilerledim ve Dylan'ın elini tutmak için kolumu uzattım. Elleri benimkiyle buluştu, parmakları zaten ağrıyan elimin etrafında acı verici bir şekilde sıkılırken avuç içi terlemişti. Acıyla irkildim ama bakışları sadece bana kaydı.

Elimi öne doğru çekerek bedenimi kendine yaklaştırdı. Kalabalıktan bakıldığında bu bir sarılma gibi görünebilirdi ama öyle değildi, yorucu maçtan sonra onun güç rezervi benimkinden çok daha fazlaydı.

Kulakları sağır eden tezahüratın arasında sözleri neredeyse kayboluyordu ama dudaklarını kulağıma dayayarak alay etti: 'Bu duyguyu unutma Scottie. Sonsuza kadar sürmeyecek.

Arkasını dönüp beni kalabalığın arasına bırakırken görevliler de tebrik için yanıma geldi. Dylan konuşmasını yaparken, ikincilik plaketini alırken ve beklenen bir yenilgi ifadesiyle her zamanki insanlara teşekkür ederken o an fark edilmemiş gibi görünüyordu. Sözleri kafamda dönmeye devam etti ve zaferime rağmen içimde bir huzursuzluk oluştu.

Parmaklarım Venüs Gülsuyu Kabı'nın soğuk cilalı gümüşüyle buluştuğunda, o an beni tamamen sardı. Birkaç ay önce dizimden sakatlandıktan ve antrenmanlarım durma noktasına geldikten sonra bile bırakmayı düşündüğüm her anı hatırladığımda rahatladım. Aylarca sahalardan uzak kalacağımdan emindim.

Etrafımdaki kameraların flaşları patlarken tabağı yüksekte tutarak tekrar oyuncu locasına baktım ve babamı buldum. Gözleri benim üzerimdeydi, dudaklarında sıcak bir gülümseme vardı, elleriyle gözlerini siliyordu. Gururunun üzerime yayıldığını hissedebiliyordum, sonunda kendi unvanımı onunkinin yanına koymuştum.

Mirasını devam ettirmek, beni onun görevini devralmam için eğitmek, son on yıldır odak noktasıydı ve şimdi hepsi karşılığını verdi.

Tüm bu başarı, bu zafer onun desteği ve mirasıyla iç içeydi. Eğitimimin ilk başladığı beş yaşımdan itibaren sabahın dördünde kalkıp kahvaltı hazırlar ve antrenmanlar düzenlerdi. Uzmanlardan oluşan bir ekip kurarak elimdeki en iyi kaynaklara sahip olmamı sağladı. Onun adanmışlığı benimkiyle eşleşti, hatta aştı ve yorulmadan çalıştı, zafer hayallerimi paylaştı ve yolculuğumuzun her adımına kalbini döktü.

Törenin geri kalanı şampanya ve kutlamaların mutluluk veren sisi içinde akıp gitti. Çanağı başımın üzerine kaldırıp sahada dolaşırken ve her şeyin gerçekliğini içime çekerken kalabalık vızıldıyordu. Sonunda içeri girdiğimizde, ekibim ve heyecanlı basın tarafından kuşatıldığımızda, bunaltıcı yaz sıcağı serin bir rüzgarla eriyip gitmişti.

Sıcak yaz akşamında güneş battığında, haftalarca süren yorucu rekabetten yorgun düşmüştüm. Erkenden eve, hâlâ babamla birlikte yaşadığım eve gittim. Sınırlar iyi olurdu ama her sabah birlikte antrenman yaptığımız için ayrı yaşamak mantıklı gelmiyordu.

Geçen yıl yirmi iki yaşına bastığımdan beri havuz evine taşındım, bu bana biraz bağımsızlık ve kendime ait diyebileceğim bir alan sağladı, ancak erişim için hala ana evden geçmem gerekiyordu.

Bahçeyi hedefleyerek koridorlarda dolaşırken mutfaktan bir ses . Tanıdık bir ses yükselmeden önce bir an durdum.

Babamın sağ kolu Jon, 'Ona ,' dedi. Birkaç yıl önce takımımıza katılmıştı ve antrenmanlarda sık sık babamın yerini doldururdu.

Adımlarıma dikkat ediyordum, sessizce mutfığa yaklaşıyordum, midemin çukurunda büyüyen bir şüphe vardı. Babam cevap verdiğinde, bu şüphe tam anlamıyla korkuya dönüştü.

"Bilmesine gerek yok.

Jon'un muhalif sesi yankılandığında endişem damarlarımda dolaşmaya başladı. 'Bunu yapmana katılmıyorum. Bu onun vücudu ve sen onun uğruna çalıştığı her şeyi riske atıyorsun.

'Riske girmek hiçbir şey yapmamak olurdu. Son on üç yılda yaptığım şey onun kariyeri içindi. Arkama yaslanıp atışını kaçırmamasını izlemeyecektim.

Konuşmalarının ağırlığı havada asılı kaldığında farkına vardım, beni endişe ve korkuya boğulmuş bir halde diken üstünde bıraktı. Sözlerinde saklı şifreli anlamı çözmeye çalışırken zihnim sorularla doldu. Ben, benden bahsediyor , değil mi?

Az ya da çok aç karnına içtiğim birkaç kadeh şampanyadan mı, yoksa doğru mu duyduğumdan emin değildim. Mutfığa bakarken gölgelerden uzak durarak yaklaştım.

Jon ve babam gergin bir yüzleşmeye kilitlenmişlerdi, geniş mermer ada onları ayırıyordu. Babamın sırtı bana dönüktü, ben ise Jon'un yüzüne kazınmış stres çizgilerini görebiliyordum. Babamın sesi kesildi

bir kez daha tehdit dolu bir sesle konuştu. 'Neyin tehlikede olduğunun çok farkındayım. Benim adım, benim mirasım, o devam ediyor. Ben de en az onun kadar risk altındayım.

Jon araya girmeye çalışırken sesi pişmanlık ve aciliyet karışımıyla titredi, kelimeleri boğazına takıldı. "Matteo, ben-

Bir , canıma tak etmişti. Yeni bir kararlılıkla mutfığa girip ileri doğru adım atarken çaresizlik tenimi tırmalıyordu. Jon'un puslu gözleri benimkilerle karşılaşınca şaşkınlıkla açıldı. Vücudu geri çekildi ve tezgâhtan uzaklaştı.

"Neden bahsediyorsun?" diye sordum.

Babam yavaş yavaş yüzünü bana döndü. Karanlığın gizlediği bakışları tedirgin edici bir yoğunluk taşıyordu. Hesaplanmış bir sakinlikle, 'Bir şey yok. Yatağa gitmelisin. Çok fazla içmişsin.

Kurnazca bir reddetmeyle karışık sözleri, içimde yanan kararlılığı daha da körükledi.

"Baba, ne oldu? Bir kez daha bastırdım, sesim titriyordu, hissettiğim kadar büyük bir şey olamayacağından emindim. Ama odadaki hava söylenmemiş gerçeklerle ağırlaşırken, ben durdum. Cevaplar için umutsuzca Jon'a döndüm, bakışlarım ona sabitlendi, sessizce açıklık için yalvardım. "Jon, anlat bana.

Jon'un yüz ifadesi değişti; acı dolu bir pişmanlık yüzüne kazınmıştı. Başını salladı, özrünü dile getirirken gözleri benimkilerle buluşamadı. "Özür dilerim, evlat.

Panik göğsümü ele geçirdi, beni boğmakla tehdit ediyordu. Ellerimi şiddetle sıktım, tırnaklarım avuç içlerime batıyor, bir nebze olsun kontrolümü korumak için savaşıyordum. Çabuk sinirlenmem Rossi evinin sınırları içinde iyi bilinirdi.

"Bunu sabah konuşuruz," diye yeniden başladı babam, yüz ifadesinden gerçekle ilgili hiçbir ipucu yoktu. Tavrı çok sakin, çok inandırıcıydı. Bir anlığına ona inanmamı sağladı. Belki de o ona inanmak *istiyordum*. Ama bakışlarım tezgahın üzerinde duran hap şişesine takıldı, tanıdık yeşil sabah smoothie'min yanında ezilmiş beyaz bir toz.

Ve babam, heybetli figürüyle onu benim görüşümden korumak istercesine kasıtlı olarak önüne geçtiğinde, gerçeği gizlemek artık çok geç olduğu anlaşıldı.

"Düşündüğüm şey bu mu?" diye söylemeyi başardım. Her kelime zorlandıkça sesim geriliyordu. Odadaki gerilim tırmanıyor, her geçen saniye kopmakta olan fırtınayı daha da şiddetlendiriyordu.

Babamın ifadesi , soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalışmadan önce gözlerinde bir endişe titreşimi dans etti. Sesi hafifçe dalgalandı, özenle hazırlanmış cephesinde bir çatlak oluştu.

"Anlamıyorsun.

"Haklısın. Bilmiyorum,' diye itiraf ettim başımı sallayarak. Sesim gibi ve sert çıkmıştı. "Bunu bana açıkla.

"Çok yavaşsın. Aylardır hiçbir gelişme yok. Havlu atmaya hazırdın. Hatırlıyorsun, değil mi?" Sesi titriyordu, sözlerinin arasından bir pişmanlık sızıyordu. Ama ona güvenmemeyi öğreniyordum. "Daha fazla mücadele etmeni izleyemezdim. Kendini hırpalıyordun, bunu görebiliyordum. Bu yüzden bir plan yaptık.

"Bir plan yapmışsın," araya girdi Jon, dikkati bana çevrilmeden önce kaşları çatılmıştı. "Scottie, bu gece öğrendim.

Babam Jon'un sözünü duymazdan geldi ve onun yerine bir adım daha yaklaştı, kollarını gerçekten tehlikeli olmadığını, hala benim babam olduğunu göstermek istercesine açtı. 'Sence Dylan Bailey de bunu yapmıyor mu? Bunu herkes yapıyor. Bundan kaçınmanın bir yolu yok.

Kalbim çöktü, ihanet omuzlarıma çöktü. Ne kadar acı verirse versin cevaplanması gereken soruyu sorarken durumun büyüklüğü beni ezmekle tehdit ediyordu.

"Sen..." Duraksadım, sözlerini neredeyse düşüncemi tamamlayamayacaktım.

Herkes yapıyor.

Yutkundum, dünyam etrafımda yıkılırken kararlılığımı bulmaya çalıştım. Beni yetiştiren, elime tenis raketi veren ve bana bildiğim her şeyi öğreten adamın portresi birkaç dakika içinde değişti.

"Aldattın mı?" Sonunda başardım.

Oda boğucu bir sessizliğe gömüldü. Artık tüm çıplaklığıyla gözler önüne serilen gerçek, hükmünü bekliyordu. İfşaatlar babamla ilgili sahip olduğum imajı paramparça etmiş ve beni sonuçlarıyla boğuşmak zorunda bırakmıştı. Bir zamanlar kopmaz olan aramızdaki bağ şimdi uçurumun kenarında duruyordu.

"Evet. Cevabı mutfakta yankılandı ve aramızdaki yırtık fizikseldi. Asla onarılamayacak bir fay hattı kaymıştı.

Tekrar konuşurken bir milim bile kıpırdamadım, Ya ben?

"Buna ihtiyacın vardı. "Kızımın tekrar kaybetmesini izleyemezdim." diye yalvardı.

Başımı salladım ve bakışlarımı ondan ayırdım. Tek bir kelime zihnimde yankılanırken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı. Eğer hepsi beni bulursa bana takacakları bir isim.

koridorlarda ve soyunma odalarında . Bununla hiçbir ilgim olmadığını kanıtlayabilsem bile ne olarak damgalanacağımı. Ne olduğumu.

Hile. "Ne süre? *Hile.*

"Scottie. Adımı söyleme şeklinden nefret ediyordum. İhanetten nefret ettim. Bunu benim için yaptığını düşünmesinden, onsuz zayıf olduğumu düşünmesinden nefret ettim. Benden çaldığı şeyden nefret ettim.

Hile.

"Ne kadar ? Kontrolüm gevşemeye başladığında sesim titredi, ayaklarım altımdan güçsüzleşti.

Sonunda, 'İki ay' diye cevap verdi.

Zihnim acele ediyordu ama nedenini zaten biliyordum. Dizimdeki sakatlık. Elbette, antrenmanlarda geride kalmıştım, iyileşiyordum, evet, ama yavaş yavaş, bu yıl gerçek bir etki yaratmak için çok yavaş, ama her zaman gelecek yıl vardı. Ya da sonraki yıl. Bu... bu benden her şeyi çalabilirdi.

Federasyonun o zamandan beri en az iki kez rastgele uyuşturucu testi için uğradığını ve artık kazandığıma göre bir kez daha uğrayacaklarını hatırlayınca zihnimi korku kapladı.

"O zamandan beri testler yaptım.

Başımı iki yana salladı. 'Onu bulamayacaklar. Aramadıkları sürece bulamazlar.

Bunun iyi bir haber olup olmadığından emin değildim, gerçeği kendime saklarsam bundan kurtulabileceğimi, zaferimi koruyabileceğimi biliyordum. Jon'a baktım, beni ihbar edip etmeyeceğini hesaplamaya . Yıllarca birlikte çalışmıştık. Benim için bir amca gibiydi, beni her gün eğitiyordu ama bunu ondan isteyecek kadar yakın mıydık? Bu sırrı saklamak için.

"Ben... Ben aldattım. Bu sözler bana o kadar yabancı geldi ki sanki başka biri söylemiş gibi hissettim.

"Hayır," dedi babam, sesi sert ve kararlıydı. Bir adım daha attı ama ben geri çekildim. "Sen kazandın.

Sonunda ona tekrar bakmayı başardığımda, bunun son kez olacağına yemin ettim. Hayatım üzerinde son kez kontrol sahibi olacaktı. Onu son kez 'babam' olarak düşünecektim.

'Kazanmak için her türlü şansım vardı, ama sen bunu benden çaldın. Bana inanmadın.' Sözcükleri ona tükürdüm, bedenim öfkeyle ısınıyordu,

Bunun olmasına izin verdiğim için utanç içindeydim. Hayatım boyunca uğruna çalıştığım tek şeyi çalabilecek kadar üzerimde bir güce sahip olmalarından.

Kariyerim, tüm eğitimim onun içindi. Matteo Rossi'nin . Onun başarısını ilerletmek için bir araç. Hayatım buna indirgenmişti.

Siktir .

Her şeyi yakıp kül etmek istedim. Kendimi onun pençesinden kurtarmak. Ve eğer bu kariyerimi mahvetmek anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Odadan çıktım, başka bir şey söylemeden ayrıldım, havuz evine koşup sadece gerekli şeyleri aldım: pasaport, telefon şarj aleti, kıyafet değişikliği bile yapmadan, bir daha dönmemeye yemin ederek gecenin içinde kaybolmadan önce.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

FORMER GRAND SLAM CHAMPION STRIPPED OF VICTORY AS DOPING SCANDAL ROCKS TENNIS WORLD

STORY BY Rachel Kenrick

Today the International Tennis Integrity Agency (ITIA) announced that Scottie Sinclair (formerly Rossi) will be stripped of her recent Wimbledon victory.

The agency confirmed the 'presence of a prohibited substance in a player's sample,' sending shockwaves throughout the sport.

Despite the Brit's voluntary admission to her illicit actions, her failure to provide a plausible explanation for her use of the restricted substance caused the agency to hand down a two-year ban.

Adding fuel to the fire, reports suggest a rift between Sinclair and her father and mentor, Matteo Rossi. At the time of publication, neither party was available for a statement.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

FALLEN WIMBLEDON QUEEN'S WILD NIGHT EXPOSED!

STORY BY Rachel Kenrick

Scottie Sinclair spent a steamy night with two Formula heartthrobs!

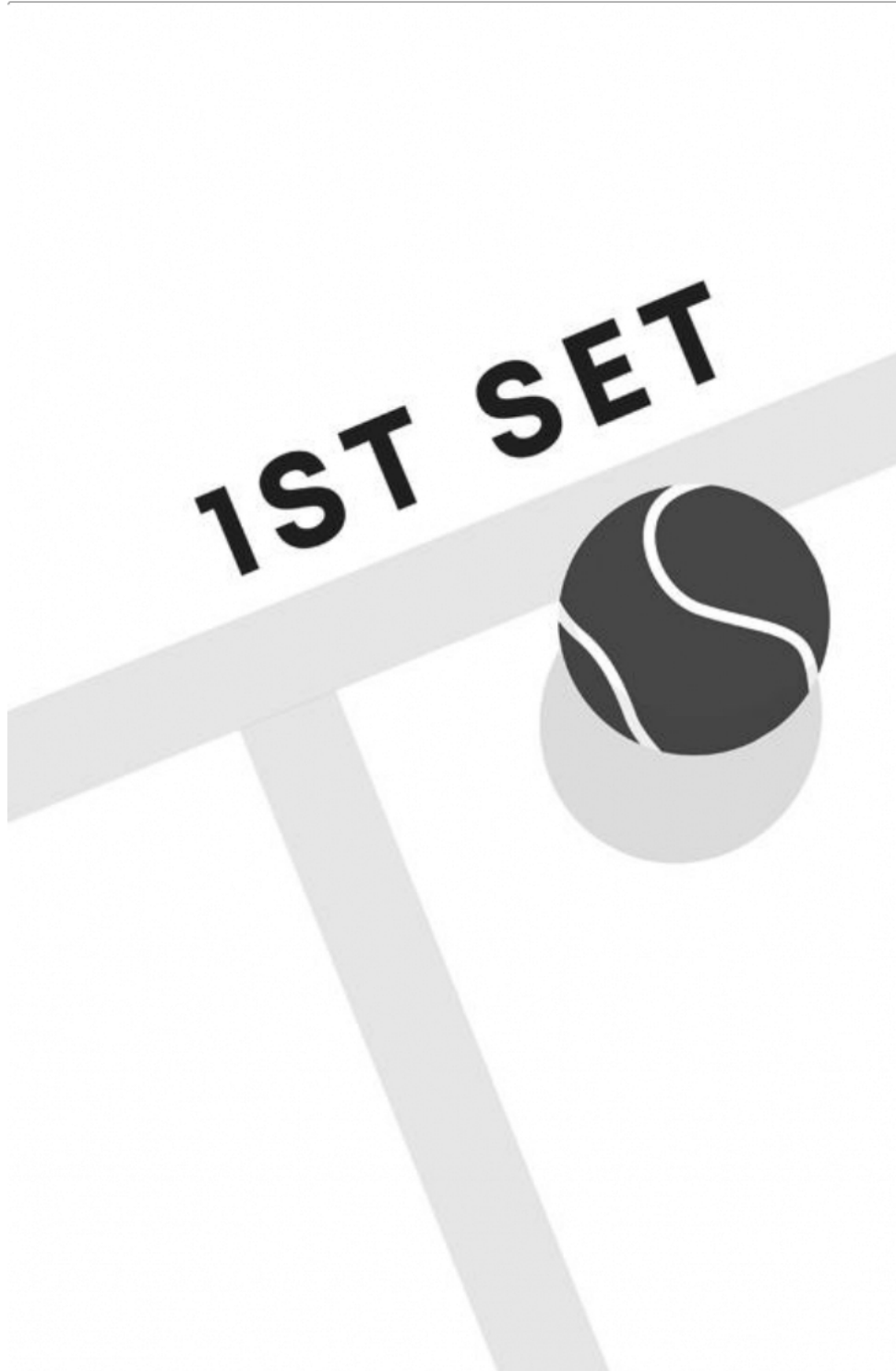
The golden-haired siren, who has been gallivanting across the European playground ever since her two-year tennis ban twelve months ago, was seen cosying up to the racing duo at an exclusive club before retiring with the two at the famous Hotel de Paris Monte-Carlo.

Despite tantalising eyewitness accounts, bolstered by a grainy photograph, this columnist dares not speculate on the juicy details.

This is the latest in a series of scandals for the British beauty. Remember when she had to be dramatically rescued off the sun-kissed Amalfi coast, after an extravagant champagne induced escapade caused her to sink an A-listers' luxury yacht, stranding them both in a sea of embarrassment? Oh, the drama never ceases to follow the irresistible Scottie.

OTHER STORIES: Gut-Wrenching Blow for Tennis Star Nico Kotas as Knee Injury Forces Him Under the Knife! Find out more here!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

1

Scottie

Coming Of Age - Maisie Peters

(Neredeyse) İki Yıl Sonra

Gazetelerin ve dedikodu paçavralarının hakkımda yazdıklarını hiç umursamadım ama Monako'da F1 pilotlarıyla üçlü yaptığımı ortaya çıkaran makale... evet, onu kesip çerçeveledim.

Monaco eğlenceliydi. Tüm Avrupa eğlenceliydi. Gittiğim her yer güneşle ıslanmış ve karbonhidrat yüklüydü, geceleri geç yatıp sabahları geç kalkıyordum. Ama sürgündeki o ikinci kış geldiğinde, kendimi yeniden Londra'yı özlerken buldum. Sonunda annemin evinde kalmaya başladım.

Kit Sinclair 90'larda bir süper modeldi, Matteo'yla yaşadığı tek gecelik bir ilişkiden sonra kazara hamile kalmıştı. Henüz on sekiz yaşındayken tek başınaydı ve gelecek vaat eden bir kariyerin başlangıcındaydı. İsviçre'ye kısa bir tatil, bir bebek ve lahana çorbası diyetinin yoğun bir versiyonundan sonra, tüm ebeveynlik haklarını çok güvenilir Matteo'nelerine bırakarak podyumlara zaferle döndü.

"Günaydın canım," diye esnedi annem, mutfığa girerken kısa sarı saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bugün manşetlerde ne var?"

Önümde duran iPad'e baktım, üzerinde dün geceki kaçamağımın fotoğrafı vardı: Hollandalı bir prense sıkı sıkıya bağlı, popüler bir SoHo gece kulübünden çıkarılıyordum. Yoksa bekle, İsveçli miydi?

'Yeni bir şey yok, gerçekten. değmez.

"Eminim daha sonra yetişirim. sandalyeye kaydı, lüks ipek sabahlığı ince bedenini sarıyordu. Öne doğru eğilerek tabağımdan bir dilim kızarmış ekmeği nazikçe aldı, bir kuşunkine benzer küçük bir ısırık aldıktan sonra yerine koydu.

Ona kaşlarımı kaldırdım. "İsterseniz size kendinizinkini yapabilirim?"

'Gerek yok,' diye elini sallayarak beni başından savdı. 'Öğle yemeği için Bellamy's'e gidiyorum. İştahımı kaçırmak istemem.

Omuz silktim, kendi yazımı bitirmeden önce onunla tartışmaya zahmet etmedim. Altı ay önce, ikimizin de Moda Haftası için Paris'te olduğunu keşfettiğimde, Page Six'in izniyle ona ulaşmak anlık bir karardı. Aramızda bir ilişki olmamasına rağmen, her zaman bir bağlantı istemeyenin o olduğunu varsaymıştım.

Ama onu bulduktan ve iki şişe Fransız şarabı içtikten sonra sonunda bana gerçeği söyledi. Matteo onu ebeveynlik haklarını devretmeye zorlamış ve kendisi hakkında basına haber sızdırmakla tehdit etmişti. Kariyeri o sıralarda yeni yeni ısınmaya başlamıştı ve basın 90'larda tamamen farklı bir canavardı.

Annem beni alıp götürmesine izin vermişti, kendisi de henüz bir genç kızdı ve hayatımdan kaybolmasının en iyisi olduğuna inanıyordu. Son birkaç aya kadar annemin yokluğunu hiç hissetmemiştim ve şimdi, o hayatımın bir parçası olsaydı hayatımın ne kadar farklı olabileceğini merak ediyorum.

"Ah, söylemeyi unuttum, dün gece bir arkadaşın sana uğradı," dedi çayından bir yudum alarak. Bir ziyaretçi bekleyip beklemediğimi hatırlamaya çalışırken kaşlarım çatıldı. Buraya hiç kimseyi getirmemişim, hep otellerde ya da barlarda buluşurduk. Bir şey yapmam durumunda halka açık bir yerde.

"Kimdi o? Merakım biraz da ihtiyatla karışık bir şekilde sordum.

Bir an için gözlerini kıstı ve bir isim bulmak için beynini zorlar gibi oldu. "Jonathan mı?"

Bu isim beni bir şimşek gibi çarparak neredeyse iki yıl önceki o karanlık geceye geri götürdüğünde kalbim sıkıştı. Onu en son gördüğüm zamana. Aramıştı ama numarasını engellemiş ve unutmaya çalışmışım. Masum olduğunu iddia ama koçum olduğundan beri kime güvenilebileceğimi bilmiyordum.

"Jon burada mıydı?"

Annem başını salladı, gözlerinde muzip bir pırıltı vardı. 'Uzun boylu mu? Yakışıklı mı?

Buraya biraz botoks yaptırabilir misin? Gözlerinin yan tarafını işaret etti. "Sadece biraz tabii ki, o yakışıklı, yıpranmış görüntüyü tamamen kaybetmek istemem.

Kırıksıklıklardan emin değildim ama geri kalanı ona benziyordu. "Ne istiyordu?

Konuşmak için sanırım? Ona kalabileceğini söyledim. Kesinlikle sorun . Ama ne zaman döneceğini de bilmiyordum.

"Onun ..." olup olmadığını biliyor musunuz?

Geri mi dönüyorsun? Sanırım öyle. Beklemek istemedi ama sohbet etmeye de hevesliydi.

Nefesimin altında küfrettim. Eski hayatımdan kimseyle 'görüşmek' gibi bir niyetim yoktu, özellikle de Matteo ile bir bağlantıları varsa. Benimle ilgili tek haberi dedikodu paçavralarından alacaktı. Bulaşıklarını hızla lavaboya taşıırken annemin gözleri her hareketimi takip ediyordu.

'Şehir dışına çıkıyorum,' dedim. 'Bana Kopenhag'ı gezdirmeyi teklif eden bir Danimarka prensi var.

Annem bıkkın bir göz devirmeyle karşılık verdi. 'Hayatım, ben de o yollardan geçtim. İnan bana, yanında bir prens olsa bile Kopenhag'da fazla heyecan yok.

Karar vermeden önce ona şaşkın bir bakış attım. "Peki," dedim, zihnim çoktan yarışa girmişti. 'Eminim Paris'te yapacak çok şey vardır. Bir sonraki treni yakalarım.

Mutfaktan aceleyle çıkıp büyük merdivenden yukarı çıktım ve kendime ait olduğunu söylediğim misafir yatak odasına gidip boş bir spor çantası aldım. Giyebileceğim kıyafetleri aldım, giderken kıyafet düşünmeye zahmet etmedim. Ne de olsa burası Paris'ti. Alışveriş yapabilirdim.

"Scottie, ne yapıyorsun? Annem elinde çay bardağıyla tembel tembel kapıda belirdi.

Cevap verirken ona zahmetine bile girmedim. "Toplanıyorum.

"Hayır, Dior elbisemi paketlemişsin demek istedim," diye haykırdı, sesinde küçük bir kızgınlık belirtisi vardı. "Aynı bedende olmamıza bayılıyorum, ama sana söyledim - vintage'ı ülke dışına çıkarmak yok.

Tek kelime etmeden elbiseyi ona geri fırlattım, kararlılığımdan hiçbir şey kaybetmemiştim. Toplanma görevime devam ettim, şifonyerin üzerinde pasaportumu buldum ve çantaya attım.

"Neden bu kadar acele ettiğinizi anlamıyorum," dedi annem, ses tonu alaycıydı. 'Oldukça yakışıklıydı. Öyle bir adam beni arıyor olsaydı bu kadar çabuk kaçmazdım.

'Patronunun kim olduğunu bilseydin sen de kaçardın,' diye üstü kapalı bir şekilde cevap verdim.

"Belki..." diye devam etti. "Ya da..." "Ya da?

"Ya da kaçmayıp onun söyleyeceklerini dinleyebilirsin," diye önerdi, sesi nazik ama ikna ediciydi. Sesi, bunu söylemeye cesaret edebilir miyim, anne gibi?

"Peki bunu neden yapayım? Sonunda ona bir bakış atarken sözlerime şüphecilik karıştı.

'Çünkü kaçmamanız ve söyleyeceklerini dinlemeniz için size yalvaran bir mesaj bıraktı. Sanki seni iyi tanıyormuş gibi.

Tereddüt ettim, durumu düşündüm. Jon ve ben arkadaşlık. Elbette, eğitim sırasında beni iliklerime kadar çalıştırmıştı. Ama şakalaşırdık, şikâyet ettiğimde beni dinlerdi ve ağrılarımı ciddiye alırdı, buz torbası ve aspirin hazırdı.

"Mesaj bıraktığını hiç söylemedin.

"Buraya gelip çalmaya başlamadan önce çok uzağa gitmeme izin vermedin-" keskin ve dramatik bir nefes verdi - 93'ten kalma siyah Chanel elbisesi. Buraya uzat.' İnce parmağıyla çantamı işaret etti. Döndüm, elbise düştü.

Lanet olsun, onu atlatmayı umuyordum.

İsteksizce elbiseyi çıkardım ve ona uzattım. Bakışları bir kez daha yumuşamadan önce narin kumaşı göğsüne bastırdı, sesi endişeyle karıştı. "Bence söyleyeceklerini dinlemelisin.

"Neden? Bana ne yaptıklarını biliyorsun.

"Baban değil miydi-" diye düzeltmeden önce kaşlarımı çatarak sözünü kestim, "Matteo?

Başımı salladım, dağınık odaya, yere atılmış kıyafetlere baktım. "Emin olamıyorum," diye itiraf ettim, düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Beni sevdiğini iddia eden birinin aylarca bana ilaç verip şiddet uyguladığını öğrendiğimde yaşadığım anılar hâlâ zihnimde canlıydı. Özerkliğim elimden alınmıştı, bedenim artık bana ait değildi. Travmayı atlatmak için terapide sayısız saatler geçirmiştım ama hala sonrasıyla boğuşuyordum. Tüm detayları öğrenmek isteyip istemediğimden hala emin değildim. Bazen cehalet en güvenlisiydi.

Annem sessizce odanın içinde ilerledi ve yatağıma yerleşti. Şefkatli bir hareketle yanındaki yeri okşadı ve ben de teslim olup kendimi yatağa bıraktım. İçgüdüsel olarak ona yaslanıp pahalı parfümünü içime çekerken üzerime bir yorgunluk dalgası yayıldı. Chanel, şüphesiz.

'Kaçmana gerek yok, biliyorsun,' dedi. "Baban seni kovalamıyor.

Başımı kaldırdım, ona 'biz ona öyle demeyiz' bakışı attım, ama o devam etmeden önce bunu umursamazca geçiştirdi. 'Neredeyse iki yıl oldu. Sanırım Avrupa'da gezip tozarak ve kariyerini ateşe atarak onunla hiçbir şey yapmak istemediğini şimdiye kadar açıkça belirtmişsindir.

"Sanki kapının eşiğinde belirip beni tekrar kafese tıkmasını bekliyormuşum gibi hissediyorum. Kelimeler bir fısıltıdan daha yüksek değildi ama de acı veriyordu. Ayrılana kadar hayatımın ne kadar kısıtlayıcı olduğunu fark . Dünyanın tadını çıkaracak ne kadar çok şey vardı. Bir kadehten fazla şarap içmenin, hamburger ve patates kızartması yemenin ve sonrasında suçluluk hissetmemenin nasıl bir şey olduğunu. Artık özgürdüm, geri dönme düşüncesi karanlıkta saklanan ve sadece varlığıyla benimle alay eden devasa bir canavardı.

"Artık kuralları o koymuyor, Scottie. Kararları sen veriyorsun, kararları sen alıyorsun. Bir elini kaldırdı ve sarı saçlarımı nazikçe, rahatlatıcı bir şekilde okşadıktan sonra kolunu bana doladı ve beni çekti. 'Paris'e kaçmak istiyorsan bana beş dakika ver, çantamı hazırlayayım. Işıklar Şehri'nde kız kıza bir hafta sonu. İkimiz birlikte mi? Orayı paramparça ederiz.'

Biri Fransa'yı önceden uyarsa iyi olur diye düşünerek hafifçe güldüm. "Bellamy's'deki öğle yemeğiniz ne ?

Elini sallayarak bu düşünceyi geçiştirdi. 'Arkadaşlarım son dakika iptallerime alışkın. Ayrıca kim bir grup eski modelle öğle yemeği yemek ister ki? Sipariş ettikleri yemeklere neredeyse hiç dokunmuyorlar.

'Bir ara yeme alışkanlıklarını tartışmalıyız. Nasıl idare ettiğine hayret ediyorum.

Sırıttı, mavi gözlerinde muzip bir parıltı vardı. Derin okyanus mavisi, siyahla kaplı. Benimkilerle aynı. "Yemek yerim. Sadece her bir kaloriye değdiğinden emin oluyorum.

Onun şakacı sözleri karşısında gözlerimi deviremeden kapı ziline sesi havayı deldi ve yerinden fırlayacak gibi oldu. Derin bir nefes aldım,

Annemin sözlerini hatırlayarak.
Koşmayı bırakmışım.

OceanofPDF.com

2

Scottie

Burn Alive - Son Akşam Yemeği Partisi

Jon Anderson annemin pelüş koltuğuna, tam yerleşti. üzerinde, annemin iyi İngiliz doğası gereği Amerikalıya zorla içirilmiş, dumanı tuten iki fincan çay duruyordu.

'Seni görmek güzel Scottie. İyi görünüyorsun,' dedi Jon, yüzünde belli belirsiz çizgiler oluşturan sıcak bir gülümsemeyle. İki yıl önceki halinin neredeyse aynısıydı, aynı dost canlısı ince dudaklı gülümsemesi ve keskin gözleriyle, cildi artık hafifçe yıpranmış ve dışarıda durup sahada koşan oyuncularını izleyerek geçirdiği sayısız saat yüzünden kararmıştı.

"Teşekkürler," diyebildim sadece. Annemin evinin kapısını açtığım ve onu Londra'nın sessiz sokağında ayakta bulduğum andan itibaren zihnim panik içinde sorularla dolup taşmış, beni alışılmadık bir sessizliğe boğmuştu.

"Uzun zamandır mı Londra'dasın?" diye sordu annem çık bir şekilde dekore edilmiş oturma odasına girerken, sol tarafıma oturmadan önce aramıza çikolata kaplı biskvilerden oluşan narin bir tabak koydu.

'Bir hafta kadar. Bir süredir İspanya'da çalışıyorum.

"Oh, bu bronzluğu açıklıyor," dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Daha çok koçluk işi miydi?

ne doğru eğildi, kanepenin kenarına tneyerek bir küp şeker aldı ve demlenen sıvının içine attı. 'Evet, bir süredir

Inés Costa ile çalıştığından beri-' Sanki sözlerinin farkına varmış gibi durakladı. Devam ettiğinde, yaptığı açıklama beni hazırlıksız yakaladı.

"Kovulduğumdan beri.

"Matteo seni kovdu mu? diye sordum, sesim hâlâ kısıktı.

Başını salladı, yüzündeki acımasız ifade durumun ciddiyetini yansıtıyordu.

"Sen gittikten hemen sonra.

"Özür dilerim.

Taş gibi ağırbaşlılığını bir gülümseme . "Olma. Bunu yaptığında istifa etmek üzereydim. Ve sözleşmemi erken feshettiği için tam ödeme aldım.

Kısa ve garip bir kahkaha attım, konuşma üzerimize çöktükçe odadaki gerilimin arttığını hissettim. Midemdeki huzursuzluk daha da arttı.

"Dinle, daha önce de söylediğimi biliyorum ama yemin ederim bilmiyordum. Senin smoothie'n için hapları ezerken onu gördüm ve onların sadece takviye olduğuna güvenmemem gerektiğini biliyordum. Senin iznin olmadan bunu asla yapmazdım. Antrenman planında yasaklı bir madde olsaydı bırakırdım. Tüm bu sıkı çalışma bir kan testi yüzünden mi kayboldu?"

Jon'a bir kaşımı kaldırdım, tam da o ne demek istediğini anladığı sırada. "Özür dilerim, ben... öne çıktığın için seninle gurur duydum. Hile yapan değildin ama yine de sonuçlarına katlandın.

"İntikam için en iyi yolun her şeyi boşa çıkarmak olduğunu düşündüm. "Bu sana her şeye mal oldu, Scottie.

Çayımı için hareket ettiğimde bakışlarım dumanı tüten fincanıma sabitlendi ve içimde bir duygu karmaşasının döndüğünü hissettim. Sözleri içime işledi ve sesime bir acı ve pişmanlık duygusu karıştı.

"Neyse o," diye mırıldandım, uzun bir yudum alarak. Travmayı temizlemek için güçlü bir bira gibisi yoktu.

Jon öne doğru eğildi, parmakları birbirine dolandı, "Bu konuda pek hemfikir değilim..." "Ne demek istiyorsun?"

"Yasağınızın birkaç hafta içinde dolacağını biliyor musunuz?" "Yani?"

"Yani," sesi hafif, çok yabancı hissettiğim bir umutla dolu, "şimdi yeniden eğitime başlama zamanı.

İçimden kaçan kahkahaya, bu fikre duyduğum inançsızlığa engel olamadım. Fincanı masaya geri koydum, kelimeleri ancak yeterince hızlı çıkarabildim.

"Bir daha asla eğitim almaya niyetim yok.

Sadece bu düşünce bile beni çok yoruyordu. O yaşam tarzı şimdiki hayatımdan milyonlarca kilometre uzaktaydı. Elbette, neredeyse gün spor salonunu ziyaret ederek ve İtalyanlarla Roma sokaklarında koşarak formumu korumuştum.

Polis arkamda. Bir süre erkek bir pop yıldızının koşu arkadaşı oldum, ta ki onun bana yetişemeyeceğini anlayana kadar. Ancak kısa şortu bunu telafi ediyordu.

Ama bu, profesyonel eğitimle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Bu beden, zihin ve ruh gerektiriyordu. Daha önce kendimi buna adayabiliyordum ama şimdi özgürlüğü tatmıştım ve ruhum geri dönmek istediğinden pek emin değildi.

Jon başını eğdi, gözleri şokla irileşmişti. "Ne?" kelimesi gevşemiş ağzından kekeleyerek döküldü.

İçimde yaşayan o beyaz sıcak öfkenin içine girdiğimde sırtım sertleşti. "Matteo Rossi içeride kapana kısılmadıkça ve bir elimde bir depo yakıt, diğerinde yanan bir kibrit olmadıkça bir daha tenis kortuna adım atmaya niyetim yok.

Beni yanıtını beklemeye zorlarken çayından bir yudum daha aldı. "Şey," diye omuz silkti. "Bence bu bir kayıp.

Güldüm. "Neyin? İnsan organları mı?"

'Yetenek.'

"Sadece hile yaptığım için kazandım," diye hatırlattım ona ve yanımda annem kasıldı, tepkisi bana varlığını hatırlattı. Ona baktım ve kaşlarının endişeyle kırıştığını gördüm. Bakışlarımı fark ettiğinde zayıfça gülümsedi, bir eli benimkinin üzerine geldi ve rahatlatmak için sıktı.

Jon boğazını temizlemek için öksürdü ve devam etti: "Seni temin ederim Scottie, hile yapmadan da kazanabilirsin. Bu sporun en iyilerinden biri olabilirsin ama birileri bunu görme şansını elinden aldı. Bunu kendine kanıtlaman için.

Ben sessiz kalırken, o devam etti. 'Diğerlerini izliyordum. Emilia, Inés - Fransa Açık'ı kazandığını görmüş olmalısın. Dylan Bailey'i bile. Son iki yıldır taktiklerini değiştirmediler. Tüm rakiplerinizi aynı şekilde, aynı eski numaralarla oynuyor. Onları yakalayan sizsiniz, onlar sizden yararlanamadan oyunlarını gördünüz. Onları nasıl biliyordun. Onları nasıl tuzağa düşüreceğini. Finallere bu şekilde ulaştın ve biliyorum ki antrenmanla, iyi ve dürüst bir antrenmanla bunu tekrar yapabilirsin.

Gözlerimi kapattım ve kendimi onun övgülerinden korudum. Bir zamanlar ne kadar iyi olduğumu duymaya ihtiyacım yoktu. Bunların hiçbir önemi yoktu. "Geri dönemem.

"Neden olmasın?

"Kimse bana güvenmez. *Hile*. "Hepsinin uyuşturucu olduğunu söyleyecekler. *Hile*.

Tek düşünebildiğim, bana fısıltıyla sözlerle bakmaları, *başına* gelenleri yargılamaları, kurban yerine suçlu olduğumu düşünmeleri idi. Bunu benim yaptığımı düşüneceklerdi.

Hile

Başını salladı, gözleri kararlılıkla doluydu. 'Onların yanıldığını kanıtlayacağız. Zaten ITIA sizi hayatınızın sonuna kadar test edecek.

O haklıydı. Beni bir vampir gibi emip kurutacaklardı.

'Pratiğim çok az; imkanı yok.

Jon endişelerimi omuz silkerek uzaklaştırdı. 'Elimizden çabuk başlamamız için bir neden daha. Bu zorlu bir iş ama insanlar daha kötü durumlardan geri döndüler.

Yükselen sinirlerimi yatıştırmak için nemli avuçlarımı kot pantolonumun kotuna sürttüm. Yasağım sona erdiğinde ne yapacağımı düşünmeye cesaret edemiyordum. Bir yanım artık kimsenin umursamayacağını düşünüyordu. Hepsi beni bir hilekâr olarak etiketlemişti. Ayrıca, son birkaç aydır magazin basınının her hareketimi haber yapmasıyla itibarım neredeyse yerle bir olmuştu. İstediğim şey buydu, intikam için ihtiyacım olan şey. Her şeyimi çalan kişiden geri almak.

"Ben kazanamam. Matteo... o-' diye kekeledim, zihnimdeki kaos ağzımdan taşıyordu. Annemin eli bir kez benimkini sıktı.

Jon yanıma oturana kadar ayağa kalktığını fark etmemiştim, koltuk onun ağırlığının altında eğiliyordu. Otururken bile üzerimde yükseliyordu. Ben de uzun boyluydum, annem gibi uzun bacaklıydım ama 1.80'e yaklaşan boyuyla Jon tam bir devdi.

Matteo tek başına kazanamayacağını düşünüyordu. Ona yanıldığını kanıtla. Kendini ondan daha iyi olduğunu kanıtla,' dedi Jon, kolunu kanepenin arkasına dolayarak bana doğru döndü. Gözlerinde yanan ateşi ve kararlılığı görebiliyordum, aynı benim eskiden sahip olduğum gibi.

Kazanmak için gereken buydu. Her vuruş için savaşılmaya hazır olmalıydınız. Bu arada, hâlâ yorgunluğu ve her şeyi tekrar kaybetme korkusunu iliklerimde hissediyordum. Eğer bunu yaparsam, korkuyu mücadeleye dönüştürmeliydim. Öfkeyi hırsa dönüştürmeliydim.

Ve bu beni beslemek için yeterli olmalıydı.

Taktik değiştirirken Jon'un gülümsemesi çarpıklaştı. "Ve eğer aradığın intikamsa...

Tereddüt ettim, içimde bir şey titriyordu. Bir kibrit çakımı. "Evet?

Avının mükemmel hazırlanmış bir tuzağa düştüğünü fark eden bir avcı gibi dudaklarında geniş bir sırıtış belirdi. 'O zaman mükemmel bir çift partnerim var.

senin için.'

OceanofPDF.com

3

Nico

Beden ve Zihin - Kırmızı Kız

Tenis raketini yere vurmak sağ dizimdeki zonklayan ağrıyı hafifletmedi ama öfke kontrolü derslerinden daha ucuza geldiği kesindi.

Jantın metalik kemeri, kuvvete boyun eğip parçalara ayrılmadan önce kapalı sahanın zeminine karşı lastik gibi büküldü. İp yatağı bile yere çarparak buruştu ve bir zamanlar sahip olduğu tüm yapısını kaybetti. Keskin çıtırtılar ve çatlaklar çıplak duvarlardan yansıyarak kulaklarımda yüksek sesle çınlıyor, kafamın içinde tekrar tekrar yinelenen sesi bastırmayı güçlükle başarıyordu.

Başarısızlık.

Sadece birkaç saniye içinde, raket benim aylardır yaptığım gibi parçalara ayrılmıştı.

"İşin daha bitmedi mi? Jon avlunun kenarında belirdi, uzun boyu kapı aralığını kaplıyordu. Sert sesine alışılmadık derecede hafif bir ton katarak ona doğru yürüdü. 'Yoksa ölene kadar dövmek için başka bir raket mi istersin?'

Belki de güneşe doğru birkaç top ve onları uzaya fırlatabilirsiniz?

Arkamı döndüm, öfke ve hayal kırıklığı hala damarlarımda dolaşıyordu. Nefes almak için bir dakikaya ihtiyacım vardı. Bacağımdaki ateşli ağrının altında topallamamak için mücadele ederek su şişeme uzandım ve kasıtlı olarak bir tane aldım,

Bir tür mucize gerçekleştirip içkiyi viskiye dönüştürebilmeyi dileyerek uzun uzun yudumladım.

Şişeyi raket çantama atarak, "Ben iyiyim," diye bağırdım. Dizime masaj yapmam, fizyoterapistin bana gösterdiği gibi ağrıyla başa çıkmam gerekiyordu ama bu tür bir savunmasızlığa teslim olmaya hazır değildim. Acı üzerinde çalış. Yokmuş gibi davranmak. Hepsi kafamın içinde.

Bir maç sırasında basit bir kayma sonucu geçirdiğim kazadan beri dizim eskisi gibi değildi. Profesyonel olarak oynamanın verdiği yorgunluk zaten etkisini göstermişti, ancak sakatlıktan sonra ağrı daha da kötüleşti ve müsabakalardan sonra günlerce yürümek neredeyse dayanılmaz hale geldi.

"Raket farklı olmak için yalvarıyor.

Ona açıkça baktım ama beni omuz silkmekle . "Ne buradasın?

Karşı duvardaki saate hızlıca bir göz attığımda ne kadar zaman geçtiğini fark ettim. Spor salonunda geçirdiğim saatler eskiden benim için bir hiçti. Şimdi de farklı olmasına izin veremezdim.

"Birkaç saat," diye kolayca yalan söyledim. Huzursuz bir gece geçirmiştım, yatmadan önceki buz torbasına rağmen ağrı sabahın beşinde beni uyandırmıştı. Tekrar uyumaya çalışmanın bir anlamı olmadığını zor yoldan öğrenmişim, bu yüzden bunun yerine ağrıdan kurtulmaya çalışacağımı düşündüm.

Ameliyattan neredeyse altı ay sonra, daha doğrusu *ilk* ameliyattan altı ay sonra iyileşme sürecim hala çok yavaştı. Etrafta boşa harcadığım zamanı kendime ayırmak için haftalarca uğraştım. Eski maçları izlemekten, rakipleri ve oyunu incelemeye, ağabeyimin beni haftalık Dungeons & Dragons grubuna sürüklemesine izin vermeye kadar.

En azından tamamen boşa gitmedi. Yarı ork barbarımı 20. seviyeye .

Fizyoterapist nihayet düzenli antrenmanlara dönmeme izin verdiğinde, olacağını düşünmüştüm. Vücudumun bana yalvardığı şey bu olacaktı, ayaklarım sahada ve elimde bir raket. Oluşmakta olan açlığı doyuracaktı. Ve beni ork hayatımın geri kalanını hayali goblinler ve koboldlarla savaşarak geçirmekten kurtaracaktı.

Yıkılan raket ne kadar yanıldığının kanıtıydı.

Jon bana, "*dinlenerek* dönebileceğini söyledi," diye hatırlattı. Sesi yumuşaktı ama sözleri küçük iğneler gibi tenime batıyordu.

Başımı salladım. "Yeterince dinlendim. Elimi çantamdan bir raket daha aldım ve Jon'a dönüp baktım. 'Bana izin verir misin

dönüşlerimi uygulayayım mı?'

Yerinden kıpırdamadı, kollarını kavuşturmuştu. 'Sanırım bugün için yeterince şey yaptın. Buz banyosuna gir, biraz nefes al. Evden dışarı çık.

'Ben dışarı çıkıyorum,' diye karşılık verdim. "buradayım, değil mi?

"Spor salonundan başka bir yeri kastetmiştim. En son ne zaman evden, buradan ve fizyoterapiden başka bir yere gittin?" diye sorguladı. Cevap vermedim.

Başka bir yerde benim için hiçbir şey yoktu. Var olan tek şey buydu. Burası ve kardeşimin bodrumu, ama Jon'a oyun gecesi hakkında hiçbir şey söylemiyordum.

Jon üç ay önce hayatıma yeniden girdi, iyileşme sürecim çok karmaşık bir hal aldığında önceki antrenörüm tarafından gönderilmişti. Jon ve benim bir geçmişimiz vardı - eskiden bana koçluk yaptığı zamanlardan arkadaştık. Başka bir oyuncu tarafından avlandıktan sonra yollarımız ayrılmıştı, ancak turnuvalarda yollarımız kesiştiğinde otel barlarında içki içerek iletişim halinde kalmayı başarmıştık. İyileşmeme yardımcı oluyor, beni doktor ve fizyoterapistlerden oluşan ekibiyle temasa geçiriyordu. Birkaç günde bir beni kontrol ediyor, analizlerini izlediğim oyunla harmanlıyor ve izleme listemi çeşitlendirmem konusunda ısrar ediyordu. Ben pes etmeden önce beni ilk Rocky filmine zorladı ve fazla itiraz etmeden tüm seriyi ve sayısız spin-off'u sıraya koymasına izin verdi.

Başımı salladım ve kumandadaki bir düğmeye bastım. Filenin karşı tarafına makine bana doğru top atmaya başladı.

Dişlerimi gıcırdatarak, her topu diğer tarafa savurarak bir geri dönüş sağanağı başlattım. Dikkatimi hareketlerimin akıcılığına odakladım, bir zamanlar çok zahmetsizce gelen ritmi bulmaya çalıştım. Topun tellerle buluşmasının ve raketin kırbacının tanıdık sesi havada yankılandı ve bir an için, bunun bana eskiden getirdiği neşenin bir parıltısını hissettim. Boynumdaki güneşin sıcaklığı, akan ter; hakemin kararlarının yankısı, benim gibi olduğunda duyduğum rahatlama; ve galibiyete, rakibime gerçek anlamda odaklanma. Ancak her vuruş, yaşadığım gerilemeyi, aylarca süren hüsrani ve yavaş ilerlemeyi hatırlatıyordu. İçimi bir hüsrani duygusu kapladı ve kararlılığımı gölgelemekle tehdit etti. Onunla , enerjimi her vuruşa, her dönüş kanalize ettim.

"Sol bacağınla oynamayı bırak! Jon kenarda dururken bağırdı. Nefesimin altında küfrettim. Bunu yaptığımı biliyordum ama yorgunluk geri dönüyor, görüş alanıma giriyordu. Devam ederek onun tavsiyesine uydum ve ağırlığımı sağ bacağıma kaydardım.

Topu geri vermek için koşarken sağ bacağım beklenmedik bir şekilde altımdan kaydı. Öne doğru düşerken bacağım yere çarptı. Acıyla inledim, dizimi ellerimin arasında tutarken tüm havam bir anda vücudumu terk etti ve yerde yenik bir şekilde uzandım. Yaralanmanın acısı yakıcıydı. Parmak uçlarımin altındaki çirkin yara izini, yeni iyileşmiş deriyi hissedebiliyordum.

"Şimdi beni dinleyecek misin? Jon'un kafası belirdi, ben işe yaramaz halde yatarken vücudu üzerime eğilmişti. Kendimi toparlamaya çalışırken derin, nefesler alıyordum.

"Muhtemelen hayır," diye başardım, sesim hırıltıyla çıkıyordu. "O zaman sanırım seni burada bırakıp eve topallayarak gideceğim.

"Jon," diye seslendim. Çoktan gözden kaybolmuştu, ayak sesleri yankılanarak benden gittikçe uzaklaşıyordu. Sonunda, hayal kırıklığım beni daha iyi bir hale getirdiğinden vazgeçtim. 'Bekle. Tamam. Haklısın.

Bir duraklama oldu, sanki bu kadar haklı olmanın hazzını yaşıyordu, sonra tekrar çıktı, dostça bir gülümseme ve bana uzattığı bir el.

"İtiraf sevindim," dedi beni yerden kaldırırken gergin bir sesle.

Koridorda yürümeye çalışmadan önce bir teşekkür homurdandım. Acıdan tıslayarak sağ bacağımın üzerinde durmaya çalıştım. Acı hâlâ çok fazlaydı ve beni topallamaya zorluyordu. Jon bana yetişmeden önce bir iç çekti ve yaslanmam için bana bir omuz verdi. Yardıma karşı koydum ama uzaktaki banka bir kez bakınca desteği kabul etmek zorunda kaldım.

Kenara geldiğimizde kendim için giderek daha fazla üzüldüğümü hissederek bir kez daha 'Teşekkürler' dedim. Eğildim ve oturdum, biraz rahatlamak için su şişeme .

"En son ne zaman biraz stres attın?" "Az önceki gürültüyü görmedin mi?

Jon hayal kırıklığıyla oflayıp pufladı. "Yani, eğlenmek için yaptığın en son şey neydi?

"Geçen hafta. Sen geldin ve *Bring It On*'u izledik.'

Jon başını salladı. 'Benimle olmayan bir şey. Ya da , bu konuda. En son ne zaman biriyle çıktın?'

"Bir alaka göremiyorum. Ondan uzaklaştım, dikkatim bu konuşmadan hızlıca çıkmak için çantama bir şeyler atmaya odaklanmıştı. Gerçek şu ki, sıradan bir ilişkinin ötesine geçme şansı bulamayalı uzun zaman olmuştu. Turdayken daha kolaydı, birkaç haftada bir yeni bir şehir, yeni bir bar, yeni bir

Arkadaşlık uygulamalarında seçim. Evde yatıp kendime acımak 'bekârım ve kaynaşmaya hazırım' diye bağırıyordu.

"istediğim, kazadan beri eskisi gibi bir oyuncu değilsin," dedi yanıma otururken, kelimeleri özenle seçilmişti.

'Teşekkürler. Takımında olmana sevindim.'

"Bitti mi?" der gibi kaşlarını kaldırdı ve devam etti: "Ama bu daha iyi olamayacağın anlamına gelmez.

Ona birkaç misketten fazlasını kaybetmiş gibi baktım ama yüzündeki ciddi ifade kaybolmadı. "Bir planım var. Ama bundan hoşlanmayacaksın.

Bir an için yüz ifadesini okumaya çalışarak ona baktım ama kırışıklıkları ve kara kaşlarının çizgileri hiçbir şey ele vermiyordu.

"Ne oldu?

"Daha önce çiftler oynamıştın, değil mi?" "Birkaç kez.

"Hiç kazandın mı?" diye sordu. Başımı sallamadan önce omuz silktim. Çiftler hiçbir zaman benim favori oyun tarzım olmamıştı. Bu tarz oynamayı gerçekten umursamıyordum ama doğru partneri bulmak en büyük mücadeleiydi. Hızlıydım. Topu nasıl okuyacağımı biliyordum ama başka bir oyuncuyu okumak, tarzını öğrenmek ve uyum sağlamak zordu. Sahayı tek nasıl yöneteceğimi biliyordum, o zaman neden başka birine ihtiyacım olsun ki?

Sonra bana planını anlattı ve haklıydı. Nefret ettim.

OceanofPDF.com

4

Scottie

Lizbon - Wolf Alice Üç

Gün Sonra

Jon'un evine gitmemeyi düşünmüştüm. Çantam hâlâ Paris için hazırды ve annemin eski Dior'undan biraz aşırmayı başarmıştım ama 'Nico Kotas' ismi Londra'da kalmamı sağlayacak kadar merak uyandırıyordu. Jon'un kiraladığı dairenin ziline bastım. Hızla çarpan kalbim, gözle görülür bir şekilde sinirlenmiş olan Jon kapıyı açmadan önce ancak bir an durulabildi.

"Scottie!" diye yüksek sesle şarkı söyledi, sesi öfkeli bir fısıltıya dönüşmeden önce, "Kırk beş dakika geciktin.

"Seni görmek çok güzel Jon. Onun yorumunu duymazdan gelerek ilerledim ve yanından geçip koridora çıktım. "Metro meşguldü.

Evden çıkmak için çok ikna etmek gerekmişti. Treni yakalamak için biraz daha. Son birkaç yılı, sahip olduğum tüm özgürlüğü, tüm eğlenceyi düşünüp duruyordum. Ama Jon'un ziyareti sırasında bana söylediği bir şey aklımdan çıkmıyor ve beni merakta bırakıyordu.

Gerçekten kazanabilir miyim?

Wimbledon tabağını kaldırmanın nasıl bir his olduğunu hatırladım. Her şeyin ihtişamını, yıllarca çalışmanın rahatlamayı. Bu duygu benden çalınmıştı. Ama bunu tekrar hissetmek, kazanmak, bunun için savaşmak istiyordum. O galibiyete hala çok açtım.

Jon kapıyı arkamdan kapatırken homurdandı ve ben de yağmurluğumu çıkarıp . zahmetine girmemiştim, sadece rahat bir tayt ve eski bir tasarım kazak giymiştim ama şimdi içerideydim, içime bir şüphe düştü ve daha iyi bir izlenim bırakmaya çalışmalı mıydım diye düşünmeye başladım.

Jon beni ön odaya götürdü ve orada onu, Nico Kotas'ı buldum. Boyu benden biraz daha ama iriydi. Varlığı bile baskındı.

ABD'de Yunan göçmenlerin çocuğu olarak dünyaya Nico'nun backhand vuruşu on beş yıl boyunca efsane olmuştu. Matteo'nun kariyerini mahveden backhand.

Boşluğu kapatarak elimi uzattım. "Nico, tanıştığımıza memnun oldum.

Durakladı, yüz ifadesi bana sabitlenmişti, sanki avı olup olmayacağını düşünen bir kaplan gibiydi. Fazladan birkaç santimlik boyunu ve geniş omuzlarını avantaja çevirmiş, fırtına grisi gözleriyle beni süzüyordu.

Sadece kaba bir onaylamama sesine benzeyen bir sesle bakışlarını Jon'a kaydırdı ve uzattığım elimi tamamen görmezden geldi.

"Şu bitirelim, olur mu?" dedi ve geri çekildi.

Ne pislik ama.

Benden daha iyi olduğunu düşündüğü belli olan bu adam tarafından bir kenara atıldığım için kendimi aptal gibi hissetmeye başladım. Sönmüş bir halde elimi yanıma indirdim ve avuç içimi tozluklarıma sürterek artan hayal kırıklığımı yatıştırmaya çalıştım.

Cesaretimi toplayarak çaba göstermeye ve tekrar denemeye karar verdim.

"Geçen yıl Amerika Açık'ta Oliver Anderson'la oynadığınız çeyrek final maçının bir kısmını izledim," dedim, sinirli dikkati omzunun üzerinden geriye kaymıştı. 'Harika bir maçtı. Beşinci sete inanmadım.

Aslında o maçın tek bir anını bile kaçırmamıştım. Paris'in nadir yağmurlu günlerinden birinde, köşedeki bir kafede otururken, rakibini okuma ve sahaya hükmetme şeklinin büyüüne kapılmıştım. Birden Matteo'nun ona neden bu kadar tehditkâr davrandığını anlamıştım.

On beş yıl önce, Avustralya Açık finalinde Nico Kotas karşısında durduğunda Matteo bir numaraydı. Oyununun zirvesindeyken yetenekleri eşsizdi ve kortta karşısına çıkmaya cüret eden herkesi yok edeceği neredeyse acımasız bir garantiydi. Bu arada, kimse taze yüzlü, on sekiz yaşındaki Nico'nun bırakın finali, çeyrek finale kadar gelmesini bile beklemiyordu.

Kalabalığın içindeydim, on yaşındaydım ve çoktan kendi antrenmanlarıma başlamıştım. Her şeye rağmen Nico final setini alıp korttan şampiyon olarak çıktığında babamın yüzündeki şoku hâlâ hatırlıyorum.

"Oliver her zaman nasıl gösteri yapacağını bilir," diye sonunda, her ne kadar bana bakmak bile zor bir işmiş gibi görünse de.

Jon kapı aralığında durarak, "Nico diz protezi ameliyatı geçirdi," diye haber verdi. Yüzümü buruşturdum, tenisin vücudumuza verdiği zararın farkındaydım. Nico şimdi kaç yaşındaydı? Otuz iki mi? Otuz üç mü? Aşınma ve yıpranma fazlasıyla belirgindi. "Birkaç aksilik oldu ama antrenmanlara geri dönmeye hazır.

Başımı salladım, bakışlarım odanın karşı tarafında güvenli bir şekilde duran Nico'ya sabitlenmişti, güçlü kollarını kavuşturmuş, sinir bozucu bir sessizliği koruyordu. Düzeltiyorum, *neredeyse* tam bir sessizlik.

"Baban nasıl?" diye sordu, konuşurken dudaklarının kenarında alaycı bir sırıtış vardı. Sözleri doğrudan en hassas noktayı hedef almıştı.

"Bilemem. Omuz silktim, kızgınlığımı pratik bir kolaylıkla maskeleydim. "Aramız pek iyi sayılmaz.

Nico gözlerini devirdi ve eski antrenörüne döndü. "Neden buradayım Jon?

Dişlerimi gıcırdatmamak için kendimi zor tuttum, öfkemi dizginlemek için ellerimi yumruk yaptım. *Her zaman böyle kaba mıydı?* Nico hakkında hep iyi şeyler duymuştum, arkadaş canlısı, kibar ve birlikte çalışılabilecek bir profesyonel olduğunu. Ama bu tam tersiydi.

"Bir ortağa ihtiyacın var," diye araya girdi Jon.

"Başka birini bulabilirim. Söylemediği sözler açıktı: O hariç herhangi biri. Sinirden öylesine bunalmıştım ki Jon benden önce ona cevap verebildi.

"Bu kadar iyisini bulamazsın.

"Yıllardır rekabetçi bir şekilde oynamadı; o kadar iyi olamaz.

Bu sefer Jon konuşmak için yeterince hızlı değildi ve onun yerine ben bu fırsatı değerlendirdim. "Ve sen altı ay içinde, ama hala bir raketi nasıl alacağını ve bir topa nasıl vuracağını hatırlıyorsun, değil mi?

"Hâlâ nasıl temiz oynanacağını , değil mi?" diye karşılık verdi, dudaklarında ukala bir sırıtış vardı. Bana baktı ve gözlerinde yargıdan başka bir şey göremedim. Bu bakış tam olarak beni nasıl görececeklerini, hakkımda ne düşüneceklerini gösteriyordu.

Hile.

Silkindim, onu başından savdım ve kendi sinsi gülümsememle karşılık verdim: "Hâlâ yetişebileceğini mi sanıyorsun ihtiyar?"

Güldü, sesi acımasızdı. 'Yaşlı adam mı? Seninle sahayı silebilirim.'

Dimdik dururken gözlerim geniş omuzlarında gezindi ve meydan okuyan bakışlarına kilitlendi. Onu filenin diğer tarafında görmeyi çok isterdim, vücudunun ne kadar hızlı hareket edebileceğini merak ederdim, çözülüşünü izlemeyi çok isterdim.

"Denemeni görmek isterim," diye meydan okudum, içimde bir beklenti kıvılcımı alevlendi. Hâlâ odanın diğer ucundaydı ama aramızdaki mesafe birkaç santim bile olabilirdi, gerginlik duvarları üzerimize kapatıyordu.

Nico'nun çenesi sert bir karşılık verecekmiş gibi açıldı ama Jon onun yerine araya girdi: "Gördün mü, görmek istediğimiz şey bu, ama aynı tarafta.

Nico'nun dikkati benden ayrılmıştı, kara kaşları birbirine yapışmıştı. 'Karışık çiftler mi? Onunla mı? Delirdin mi sen? Önemli olanın tekli unvanı olduğunu biliyorsun.

"İkiniz de tekler ve karma yarışmaya katılacaksınız. Jon hiç istifini bozmadan başını öne eğdi. "Ayrıca, "düşmanımın düşmanı dostumdur" sözünü hiç duydunuz mu?"

"O onun babası, düşmanı değil. Bana suçlayıcı bir parmak doğrulttu ve ben de onu tokatlamamak için kendimi zor tuttum.

"O benim babam değil. Onu düzelttim. "Artık değil.

Jon odaya doğru bir adım daha attı, artan baskıyı hafifletmek istercesine ellerini uzattı. 'Sorun o değil, Nico. Harika bir taktik zekân var ama hızın hâlâ yetersiz. Toparlanman seni ancak bir yere kadar götürebilir.

Alay ettim. "Yani onu benim taşımam mı gerekiyor?"

"Ondan bir şeyler öğrenmen gerekiyor. Jon başını salladı, gözleri . 'Onunla oyna, onun tarzını öğren ve kadınlar yarışmasında durdurulamaz ol. Tepki vermedim, onun yerine planını analiz ettim. Nico son on yıldır en iyi tenisçilerden biriydi. Belli ki ameliyatından sonra geri dönüş yapmaya çalışırken bile ondan öğrenecek çok şey vardı. Uzak kaldığım için paslanmış olabilirdim ama hızımı ve göreceli kondisyonumu hâlâ koruyordum. Rehberlik tam da ihtiyacım olan şeydi.

Jon Nico'ya bakarak devam etti, 'Bu arada, o senin için mükemmel bir antrenman partneri. Sana meydan okuyacak kadar hızlı ve karma antrenmanlarda sakatlığın nüksederse bunu telafi edebilir.

Benden onu telafi etmemi beklemenin ne kadar adaletsiz olduğunu haykırmak istedim, özellikle de kadınları sürekli kenara iten bir sporda,

başarılarımızı görmezden geliyor ve takdir etmiyorlar. İnsanların tüm zamanların en iyi sporcularından bazılarına sahip olduğumuz basit gerçeğine, kadın düşmanı ya da ırkçı ya da hatta her ikisi birden oldukları için karşı çıktıkları yer.

Ama içten içe Jon'un böyle bir şey önermediğini anlamıştım. Bu şeytanla yapılan bir anlaşmaydı ve benim için olduğu kadar Nico için de zordu. Nico'ya bir kez baktığımda, sırf benimle birlikte çalışmamak için işi bırakmayı düşündüğünü anlayabiliyordum.

Yine de Jon'un ikna kabiliyeti vardı. 'Birlikte oynayın. Birlikte kazanın. Matteo'yu birlikte .'

Oda gergin bir sessizliğe gömüldü, Jon'un sözleri havada asılı kaldı. Nico'nun içindeki mücadeleyi, birbiriyle çelişen duygularının savaşını hissedebiliyordum. Benimle, eski rakibinin kızıyla takım olma ihtimali kuşkusuz yutulması zor bir haptı. Ama Jon'un teklifinde direncini kıran bir şeyler vardı. Ben de kararımı tarttım. Jon'un ne önerdiğini görebiliyordum ama daha önce hiç karma oynamamış, başka biriyle birlikte antrenman yapmamıştım. Bu ne kadar büyük bir değişiklik olurdu?

Ama Nico olmadan, tenise geri dönemezdim. Matteo'nun tatmin izin veremezdim. Onun istediği şeye boyun eğmiş olurdum - onun mirasını devam ettirecek bir tenis dahisi. Farklı bir soyadı onun kızı olduğum gerçeğini asla ortadan kaldıramazdı. Bıçağı döndürmenin bir yolunu bulmalıydım. Kendi başıma geri dönmek ona ve kendime bunu hile yapmadan yapabileceğimi kanıtlayacaktı ama bu yeterli değildi.

Ancak rakibiyle takım olmak, özlemini çektiğim mükemmel intikam olabilir.

Nico sinirli bir şekilde içini çekti, bakışları Jon ve benim aramda gidip geliyordu. "Peki," diye mırıldandı isteksizce, bir elini saçlarının arasında gezdirirken, uzun tutamlar yüzünün etrafına dökülmeye başladı. Nico'nun bakışları bana takıldı, gözlerinde şüphecilik ve merak karışımı bir vardı. "Ama sana karşı yumuşak davranmamı bekleme.

Elini bana uzatırken dudaklarımın kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. Bir an durdum, daha önce benimkini nasıl reddettiğini hatırladım. Jestine karşılık verdim, nasırlı parmakları benimkilere sürdü ve kaderimi mühürledi.

Ve böylece, düşmanımın düşmanı yeni takım arkadaşım oldu.

OceanofPDF.com

5

Scottie

You're Just A Boy (And I'm Kind The Man) - Maisie Peters

Jon planı hazırladı. Birkaç gün içinde Rodos'ta özel bir tesiste kurduğu eğitim programına katılacaktık. Kampta zaten birkaç farklı profesyonel vardı, bu da bize çeşitli rakiplere karşı oynama fırsatı verecek ve en iyi eğitmenlerden ve profesyonellerden bazılarına ortak erişim sağlayacaktı. Altı hafta sonra da Wimbledon'da beklenen geri dönüşümüzü yapacaktık. İlk olarak katılabileceğim bir ısınma turnuvası olması ve böylece o dünyaya geri dönmem ideal olurdu, ancak bu benim yasağımın sona ermesinden sonraki ilk etkinlik olduğu için Jon'un önerdiği tek seçenek buydu.

Nico'nun ilgilendiği tek etkinliğin bu olduğunu açıkça belirttiğinden bahsetmiyorum bile.

Jon'un evinden ayrıldıktan sonra yeni karma partnerimden hiçbir haber alamadım. Jon planı hazırlarken, antrenmanımıza dahil edeceği kişisel antrenörlerin ve beslenme uzmanlarının isimlerinin üzerinden geçerken bana neredeyse hiç bakmadığı düşünüldüğünde şaşırtıcı değildi. Hepsi benim için yeniydi. Jon'dan sadece güvendiği ve daha da önemlisi Matteo ile bağlantısı olmayan kişileri kullanmasını istemiştim.

Yunanistan seyahati için seyahat programı gelen kutuma düştüğünde hala plandan emin değildim ve tüm eşyalarımı yaşadığım iki büyük bavula geri doldururken hala kendimi yarı ikna ediyordum.

Biletimde yazan sırada durdum. Bana tahsis edilen koridor koltuğunu görmezden gelerek, onun yerine pencere kenarına kaydım. Uçmaktan hiç hoşlanmamıştım. Kendini 33.000 feet kadar havaya fırlatan metal bir konteynırın içine kapatılmış olmak her zaman midemin düğümlenmesine neden olmuştu. Hareket hastalığı başladığında pencere biraz daha iyi geliyordu ve bu yüzden her zaman onu ayırmaya çalıştım. Umarım gerçek sahibi aldırılmazdı. Aldırırlarsa, kusmuk torbasını kapar ve onları sıçrama bölgesinin dışında uyarırdım.

Rahatlamaya çalışırken, Nico Kotas ile karma ortak olmayı kabul etmenin artılarını ve eksilerini tartmaya devam ettim. Jon annemin kapısında belirdiğinden beri uykusuz geceler geçiriyordum, bu yüzden dört saatlik uçuş süresini uyumak için kullanmaya karar vermiştim. İndiğimizde dinlenmek için fazla zamanımız olmayacaktı. Zamanında forma girmek istiyorsak kat etmemiz gereken çok yol vardı. Başımı cama dayamadan önce ipek bir uyku maskesi takarak gözlerimi kapattım ve yorgunluğa teslim olup uykunun beni ele geçirmesine izin vererek rahatlamaya çalıştım.

"Benim . Bu sesi rüyamda gördüğümünden neredeyse emindim ama göz maskesinin altından bir bakış attığımda Nico'nun bana baktığını, kasketini taktığını ve yüzünün kızgınlıkla buruştuğunu fark ettim.

sıra oluşturan bıkkın yolculara şöyle bir göz attıktan sonra hızlıca, "Koridora geçebilir misiniz?" diye önerdim. Ben gergin bir yolcuyum.

Yüzündeki sert ifade hiç , gözleri bana sabitlenmişti.

"Hayır.

Keskin iması bir an havada asılı kaldı ve durup düşünmeme neden oldu. Elleri öndeki koltuk başlığına dayanmış, parmakları sabırsızca tıkırdıyordu. Her nasılsa, arkasındaki büyüyen kuyruğa kibarca gülümsemeyi başardım ve Nico'ya dişlerimi sıkarak cevap verdim.

"Eminim takas edebiliriz.

Midem şimdiden bulanmaya başlamıştı; gergin kalkışların, şiddetli türbülansların ve *Cast Away*'i izlediğim o anın anısıyla ağzım sulanıyordu.

Başımı iki yana salladı, sert ve amansız tepkisi ona karşı zayıflığımı kabul etmem için bana daha fazla neden vermiyordu. "Eğer uçak düşerse, bize tahsis edilen yerde olmamız gerekir.

Şaşkınlıktan dudaklarımı boş bir ifadeyle ona baktım. Ne tür bir hastalıklı zihin uçağa binerken uçak kazasını aklına getirir? Annemin verdiği Valium'u kabul etmiş olmayı dilemeye başlamıştım bile.

İçimi çekerek, ne zaman savaşaçağımı bilerek ve

Nico Kotas'ın çarpık zihninin derinliklerine inmekten kendimi alıkoydum. Ayrıca, ısrarına bakılırsa, uçuş korkusunu anlayacak gibi görünmüyordu. Rahat pencere kenarı koltuğuna uzanırken muhtemelen buna maruz bırakma terapisi diyecekti.

Uçuş boyunca bağırsaklarımı bir kese kağıdının içine atarsam bunun bedelini yakında hepimiz öderiz.

"Ne kadar neşeli bir düşünce," diye homurdandım, kendimi ayağa kalkmaya zorlayarak. Ayak sürüyerek sıradan çıktım ve koridora doğru ilerledim. Nico hareketlendi, sırt çantasını çıkardı ve baş üstü dolabına yerleştirmeye başladı. İri bedenine temas etmemek için geriye doğru eğilmek zorunda kaldım, kalın kolları yukarı doğru uzandıkça aramızdaki boşluk milimetreler içinde kayboluyordu. Boynumu bükerek gözlerimi dikkat dağıtıcı pazu kıvrımlarından kaçırdım.

Önümden geçerken hava temiz sabun ve keskin nane doldu. Sonsuza kadar sürecekmiş gibi geldi ama sonunda geçti ve ben de yanına kaydım.

Ekonomi sınıfında onun yanında oturmaya zorlanmak tamamen Jon'a bağlıydı. O buna "takım kurma" diyordu.

Göz maskesini tekrar aşağı çekerek tekrar yerleşmeye çalıştım, daha az arzu edilen koridor koltuğunda bir nebze rahatlık bulmaya çalıştım, ikimiz de uzun bacaklarımızı çalışırken onun dizi benimkine çarpmaya başlamıştı bile. Arkama yaslanarak kollarımı ortak kol dayanağına dayamaya çalıştım ama kolum aniden yana doğru itildi. Maskeyi çıkardım ve Nico'nun koltuğuna yerleştiğini, ağaç gövdesi kolunun orta kolçağın tamamını kapladığını görmek için döndüm. Gözlerim kolunun etrafını saran dövmenin karmaşık siyah tasarımına takıldı, kolunun kapağının altından başlayan düz geometrik mürekkebi takip etti.

"Affedersiniz," sesim havayı yararak geçti, kısılmış gözlerim ona sabitlendi.

İsteksizce bana doğru baktı. "Ne?" "Tüm kolçağı kaplıyorsun.

Bıkkın bir şekilde iç çekti, "Yani?"

"Yani?" diye tekrarladım, bu kadar yakın mesafede olması gerekenden biraz daha yüksek sesle. "Herkes koridordakinin orta kolçağı aldığını bilir.

Bir an bana baktı, şaşkınlıktan kaşları çatılmıştı. "Bunu sen uydurdun.

Kasıtlı olarak mı anlaşılmaz davranıyor yoksa aptalın teki mi diye anlamaya çalışırken başım öne eğildi. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve cevabımı aldım.

Kabini dolduran cızırtılı bir ses, uçuş görevlisi bir anons yaparken aramızda artan gerginliği böldü.

"Bayanlar ve Baylar, havayolu şirketi adına özür dilerim, ancak bagaj yüklemesi nedeniyle gecikme yaşıyoruz. Kırk beş dakikalık bir gecikme bekliyoruz ve daha fazla bilgiye sahip olduğumuzda sizi bilgilendireceğiz.

"Bu iş gittikçe daha iyi oluyor," diye mırıldandı Nico, sesi alaycıydı. Kolunu kolçağın üzerinde tutarak arkasına yaslandı.

"Neden şikâyet ediyorsun anlamıyorum; pencere ve kol dayama yeri sende," diye homurdandım.

"Evet, ama senin yanına oturmak zorundayım.

Yeterince içtiğime karar vererek bir kahkaha attım.

"Durumum pek de iyi görünmüyor dostum. Kolumu kaldırdım, dirseğimi sertçe onunkine doğru ittim, zorla kolumu çok sevdiğim kol dayanağından kaldırdım ve kendime ait olduğunu iddia ettim.

"Ben senin dostun değilim," diye karşılık verdi ve kolunu iterek benimkini uzaklaştırmaya çalıştı.

Dişlerimi sıkarak cevap verdim. "Yaşlı adam o zaman.

Boğuştuk, kollarımız çocuklar gibi birbiriyle mücadele etti. İkimiz de geri adım atmak istemiyorduk. Bu sırada bedenlerimiz istemeden de olsa her geçen an birbirine daha da yaklaşıyordu. Tutuşuma karşı koyarken kaslarının sertliğini fark etmekten kendimi alamadım, güçlü ön kolu kararlılıkla bükülmüştü. Vücudundan yayılan sıcaklığı, kabinin havasına karışan temiz kokusunun hafif kokusunu hissettim.

Jon'un birlikte antrenman yapmamı istediği kişi gerçekten bu muydu? Karışık partnerler arasında dile getirilmeyen bir anlayış, diğerinin hareketini tahmin etme ve mükemmel bir uyum içinde ya telafi etme ya da yoldan çekilme yeteneği vardır. Şimdiye kadar tek uyum sağladığımız konu pencere ihtiyacı ve orta kolçağın işgaliydi. Uçuş görevlisinin neşeli sesi gerginliği kırdı ve kalkışla ilgili sorunun erken çözüldüğünü duyurdu.

'Peki. Şu lanet kolçağı al,' diye sonunda .

Kolum boşluğu geri alırken kendini beğenmiş hissetmemek mümkün değildi. Pencere kenarındaki koltuğun rahatlığı yoktu ama kazanmak kazanmaktı.

Bu duygu kısa sürdü. Uçak taksi yapmaya başladığında, sarsıntılı hareketleri hayali teknemi sallayan ve beni uyutan yumuşak dalgalar olarak hayal etmeye çalıştım. Bunun yerine, endişe artmaya devam etti, kabin gittikçe küçüldü.

"Bunu yapmak zorunda mısın? Nico ağzından kaçırıldı.
Dolgun dudaklarım merakla aralandı, göğsümdeki endişe sıkılaştı. "Ne?
Eliyle bacağımı işaret etti. "Fırtınadaki chihuahua gibi bacağını mı
sallıyorsun?"

Bacaklarıma baktım, titrediğimi fark ettim, sonra onun durgun, bronz
tenine, şortun açıkta bıraktığı kalın kalçalarına baktım. Hiç tam boy pantolon
giymiş miydi? Sağ dizinin ortasından aşağıya doğru uzanan koyu kırmızımsı
yara izini fark ettiğimde bu soru aklımdan uçup gitti - yakın zamanda
geçirdiği ameliyatın görünür bir hatırlatıcısı.

"Özür dilerim," diye özür diledim ve bir yandan yoga dersinde öğrendiğim
kutu nefes tekniğini hatırlamaya çalışırken, diğer yandan da spor
ayakkabılarımı yere koyarken bacaklarımı sabit tutmaya çalıştım. Bir nefes
alıp, üç nefes vermek miydi? Boğulmak için bir reçete gibi hissettiriyordu.

"Jon normalde bunu yapar mı? Altıncı nefesimi boğulurcasına verirken
Nico sordu. Bir an için ona baktım, onu çalıştım, en azından biraz.

"Sanırım bunun bir takım çalışması olması gerekiyordu.

Bir an durakladı. "Yani, bizi ekonomi sınıfında uçur.

Emin olamıyordum ama kaşlarını kaldırıp hafifçe sırtımasına bakılırsa bu
bir tür şaka olmalıydı. Sessizce onaylayarak mırıldandım, aramızda kırılğan
bir ateşkes sağlanmıştı. Pistin başlangıcına ulaştığımızda uçağın hareketi
kademeli bir dönüşe dönüştü. Elimi kol dayama yerine koyarak rahatlamaya
çalıştım. Bu en kötü kısımdı ve pek çok insanın kalkıştan hoşlandığından
şüpheliydim. Ama sakinleştirici derin nefesler alarak zihnimi Rodos'un sakin
taşlık sahillerine odakladım, dalgaların kıyıya vuruşunu hayal ettim, uçak
hızlanmaya başladığında motorlar kükrerken gün batımının canlı tonlarını
hayal ettim.

Uçak şiddetli bir yukarı doğru sarsıldı ve tüm kabinin sallanmasına neden
oldu. Panik vücudumu sardı, kalbim göğsümde şiddetle çarpıyordu.
İçgüdüsel olarak, herhangi bir denge hissi arayarak kol dayanağına
tutundum.

Kabinden iki bip sesi geldi ve emniyet kemeri işareti yanıp sönerken bize
bunun hayati önemini hatırlattı. Uçak bir kez daha titredi ve damarlarımda
dolaşan endişeyi yoğunlaştırdı.

"Scottie? Uçağın sarsıntısı azalmaya başladığında Nico'nun sesi endişemi
delip geçti. Başımı kaldırıp ona baktım, kalbim hâlâ heyecan içindeydi.

Teredditle cevap verdim, sesim endişemi ele veriyordu. "Evet?"

Bir an için onda bir şeyler olduğunu hissettim. Belki de o anın , ama ona bakmak için bir saniye ayırdım. Bakışlarım yüzünde dolaştı, keskin elmacık kemikleri boyunca, güçlü çenesinin çizgisi boyunca iz sürdü. Adem elmasının belirgin topu sallanırken yutkunmasını izlerken kısa süreliğine hipnotize oldum.

Sonra konuştu ve sözleri havada asılı kaldı, zihnimde yavaşça kaydedildi, etkileri battı.

"O kolçak değil," dedi kesin bir ifadeyle.

Bakışlarım istemsizce onun kucağına kaydı ve dehşetim daha da arttı. Kalkış sırasındaki türbülans kolumu kolçağa çarpmış ve onun yerine kasıklarına inmişti. Elim kalçasının en üst kısmını tuttu, parmaklarım cebindeki tenis topları olmadığını tahmin ettiğim şeyi neredeyse sıyırıyordu.

bir şekilde elimi çektim, sanki kendimi yakmışım gibi geri çekildim. Ayna olmasa bile yanaklarımın koyu bir kıızıla boyandığını biliyordum. Bir özür dilemeye çalıştım ama sözcükler tutarsız bir karmakarışıklık içinde yuvarlanıp gitti. Kendimi ona bakmaya zorlayamıyordum, ona bakma ve hiç şüphesiz iğrenç yüzünü görme düşüncesi çok fazlaydı.

Kolçağa bir daha dokunmaya cesaret edemedim.

OceanofPDF.com

6

Scottie

Kahvaltı - Dove Cameron

Utanç duygusunun ağırlığı beni bütünüyle yutmakla tehdit ediyordu. Emniyet kemeri işareti söner sönmez reflekslerimi kontrol edemedim. Elim 'yardım çağır' düğmesine basmak için yukarı fırladı. Ben doğrulup endişeyle bir ileri bir geri gidip bir görevli ararken uçağın tanıdık bir ses çınladı.

"Ne yapıyorsun? Nico sordu ama onunla yüzleşmeye dayanamadım. Onu görmezden gelmek tek seçeneğimdi, yoksa utancımдан ölecektim.

"Scottie? İyi misin?"

"Yeni bir koltuk talep ediyorum.

Sesindeki soruyu duyabiliyordum, vücudu değişti ve gövdesini benimkine yaklaştırdı. Tekrar konuştuğunda sesi alçak ve sessizdi. "Neden?"

'Gitmem gerek,' diye tısladım.

"Scottie, sadece bir sıyrıktı, bir şeyi yok. Beynim adımı söyleme biçimine, Amerikan aksanının ağırlığına takılıp kalmaya çalıştı, ama bunu bir kenara bıraktım. Bunun bir sıyrıktan daha fazlası olduğunu biliyordum. Bir şeyler hissetmişim. Hareket eden şeyler. Burada bir an daha kalmak zorunda olsaydım, kalkacak, en yakın çıkışı bulacak ve kendimi bu uçaktan atacaktım.

Yüzü derli toplu ve sakin olan uçuş görevlisi yanıma yaklaştığında göğsümde bir rahatlama hissettim. Gülümseyerek geldi, eli kapatmak için düğmeye gitti.

"Merhaba, nasıl yardımcı olabilirim?"

Onu gördüğüm için duyduğum mutlak sevinci, özgür olma beklentisini bastırmak için elimden geleni yaptım. 'Merhaba. Burada oturamam. Hareket etmem lazım. Gidebileceğim başka bir sıra var mı?

"Siz ve kocanız için üzgünüm-

Başımı öfkeyle salladım ve daha fazla ileri gitmeden sözünü kestim. 'Koca değil. Yabancı. Sadece gitmem gerek.'

Bir kahkaha attı. 'Bizi hâlâ yabancı olarak tanımlamandan rahatsız oldum. Aramızda daha fazla şey olduğunu sanıyordum.

Ona pis bir bakış atma isteğine karşı koymak için elimden geleni yaptım ve bunun yerine sakinleştirici derin bir nefes alarak, geçen her saniye yüz ifadesi daha da endişeli bir hal alan uçuş görevlisine yeniden odaklandım.

"Oturabileceğim başka bir yer var mı? Ses tonumu değiştirmeden tekrar sordum.

Gözlerini indirmeden önce aramızda ve bana . "Seni güvensiz mi hissettiriyor?

Başımı salladım. "Hayır, hayır, öyle bir şey değil. Aramızda milyonlarca başka şey vardı ama güvensiz hissetmek bunlardan biri değildi.

Ofladı, belli ki biraz kırılmıştı. 'Eğer şey varsa, kendini güvensiz hisseden ben olmalıyım.

Gözlerimi kapattım, uçuşumuz rahatlatıcı sahili hayal etmeye çalıştım, onu uçaktan atmadan önce sakinleşmeye çalıştım. Uçuş görevlisine baktım ve gözlerinin daraldığını gördüm. 'Üzgünüm ama acil bir durumda insanların hareket etmesine izin vermek prosedürde yok-'

"Söylemiştim," diye mırıldandı Nico, parmaklarım sinirli bir yumruk halinde sıkılırken. "Sana yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı?

Başımı ona doğru salladım, hayal kırıklığım giderek artıyordu. "Hayır, sanırım değil. "Harika," dedi, kibar gülümsemesi dudaklarına geri dönerek. 'İyi eğlenceler

Uçuş.'

Döndü ve Nico ile beni yalnız bıraktı. Yere çöküp gözlerimi kapamadan önce yine dimdik oturdum. Bu o kadar da kötü olmak zorunda değildi. Daha önce bir penise dokunmuştum. Birçok penisle çok şey yapmıştım. Sertifikalı bir uzmandım - hızlı bir Google araması size bunu yeterince iyi anlatacaktır - ama nedense bunu aşamadım. Belki de fısıltıyla söylediği sözlerin tüylerimi diken diken etmesinden kaynaklanıyordu.

Ya da belki de o , ukala sırtış hafızama kazınmıştı.

"Şimdi bana bakacak mısın?" diye sordu.

Ona doğru bakmaya cesaret edemedim. "Ne zaman istersem sana bakabilirim. "Elbette *katsarída*, nasıl . Fısıltılı aksanı yine çınlıyor.

Üzerinde

İçgüdüsel olarak, ona bakmak için döndüm.

Bu uzun sürdü.

Yüzünde kendini beğenmişliğin güneş ışığı parıltısı vardı, gözleri bana sabitlenmişti.

Dudakları yukarı doğru kıvrılırken yüz hatlarından memnuniyet okunuyordu.

"*Ka-Kat?* Tekrar çalıştım, telaffuzunu çoktan unutmuştum. "Yunanca.

"Tahmin etmiştim. Bu ne anlama geliyor?" 'Bilmek istemez misiniz?

Ona gözlerimi devirip telefonumu cebimden çıkardım ve terimi Google'da arattım. "Nasıl heceleniyor?

"Sinyal almakta iyi şanslar. Sırttı ve ben de resmen pes ettim. Sinirli bir nefes alarak kabinde boş bir yer aradım, ancak yakınlardaki tüm koltukların dolu olduğunu gördüm.

"Gerçekten İtalya'da bir tekneyi yaktın mı?" diye sorarak dikkatimi tekrar kendisine çekti.

", o bir yattı," diye düzelttim. "İkincisi, yatta olmam yangını benim çıkardığım anlamına gelmez.

"Bir inkar duymuyorum.

"Her türlü yanlıştan aklandım.

"Kim tarafından? Yargıç Judy mi?" Adını söyleme şekli neredeyse kıkırdamama neden olacaktı, ama bunun yerine soruları artırdı.

'Neden bu kadar garip davranıyorsun? Buraya hışım ile gelip uçak kazalarından bahsediyorsun ve beni uçuşun ortasında tutma ihtimalinin yüksek olduğu bir yere sürgün ediyorsun. Kolçak fiyaskosundan bahsetmeye cesaret edemiyorum. "Şimdi de burada oturmuş şaka yapıyorsun.

Omuz silktili, geri çekildi. "Sadece yeni ortağımı tanımaya çalışıyorum.

Bir an duraksadım, ona güvenip güvenmediğime karar vermeye çalıştım. Güvenmemek için bir nedenim yoktu; ama henüz emin de değildim. Belli ki Jon ona güveniyordu ve ben de Jon'a güvenmeye karar vermiştim. Bu yeterli miydi?

Terapide tekrar tekrar üzerinde durduğum şeylerden biri de buydu. Matteo'nun ihanetinden sonra kimseye nasıl güveneceğimi bilmiyordum. Daha önce çok kaygısızdım, çok kolay yönlendiriliyordum. Güvenebileceğimi düşündüğüm tek kişinin

ve benden her şeyimi çaldı. Bu bir daha asla olamazdı; bundan sağ çıkabileceğimi sanmıyordum.

Konuşmayı kendimden uzaklaştırmaya karar verdim. "Jon'la nasıl tanıştınız?

"Eskiden beni eğitirdi.

"Gerçekten mi?" Matteo'nun bir araya getirdiği ekibin geçmişini hiç sormamıştım. Sadece en iyileri seçeceğini biliyordum. Jon'la birlikte çalışırken yakınlaşmıştık ama daha önceki müşterilerini hiç sormamıştım.

"Evet.

"Neden durdu?

Başını bana çevirdi ve gözlerinde muzip bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Kızı için belli bir tenis profesyoneli tarafından avlandı.

"Ah," diye cevap verdim, ağzım bir daire oluşturdu, kalbim sadece onu ima ettiği için göğsümde düşüyordu.

"Orada ne oldu? Babanla. Ses tonu rahattı, çünkü üzerine bastığı duygusal mayının farkında olmadığı çok açıktı.

Yutkunmaya çalıştım ama ondan bile boğazımı kurutmuştu. Bu onun işi değildi. Kimseyi ilgilendirmezdi. Olanları annem dışında kimseye anlatmamıştım.

ITIA'ya gittim ve kanımı tekrar test etmelerini, her örneği iki kez kontrol etmelerini çünkü kesinlikle izin verilmeyen bir şey kullandığımı söyledim. İlacın adını tahmin ettim, normalde test bir şey olduğunu söyledim ve onlar da buldular. Onlara bir sebep sunsaydım, suçu takımıma atsaydım, men cezam daha kısa olabilirdi. Beni her zaman galibiyetten mahrum bırakacaklardı ama yirmi dört ay yerine altı ay ceza alabilirdim.

Ama ben altı yıl istemedim. İki yıl istemedim. Sonsuza kadar istedim. Evi ve onunla birlikte onun mirasını da yakmak istedim. Hayalini kurduğu her şeyin imkânsız olmasını istiyordum, bu sevdiğim sporu bir daha yapamayacağım anlamına gelse bile.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Cevabım basit bir omuz silkmeydi ama bu onu sarsmaya yetmedi.

"Eğer ortak olacaksak, bilmem gerektiğini düşünmüyor musun? Nico kaşlarını kaldırıp dudaklarını merakla büzerek devam etti. Kafasının içinde dönen çarkları duyabiliyordum. Son birkaç yıldır büyük Scottie Sinclair'e ne olduğuna dair çıkan tüm söylentiler onu bu kadar çıkarmıştı. Onu çılgına çeviren neydi?

"Ne alaka anlamadım," diye biraz fazla agresif bir şekilde tersledim, umutsuzca bir savunma yapmaya çalışıyordum. Konuyu kapatması için ona yalvarmak istedim, kendimi açıklamaktan kaçınmak için her şeyi yapmaya hazırdım. Bu yüzden konuşmayı başka yöne çekmek, kendi sorunlu geçmişimden uzaklaştırmak için elimden geleni yaptım. "Dizin hakkında soru sorduğumu görmüyorsun," diye devam ettim, ses tonum ısıırıyordu. 'Nasıl gidiyor? Ne gibi komplikasyonlar yaşadın? Bir daha asla oynayamayacağından, bir daha şampiyonluğa yaklaşmak istiyorsan daha genç ve hızlı birine güvenmek zorunda kalacağından endişelenmiyor musun?

Nico gözlerini kırptırarak bana baktı, yüz hatlarında fırtınalı bir ifade belirmişti. Gözleri yüzümde gezindi ve benim taş gibi, kararlı ifademi okudu. Havadaki basıncın arttığını hissedebiliyordum, sanki atmosferde bir fırtına oluşuyordu.

"Biliyor musun Rossi - yoksa Sinclair mi?" diye başladı, her kelimesi zehir zemberekti. 'Seni o sahaya çıkarmak için sabırsızlanıyorum. Çok ukalasın, yenilmez olduğunu düşünüyorsun - neredeyse iki yıl sonra bile. Ama hile yapmadan bir Grand Slam kazanamazsın. Jon bunu temiz bir şekilde yapabileceğini düşünüyor ama aynı zamanda bu "yaşlı adamın" ve sıkık dizinin yardımı olmadan yapamayacağını da biliyor. Nico sesini çok alçak, çok sessiz tutuyordu ama sanki bana bağıırıyormuş gibi agresifti. Tek yapabildiğim oturmak ve kabullenmekti.

'Eğitimin ilk günü. Bana karşı sen,' diye meydan , gözleri öfkeyle kararmıştı. 'Unutma, *katsarída*, sen bıraktın. Pes ettin, kaçtın,' diye alay ederek devam etti. 'Ama benim tek yaptığım antrenman yapmak, dövüşmek ve güçlenmek. Oynayacağız ve kimin bir daha asla kazanamayacağı konusunda daha endişeli olduğunu göreceğiz.

Duygularımı dizginlemeye çalışırken dişlerim sıkıca kenetlendi ve zoraki bir yanıt verdim. "Peki.

Gözlerinin içine baktım ve içlerinde dönen öfkeyi gördüm. Arkama bakmaya cesaret edemedi, başka bir uçuş görevlisini aramaya başlamadan önce kalbim göğsümde çarparak kendimi yukarı ittim ve sıradan çıktım.

Gerekirse birine rüşvet verip koltuğundan kaldırabilirdim ama bir saniye daha onun yanında oturmuyacaktım.

Tweetler

'OMG! Rodos havaalanından çıkan bir arabaya BERABER binerken gördüğüm @ScottieSinclair & @NicoKotas mıydı? @thedailytea'

'BİRLİKTE YAKALANDILAR: Tenisin yasaklı kötü kızı @ScottieSinclair ve iki kez Olimpiyat altını kazanan ve beş kez Grand Slam şampiyonu olan @NicoKotas romantik bir gezi için Yunanistan havaalanından ayrılırken birlikte görüldü. DEVAMI BURADA' - The Daily Tea

'Ben ve babam Nico Kotas aynı Yunan adasındayız. Hayır, iyi değilim.'

'Bu ikisinin yapacağı muhteşem tenisçi bebeği hayal edebiliyor musunuz? @Elite onlara sponsor olmalısınız.'

OceanofPDF.com

7

Scottie

Yeterince Güçlü Değil - boygenius

Kendimi Google'da aratmayı alışkanlık haline getirmedim. Bunun için otomatik günlük haber derlemem vardı.

Rahat yatağımın kenarından baş aşağı yayılmış bir şekilde sarkarken sosyal medyada bahsi geçenler arasında gezinirken yorumları görmezden gelmeye çalıştım. Bunun yerine dün gecedен gizlice çekilmiş fotoğraflar gözüme çarptı - Nico ve ben, bavullarımızı tutmuş, aç ve bitkin bir halde yabancı bir havaalanında geziniyorduk. Her fotoğrafta birbirimize zar zor bakıyorduk, beyzbol şapkasını aşağı doğru çekmiş, aramızda sağlam bir kol mesafesi bırakmıştık, tüm bunlar uçaktaki kavgamızdan sonra birbirimizle mutlak minimum iletişim politikasını sürdürürken oldu.

İnsan ırkı tarafından ihanete uğramış gibi hissetmemeye çalıştım.

Paparazzilere kadar alışmıştım. Son birkaç yıldır, saklanıyor olsalar bile onları uzaktan fark etmekte ustalaşmıştım. Onlar buralardaysa, her ne yapıyorsam, bana takmaya karar verdikleri zekice takma adla sinsi bir magazin gazetesinin dijital sayfalarına sıçramak üzere olduğumu öğrenmiştim.

En azından normalde bir uyarım olurdu. Bunu hiç beklemiyordum. O ışıktaki uçuş sonrası birinin cep telefonu ile sinsice fotoğrafını çekmek mi? Artık hiçbir şey özel değil miydi? En azından Nico iyi görünüyordu. Dikkatim kaslı sol kalçasına takıldı ve karşı dizindeki kırmızı yara izini inceledim.

Fotoğrafi bir kez daha inceledim; gözlerim alelacele dağınık bir topuz yapılmış, yıkanmamış sarı saçlarıma, uçakta değiştirmedğim için şimdi pişmanlık duyduğum rahat bol pantolonuma ve kazağıma takıldı.

Villaya o kadar geç gelmiştik ki, temizlikçi Elena'dan başka kimse bizi karşılamaya gelmemiştii ve hızlıca bir şeyler atıştırdıktan sonra hızla yatak odalarımıza yönlendirildik.

Şimdi, on saat ve ferahlatıcı bir derin uykudan sonra, kendimi odasına hapsolmuş bir çocuk gibi hissediyordum. Dışarıda Nico vardı, uçakta benimle alay eden pislik.

Telefonum elimde titredi, annemin iletişim fotoğrafı, ikimizin Jane Austen'in evini ziyaret etmek için çıktığımız yolculukta çekilmiş bir selfie, kötü çekilmiş fotoğrafları örtüyordu. Hiç tereddüt etmeden cevap tuşuna bastım ve aramayı hoparlöre aldım.

Sesi hoparlörden gürlledi, tonu suçlayıcıydı. "Versace 98 podyumundan elbisemi sen mi aldın?

Dik oturdum, gözlerim odanın köşesinde duran ve dolup taşan bavula kaydı. Çoğunlukla rahat antrenman kıyafetleriyle dolu olan siyah elbise, beyaz bir denizin içinde göze çarpıyor, kumaş kenarından taşıyordu. "Bunu daha önce gördüğümde emin değilim.

Yanıt olarak mırıldandı, 'Gerçekten mi? Çünkü geçen haftaki bir bakıyorum ve benim elbiseme benziyor. Ve onu gardırobumda bulamıyorum.'

Onu zihnimde mükemmel bir şekilde görebiliyordum, mutfağının ortasında oturmuş her zamanki gibi göz alıcı görünüyordu, ondan çaldığım tüm kıyafetleri bulmaya çalışırken geçen haftaki magazin dergileri masanın üzerine fırlatılmıştı.

"Belki hizmetçide vardır," diye cevap vermeye çalıştım ama titrek cevabım her şeyi vermeseydi, ilk arayacağı yerin hemen on yıllık hizmetçisine sormak olması suçluluğu kesinleştirirdi.

İçini çekti ve çayından öfkeli bir yudum aldığını duyduğuma emindim. 'Sadece kuru temizleme yapın ve önce Google yorumlarını kontrol edin. Bu vintage.

Kendimi yataktan kaldırıp bavuldan kısa elbiseyi çıkarırken sııttım. Elbiseyi havaya kaldırarak, 'Seni hatırlamam için bir şey' dedim.

'Hiçbir yere gitmiyorum,' dedi. 'Aile kutusunda olduğumdan emin olmak için şimdiden bir düzine kez e-posta gönderdim.

"Jon'u rahatsız etmeyi bırak," diye vurguladım elbiseyi asıp gardırobun dışına yerleştirirken. Elbiseyi dolabın içine tıktırdığım için sessizce özür diledim.

bavulumu sahibinden kaçırdı. 'Henüz antrenmanlara başlamadım. Wimbledon'a gidip gidemeyeceğimi bile bilmiyoruz.

"Tabii ki yapacaksın.

"O zamana kadar yüzlerce şey ters gidebilir.

"Nasıl?" diye sordu ve ben de sorunun bir süre havada asılı kalmasına izin verdim.

Mesela, kolçak için kavga ettikten sonra uçuşun ortasında yeni karma partnerimin aletini tutabilirim. Bana garip bir isim söyleyebilir, ben de gecenin bir yarısı Google'da tercüme etmeye çalışabilirdim ve sonra uçuşun ve kampın geri kalanında birbirimizi görmezden gelebilirdik, sonunda bir ortaklık olarak başarısızlığa mahkum olabilirdik, bu da ikimizin de çim kortlarda ilk turu zar zor geçmemize neden olurdu.

"Yaralanma," diye cevap verdim, yatakta telefonumun yanındaki yerimi geri aldım.

Diğer tarafta uzun bir duraklama daha oldu, sanki tartışmanın anlamsız olduğunu biliyor gibiydi. "Şu yeni ortağını araştırıyordum, biliyorsun.

"Nico?

Sesindeki sırtışı duyabiliyordum. "Şu altı-beşlik yakışıklıdan mı bahsediyorsun?

Telefona hafif bir hoşnutsuzlukla yan gözle baktım. "Bu ciddi ciddi yapacağım bir konuşma mı?

"Yemin ederim bu adamın her bir fotoğrafı onu atıştırmalık gibi gösteriyor.

"Şimdi kapatıyorum!

Tekrar konuştuğunda kırmızı düğmeye birkaç santim uzaktaydım. 'Seni havaalanında gördüm. Fotoğrafları yani.'

Hatırlatma üzerine iç çektim, sohbete olan ilgim yeniden canlandı. Adınızı sahte manşetlerde görmenin nasıl bir şey olduğunu anlayan insanlar bulmak zordu. Neyse ki annem o insanlardan biriydi.

"Onunla çıkmıyorum," diye mırıldanmaya başladım. 'Onunla tanışalı bir hafta bile olmadı. Başka bir tenisçiyle görüldüğümde bile en kötüsünü düşünmeden edemiyorum.

"Sevgilim, o adama bağlı olmak en kötü olarak tanımlayabileceğimiz bir şey mi?

"Ne demek istediğimi biliyorsun.

'Evet, ama günün sonunda, hakkınızda yazılanların sizin kontrolünüz dışında biliyorsunuz. Kafayı takamazsınız ve kesinlikle kendinizi Google'da aratmamalısınız.

"Değildim!

'Bildirimi kapat, o zaman sana inanacağım. Şu anda eğitimdesiniz ve bunu ciddiye almak istediğinizi biliyorum. Ne olurlarsa olsunlar ya da olmasınlar

"Senin hakkında söylenenler, şu anda önemli olan şeylerden dikkatimi dağıtıyor.

Haklı olduğunu bilerek homurdandım. Telefonu elime aldım, aramadan tarayıcıma doğru kaydurdım, korkunç fotoğraflar bana yeniden saldırıyordu. Ayarları bulup bildirimleri devre dışı bıraktım, bir süre, hatta birkaç gün kontrol etmemenin bana çok iyi geleceğini biliyordum.

Bırakın her şey bitsin ve tenise odaklanın. Onlara ne hakkında konuşmaları gösterin.

"Tamamdır," dedim ve aramaya geri döndüm, yazının yerini annemin ekrana yakın duran yüzü almıştı. Aynı mavi gözlerden ikisi bana bakıyordu ve bir an için Londra'nın ikimiz için de çok fazla olduğuna ve taşraya kaçmamız gerektiğine karar verdiğimiz o güne geri dönmeyi diledim.

Güzel. Bunu yaptığın için seninle gurur duyuyorum, biliyor musun? Kolay değil, ama öyle olsaydı, hala sahip olduğunu bildiğim tüm mücadeleye değmezdi. Tartışmak, "ne mücadelesi?" diye sormak istedim. Ama bunun yerine gözlerimi kapattım ve o sözleri hatırladım.

Seninle gurur duyuyorum.

"Teşekkürler anne.

Vedalaşırken gözlerim yine gardırobun üzerinde asılı elbisesini buldu. El çabukluğuma sinirlenmesine rağmen, ondan bir parçayı yanımda taşıdığım için mutluydum.

Telefon , sırf onu tekrar görebilmek için Heathrow'a dönüş uçuş saatlerine bakma isteğim vardı ama bunun yerine boş midemin ısrarlı homurtuları galip geldi ve odadan çıktım.

Mermer zeminde gereğinden fazla gürültü yapmamaya çalışarak üst kattaki koridora çıktım. Villa çok büyüktü, ikisi misafirler için yatak odası olmak üzere üç kattan oluşuyordu ve gereğinden fazla mobilya yoktu. Lüks bir yerdi, ama sahipleri sadece gerçekten zengin olanların başarabileceği minimal estetiği seçmişlerdi: beyaz mükemmel duvarlar, koridorlar o kadar boştu ki sessiz bir katedral gibi yankılanıyordu.

Koridorda ayak sesleri, sohbet sesleri ve kahkaha çığlıkları yükseldiğinde fazla uzaklaşmamıştım. Bir korkak gibi saklandım, en yakın odaya koştum ve kapıyı hafif aralık bırakarak diğerlerini gizlice görmeme izin verdim.

Jon bize villada başkalarının da kalacağını söylemişti. Burada birkaç profesyonelin daha olması mantıklı geldi. Ve çoğunlukla birbirimizden uzak duracak olsak da

diğerinin yolu, bize karşı oynayacak birini verdi. Antrenmanlar yine de özel olacak, spor salonunda ve sahada planlanmış zamanlar olacaktı.

Inés Costa'nın koyu parlak siyah saçları görüldü. Onu iyi tanırdım. Geçmişte birkaç kez kortun karşı taraflarında yer almıştık. Maçlar sırasında onunla yer silme alışkanlığım olmasına rağmen dostça davranmıştık. Salonun köşesini döndüklerinde sahneye yeni çıkan ve henüz tanışmadığım bir Çek oyuncu olan Henrik'e gülümsüyordu.

Endişelenecek bir şey yok, dedim kendi kendime. Dostça yüzler. Sonra köşeyi döndü.

Dylan Bailey.

Dylan, "Sadece neden burada olduğunu bilmediğimi söylüyorum," diye söze başladı ve kalbim karnıma düştü. Onu o günden beri görmemiştim. Yüzü mükemmel bir şekilde görünüyordu, ağda buluşmak için birbirimize doğru yürüyorduk, elimi tutmayı reddediyordu. "O bir hilekâr. Jon onu burada tutarak bizi aptal yerine koyuyor.

"Bir hata yaptı. Henrik omuz silkti. "İkinci şanslara inanıyor olmalı.

Kısmen açık olan kapının arkasına saklandım ve konuşulanları duymaya çalıştım.

Dylan'ın sesi gibiydi, 'Aldattı, açık ve net. Ona bir daha nasıl güvenebilir, asla anlayamayacağım.

Parmaklarım kapının kenarını sıktı, eklemlerim beyazlaştı. Kalbimin gümbürtüsünden sadece onları duyabiliyordum, hava ince ve başım sersem gibiydi. Kendime bunun olacağını söylemişim. Onları kandırmıştım. Tüm dünyaya karşı bir hilekârdım. Onlar için o eşiği aşmış, kendim için bir unvan çalmaya çalışmışım, oysa aslında benden her şey çalınmıştı.

Henrik'in sesi araya girdi, sözlerinde bir miktar kızgınlık vardı, 'Bak, hatasının bedelini ödedi. Hepimiz hayatımıza devam ettik. Köprünün altından çok sular aktı.

Dylan'ın yanıtı sert oldu: ' mi? Onu Instagram'da görmüşsündür. Daily Tea'nin ana sayfasında onun için bir kısayol var.

"Peki neden bu önemsiyorsun? Inés içini çekti, sesinde bir parça bıkkınlık vardı. "Jon sorun yok dediyse, sorun yok demektir.

Dylan, "Korta geri döndüğünde ve senin unvanını elinden aldığında bunu söyleyemeyeceksin," diye karşılık verdi.

Inés'in koyu renk gözlerinin kısılmasını ve sırtının sertleşmesini izledim. "Onu yenebilirim.

"Daha önce yapmadın. Inés'in dikkati hemen Çek'e yöneldi. "Daha önce temiz değildi. Dylan'ın sözlerini keskin bir kahkaha izliyor. "Ve "Artık babası kazanmasına yardım etmek için burada değil.

Odadaki tüm hava çekilmişti, göğsüm sıkışmıştı ve ciğerlerim basit bir nefes için yanıyordu. İşte buydu, korku gerçek, elle tutulur bir şey haline gelmişti. Bu insanları tanıyordum, nasıl düşündüklerini biliyordum ve hepsi beni saymıştı. Hile yapmadan bir hiç olduğuma, kolay lokma olduğuma inanıyorlardı. Gerçeği bilmiyorlardı ve bilseler de inanmazlardı.

Duvara yaslandım ve o günü tekrar hayal ederken gözlerimi kapattım. Wimbledon'da korttaki son günüm, sonunda hayalini kurduğum her şeyi başarmıştım ama her şey benim rızam olmadan lekelenmişti. Olduğumdan daha iyi olmalıydım. Kortta temiz, hırçın ve lanet olası bir hayvan olmalıydım ki eve götürdüğüm her unvanı hak ettiğime dair hiçbir şüphe kalmasın. Bundan daha güçlü dönmeliydim, yoksa beni canlı canlı yerlerdi.

8

Nico

Konuşacak mıyız? - Sam Fender

Sol kolum önümde uzanıp vücudumu villa havuzunda ileriye doğru çekerken serin su sırtımdan aşağı süzöldü. Başımı eğerek, yüzeyin altına yeniden dalmadan önce temiz havadan hızlı bir nefes aldım. Zihnim sarışın bir dişi şeytanın sözleriyle meşgulken bu hareket ikinci doğamdı.

'Bir daha asla oynayamayacağından, bir daha şampiyonluğa yaklaşmak istiyorsan daha genç ve hızlı birine gerekeceğinden endişelenmiyor musun?

Ne biliyordu ki?

Matteo Rossi'yi altın çocuk dehasından ayıran her ne olduysa, bunun sadece bela anlamına gelebileceğini biliyordum. Onunla kortta ilk karşılaştığımda henüz bir gençtim. Kimse bırakın finalleri, eleme turlarından bile çıkmamı beklemiyordu. Ama işte oradaydım, Flushing Meadows'da, filenin karşısında onun karşısında duruyordum.

Kazandığımda bir rüya gibiydi. Sonraki aylar; bir kabus.

Kendini tenis dünyasının zirvesinde ve en başarılı oyuncusuna bir numaralı düşman olarak bulan bir çocuktum. O ilk yıl boyunca neredeyse kimse bana dokunmadı. Antrenörler bir gecede işi bırakıyor, sponsorluk anlaşmaları bir gün masada oluyor, ertesi gün ortadan kayboluyor ve Matteo şüpheli bir şekilde markanın tanıtımını yapıyordu.

Ve medya. Benim bunu yapabileceğimi fark edene kadar genç bir mazlumun bir efsaneyi alt etme hikayesini sevdiler. Dünya medyasına karşı on sekiz yaşında bir çocuk, onu destekleyecek güvenilir kimse yok. Onlar haber yapmadan tenis dışında bir hayatım olamazdı, fotoğraflarım ortaya çıkmadan başka biriyle konuşamazdım.

Sonra, bir araba kazası Matteo'nun kariyerinin kaderini belirlediğinde, onu eğitmek için ortadan kayboldu.

Matteo Rossi 2.0.

Temiz hava almak için su yüzeyine çıktım ama orada kimin olduğunu görünce hemen dibe batmayı düşündüm.

Şeytandan bahsetmişken, işte orada duruyordu - Scottie. Elleri kalçasında, üzerinde beyaz büyük boy bir tişört ve uzun bacaklarını tamamen ortaya çıkaran bir şort vardı. Güneşli sarısı saçları toplanmış ve tanıdık görümlü bir beyzbol şapkasının altına sıkıştırılmıştı, saçlarının birkaç tutamı kenarlardan şakacı bir şekilde kaçıyordu.

Daha da kötüsü, işte oradaydı - sanki bu anı bekliyormuş gibi yüzünde çileden çıkarıcı bir sırıtma vardı.

"Vay, vay, bakın kim hava almaya karar vermiş. Elinde bir kupayla orada durmuş, beni kışkırtmak için eline geçen bu fırsattan açıkça zevk alıyordu. "Sonsuza kadar havuzun dibinde saklanacağını sanıyordun, ha?

Çenem sıkıştı ve havuzun kenarına doğru yüzerken, ayaklarım kiremitli tabanı bulmadan önce, ayağa kalktığımda vücudumdan su damlarken onun beni etkilemesine izin vermemek için kendimi zorladım.

"Eminim boğulacağımı umuyordun.

Scottie Sinclair bir gecede başarılı olmasa da, babasının etkisinin ilk günlerinde ona açık bir avantaj sağladığını görebilirdiniz. Bağlantılarını kullanarak yine ekibimden insanları çaldı, ama bu sefer onun yararına. Kesinlikle yetenekliydi. O olmadan bu sporda fazla ilerleyemezsiniz. Ama aynı zamanda babasının ismine ve parasına sahipti ve bu da kapıları açıyordu.

Ancak bu tek başına şampiyonluk kazandırmazdı. için hak etmeniz gerekirdi.

Onun yerine, kolay yolu seçmeye çalıştı.

Yüzünde dünkü kavgamızdan hiçbir iz yoktu ve gözlerinin altındaki koyu halkalar , her zamanki kendini beğenmiş güven maskesi bozulmamıştı. Eşsiz bir saldırganlıkla gözlerini devirmeden önce alay etti. 'Elena seni almam için beni gönderdi. Kahvaltı hazır. Kupasından bir yudum aldı, sıvıyı höpürdeterek içti ve tatmin olmuş bir iç çekişle bitirdi.

Gözlerim ona dikildi, fincana ve daha da önemlisi içindeki sıvıya odaklandığımda şüphelerim arttı. "Bu kahve mi?

Kupayı biraz indirdi, gözlerinde muzip bir parıltı vardı. "Belki."

"Kafeinsiz mi? diye sordum ama başını inkâr edercesine salladı. "Jon kafeini yasakladı. "Öyle yaptı," diye cıvıldadı, kuralları çiğnediği gerçeğinin tadını çıkarıyordu. Bir gün. Eğitimin sadece bir günündeydik ve şimdiden eğitime bağlı . Neden şaşırdım ki?

Kızgınlık derimin altında yanıyordu, onun benim kızgınlığımdan duyduğu zevk sadece bu duyguyu beslemeye hizmet ediyordu. Seyahat etmekten ve dün onunla uğraşmaktan bitkin düşmüştüm ve bu sabah bunlarla savaşmak için içtiğim tek şey kafeinsiz bir yeşil çaydı.

Keskin bir hareketle kendimi havuzdan dışarı attım, önünde çıplak göğüsle dururken vücudumdan aşağı sular akıyordu. Kurulanmak için havlumu alma zahmetine girmeden onunla yüz yüze durdum, başındaki şapka görüldü ve fark ettim ki... çaldığı benim şapkamdı.

Bir an için gözlerinin dövmeli gövdemin her santimini dolaştığına, sol kolumu ve göğsümü takip ettiğine yemin edebilirdim. Bakışlarının yoğunluğu benimkilerle kilitlendi ama bu uzun sürmedi. Sessizliği bozduğumda gözlerim karşılık olarak kısıldı. "Şapkayı nereden buldun?

Korkutucu bakışlarımı korumaya çalışırken, benden sadece birkaç santim kısa olan boyunun dikkatimi dağıtmaması için mücadele ettim. Uzun bacaklarını görmezden gelmemi, ne kadar yumuşak göründüklerini unutmamı, belime dolandığında nasıl hissettireceklerini bırakmamı hatırlattı.

Gülümsemesi küçük şeytani bir şeydi. "Bu, yaşlı adam, bir sır.

Sanki bu lakabın beni ne kadar etkilediğini zaten biliyor gibiydi. Ne yazık ki, onun için mükemmel olan bir tane düşünmüştüm.

Katsarída. Annemin küçük siyah iğrenç böcekleri süpürgeyle döverek uzaklaştırdığı ve ana dili Yunanca'da isimlerini bağırıldığı anıyı hatırlayınca sırtıtmamak için kendimi zor tuttum.

Hamamböceği.

Onun maskaralıklarının beni etkilemesine izin vermemeye çalışarak hayal kırıklığı içinde nefes verdim. Aramızdaki ortak düşmanlığa rağmen, burada geçirdiğimiz süre boyunca bir arada yaşamının bir yolunu bulmamız gerektiğini biliyordum. Ama Scottie sırtıtmaya devam ettikçe, bunu ne kadar zorlaştırabileceğini merak etmekten kendimi alamadım. Belki de işi bırakmamı ve Jon'un tüm zamanını kendine ayırmasını istiyordu.

"Şapkayı nereden bulduğunu söyle," diye üsteledim ama o zevkten dört köşe olmuş gibiydi.

"Neden? Kaşlarını soru sorar gibi kaldırarak bardağı yavaşça ağzına götürdü, pembe dudakları uzun bir yudum almadan önce aralandı. Sanki her hareketini izlememi istiyormuş gibi gözlerini bana dikmişti. Meydan okuması havada asılı kaldı ve bu oyunda bir sonraki servisi atmak bana kaldı.

"Bu benim," diye homurdandım, şapkanın solmuş mavi kumaşını, yaşlılıktan yıpranmaya başlayan kenarlarını inceledim.

Eğer o aramızdaki bu küçük güç oyunundan zevk alabiliyorsa, ben de alabilirdim. Hızlı ve kararlı bir hareketle şapkaya uzandım, hakkım olanı geri almaya hazırdım. Ama şapkayı çekip çıkardığımda Scottie'nin eli beni durdurmak için yukarı doğru havalandı ve tepki olarak yanlışlıkla fincanı tutan eline vurdum. Kahve üzerine dökülürken bir çığlık . Yüzümü buruşturdum, parmaklarımın arasında tuttuğum şapka havada durmuş, sahnenin gelişmesini izliyordum. Geriye doğru bir adım attı ve bir sıçrayışla havuza dalıp arkasındaki suya düşmeden önce yüzünü hızla kaplayan yeni bir panik ifadesini izledim. Nefes nefese yüzeye çıktığında, gözleri eşsiz bir öfkeyle bana odaklanmadan önce birkaç kez göz kırptı. Altın sarısı saç telleri ıslak yüzüne yapışmıştı ve kısacık bir an için onun lanet olası bir sanat eseri olmadığını iddia etmeyi unuttum.

"Delirdin mi sen?" diye bağırdı, sesi havuz alanında yankılanıyordu.

"Ben hiçbir şey yapmadım," dedim ona başımı sallayarak. Tabii ki, o bunun benim hatam olduğunu düşündüm. Bir an için onu havuzda keyfini çıkarmaya karar verdim. Şapka ve kahveden sonra, onun bir anlığına serinlemesini izlemek iyi hissettirdi. Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle şapkayı başıma geçirdim ve kollarımı kavuşturdum.

"Bunu aptal bir şapka için mi yaptın?"

Mümkünse, önümdeki kaostan zevk almamak için kendimi zor tutarak devam ederken sırtışıma büyüdü. 'Öncelikle, ben hiçbir şey yapmadım. Bunu kendin yaptın.

Kızgınlıkla çığlık atarken tiz bir ses duyuldu. "İkincisi, bu benim en sevdiğim şapkam ve sen onu çaldın.

Çıkardığı ses sadece köpeklerin duyabileceği bir seviyeye yükseldi. Bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ettim. Hem de *hemen*. Dönüp şezlongdan havlumu aldım, omzuma attım ve ayakkabılarımı tekrar giydim.

"Kahvenizin kalanının tadını çıkarın," dedim, ona ikinci kez bakma zahmetine girmeden. Villaya giden patikadan aşağıya yürürken, etrafta dolaşan başıboş kedi çetesinden uzak durmaya dikkat ederek, kurulanmak için hızlıca havluyu kullandım. Mutfığa doğru ilerlediğimde kahvaltı kokusuyla karşılaştım, üç yumurta beyazı omlet yan yana dizilmişti.

Tezgah. Aç bir şekilde içeri daldım, çatal kaptım ve destek için tezgâha yaslandım.

"En azından bir tişört giyebilirdin," dedi hizmetçi Elena kilerden çıkarken. Ufak tefek boyuna rağmen bir otorite ve bilgelik havası yayıyordu ki Jon'un onu işe alma nedeni de tam olarak buydu.

'Acıkmıştım,' dedim lokmalar arasında. "Yine de güzelmiş.

Gülümsüyordu, ancak gözleri nazik olsa da, ona karşı gelme konusunda iki kez düşünmeme neden olan bir keskinliğe sahipti. Sanki içimi görebiliyordu ve sert bir bakış ve parmağını hafifçe sallamasıyla, kendi anneme haksızlık etmişim gibi aynı düzeyde suçluluk hissediyordum.

"Scottie nerede?" diye sordu ben bir daha yutarken.

Scottie sanki çağrılmış gibi mutfak kapısında belirdi, ellerini uzatmış ve bana doğru tutmuştu, kıyafetlerinden su damlıyordu, yüzünde şeytani bir ifade vardı.

"Sen!

Elena elinde tahta kaşıkla bana döndü. "Ne yaptın?" "Beni havuza itti," diye seslendi Scottie dışarıdan. "Bunu neden yaptın ki? Elena sordu.

Kapıdan tekrar Çünkü o bir çocuk!" diye bağırان Scottie'yi duymazdan geldim.

"İçine düştü. Lezzetli omletten bir dilim daha ağzıma atmadan önce omuz silktim.

"Yapmadım.

"Ve kahve içti.

"Yani? Elena'nın elinde hâlâ tahta kaşık vardı ve gerekirse silah olarak kullanılmaya hazırıdı.

"Bunu almamamız gerekiyordu.

Scottie içeri tek bir adım atmadan önce, "O bir pislik," diye ekledi.

Elena tekrar döndü, kaşık şimdi ona çevrilmişti. "Hayır! Kuruyana kadar orada kal.

"Ne?

'Bu yerleri daha yeni temizledim. Her yere havuz suyu damlatmıyorsun.

Scottie bir kızgınlık sesi çıkardı ama kapı aralığında kaldı.

Ben ona keyifle sırıtırken, onun mavi gözleri öfkeyle doluydu ve dudaklarında alaycı bir ifade vardı. O zaman anladım ki, iki kadın arasında yeni bir savaş başlatmıştım.

Biz. Bitirebileceğim bir şey olup olmadığından pek emin değildim. Korkulacak bir şey değildi, değil mi? Diğer yandan Elena...

Hizmetçi bana döndü. 'Sen. Git ona bir havlu getir. Bir an duraksadım, dudaklarımda reddetme isteği belirdi. Ama sert yüzüne ve hâlâ bir silah gibi kullandığı kaşığa bir kez bakınca kelimeleri yuttum. Çatalı yere bıraktım ve kahvaltı barından uzaklaştım. "Alt kattaki banyoda temiz havlular var.

Tartışmadan dediğini yaptım ve homurdanarak villaya doğru ilerledim. Elimde banyo havlusu ile mutfığa döndüğümde Elena ortalıkta görünmüyordu.

Alo? Elena?' Etrafta onu ararken bağırdım.

'gitti. Havluyu ,' dedi Scottie, kapıda . Hâlâ sıırılsıklamdı ama sarı saçlarını karmaşık bir örgü şeklinde arkadan bağlamıştı. Gözlerim aşağıya doğru inerken, vücudunun her kıvrımını gösteren beyaz tişörtünün üzerine yapıştığını fark ettim... ve su onu yarı saydam hale getirdiğinden, altına giydiği pembe dantelli sütyeni.

Scottie Sinclair'in pembe dantelli iç çamaşırı içindeki görüntüsü beynimi sarmış, beni geçici olarak gerçeklikten koparmıştı.

"Ne? Scottie dikkatimi tekrar ona çekti. 'Dışarı çıkarsan sana ne yapacağımdan mı korkuyorsun?

Yutkundum, gözleri bana dikilmişti.

"Hayır, tekrar ıslanmak istemiyorum," diye yalan söyledim, villanın girişine doğru ilerledim, bana doğru bakan ve gözlerimin tekrar güneye gitmesi için yalvaran sinir bozucu pembe sütyeni düşünmekten kaçınmaya çalıştım.

"Belki de endişelenmelisin.

Havluyu ona doğru uzattım. "Ne yapabileceğini sanıyorsun bilmiyorum.

"Taşaklarına hızlı bir tekme mi?" diye şaka yaparak bir elini kalçasına koydu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve aramızda her zaman en az bir bacak boyu mesafe bırakmayı aklıma not ettim. Bu kızın keskin ve güçlü bir dizi varmış gibi görünüyordu. Havluyu biraz salladım. "Bunu istiyor musun, istemiyor musun?

Havluyu almak için kolundan su damlayarak öne doğru eğildi, ama ben topuklarımin üzerinde geriye doğru hareket ettim ve sırayla ona sıırttım.

"Lütfen deyin.

"Gerçekten mi?" dedi nefes verirken. "Bu çocukların oynadığı bir oyun.

"Alternatif olarak, kahveyi nereden aldığınızı da söyleyebilirsiniz.

Cevabı hızlı ve , kollarını kavuşturmuş ve sırtını dikleştirmişti. "Asla.

"Şimdi kim çocuk gibi davranıyor?

"Beni havuza attın. Scottie bana aklımı kaçırmışım gibi bakarak ağladı.

Kollarını açtığında ve pembe sütyeni bir kez daha ortaya çıktığında neredeyse aklımı kaybediyordum. Bir kez daha bakmamak için tüm kontrolümü kullandım.

"Sana zar zor dokundum.

"Peki neden şimdi sana kaynağımı söyleyeyim ki? Bir

an mırıldandım. "Buna takım kurma diyelim.

"Buna "Nerede uyuduğunu biliyorum ve seni bir yastıkla boğmaktan çekinmeyeceğim" deyin.

Kapı aralığından uzaklaşırken vazgeçti, attığı her adımda aramızdaki mesafenin gerildiğini hissediyordu. Onu havuzda bırakarak çocukça davrandığımı biliyordum ve şimdi havluyla birlikte bunu hak etmemişti. Ama uçakta söylediği her şey, tahmin edebileceğinden çok daha derinlere iniyordu. Birlikte geçirdiğimiz kısıtlı zamanda beni mükemmel bir şekilde okumayı başarmış ve bıçağı nasıl ve nereye saplayacağını biliyordu. Ama aynı zamanda oyun alanını eşitlediğimi de biliyordum. Başımı sallayarak vazgeçtim.

"Al," dedim, mutfaktan çıktım ve ona havluyu uzattım. Şüpheyle baktı, riski hesaplıyordu. "Taze olduğuna söz veriyorum.

Havluyu alıp nemli vücuduna sarması bir an daha sürdü. Pamuklu kumaşı soluk çilli kolları ve uzun bacakları üzerinde gezdirmesinden başka bir şeye bakmamaya çalıştım, hala görebildiğim dantel parıltısını görmezden geldim. Kendimi, bakışlarımı duvara, beyaz badanalı villanın tuğlalarının etrafını saran yeşil sarmaşıklara sabitlemeye zorladım. "İyi geçinmenin bir yolunu bulmalıyız.

"Belki beni havuzlara itmeyi bırakırsan, bu bir başlangıç olur.

"Biliyor musun," diye dudaklarımı birbirine bastırdım, kızgınlığının geçmesine izin vermeye çalışarak, "seni içeri itmedim. *Her ne kadar öyle olmasını istesem de.*

Scottie havluyu omzuna atarak içini çekti. "Bunun bir kaza olduğunu varsayalım.

Sözlerini olduğu gibi kabul ettim: benimle ortada buluşmak ve konuyu kapatmak için fırsat. Birbirimize karşı tartışarak haftalar geçirmekten daha iyiydi.

Onun sözleriyle biraz daha rahatlamış bir şekilde, "Ve hala bana nereden kahve alacağımı söylemeyecek misin?" diye şaka yaptım.

Cevabım karşısında gülümsedi, gözleri benimkilerle birleşti "Ve muhtemelen asla yapmayacağım.

Başını eğdi ve tekrar yemyeşil bahçeye baktı, aramızdaki boşluğu dolduran uzun bir duraklama oldu.

"Ama haklısın." diye devam etti. 'Bütün bunlar hakkında ciddiymim, uçakta söylediğin her şey-'

Sözünü kestim, 'Bu benim kabalığımdı, ben...

kızmıştım. "Sorun bu değil.

Sinir olduğuna yemin edebileceğim bir hareketle dudağını ısırmasını izlerken kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarptı, tabii eğer onları hissedebilseydi.

'Hepsi doğruydı,' diye ekledi.

'Yemin ederim, sadece kızmıştım. demek istemedim. Nedense kendimi onu yatıştırmaya çalışırken buldum.

"Söyledin," diye yalanımı yüz hatlarına sakın bir ifade yerleşirken yüzüme vurdu. 'Ben de öyle. Konu bu değil. Senin hakkında söylediklerimde ciddiymim ama bu doğru olduğu anlamına gelmez. Kendin de biliyorsun, insanlar bu ameliyatlardan her zaman geri dönüyorlar.

Haklıydı. Haklıydılar. Ama benim durumum farklıydı. Göğsümde ağır bir düğüm oluştu, korku havayı daha da daralttı. Duvarın ucuna tünemiş, iri gözleriyle her hareketimizi izleyen sıska gri kediden kaçarak onun sağına oturdum. Villanın arazisinde düzinelerce kedi vardı, şüphesiz fareler ve böcekler için caydırıcı bir rol oynuyorlardı ama bu onları sevmek zorunda olduğum anlamına gelmiyordu.

"Bazı... komplikasyonlar vardı," diye itiraf ettim. "Her şey dümdüz değildi. Cerrah işi berbat etti ve bu yüzden rehabilitasyon bu kadar uzun sürdü.

Ayrıntılara girmek istemedim, acısı hala hafızamda yer ediyordu. Basit olması gerekiyordu, birkaç haftalık iyileşme ve ardından yoğun terapi. Bunun yerine, haftalar aylara ve hiç gerekmemesi gereken düzeltici ameliyatlara dönüşmüştü ve birdenbire her şeyimi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştım. Daha önce hiç böyle bir durumda bulunmamıştım, her şey bu kadar tehlikeli bir şekilde dengede duruyordu.

Yanlış bir hareket ve her şey biterdi.

"Jon çok yavaş olduğumu söylerken haklıydı. Hızımı kaybettim ve bırakın bütün bir turnuvayı, bir oyuna bile dayanamayacak kadar çabuk yoruluyorum. Wimbledon... Her zaman hayalim olmuştur. Oradaki tekler şampiyonluğu beni tenise iten şeydi.

"Gerçekten mi?

'Diğer Slam'leri kazandım. Ama bunu asla.

Tek attı, hava bir anlığına aydınlanırken yan gözle beni süzdü. "Sürtün, neden yapmıyorsun?

Alay ettim, başımı eğerken omzumu onunkine yasladım. Kelimeleri yüksek sesle söylemek beni biraz fazla çığ, fazla savunmasız hissettirdi. Ama hayatım boyunca ne için çalıştığımı biliyordum. Her yaz iki hafta boyunca televizyona kaldığımda, erkenden kalkıp izleyebildiğim her maçı izlediğimde biliyordum. Melbourne'daki Rod Laver'ın sert mavi zemininde, Paris'teki toprak Fransız kortlarında, Queens'teki Flushing Meadows'un çimlerinde biliyordum. Boynumda asılı iki altın Olimpiyat madalyası ile biliyordum.

"Wimbledon şampiyonluğunu istiyorum," diye itiraf ettim. "O zaman emekli olabilirim.

Ona baktım, bunun benim için gerçekten ne anlama geldiğini anladığını görmeye çalıştım. Haftalarca yatakta yatıp dizimin iyileşmesini beklemiş, kendimi bu şansı kaybettiğime inandırmıştım. Parmaklarımın arasından kayıp gittiğine. Ama onun gözlerindeki anlayış ve kararlılığı gördüğümde, tehlikede olduğumu anlayan tek kişinin o olabileceğini fark ettim.

Sonuçta, her ne kadar kendi hatası olsa da, zaten her şeyini kaybetmişti. Ve bu onu geri almak için bir şanstı.

'Nasıl bir his olduğunu biliyorum. O hedefe sahip olmak. Sesi o kadar umut doluydu ki neredeyse parçalanacaktı. "Ben de bu yüzden buradayım.

Bilmek için can attığım şeyi önce duygularımı ait olduğu yere geri ittim. "Neden buradasın?

"Jon beni ikna etti diye mi?

Başımı salladım ve sadede. "Demek istediğim bu değil. Babana karşı kurduğun bu intikam planı nedir?

Sertleşti, bunu yaparken keskin bir şekilde nefes aldı. Baş, parmaklarının birbirine sürtündüğü kucağına eğildi.

'Nico,' sesi bıçak gibi kesildi. 'Biliyorum sana mantıklı gelmeyebilir. Ama ona babam demeyi bırakmanı istiyorum.

Tam nedenini soracaktım ki tekrar konuştu. 'Bu konuda konuşmak istemiyorum ama inan bana, kendimce sebeplerim var. Eğer burada kalacaksam, eğer birlikte çalışacaksak, durmak zorundasın. Yoksa bu gece Londra uçağına geri dönerim ve birbirimizle işimiz çoktan biter.

Daha fazlasını öğrenmek için yanıp tutuşuyordum ama sert duruşu ve kararlı gözlerine tek bir bakışım bana yeterliydi. Bunun yerine talebi not ettim ve başımı salladım. 'I

artık ona öyle demeyeceğim.'

"Teşekkür . Konuşurken sesi çatallaştı ve bana küçük bir gülümseme gönderdi. Bir süre onu izledim, beklediğimden farklı bir yönünü gördüm.

Profesyonel sporcuların zayıflık göstermemesi gerekiyordu. Bize güçlü olmamız, acıya rağmen devam etmemiz, tek bir kupa için bedenimizi, zihnimizi ve ruhumuzu riske atmamız öğretildi. Ve kalkıp tekrar yapmamız. Avuç içlerimizi, dizlerimizi ve ayak tabanlarımızı paramparça eder ve bunu yaparken bizi destekleyen herkese teşekkür ederiz.

Ama o anda, o ham bir sinirdi. Açıkta ve korunmasızdı. Kollarımı ona dolamak ve ne düşünüyorsa düşünsün, hiçbir şeyin bizi engelleyemeyeceğini bilmesini sağlamak için çaresizce büyüdüm.

Her ne kadar isteksiz de olsa, o benim takım arkadaşımdı. Bu da onun benim sorunum olduğu kadar, benim de onun sorunu olduğum anlamına geliyordu.

Bir şakayla gerginliği azaltmaya çalıştım. "Karşılığında bana kahvenin nerede olduğunu söyleyecek misin?"

Bana ciddi konuşmamızın tüm kanıtları kayboldu, mavi gözlerine şakacı, sinir bozucu bir ışıltı geri döndü.

"Sen .

9

Nico

\$20 - boygenius

"Hayır. Kesin bir dille reddetmem Jon üzerinde anında bir etki yarattı ve omuzları hayal kırıklığıyla çöktü. Masanın karşısında oturuyordu, arkasına yaslandığında derme çatma ofisinin sandalyesi gıcırdıyordu. Yüzünde inançsızlık ve umutsuzluğun buruşuk bir karışımı vardı. Başımı iki yana salladım, dudaklarımı birbirine bastırdım. "Kesinlikle olmaz.

Teklif ettiği şeye inanamadım. Beni yeterince iyi tanıyordu, kariyerimi biliyordu ve bu toplumda ne kadar saygın bir konuma ve sağlam bir itibara sahip olduğumu anlamıştı. Bunu kabul etmemin imkânı yoktu.

Söze dökülmemiş bir dayanışma için Scottie'ye baktım; o da bu plana katılmıyordu. Yanımdaki deri sandalyede kambur duruyordu ve vücut dili benimkini yansıtıyordu. Ancak dikkati Jon'un üzerinde sabit kalmıştı, bakışlarında okuyamadığım bir yoğunluk vardı.

"Neden olmasın?" diye sordu, ses tonundaki sertlikten sinirlendiği anlaşılıyordu. "Ben kimseyle çıkmam. Kelimeler keskindi, belki biraz fazla keskindi, ama

yine de doğru. Bir süredir... bir süredir. Yıllar boyunca hayatımda birkaç geceden fazlasına yer yoktu. Sonra dizim ve ameliyatla birlikte hiç yer kalmadı. Randevular, rehabilitasyon ve kaygılar yerimi kapladı.

"Gerçekten çıkmanızı önermiyordum.

"Ve ben onunla çıkmazdım," diye aceleyle ekledim, ne söylediğimi ancak Scottie sinirli bir "Hey!" diye seslendiğinde fark ettim.

Gözlerini öfkeyle bana dikmiş, dudaklarını onaylamayan ince bir çizgiye bastırmıştı. "Sanki hiç şansın varmış gibi.

Sözlerini didiklemek, sırtıtmak ve alay etmek için içimden gelen dürtüyle savaştım. Biriyle çıkmamış olsam da, nasıl bilmiyor değildim. Sanki ne kadar denemiş olursam olayım, onu ya da onu düşünmüyordum. O, uzun bacakları ve sarı saçlarıyla avucuma dolandığını görebiliyordum. Sadece koridorun sonunda olduğunu biliyordum.

İşte tam da bu yüzden çıkamıyorduk.

Jon başını iki yana sallayarak, "Yine öneri değil," dedi.

'Anlayabilmem için açıklasanız iyi olur. Çünkü buradan, karma partnerimle para ve reklam için çıkmamı öneriyormuşsunuz gibi görünüyor.

Tekrar konuşmadan önce sinirini temizlemek için bir nefes aldı. "Çıkmak değil," diye açıklamaya çalıştı, sesi netti. 'Birlikte görünün. Markanın ikinizin antrenman yaparken ve ürünlerini kullanırken çekilmiş görüntülerini paylaşmasına izin verin. Basın ve kamuoyu ikinizi bir araya getsin. İkinizin markanın bilinirliğini artırabileceğini düşünüyorlar ve ben de aynı fikirdeyim.

'Bu delilik. Sen ,' diye , öfkeyle, ellerim havada uçuşuyordu çünkü koçumu boğmaktan başka ne yapacağımı bilmiyordum. Avuçlarım lacivert beyzbol şapkamın yumuşak malzemesine değdi ve Scottie'nin şampuanından arta kalan vanilya ve portakal kokusu aklıma geldi.

'Para ve reklam için değil. Bir marka ortaklığı için. Sadece havaalanına inerken görüldükten sonra ikinizin birlikte olmasıyla ilgileniyorlar-'

"Yani insanlar gizlice fotoğraflarımızı çekip internette yayınladıktan sonra mı?" diye düzelttim. Onları ancak burada antrenman yapan diğer oyuncuların biri olan Henrik bana sosyal medyadaki fotoğrafları gösterdikten sonra öğrenmişim. Daha önce de bazı paparazzilerle karşılaşmışım, genellikle turnuvalar sırasında, ama onlardan nasıl kaçınacağımı öğrendikten sonra basının gerçek ilgisiyle karşılaşmayalı yıllar olmuştu.

"Vay be. Daha çok dede gibi konuşabilir miydin? Scottie, ses tonunun fazla rahat olduğunu belirtti.

Gözlerimi ona diktim ve onun gözleri de benimkilerle buluştu. "Bunu kabul ediyor musun?

Omuzlarını silkti, konuşurken yüzü kuşkulu bir nötr kaldı. 'Bu benim için her iki şekilde de olur. En azından bu sefer söz hakkım olacak. Anlatıyı kontrol edebilirim.

Aldırmadı mı? Herkesin tenis partneriyle birlikte olduğunu düşünmesine izin vermenin kariyeri ve imajı için bir risk olduğunu düşünmüyor muydu? Bir markanın racket ve şort satmak için imajını manipüle etmesine izin vermenin 'anlatıyı kontrol etmek' olduğunu mu? Belki de havuz olayından sonra acı çektiğimi görmek istediği içindi. Jon tekrar araya girdiğinde sorular dilimin ucundaydı.

'Sponsorlara ihtiyacınız var. Eğer ikiniz de biraz daha fazla tanıtım yapmayı kabul ederseniz ve internette çoktan yayılmaya başlayan söylentilere kulak asarsanız ELITE her şeyi tek başına finanse etmeye hazır. Masasının üzerine bir iPad yerleştirdi ve bize doğru çevirdi. Daily Tea'nin ana sayfası açıldı. Kelimeleri okurken içimde bir şeyler kıpırdandı, bir bükülme oldu.

Sürtük Scottie kortunu mu temizliyor? Tenis efsanesi Nico Kotas'tan başkasıyla Rodos'a inerken görüldü!

Bakışlarım istemsizce Scottie'ye kaydı, başlık beynime sıcak bir damga gibi işledi. Ona böyle mi diyorlardı? Medyada işlerin benim için kötü gittiği zamanlarda bile, ilk çıktığımda, bana hiç böyle bir şey dememişlerdi. Gözleri iPad'den Jon'a kaydı, ifadesi taş gibiydi ve okunması imkânsızdı. Daha önce nasıl görüldüğünü tekrar düşündüm. Babasıyla ilgili yumuşak ricasını hatırlayınca Scottie'nin savunmasız tarafını ilk kez görmüştüm. Beni uzanmaya, sıkılı elini açmaya ve parmaklarını benimkilerle birleştirmeye iten şey neydi?

Başlığı tekrar okumak içimde karanlık ve vahşi bir şeyler uyandırdı ve ona böyle demeye cüret eden her piçi bulup pişman olmalarını sağlamak istedim. Bunun berbat bir fikir olması için bir neden daha.

Jon'un sesi dehşeti yarıp geçti. 'İyi bir fikir olduğunu düşünmeseydim bunu önermezdim. Finansmana ihtiyacınız var ve ELITE bu konuda istekli. Ve ne düşünürsen düşün, bu senin için iyi olabilir.

"Bu benim için nasıl iyi olabilir ki?

Jon yutkunmadan önce aramızda rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Hiç reklamınız yok.

Sosyal medya hesaplarımın şifrelerini hâlâ bilip bilmediğimi hatırlamaya çalışarak gülümsedim. "Ben böyle seviyorum.

'Ama reklamınız olmadığı için insanların tek konuşabildiği şey kariyeriniz. Dizin. Yarım yıldır seni bir müsabakada, hatta bir dostluk maçında bile görmediklerini. Eğer iyi performans gösterdiğin müsabakalar hakkında konuşmak istersek daha da uzun.

Bu düşünce karşısında yutkundum. Beni mu saymışlardı? Onlara göre, son kullanma tarihinden çok sonra kariyerlerini taze tutmaya çalışan başka bir dinozor muydum? Son birkaç maçımdaki performansım dizimdeki çirkin yara izi gibiydi: kırmızı, şiş ve hassas. Sonuncusunda rekabetçi olmayı zar zor başarmıştım - geceleri dizimi buzlayarak saatler geçiriyor ve ağır kesicilerin en azından ilk seti atlatmamı sağlayacak kadar etkili olması için dua ediyordum. Sonunda, tamamen çekilmek zorunda kaldım.

Jon ona dönmeden önce, 'Eğer sen ve Scottie'den bahsediyorlarsa, bu başka bir şey,' diye işaret etti, başı öne eğikti. 'Ve sen. Senin çok fazla reklamın var. Bunu yaparsan, biraz kontrol edebilir ve seninle Nico hakkında konuşmalarını sağlayabiliriz. Belki seni koruyabiliriz.

'Korunmaya ihtiyacım yok. Ben buna alışkınım. Bunu çok kolay söylemişti ama beynimde tekrar tekrar dönen kelimeler aksini söylüyordu. Onun hakkında başka ne yazmışlardı?

Jon ona baktı, belli ki benim kadar ikna olmuştu. 'Olabilir, ama bu bize iyi bir basın fırsatı veriyor. İsim takmaya gerek yok. iPad'i yerinden kaldırıp ekranı kilitlerken eliyle işaret etti. Gözlerinin kelimeler kaybolurken onları okumasını izledim, bir an için orada yanıp sönen acı ve kendimi bulabildiği en iyi başlığın bu olup olmadığını merak ederken buldum. En az saldırgan olan.

"Böyle düşünmen güzel Jon," dedi zayıf bir gülümsemeyle, neredeyse görüldüğü kadar çabuk kayboldu. Oturduğu yerde kıpırdandığında odaya sessizlik çöktü. "Detaylar nedir? Neye ihtiyaçları var?

"Buraya pazarlamadan birini gönderiyorlardı ve bu kişi sosyal medya için içerik oluşturmak amacıyla antrenman sırasında fotoğraf çekmek için zamana ihtiyaç duyuyordu. Sözleşmenin geri kalanında onların raketlerini ve ekipmanlarını kullanacaksın. Daha fazla "içerik" için ada etrafında birkaç gezi isterler ve sonra giderler.

Kollarımı kavuşturarak gözlerimi devirdim. Bu çok saçmaydı. "Yani aslında modellik mi yapacağız?

Jon devam etmeden önce bana acımasızca baktı. "İkinizin de sosyal medya hesaplarında birlikte görünmenizi isteyeceklerdir. Bir kaşını kaldırdı. "Hesap ne kadar geçersiz görünürse görünsün. Ve ne zaman dışarı çıksanız, onların kıyafetlerini giymek zorundasınız.

"Peki bunu tek başıma yapamaz mıyım? Scottie sordu.

Jon başını salladı. "İkinizi de istiyorlar. Ya birlikte ya da hiç.

"Ama hiçbir şey yapmamız gerekmiyor..." Scottie sözünü keserken ben yerimde kıpırdandım. 'Birlikte görülmemiz dışında, çıkıyor olabileceğimizin ima edilmesi bile sözleşmeyi yerine getirmek için yeterli. Değil mi?

'Doğru, tek ihtiyaçları olan bu. Sizden hiçbir şeyi doğrulamanızı beklemiyorlar, sadece biraz oynamanızı bekliyorlar.

Kararsızlık beynimde uğulduyordu. Jon'un tüm bu maskaralığın neden gerekli olduğunu düşünmesinin avantajlarını görebiliyordum. Ama.. onunla mı? Scottie bana baktı, mavi gözleri benimkilerle buluştu ve hiçbir şey belli etmedi.

Omuzlarını basitçe kaldırarak, "Bu sana bağlı," dedi. Bunun kolay bir işlem olduğunu düşünmemem gerektiğini çok iyi biliyordum. İhtiyacımız olan her şeyi finanse etmeyi teklif eden bu şirket sadaka vermiyordu. Ucuz tayt satmak için birlikte çektiğimiz birkaç fotoğraftan ibaret olmayacaktı. Hiç olmadı. Kendimizi anlamadığımız bir şeye açmıştık ve tam da eğitimimize odaklanmamız gereken bir zamanda. Ben hâlâ yavaşım, o ise daha da uzun süredir oyunun dışındaydı. Kendini adamak bir sporcu için normaldi ama bunun ötesine geçmemiz gerekiyordu. Kan, ter ve gözyaşı yeterli olmayacaktı. Jon'un bunu bildiğini ve bizi neyin beklediğini görebildiğini fark ettim.

Jon'a baktım, neredeyse endişeyle soracaktım: 'Bu gerekli mi? Başka bir seçenek var mı?

Oda ölümcül bir sessizliğe gömülürken Scottie'nin başı dönmüş, sarı saçları dağınık bir şekilde topuz yapılmıştı.

"Dürüst olmak gerekirse," sandalyesinde hareket ederken boğazı düğümlendi, menteşeler tekrar gıcırdadı, "başka finansman seçeneğiniz yok. Bu bize daha fazla seçenek, daha iyi antrenman ve fizyoterapistlere erişim sağlıyor.

'Cebimden ödeyebilirim,' diye teklif ettim.

"Her şeyi şekilde ortaya koymak istiyor musun?" diye cevap verdi. 'Ek baskı. Daha hazırlıklı sporcuların çatladığını gördüm.

Scottie sessizdi, sanki çoktan yenilmiş gibi başı öne eğikti. Belki de bu soruyu hiç sormamalıydım. Belki de bu konuda bir seçeneğimiz varmış gibi hissetmek, kontrol bizdeymiş gibi davranmak daha iyiydi.

Derin bir nefes alarak, rol yapmayı bıraktım. Bu kararı hiçbir rahatlama izlemedi. Aksine, küçük ofisin duvarları daha da sıkılaştı. "Onlara bunu yapacağımızı söyle.

10

Scottie

Crystal Clear - Hayley Williams

Uluslararası Tenis Dürüstlük Ajansı olay yerine geri döndüğümü duymuş olmalı çünkü vampirlerin ellerinde kan emici şırıngalarla villanın kapısını çalmaları uzun sürmedi.

Inés köşeden belirttiğinde, uzun siyah saçlarını yuvarlak yüzünden çekip atkuyruğu yapmış, yuvalarını kurdukları tıbbi odanın dışında oturmuş randevu saatimi bekliyordum. Dışarıdaki plastik sandalyede oturduğumu görünce duraksadı ve dikkatle yanıma oturdu.

Garip, boş bir sessizlik vardı. İki yıllık iletişimsizliğin yarattığı bir boşluk. Daha önce arkadaştık; arkadaşşa kadar götürmeye cesaret edebilirim. Her zaman aynı otelde kalıyorduk ve gizlice kaçabildiğim gecelerde, dostça rekabetçi bir sohbetle eşleştirilmiş bir içki için buluşuyor, ısınma alanında takılıyor, kaybettiğimizde hızlı ve rahatlatıcı bir kucaklaşmayla birbirimizi destekliyorduk.

Ama Wimbledon'dan sonra? Radyo sessizliği.

"Seni de mi çağırdılar? diye sordum, ela gözleri benimkilerle buluştuğunda kocaman olmuştu. Elimi kalçamın altına soktum, bacağımı sallarken üzerine oturdum.

Yutkundu. "Sanırım buradayken herkesten numune alıyorlar.

Başka ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım ve karşı duvara bakarak içeri çağrılmayı beklemeye başladım. AITA pasaportumu saklamıştım.

Yasaklıyken bir oyuncunun profilindeki değişiklikleri yakalamak için tasarlanmış örnekleme rejimi. Ancak Wimbledon'dan bu yana yapılan her test beni daha da endişelendirdi. Adil oynadığımı bildiğim için her zaman kendime güvenmiştim. Endişelenmemi gerektirecek bir şey almadığımdan emindim. Ama .

"İyi misin? Inés'in aksanı endişemi yarıp geçti. Zoraki bir gülümsemeyle, 'Sadece gerginim,' dedim.

Dudaklarını birbirine bastırdı, kaşlarını kaldırırken gözleri analiz ediyordu ama ses tonu çok daha yumuşaktı. "Gergin olmanı gerektirecek bir şey mi var?"

"Hayır," diye mırıldandım, başımı salladım, parmaklarım sandalyenin kenarına dolandı, sert kalıplanmış plastiğe bastırdı. "Bu süreç beni geriyor.

Neden bana inanmayı seçtiğinden emin değıldim ama yüzü gevşedi, başı bana doğru eğildi.

"Kan sevmez misin?"

Bir kez daha zayıf bir gülümseme takındım ve bu kez bahanesini kabul ederken bakışlarına karşılık verdim. "Kimse var mı?"

"Kafanı dağıtmaya çalış.

yumruyu yuttum ve ayağımı sallamamak için mermer zemine bastırdım. Dikkatimi dağıtacak bir şey ararken aklıma gelen ilk şeyi seçtim. "Geçen yıl Fransa Açık'ı kazandığın için seni hiç tebrik edemedim.

Dylan'la şampiyonluk için mücadele etmiş, ilk seti kaybetmiş ama ikinci ve üçüncü setlerde güçlü bir şekilde geri dönmüştü. Maçı izlememiştim, sadece özetlerini takip etmiştim. Erkeklerin müsabakaları iyiydi ama kadınlarınki her zaman midemi bulandırır, kendimi orada bulma isteğı uyandırır.

"Oh," dedi dik oturarak. "Teşekkürler. "Bu konuda pek heyecanlı görünmüyorsun.

Omuz silkti. "Anlamış olmalısın. Baskı. Ve hemen ardından sakatlanıp çıkmak. Yoğunluğu ikiye katlıyor. Çoğu zaman saklanmak istiyorum.

Villanın boş koridoruna baktım, dışarıdaki yemyeşil bahçenin gördüm. "Sanırım doğru yere geldin.

Güldü. 'Öyle sanıyorsunuz ama nedense etrafınızın diğere tenisçilerle çevrili olması daha kötü. Vahşi bir kaplan sürüsünün etrafında yaşamak gibi.

Birinin bunu söylemesine sevinerek öne doğru oturdum. "Kahvaltıda bu kadar arkadaş canlısı olmak garip.

"Birkaç hafta içinde bir mahkemede rakip olacağımız zaman mı? Düşüncemi bilmiş bir gülümsemeyle tamamladı, başını salladı.

"Aynen öyle. Daha önce hiç böyle, diğer oyuncularla birlikte bu kadar yoğun bir şekilde antrenman yapmamıştım. Genellikle Matteo ve antrenörler olurdu. Arada bir olsun diye bir vuruş partneri getirirdik, bana yeni bir meydan okuma verirdi ama çoğunlukla bu villa yabancı bir deneyimdi.

'Nasıl buluyorsun? Sahalara dönmek?'

"Zor," diye itiraf ettim, vücudumdaki ağrıyı iliklerime kadar hissediyordum. "Ama Jon'un koçluk tarzının bu olduğundan oldukça eminim.

"İzindeyken hiç antrenman yaptın mı?

'korumaya devam ettim. Kötü alışkanlıkların ölmesine izin vermek zordur. Gülümsedi. Doğru. İzin günlerimde bile, her gün beş dakikalık işim için uyanıyorum.

Sabah koşusu.'

Aynen öyle. Ve hareketsiz kalma yeteneğine sahip olduğumu sanmıyorum. Her zaman bir tür harekete ihtiyacım var, yoksa kendimi biraz dengesiz hissetmeye başlıyorum. Bıraktıktan sonraki ilk birkaç ay boyunca geç saatlere kadar yatakta kalmaya çalışmıştım ama egzersizi özlemiştim. Elbette daha az yoğundu ama bunu keyif için yapmanın yollarını bulmuştum.

Inés kaşlarını kaldırarak, "Dylan'ın etrafta olmasının da bir faydası olmadığına eminim," diye ekledi.

"Daha iyi oda arkadaşları olabilirdi," diye şaka yaptım gergin bir sırıtışla. Kendisinden Wimbledon şampiyonluğunu çaldığımı düşünen bir kadından daha iyi kim 7/24 yanında olabilir ki?

'O çoğunlukla havlar. Bunu şimdiye kadar

öğrenmiş olmalısınız. "Oldukça korkunç bir kabuk.

İkimiz de güldük, sinirlerim neredeyse unutulmuştu. Neredeyse. Ta ki solumdaki kapı çatırdayarak açılana ve bir hemşire dışarı çıkana kadar.

"Rossi?" diye sormadan önce elindeki panodan başını kaldırıp ikimize baktı.

Eski adımdan bahsedilince kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Bu benim adım değil," diye bağırdım aniden, sözcükler kulağa kastettiğimden daha sert ama değildi. İsim, hala iyileşmekte olan ve acıyan taze bir yarayıdeşmek gibi hissettiriyordu.

"Özür dilerim," dedim hızla, tüm öfke ve kızgınlık duygularımı göğsüme ve ait oldukları kutuya geri doldurarak. "Benim adım artık Sinclair.

Hemşire başını salladı, notlarına bir şeyler yazdıktan sonra onu takip etmemi söyledi. Yavaşça ayağa kalktım, nemli avuçlarımı tenis eteğimin üzerine düzleştirdim.

"Arkadaş ister misin? Inés teklif etti. "Elini tutacak biri? Teklifi karşısındaki şaşkınlığımı çabucak üzerimden atarak, "Emin misin?" diye sordum. Yanıt olarak coşkuyla başını salladığında, tekrar Hemşire. "Bunu yapabilir mi?

Hemşire başını sallamadan önce dudaklarını kararsızlıkla büzerek aramıza baktı. "Tamam. Ama hiçbir şeye dokunmayın.

Inés sandalyesinden fırladı ve beni odaya kadar takip etti.

Oda basitçe ilk yardım için düzenlenmişti; bir yatağın üzerine yeni bir kâğıt serilmişti ve kan emme kiti hâlâ ambalajında duruyordu. Hemşire bir sandalyeyi işaret ederek oturmamı istedi ve yanımdaki yerini aldı.

"Ee, sen yokken tur dedikodularından haberdar olan mu? Inés, hemşire sağ kolumu tutarken dikkatimi dağıtarak sordu.

"Hayır, bana her şeyi anlat! Cevap olarak gülümsedim. Bu sırada eli sol elime kaydı, sıktı ve sıkıca tuttu. Inés konuşmaya başladı - ya da konuşabildiği kadar konuşmaya başladı - çünkü bileklerinden ameliyat olduktan sonra birkaç aydır dışarıdaydı.

Bir an için son iki yılı unuttum, onun yerine soyunma odalarında ve barlarda geçirdiğimiz zamanları hatırladım. Bazen, birinin dostluğu için ne kadar minnettar olduğunuzu, o dostluk yok olana kadar asla bilemezsiniz.

Hemşire hızlı bir şekilde çalıştı ve bu sırada Inés'in eli benim elimde kaldı, bana eşlik etti ve dikkatimi yeterince dağıttı. Ben farkına bile varmadan işini bitirdi, çünkü yanımda eski bir dost bulmuştum.

2ND SET

11

Scottie

Paramparça - Maggie Rogers

", bana on dakika daha verin! Jon kenardan bağırdı. Vücudum şiddetle karşı çıktı. Bırakın on dakikayı, bir dakikam bile kalmamıştı. Karşı tarafta, Nico'nun zayıf vücudu tenis kortunun parlak zemininde göze çarpıyordu, kasları eforla gerilmiş ve göğsü terden sırlıslıkla olmuştu. Güneş acımasızca vuruyor, mücadeleyi yoğunlaştırıyordu.

Yoğun eğitimimizin ilk günüydü. Saat daha sabahın onunu bile göstermemişti ve ben şimdiden bu lanet adadan kaçış rotamı planlıyordum. Koşarak uyandık, hızlı bir kahvaltıyı mideye indirdikten sonra sabahın geri kalanını talimler ve ayak hareketleri çalışarak geçirdik. Çok kısa süren bir toparlanmanın ardından, kişisel antrenörümüzün, o gün için odaklanılması gereken çapraz antrenman konusunda yüce hükümdar Jon'un dikte ettiklerine göre antrenmanı uyarlamasıyla birlikte, belirsiz bir şekilde spor salonuna atıldık.

Öğleden sonra, Nico diz rehabilitasyonu için biraz havuz keyfi yaparken ben yoga ve pilatesin çifte darbesiyle karşı karşıya kaldım. Eğer bir mucize eseri hayatta kalmayı başarırırsak, ödülümüz Jon'un işkence yerine bir ikram olduğuna ikna olmuş görüldüğü jakuziden buz banyosuna dönüşen havuzda esneme, serinleme ve iyileşme 'lüksü' olacaktı.

Beni için özel bir helikopter kiralamaya çok yaklaşmıştım. Eğer iyi davranmaya devam ederse, Nico'nun da gelmesine izin verebilirdim.

"Hızlan Scottie! Bir başka bağırarak verdiği komutla, kortun çizgileri arasında intihar edercesine koşarken Jon'un cinayetini planlıyordum, ekstra yoğunluk için raketter elimdeydi. Jon'un otoriter varlığı kortun üzerinde beliriyor, bizi sınırlarımıza kadar zorlarken uzun gövdesi bir gölge oluştuyordu. Ben mücadele ederken kortun beyaz çizgileri benimle alay ediyordu.

Jon'un telefonu çalmaya başladı. Cebinden çıkarıp kısa bir 'merhaba' dedikten sonra arkasını dönerek Nico ve beni ilerlemeye bıraktı. Ama onun yerine ben durdum, ciğerlerim yanarken ellerimi dizlerime koydum ve nefes nefese kaldım.

Çalınan anı dinlenmek için değerlendirirken Nico'nun da aynı şeyi yapacağını umuyordum ki birdenbire bir top bana saldırdı. Vücudum ondan kaçınmak için büküldü ve kaşlarımı çatarak kortun diğer tarafına döndüm ve Nico'yu gördüm.

Alnındaki ter pırlıtısına rağmen sırtıyordu, tek kaşı şakacı bir şekilde kalkıktı.

"Artık kaytarmak yok, Sinclair," diye bağırarak şortunun cebinden bir top daha çıkardı. Şortun paçası bronzlaşmış, kaslı yarısına kadar sıyrılmıştı. Sahada her hareket ettiğinde şortu biraz daha yukarı kalkıyor, ten ve mürekkep izlerini ortaya çıkarıyor, bu da beni daha ne kadar yukarı çıkabileceğini merak etmeye itiyordu.

Jon gitti. Beni ölüme terk edemez misin?" diye sızlandım. Baharın henüz başlarındaydık ama dışarıda güneşten korunmasız bir kortta eriyip . Lacivert şapkamı çıkarıp sarı saçlarımı kontrol altında tuttuktan sonra yüzümdeki terden ıslanmış saç tellerini sildim. Şapkayı havuzdan geri çaldığında tanımışım ama onu çalmaya devam etmemi istemiyorsa ortalıkta bırakmayı bırakmalıydı. Antrenmana geldiğimde şapkaya bakışına bakılırsa, çenesinin sıkıntıyla kenetlenmiş olduğunu umuyordum, şapkayı hâlâ geri istiyor olabilirdi.

"Hadi gel. Neyden yapıldığını görelim," diye meydan okudu, benden hemen yanımda duran raketime bakarken sesinde yaramazlık dans ediyordu. 'O zaman lezzetli bir protein shake alacağız.

Bu düşünce midemi bulandırdı. Bu kadar uzun bir aradan sonra tekrar forma girmenin zor olacağını bilsem de, bu antrenmanların ne kadar acımasız olabileceğini hafife almıştım.

Bir top daha yan tarafıma çarptı, bu seferki öncekinden daha büyük bir güçle gelmişti. Kaşlarımı çatarak, kendinden fazlasıyla memnun olan Nico ile göz göze geldim. Kort yüzeyine bir top daha sektirdikten sonra

kolunu uzatarak bana doğru fırlattı. Hareket ettikçe tişörtünün kalkarak karnının alt kısmının değerli bir parçasını ortaya çıkarması dikkatimi . Kasların kışkırtıcı izinde oyalandım, ancak şortunun bel bandı tarafından kesildim.

Kas hafızam devreye girdi, elim raketin üzerinde doğru pozisyona ayarlandı, vücudum topa doğru hareket etti. Topu savururken içimden yorgun bir homurtu çıktı, ses kortta yankılandı. Top filenin üzerinden süzüldü ve Nikonun önünde bir kez sektikten sonra geri döndü. Sinsi bir sırıtışla, beni taklit ederek kendi gergin iniltisini çıkardı. Gözlerimi kısarak şüphelerimi artırdım ve topa vurduğum gibi tekrar yaptım, bağırışım hem gerginliği azaltmaya yardımcı oluyor hem de onunkiyle alay ediyordu. Topu savururken yüzüne bir sırıtma yayıldı ve bu sefer başka bir yüksek sesli, gerçekten pornografik inleme onu terk ederken bunu yanlış anlamak mümkün değildi.

Kendimi tutamayıp topu geri vermek için tökezlemeden önce tek bir kahkaha attım. Ben de gürültüyü yansıttım, her birimiz topu filenin üzerinden geri gönderirken iniltilerimiz giderek daha yüksek ve daha gülünç hale geliyordu. İkimiz de iliklerime kadar işlemiş gibi hissettiren bir ağrıya rağmen gülümsüyorduk, kortun etrafında birbirimizle ralli yaparak koşturuyorduk, gürültülü ve aptalca davranıyorduk, kahkahalarımız kortun beyaz duvarlarında ve yakındaki dalgaların uzak seslerinde yankılanıyordu.

Nico bir sonraki topa uzanırken yanlış adım attı, sağ bacağı ağırlığının altında büküldü ve geriye doğru yere kaydı.

Bir acı iniltisi havayı doldurdu ve sağ bacağındaki yara izinden kötü bacağı olduğunu anladım. Bir an bile düşünmeden raketimi bir kenara fırlattım ve adrenalin patlamasıyla kortta yattığı yere doğru koştum.

"İyi misin? Onu hâlâ sırt üstü yatmış, göğsü yorgun bir nefesle derin bir şekilde inip kalkarken bulduğumda kelimeler nefes nefese ağızımdan kaçtı.

"Ben iyiyim," diye kestirip attı, tonu sinirliydi. Elimi uzattım ama başını salladı, teklifi görmezden geldi. "İyiyim dedim ya. Yardıma ihtiyacım yok.

'Bundan emin misin? Acı içinde kıvrananın sen olduğunu düşünürsek,' diye karşılık verdim, hayal kırıklığım . Eliyle dizini kavradı ve ben de kendi geçmiş yaralanmalarımdan kalma teknikleri hatırlayarak yardım etmek için harekete geçtim.

'Scottie - bırak,' dedi elimi iterek. " konuda yapabileceğin bir şey yok! Kaşları öfkeyle çatıldı, dudaklarını bastırdı

oturmak için yerden kalkarken birlikte yuvarlandılar. Yüzü kıpkırmızı ve telaşlıydı, öfke maskesi bir an için düştü.

"Yardım etmeye çalışıyorum," diye güvence verdim ama Nico ayağa kalkmaya çalışırken daha da geri çekildi, her nefessiz denemesinde acı içinde tıslıyordu. Onu omzundan çektiğimde beni silkelemeye çalıştı, sert kasların parmak uçlarımin altında nasıl hissettiğini görmezden gelmeye . Her acı dolu nefeste göğsü kabarıyor, alnındaki ter parıltısı sert yüz hatlarını belirginleştiriyordu.

"Buna ihtiyacım yok. Ayağa kalkarken bakışları benimkilerle birleşti, vücudundan öfke yayılıyordu. Elimi kolundan sıyırdı ve yanımdan geçerek yavaşça sahanın kenarına doğru ilerledi. Sol bacağını tutarak topallayarak uzaklaştı. Hayal kırıklığım yeniden kabardı ve aramızdaki kısa mesafeyi hışımla geçerken dışarı taşıtı.

"Hey, bir takım olmamız gerekiyor, bu yüzden dizinde bir sorun varsa bana karşı dürüst olmalısın.

"Ne? Sikilmek dışında mı demek istiyorsun? Bankın yanına ulaştığında güldü. Bir an durdu, dikkati banktan bizi izleyen sokak kedilerinden birine takılmıştı. Sessizce onu kovaladı, ellerini çırparken sevimli hayvanla arasına biraz mesafe koydu. Kedi dikkatle baktı, bu soytarının ne yaptığını anlamaya çalışıyormuş gibi başını eğdi, sonra pozisyonunu bırakıp uzaklaştı. Nico bir havlu çıkarıp saklanmak istercesine başının üzerine atarken neredeyse bankın üzerine düşecekti. Aradaki mesafeyi kapatarak havluyu üzerinden çektim ve onu bana bakmaya zorladım.

Daha az kızgın görünmüyordu.

"Evet," diye devam ettim. 'Mesela sana yardımcı olabileceğim bir şey varsa. Birlikte esnemek için birine ihtiyacın olursa. Bana laf atamazsın çünkü canın yanıyor mu diye kontrol ediyorum. Havluyu iki parmağımın arasında tutarak ondan uzak tuttum. Nico'nun ter havlusuna gereğinden fazla dokunmama gerek yoktu.

Başka tarafa baktı, sanki onunla dalga geçmişim gibi sırtıyordu, bir kolu sakat olmayan dizini tutarak onu destekliyordu. 'Neden burada olduğundan bile emin değilim. Tenise geri dönmek istemediğin konusunda oldukça kararlıydın. Sadece Jon sayesinde temiz kalacağına inanıyorum. O zaman bile, o ne biliyor ki?'

Sözleri tam olarak yapmak istediği şeyi yaptı - incitti. İçimdeki iyileşmemiş yara onun suçlamasıyla sızladı. Kopmanın eşliğindeydim

Ona yaşlı bir adam diyecek ve ne kadar geçtiğini hatırlatacaktım. Ama bunun yerine, cevabımı yuttum.

"O beni tanıyor, seni pislik. Bunu yapmayacağım. Kollarımı kavuşturdum, ona karşı güçlü durdum.

"Bunu daha önce de yapmıştın," diye ekledi ama parmakları sağ bacağının üst kısmı boyunca ilerleyip masaj yaparak daha da ağrmasına neden olurken dikkati dağılmış, yüzüne acı kazanmıştı.

"Her kavga ettiğimizde bunu yüzüme mi vuracaksın?

"bela olmaya devam mı edeceksin? Kelimeleri iğneleyici hale getirmeye çalıştı ama acı dolu bir nefesle ağzından kaçtı. Daha fazla dayanamadım, önünde dizlerimin üzerine çöktüm, sabah güneşinin kavurduğu çıplak tenimin altında kortun yüzeyi sıcacıktı.

"Aksi takdirde kaybedeceğimiz anlamına geliyorsa, evet.

"Aynen öyle. Tekrar güldü. O farkına varmadan aramızdaki mesafeyi kapatmıştım. "Ne yapıyorsun?

"Dizinle bir şey deneyebilir miyim? diye sordum ama bana sadece şüpheyile baktı. Nico'nun delici bakışları benimkileri delip geçti, kararmış gözleri şüphecilik ve kırılganlığın bir karışımını yansıtıyordu. 'Birkaç yıl önce ben de benzer bir sakatlık geçirdim. Tabii ki gençliğim yanımdaydı. Alay etti ama ben onu görmezden gelerek devam ettim. 'Ama masaj tekniğini hatırlıyorum. Belki ben yardımcı olabilirim?

Göz temasımızı sürdürürken, ona dokunmama izin verme konusundaki isteksizliği titrek bakışlarından belli oluyordu. Dik oturmaya çalıştı, kötü bacağına çok fazla ağırlık verdi ve küçük bir acı iniltisi daha çıkardı.

Dudağımı ısırdım, bir kez daha bastırdım. 'Lütfen, Nico. Bırak deneyeyim. Yalvardığının ama bana güvenmediği o kadar açıktı ki. Bu olmadan yarışmadan sağ çıkma şansımız yoktu.

Bakışları benimkilerle buluştu ve endişeyle başını salladı. Kabulüne gülümseyerek parmaklarımı nazikçe dizine bastırmaya başladım, gözlerim yara izinin uzunluğunu ediyordu. Parmak uçlarım iyileşmiş deri üzerinde kayarak diz eklemine rahatlatıcı bir basınç uygulamaya çalıştım. Tenis kortunun pürüzlü yüzeyi cildimin altında affetmiyordu ama masaja odaklanmaya çalışarak bunu görmezden geldim. Temasla irkildi ve ben de onu daha fazla incitmekten korkarak ona baktım.

Boğazını temizlemeden önce "Özür dilerim," diye mırıldandı. Gözleri cam gibiydi ve bunun Nico'nun gördüğüm en ham hali olabileceğini fark ettim.

"Devam et, kıpırdamamaya çalışacağım.

"Durmamı istersen söyle," diye talimat verdim ve devam etmeden önce başını sallamasını bekledim.

Yavaş, kasıtlı vuruşlarla tekrar denedim, süpürme hareketiyle bastırırken yavaş yavaş dizinin etrafına doğru ilerledim. Bacağı hareket etti, gerildi ve gevşedi, devam etmem için bana daha iyi erişim sağladı. birlikte, dizinin etrafında çalışırken baskıyı artırarak daha cesur oldum.

Ona hızlı bir bakış attığımda çenesinin düştüğünü, gözlerinin kapalı ve rahatlamış olduğunu gördüm. Huzurlu görünüyordu ve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle, onu biraz rahatlattığımı bilmek için ihtiyacım olan tek şey buydu.

Çalışmama devam ederken, parmaklarım masaj yaptı ve yoğurdu, herhangi bir uyarı olmadan, ilk başta bir inilti gibi gelen bir ses çıkardı. Ses ve derinden geliyordu, göğsünün derinliklerinden yankılanan alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltıydı. Nico'nun iyi tanımlanmış çenesi her sesle birlikte sıkılıp açılıyor, dokunuşumla rahatlarırken elleri dalgınca esniyordu. Ne yaptığımı tamamen kaybettiğimde parmaklarım durakladı, zihnim iniltiyle karıştı.

Sarsılarak doğruldu, dizleri dokunuşumdan geri çekildi. Kafamı kaldırdığımda yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördüm, gözlerindeki panik önceki sakinliğiyle tezat oluşturuyordu. Boğazını temizledi, kelimeleri titriyordu.

"Teşekkür ," diye kekeledi. 'Şimdi daha iyi. Öğle yemeğinde görüşürüz. Hiçbir şey gibi davranarak ayağa fırladığında kelimeler aniden ağzından döküldü. Ekipman çantasını omzuna attı ve başka bir şey söylemeden çıkışa doğru hışımla ilerleyerek beni suskun bıraktı.

Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çatılmış, çıkardığı sesi anlamaya çalışırken boğazım kurumuştı.

Adımının ortasında durakladı, çantasını yere bıraktı ve geri dönerek hâlâ dizlerimin üzerinde olduğum doğru yürüdü. Aramızdaki mesafeyi kapatırken benimle göz teması kurmayı reddetti ve tek bir kelime bile etmeden güçlü kolunu başıma doğru uzattı.

Niyetinin ne olduğundan emin olmadan geriye doğru sarsıldım ama yerine başımın üstündeki lacivert şapkayı aldı.

"Bu benim," diye homurdandı. Nico şapkayı aldı ve kendi başının üstüne kabaca yerleştirdi. Sonra da yoluna güneşlenme pozisyonu almaya karar vermiş sokak kedisinin dolaşarak gitti. Şapka hırsızlığı yüzünden saçlarım darmadağın olmuş bir halde yerde yatıyordum ve onun iniltisi hala zihnimde yankılanıyordu.

Gözleri kapalı, pembe dudakları ayrık ve o baştan çıkarıcı ses. Karışık partnerimin bu sesi çıkardığı görüntü beynimde olmamalıydı. Ama vardı ve bunu unutamayacağımdan oldukça emindim. Sonunda kendimi yerden kaldırdım ve bacaklarımı silerek temizledim, kendimi toparlamaya çalıştım ve neler olduğunu anlamaya çalıştım.

OceanofPDF.com

12

Nico

Norgaard - The Vaccines

Scottie Sinclair'in dizlerinin üzerine çökmesini, sarı saçlarını en sevdiğim şapkanın altına sıkıştırmasını izlemek beni sınırlarıma kadar zorlamaya yetmediyse ...

Sessiz bir meydan okumayla benimkileri tutan mavi gözleri, hala sahip olduğum azıcık kararlılığı kırmadıysa ...

Yaralı dizime masaj yapan parmaklarının dokunuşu, ilaçların yaklaşmadığı bir şekilde o inatçı acıyı silmesi, benim tamamen mahvoluşum olmasaydı ...

Sonra nerede olduğumu, kiminle olduğumu unutmanın ve o lanet iniltinin benden kaçmasına izin vermenin utancıyla yaşamaya devam edecektim.

Hemen ardından duşta yaptıklarımı anlattım.

OceanofPDF.com

13

Scottie

NDA - Billie Eilish

"Başarısız mı? Ben de tekrarladım. Uyuşturucu testlerini yapan kurumdan gelen mektubu elinde tutan Jon'un sert ifadesi içime işledi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Arkasına yaslanmıştı, masa sandalyesi menteşeleri üzerinde gıcırdıyordu. "Bunu söyleyebileceğim en saygılı şekilde söylüyorum, Scottie-"

"Hiçbir şey almadım," diye güvence verdim ona. "İzinli olduğum süre boyunca bile. Şampanya ve kokteyllerden payıma düşeni aldım mı, evet? Ama uyuşturucu, hayır. Bir kez bile kullanmadım. Zaten yeterince hafif biriyim.

Antrenman bittikten sonra onunla ofisinde buluşmamı istediğinde, beklediğim son şey hile yapmakla suçlanmaktı. Yine. Ama şimdi birkaç hafta önceki sınavın sonucu başarısız olarak gelmişti ve Jon'un ses tonunda bana doğru gelmeyen bir suçlama vardı.

Gözleri hafifçe yumuşadı, başı yana eğildi. "Eğer bir şey olma ihtimali varsa, bana söyleyebileceğini biliyorsun.

Ellerimi ahşap masasına bastırmadan önce saçlarımı yüzümden uzaklaştırıp kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Burada her şeyimi ortaya koydum Jon. Sınırlarımı yatıştırmaya çalıştım, bir sonraki sorumu sormaktan neredeyse korkuyordum. "Sence bunu riske atar mıyım? Her şeyden sonra?"

"Bilmiyorum," dedi hemen. "Ama anlıyorsun, sormak zorundaydım.

Rahatlamış bir şekilde masasının karşısındaki sandalyeme geri oturdum ve başımı salladım. "Biliyorum.

"Babanla yaşadığın onca şeyden ve verdiğin tepkilerden sonra, okuduğum andan itibaren bunun doğru olamayacağını biliyordum. Sözlerine tutunmaya çalıştım, giderek artan endişemi yatıştırmalarına izin verdim ama bu endişemi hafifletmeye yetmedi.

Bu nasıl oldu? Yine haberim olmadan bana bir şeyler mi oluyordu? Birinin yemeğimi karıştırmak için sahip olduğu fırsatları hatırlamaya çalıştım. Çoğunlukla şişelenmiş su içerdim ve her zaman mührünün sağlam olup olmadığını kontrol ederdim. Wimbledon'dan sonra edindiğim bir alışkanlıktı bu, yiyecek ve içeceklerimin nereden geldiğine dair bir güvensizlik. Uzun bir süre kendim hazırladım, sadece restoran veya barlarda şişelenmiş seçenekleri içmeyi tercih ettim. Terapi sonunda korkumu yönetmeme yardımcı oldu, ancak yine de zaman zaman kolayca tetiklenebiliyordum. Burada, Elena yemeğimizi hazırlarken kendimi güvende hissediyordum. Ne de olsa Jon'un onay mührüne sahipti, değil mi?

"Mektubu ne zaman aldın? diye sordum.

"Dün sabah.

Kaşlarım birbirine yapıştı. "Ve şimdiye kadar bekledin?

Cevabımı omuz silkerek geçiştirdi. 'Düşünmem gerekiyordu. Söz konusu olan sadece bizim itibarımız değil. Nico'nunki de bu işe bulaşmış durumda.

Onun adını duyduğumda paniğe kapıldım. Eğer Nico bu başarısız testi , ortaklık diye bir şey kalmazdı. Bana asla güvenmezdi. Elinde neden güvenmemesi gerektiğine dair kanıtlar olacaktı.

'Bu nasıl oldu bilmiyorum Jon. Söz veriyorum, hiçbir şeye dokunmadım.'

"Sana inanıyorum.

Derin bir nefes verdim, endişenin gerginliği bir anlığına gevşedi.

Bu üç kelime beni her şeyden çok rahatlattı. "Teşekkür ederim.

'Ama bunun nasıl anlamam gerekiyor. Ajansla birlikte teste itiraz edeceğim ve her şey kamuoyuna yansımadan önce durumu düzeltmeye çalışacağım.

"Halka açık mı? Tekrar ettim.

Elini salladı, bariz endişemi görmezden geldi. 'Merak etme, o aşamaya gelmesine izin vermeyeceğim. Bunun doğru olmadığını biliyoruz.

Sözlerini algılamak için elimden geleni yaparak başımı salladım. 'henüz resmi olarak bitmedi. Bu yüzden daha fazla süre ekleyebilirler mi?

Omuz silktili. "Emin değilim. Bunu çözeceğiz, söz veriyorum. Samimi olmak için elinden geleni yapıyordu, ifadesi rahat ve dostçaydı. Jon'u tanıyordum ve bunu durdurmak için elinden geleni yapacağına güvenebilirdim. Ne de olsa

Karışık çiftler için bu planı ortaya atan bana yaklaşan oydu. Onun kariyeri de bundan etkilenecektir.

"Teşekkürler, Jon.

'Ama o zamana kadar, bunun kalması en iyisi. Kimseye söyleme ve bırak ben halledeyim.

Bir an duraksadım, kelimelerimde belirsizlik çınlıyordu. "Nico'ya söylememiz gerektiğini düşünmüyor musun?

"O..." devam etti Jon, doğru kelimeleri ararken elleri havada hareket ediyordu.

"Aşırı tepki mi?" diye sordum.

İfadesini değiştirmeden önce gözlerini kıstı. 'Nico bazen düşünebildiğinden daha hızlı tepki veriyor. Ona Matteo'yla olanları anlatmadın mı?" Cevap olarak başımı salladım. Ona anlatsam bana inanacağından emin olamazdım ve şimdi başka bir şey daha olduğuna göre gerçek daha da riskliydi. 'O zaman anlamayabilir. Bunun dışarıdan biri için nasıl görüldüğünü biliyoruz ama gerçeği de biliyoruz. Bunu çözelim ve çözüldüğünde ona anlatırız. Bu şekilde daha az karışık olur.

Jon'un Nico'yu daha iyi tanıdığını fark ederek sözlerini tekrar düşündüm. 'Tamam, bunu yapabilirim. Ama ona yalan söylemek istemiyorum.

'Biliyorum, ama hiçbir şey hakkında yalan söylemiyorsun.

Sadece... bekliyorum. Başımı salladım. "Tamam.

"Güzel. Aynı olduğumuza sevindim. Jon gülümsedi ve konuşma sona ererken sandalyesinde dik oturdu.

"Bir şey duyar duymaz bana haber verecek misin?"

"Elbette," diye cevap verdi. "Ama o zamana kadar-

"Bu dört duvarın içinde kalsın.

"Kesinlikle," diye onayladı Jon.

Derin bir nefes alarak sandalyeden kalktım ve yardımları için ona tekrar teşekkür ettim. Bu sırada başım dönmeye devam ediyor, sonuçta herhangi bir gerçeklik payı olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Bir tür hata, kirlenme ya da karışıklık olduğuna inanmak zorundaydım. İzinli olduğum süre boyunca iznim olmadan bana başka bir şey olmadığından emin olmak için numune verme konusunda tutarlı davranmıştım.

Ofisin kapısını açıp koridora çıktığımda, uzaktan gelen ayak sesleri dikkatimi çekti.

Uzun koridorun diğer tarafında, ofisten uzaklaşmakta olan Dylan Bailey duruyordu. Döndü, omzunun üzerinden hızlı bir bakışla

Haftalardır bana verdiği aynı buzgibi ifade, ama bu sefer dudaklarında bilmiş bir gülümsemeye benzeyen bir şey vardı.

OceanofPDF.com

14

Scottie

*Evde Eğitim Gören Bir Kızın Baladı - Olivia
Rodrigo*

Haftanın geri kalanında Nico'dan uzak durmaya çalışmayı planlamıştım ama görünüşe göre denememe bile gerek kalmamıştı. Korttaki antrenmandan sonra beni terk etmesinden ve koridorda ona doğru yürüdüğümü gördüğünde arkasını dönmesinden anlaşıldığı kadarıyla Nico benden uzak durmak istiyordu, benim de ondan uzak durmam gerekiyordu. Cuma günü, ayrı bir antrenman saati talep etmeye hazırdım. Birlikte yapmak *zorunda* olduğumuz tenis antrenmanı dışında (Jon'a göre) benimle konuşmak bir yana, bana neredeyse hiç bakmıyordu. Ve lacivert şapkası başından bir an bile ayrılmıyordu. Başında o lanet şeyle uyuduğundan şüphelenmeye başlamıştım.

Benim için sahilde yoga, onun için de villada fizyoterapi olmak üzere günümüz nihayet ayrıldığında, buna çok sevinmiştim. Ta ki Dylan ve diğerleri yogaya gelene kadar... Görünüşe göre yoga artık bireysel derslerden grup derslerine dönüşmüştü.

Üç bacaklı aşağı doğru köpek pozisyonunda dengede dururken keskin bir ayak benimkine çarptı, eğitmen kumsal boyunca dışarıya bakıyordu ve her şeyi kaçıırıyordu. Ayağım minderin üzerinde sağlam duruyordu, altındaki kum yığınları bana ekstra denge sağlıyordu.

Soluma baktım, Dylan'ın esmer kafasının arkası görüş alanımı kapatıyordu. Bunu tüm sınıf boyunca yapıyor, alanımı kapatıyor ve yakında morluklarla kaplanıp kaplanmayacağımı merak etmeme neden oluyordu.

Eğitmen, "Ŗimdi uzattığınız bacağınızı nazikçe mindere doğru indirirken nefesinizi verin" dedi. Nefesimi bırakırken, yanımıdaki kadınla ilgili derinlerde yatan hayal kırıklığımanın denize doğru çekilen bir dalga gibi dağıldığını hayal etmeye çalıştım.

İŖe yaramadı.

Yeni bir pozisyona geçtik, bacaklarım yere sağlam basarken kollarım denge için genişçe uzanıyordu. Derin bir nefes almış, denizden gelen tuzlu havanın tadına odaklanmışım ki bir kol yüzüme çarptı, keskin darbenin etkisiyle derim yandı. Yalpaladım, kendimi kuma yuvarlanmaktan korumak için pozdan düştüm.

"Hey," diye kestirip attım ve hemen Dylan'a döndüm. "Sakıncası var mı?" "Oh, seni yakaladım mı? Sahte bir masumiyetle sordu, keskin bakışları

Yüz hatları, hareketlerindeki muzipliği ele vermiyordu.

"Bana vurdun," dedim açıkça, zaten ondan bıkmıştım. Tüm ders boyunca şansını zorlamıştı ve ben de sınıırıma ulaşmıştım.

Omuz silkti, ince vücudu sanki için daha fazla zaman harcamaya değmezmişim gibi pozisyonuna geri döndü. "Belki de bana çok yakındın.

Tahriş, görmezden gelinemeyecek kadar aralıksız bir şekilde tenime battı. "Yolumdan çekil.

Talebim karşısında neredeyse hiç irkilmedi. "Yoksa ne olur?

Eğitmen Kyra araya girerek, "Belki de hepimiz bir süreliğine çocuk duruşuna geçmeli ve sakinleşmek için birkaç nefes almalıyız," diye önerdi. Dylan'ı ceset pozuna sokmaya ve bu günü sonlandırmaya hazırdım.

Dişlerimi sıkarak, kontrolden çıkmış bir yük treni gibi etrafımda dönen ezici öfkeyi dizginlemeye çalıştım. Dylan bana dik dik baktı, sabit bakışları beni Wimbledon'daki son maçıma geri götürdü.

"Minderlerinizin üzerine diz çökün, ayak başparmaklarınız birbirine değsin ve dizlerinizi birbirinden ayırın," dedi eğitmen, hafif ses tonuyla dikkatimi Dylan'dan çekmeyi başarmıştı. Bir şekilde kendimi sahilde fiziksel bir kavgaya girmenin durumu çözmenin yolu olmadığına ikna ettim.

'Kalçalarınızı yavaşça topuklarınıza doğru indirin ve kollarınızı öne doğru uzatın. Alnınızın aşağıya inmesine izin verin, gerginliği serbest bırakın. Bu duruşun dinginliğine teslim olarak birkaç derin nefes alın.

Söylediklerini yapmaya çalıştım, pozisyona iyice gömüldüm ama zihnim hiç de berrak değildi.

*İki yaz önce. Wimbledon orta sahasının çimleri sıcaktan kavruluyordu.
Son bir set kaldı.*

Matteo her hareketimi izliyor.

Hatırladıkça ürperiyordum, hâlâ üzerimde fiziksel bir etki yaratmasına engel olamıyordum. Unvanım elimden alındıktan sonra haftalarca ağlamış, Dylan'ın beni defalarca hilekâr ilan ettiği manşetler, gazeteler ve röportajlar aklımdan çıkmamıştı. Ama onu suçlayamazdım; benim diskalifiye edilmem onu daha fazla kazanan yapmamıştı ve kemerinin altında ikincilik dışında başka bir unvan olmadığı için bu daha fazla acı vermeliydi. Sonunda, ikimiz de bir başkasının eylemleri yüzünden kaybettik.

"Hey, ben de katılabilir miyim?" diye sordu tanıdık bir ses ve Nico'nun sınıfın önünde durduğunu görmek için olduğum yerde döndüm.

"Elbette," dedi eğitmen ona gülümseyerek. "Scottie'nin yanındaki boş minderi alabilirsin.

Cevap olarak başını salladı, uzandığım yere doğru yürüdü, başım yukarıda, gözlerim onun her adımını takip ediyordu.

Mindere inip pozisyonunu aldığında, "Senin fizyoterapistin yok mu?" diye tısladım.

Bana döndü, gözleri benimkilerle buluştu. "İzin günüm. "Demek buradasın?

Bana tuhaf tuhaf baktı, sanki ondan tek kaçışımı bölmek için neden geldiği beni ilgilendirmemiş gibi. "Jon onun yerine bunu yapmamı söyledi.

Hayal kırıklığı içinde iç çektim. Önce Dylan, şimdi de o. Mata geri dönerek poza teslim olmaya çalıştım ama vücudumdaki gerginlik daha da artmıştı. Yoganın stresi azaltmada etkili olması gerekiyordu; stresin kaynağı olması değil. Nico'nun kafasının arkasına bakma zorunluluğu dışında, başka kimseyle etkileşime girmek zorunda kalmayacağım gerçeğiyle teselli bulmuştum.

"Madem sayılarımız var, bugün birkaç partner pozu yapmaya ne dersiniz? Ve eğitmen tek bir soruyla, yüksek tansiyonumun kaynağının yoga olduğuna dair anlaşmayı mühürledi.

Ölmek istedim. Dylan'la gidemeyeceğimi biliyordum. Kadın beni okyanusta boğar ve buna balık pozisyonu derdi. Ahlaki tehlikemi sezen eğitmen neyse ki Dylan'ı başka biriyle eşleştirdi.

Nico ve ben garip bir şekilde birbirimize bakıyorduk. Bir an için boğazının sallanmasını izledim, hareketten büyülenmiş gibiydim.

"Sanırım ortağız. Sözleri tereddütlüydü, sanki o da dersi yeniden düşünüyormuş gibiydi. Okyanusta boğulmak birden kulağa en kötü senaryo gibi gelmedi. En son böyle bir şey yaptığımızda, resmen kaçmış ve şapkamı çalmıştı. Aslında onun şapkasıydı ama benim kafamdaydı. Teknik detaylar.

Küçümseyerek homurdanarak yerimize geçtik, minderin karşılıklı kenarlarına oturduk, omurgalarımız uzadı, ayaklarımız ortada buluştu. Ellerimiz birbirinin içine girdi ve bileğimin yumuşaklığına karşı onun iyi kazanılmış nasırlarının sertliğine konsantrasyonumu çalıştım. Beni öne doğru çekti, ön kollarındaki kaslar esneyip sıkılaştı ve bu hareket karşısında boğazım kurudu. Sırayla birbirimizi kullanarak gerekli pozu esnettik ve aramıza giren sessizlik bana çığlık attı.

"Bugün yaptığın tweener'ı aklımdan çıkaramıyorum," dedim, sessizliği önceki seansımızın yansımalarıyla doldurmaya çalışarak. Son oyunumuzda beni bu hareketle yakaladı, topu bacaklarının arasına vurdu ve seti kaybetmeme neden oldu. ELITE'ın halkla ilişkiler fotoğrafçısı Sarah, geldiğinden beri olduğu gibi sabah antrenmanımız sırasında da bize katılmış, ancak ilk yirmi dakikadan sonra yeterince 'aksiyon fotoğrafı' çektiğini söyleyerek ortadan kaybolmuştu. Havuz kenarında biraz zaman geçirmek istediğinden şüphelenmiştim.

Basit bir yanıt homurdandı, bakışları aramızdaki boşluğa odaklanmıştı. Hayal kırıklığı beni ele geçirmeye başladı ve bir sonraki ileri uzanışında onu daha da germeye zorlayarak sıkıca çektim. Nico bana baktı, kaşları birbirine çatılmıştı, bunu kasıtlı olarak yapıp yapmadığımı anlamaya çalışıyordu.

'Beni görmezden geliyorsun,' diye açıkça belirttim. 'Bu hayır-'

"Biraz esneme hareketleri yapalım," diye önerdi eğitmen, Nico'nun ağzından çıkmak üzere olan saçma sapan bahaneyi keserek. "Biriniz lütfen sırt üstü uzansın. Tedirgin bir şekilde etrafıma bakındım, ama Nico'ya kısa bir bakış onun olmayacağını açıkça gösteriyordu.

"Uzanacak mısın? Ses tonu tedirgindi ve bu talimattan neden bu kadar rahatsız olduğundan emin değildim. Dudaklarımı birbirine bastırarak ve endişemi yutarak mindere uzandım, kollarım vücudumdan aşağı doğru uzandı ve yere bastırdı.

Pozisyonumu alırken bir sonraki talimat geldi. 'Şimdi bacaklarınızı düz bir şekilde uzatın. Partneriniz burada devreye girecek ve nefes alıp verirken bacaklarınızı göğsünüzün üzerine uzatmanıza yardımcı olacak. İkimiz de donup kaldık, diğerlerinin söyleneni yapmasını izledik ve bunun ne anlama geldiğini anladık. Nico'ya döndüğümde dizlerinin üzerine çökmüş, çenesini sıkmış ve kaşlarını birbirine yapıştırmıştı.

"Şimdi ne yapacağım?" diye sordu, belli ki pek dikkat etmemişti.

"Ellerinizi ayak bileklerini kavrayın," diye başladı eğitmen, "ve bir elinizle

Her seferinde bir bacak, iki büküm olana kadar yukarı ve vücudunun üzerine gerin. Gözlerinin ne kadar büyüdüğüne, boğazının başka bir gergin yutkunmayla tekrar sallandığına bakılırsa, sonunda hangi pozisyona girmemiz gerektiğini anladı.

Bana baktı, yüz hatlarına vahşi bir panik yayılmıştı. Ona boş boş baktım, beni yere yatırdığı için ne yapmamı istediğinden emin değildim.

Sonunda pes ettim, 'Bakın, ne kadar çabuk yaparsak bu işi o kadar çabuk bitiririz' dedim.

Nico derin bir nefes aldı, sanki kendini toparlamaya ve bana dokunmak için irade oluşturmaya çalışıyordu. Benden gerçekten bu kadar iğreniyor muydu? Sonunda ayak bileklerimi kavradığında irkildim.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, gözleri bacaklarımdan yüzüme doğru kayıyordu. "Bu iyi mi?

"Evet, sen değildin... Ben gıdıklanırım.

Bacaklarımı tekrar kavrayıp yukarı kaldırırken bir an için dudaklarında bir sırıtiş belirdi. Garipti ama yavaş yavaş onları vücudumun üzerinden çekti, belim minderden yukarı kalktı, sadece kollarım ve omuzlarım yere temas etti.

Sırtımın alt kısmındaki ağrıyan gerginlik, benimkiyle buluşan odaklanmış gözleri, yüzüne düşen koyu renk bukleli saçlarının tutamları ve beni içine çektiği uzlaşmacı pozisyonla kolayca unutuldu. Bırakın karma partnerimi, tek gecelik ilişkilerde bile daha az riskli pozisyonlarda bulunmuştum.

Tekrar konuşmadan önce boğazını temizledi. "Bunun iyi olduğuna emin misin?

Başımı salladım, somut kelimeler dizisi oluşturamıyordum. Ellerini ayak bileklerimde hissettim. Yüzünün yukarıdan görünüşü ve beni geren güçlü kolları. Kasların dalgalanması dikkatimi dağıtmamalıydı. Ama öyleydim.

Bu sınıfa katılması kimin kötü fikriydi?

"Neden benden kaçıp duruyorsun? Soru ağzımdan çıkıverdi. Ne de olsa ondan kaçma nedenimi biliyordum, ama onun benimle ne alıp veremediği vardı? Etrafında olmak çok keyifliydi.

Yüzü inkârla buruştu. "Neden sen? Kelimenin tam anlamıyla ayaklarını başının üzerinde tutuyorum.

Sesimi kısık tuttum. "Pazartesiden beri yaptığımız en uzun konuşma bu.

Dizine yardım etmeye çalıştığımda aptalca bir şekilde bir yerlere varabileceğimizi düşünmüştüm, sanki sonunda bana biraz da olsa güveniyordu. Sanırım karşılığında ondan bir şeyler saklamamın da bir faydası olmamıştı. Testi geçemediğimi bilmesi mi yoksa sonuçları ondan saklamam mı daha kötüydü?

Dudağını ısırды, suçlamam karşısında rahatsız ama inkar etmedi.

Fısıltıyla itiraf etmeden önce derin bir nefes aldım, 'Sanki etrafımda olmaya kat'

"İnan bana Scottie," fısıldadı. "Buradaki sorun bu değil.

Donup kalmıştım, şaşkınlıkla Nico'ya bakarken onun bakışları da tamamen başka bir şeyle bana dönüyordu. Aramızdaki zaten küçük olan boşluk klostrofobik ve dar geliyordu, sanki çok geç olana kadar bedenlerimizin ne kadar yakın olduğunu fark etmemiştim.

Bir kamera flaşıyla dünya dönmeye başladı. Anın içinde o kadar kaybolmuştuk ki Sarah'nın gelişini fark etmemiştik.

Orada durmuş, elinde kamera, yüzünde geniş bir sırıtişla ekrana bakıyordu. Nico'nun elleri beni bıraktı ve bir saniye içinde o kadar uzaklaştı ki, neredeyse hiç olmamış gibi hissettim.

"Az önce fotoğraf mı çektin?" diye sordum, ses tonum şüpheyle dalgalanıyordu.

Sarah sırtıttı. 'Bu kampanya için mükemmel. Nico'nun sınıfa katılacağını duyduğumda, lezzetli fotoğraflar çekeceğimizi biliyordum.

"Lezzetli mi? Kendimi minderden yukarı iterken tekrarladım, hala anı bir yapboz gibi düzenliyordum. Bir fotoğraf çekti, Nico ve ben... bu pozisyondayken. Zihnimin gözünde görebiliyordum, ne kadar yakın olduğumuzu, o savunmasız anda paylaştığımız anlık bağlantıyı. Bir magazin gazetesinin ön sayfalarında nasıl görüneceğini, 'Skandal Scottie halk plajında domaldı' gibi aptalca bir tıklama yemi başlığını nasıl eşleştireceğini. Bu düşünce karşısında irkildim, yanaklarım kıpkırmızı oldu. Sadece kendim için değil, Nico için de. ELITE ile yapılan bu anlaşmanın böyle çarpık ve skandal dolu anlara sahne olmaması gerekiyordu.

'Bu, internette ihtiyacımız olan ilgiyi çekecek,' diye ekledi, sanki her şey tamamlanmış gibi.

"Hayır. İnkâr edercesine başımı salladım. "O fotoğrafı yayınlamana imkân yok.

Kalın kaşlarını şaşkınlıkla birbirine çattı. "Neden olmasın? Bu mükemmel bir şey. Siz birliktesiniz ve marka isimlerini mükemmel bir şekilde görebiliyoruz. Tam da aradığımız şey bu.

"Bu türden bir fotoğraf değil. Nemli ellerimi yumruk yaptım ve konuşmayı gizli tutmaya çalışırken sesimi alçalttım. Arkamda, sınıfın geri kalanının yaşanan dramı izlemek için durduğunu biliyordum. Gözleri sırtımda delikler açıyordu.

"Sadece yoga. Sarah masumca omuz silkti ve tekrar fotoğrafa baktı.

Derin bir nefes aldım, ayağa kalkarken sabrım tehlikeli bir şekilde tükeniyordu, bacaklarım hiç de güçlü hissetmiyordu. 'Sarah, lütfen fotoğrafı sil. Bundan rahatsızım.

Başını eğdi, bir kaşını kaldırdı ve bıkkın bir iç çekişle, "Gerçekten mi?" dedi. Bununla ilgili bir sorunun mu var?

Ne düşündüğünü biliyordum. *Bunu mu? Uygunsuz pozisyonlarda çekilmiş yüzlerce fotoğrafını boş ver. Her zaman başını belaya sokan, yalan söyleyen ve eline geçen tüm parti uyuşturucularını kullanan bir kız olduğun gerçeğini boş ver.* Bir magazin dergisinin ya da sözde bir arkadaşın yaptığını söylediği her şeye Sarah'nın inandığını biliyordum.

Boyumun iki santim uzadığını hissettim ve kendini beğenmişlikle beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Kamerayı elinde tutuyor, benden çaldığı gücün tadını çıkarıyordu. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküp yalvarmamı isteyeceğinden şüphelenmeye başlamıştım.

"Sil dedi," dedi Nico yanıma gelerek. Ses tonunda tartışmaya yer yoktu, otoritesi tüylerimi diken diken ediyordu. Ona döndüm, gözlerim Nico'nun çene çizgisinde dans ediyordu, bakışları Sarah'ya yöneltilmiş buz gibi bir öfkeyle kilitlenmişti.

"Sözleşmemizde neyin çekip çekemeyeceğimiz belirtilmiyor" diye cevap verdi.

"Umurumda değil. Ben senin yerine yapmadan önce fotoğrafı sil. Benim hissettiklerime kıyasla dimdik duruyordu, otoritesinden taviz vermiyordu. Ondan Sarah'ya baktım, dudaklarının hoşnutsuzluk içinde birbirine yapıştığını gördüm.

Kamerayı kaldırdı ve birkaç düğmeye bastı. "Güzel. .

Anında rahatladım ama Nico için bu yeterli değildi.

"Bir bakayım," diye bastırdı, önüme geçerek. "Onu sildiğine inanmıyorum. Ona dik bakmaya çalıştı, karşı koyup koymamayı tartışıyordu. İç çekerek kamerayı ona uzattı.

Omzunun bakarak, kameranın düğmelerine ustalıkla basışını ve galeriye gidişini izledim. Ona inanacak kadar aptaldım ama fotoğraf hâlâ oradaydı. Ve onu gördüğümde, sahnenin ne kadar kötü görüldüğünü fark ettim.

Yüzlerimiz birbirine çok yakındı, bakışlarımız birbirine bağlıydı. Aslında basit bir esneme hareketi olan bu fotoğraf, aşıklar arasında yakalanmış samimi bir an gibi görünüyordu. Ya da başka birinin eline geçseydi böyle görünecekti.

Nico silme düğmesine basıp fotoğraf hafıza kartından kaybolurken titrek bir nefes aldım. Bir önceki fotoğraf söndü, sahadaki antrenmanımızdan bir fotoğraf.

Suratını Sarah'ya kamerayı geri verirken sert tavrı hiç bozulmadı.

"fotoğraflar istemiyorsan daha dikkatli olmalısın," dedi Sarah. "Bir dahaki sefere bu kadar açık olmayabilirim.

Kalbim kapılmıştı, o kadar yüksek sesle atıyordu ki duyabiliyordum. Buranın özel ve güvenli olması gerekiyordu ama ELITE'in varlığıyla burada da dışarıda olduğum kadar savunmasızdım. Belki daha da fazla.

"Bir dahaki sefere kamerayı hiç geri vermeyebilirim," diye uyardı Nico, kadının bir bakışını daha kazandı. Verecek cevabı kalmayınca hışımınla uzaklaştı ve plajı terk etti. Kadın gözden kaybolana kadar Nico'nun omuzları gevşemedi.

Sınıftan çıktı, uzaklaşırken çenesi hâlâ gergin duruyordu. Diğerlerine baktım, bütün gözler hâlâ benim üzerimdeydi. Tek kelime etmeden sandaletlerimi giydim ve peşinden koştum.

Onun öfkeli hızına , 'Jon'un bunun için kışını tekmeleyeceğinden eminim,' dedim.

Bana bakmadı, gözlerini ufka dikmişti. "Umurumda değil. Fotoğrafi saklamasına imkan yoktu.'

Bir an için bunu benim için mi yoksa kendi imajı için mi yaptığını merak ettim. Benimle bu bağlamda bağlantı kurmak istediğinden şüpheliydim. Eğer doğruyu söylüyorsa, *herhangi bir* bağlamda, ama yine de buradaydık.

'Arkamı kolladığın için teşekkürler,' dedim. Sebebi ne olursa olsun, önemli değildi. Fotoğrafın artık Sarah'nın elinde olmamasını tamamen ona borçluydum. Beni korumuştı.

Nico durdu ve beni tamamen hazırlıksız yakalayan bir bakış fırlattı. Gözleri fırtınalıydı, sertçe konuşurken çenesi gergindi. "Bana teşekkür etme. İstiyorum.

Burnunun kenarını sıktı ve inledi, bakışları ayaklarımızın altındaki ılık kuma düşerken hayal kırıklığıyla karışık bir ses çıkardı. "Sana insan gibi davrandığı için birine teşekkür etmemelisin.

"Ne kadar az olduğunu bilsen şaşırırsın. Gerçekten de sözlerimin gerginliği azaltacağını, onu rahatlatacağını ve bunun benim için yeni bir şey olmadığını hatırlatacağını düşündüm. Sonra Jon'un ofisinde tüm bunları kabul ettiğimiz o gün bana nasıl baktığını hatırladım. Jon bize Rodos'a inişimizle ilgili makaleyi gösterdikten sonra yüzünün nasıl endişeye dönüştüğünü. Gerçekten umursuyor muydu?

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu, sesi hâlâ tekinsizdi, gözlerindeki o karanlık bakış hiç de rahatlatıcı değildi. Bu adam internet bağlantısı olmayan bir yerde mi yaşıyordu? Yoksa benim varlığım onun için çok mu önemsizdi, magazin dedikodularını bile takip etmiyor muydu?

"Ne demek *istiyorsun*?"

Belki de kendimi çok fazla düşündüğümü, hala önemsiz olduğumu ve son iki yılda dünya üzerindeki etkimin Daily Tea'nin dedikodu sayfalarından öteye geçmediğini düşünmeye başlamıştım ki yumuşadı, omzu biraz gevşedi.

"İnsanlar.." diye devam etti, bir an için düşüncelerinin izini kaybetti. Bana baktığında bakışları biraz vahşi, biraz da dengesizdi. Gerçekten vahşi nasıl görüldüğünü öğrenmek için yalvarıyordum. "İnsanlar sana daha iyi davranmalı, Scottie.

Başımı salladığımda boğazım kurumuştı.

"Biliyorum. "Ne yaptığının önemi yok.

İlk karşılaşmamızı hatırlayarak, "Etrafta olmak pek de hoş değildi," dedim. Reddettiği tokalaşmayı, uçakta söylediğimiz her şeyi. Kazandığımız her mesafe bizi tedirgin ediyordu. Ne zaman yakınlaştık, birimiz çok ileri gidiyor ve birbirimizden daha da uzaklaşıyorduk.

Elini ensesine götürdü ve rahatsız edici bir şekilde ovuşturdu. "Her şey için özür dilerim.

Onun açıklamasına ihtiyacım yoktu. bıçağı döndürdüğüm için ben de suçluydum. Sırlara gömülmüştüm, çok derine indiğinde hassaslaşıyordum.

Bana güvenmek için Jon'un sözünden başka bir nedeni yoktu ve ben böyle öfkelendiğimde daha da azalıyordu.

"Ben de üzgünüm," dedim dudaklarıma küçük bir gülümseme yayılmadan önce. "Özellikle de sana ne kadar yaşlı olduğunu hatırlattığım onca zaman için.

"Otuz üç yaşlı değil.

Sahte bir şokla çenem iyice açıldı. "*Kaç* yaşındasın?

'Kapa çeneni,' diye karşılık verdi, karanlık neredeyse tamamen silinmişti.

'Eski günler nasıldı? At arabası mı kullanırdınız?

her yerde dolaşmak için?'

Nico bana gözlerini devirdi. "Senden sadece sekiz yaş büyüğüm. "Bu senin yaşında bir ömür gibi geliyor olmalı.

Birlikte döndük ve olayı arkamızda bırakarak villaya doğru yola çıktık. Temkinliydim ama bunun işe yarayabileceği konusunda iyimserdim. İşe yarayabilirdik.

"Kibarca oynayacağını sanıyordum, *katsarída*," diye mırıldandı, içimde merak kıvılcımları çaktı.

"Bunun ne anlama geldiğini bana söyleyecek misin? Cevabını zaten biliyordum.

"Kahvenin nerede saklı olduğunu söyleyecek misin? "Belki sahada gerçekten bir maç kazanırsan, sana acırım.

"Sanırım eğitim seanslarımızı ciddiye alıyorsunuz.

Parlak bir şekilde gülümsedim, orada bir memnuniyet kenarı vardı. "O zaman bana biraz daha kahve.

15

Nico

Meltdown - Niall Horan

"Yani, ne düşünüyordun ki? Jon'un yüzü beni sorgularken neredeyse domates rengini almıştı.

"Sarah uygunsuz davranıyordu. Ofisinde bir ileri bir geri volta attım. Tıpkı Scottie'nin gibi, Jon sahilde olanlar için beni azarlıyordu. Umurumda değildi. Sarah bunu hak etmişti.

' zaman bırak ben halledeyim. Bu benim işim,' diye vurguladı, elimde olmadan alay ettim. Öfke attığım her adımı körüklüyordu.

"Bizi bu gibi durumlardan korumak en başta senin görevin," diye karşı çıktım. Scottie'nin fotoğrafı gördüğündeki yüzü hafızamda tekrar canlandı. 'Scottie'ye davranış şekli hiç profesyonelce değildi-'

'Ayrıca onu kamerasını kırmakla tehdit ettiğini de duydum. Bu doğru mu? Jon masasının arkasından kalkıp tek kaşını kaldırarak sordu.

Geri adım atmadım, bir an bile pişmanlık duymadım. "Sadece tekrar yaparsa.

Ben daha cümlemi bitirmeden Jon yüzünü ellerinin arasına gömdü, parmaklarıyla şakaklarına masaj yapıyor, sanki ona yaşattığım stresi hafifletmeye çalışıyordu. "Nico," sesi boğuk çıkıyordu, "tüm sözleşmeyi riske attın.

"Umurumda değil," diye cevap verdim. Sarah bana böyle davranacaksa umurumda değildi.

"Umursamalısın!" diye haykırdı ellerini havaya kaldırarak. 'ELITE her şeyi karşılıyor. Onlar olmadan, mali yükü sen ve Scottie taşımak zorunda kalacaksınız.

"Başka sponsorlar da var.

Başımı iki yana salladı. "Bunun gibi değil.

Yıllardır koçların bu tavrına aşına olduğum için gözlerimi devirdim. Sponsorlarımla her zaman güçlü ortaklıklar kurmuş, belirlediğimiz sınırları aşmalarına asla izin vermemiştim. Nedense Scottie'yle işlerin böyle yürümediğini hissediyordum. Ve şimdi, bunu en başta neden kabul ettiğimi hatırlamakta zorlanıyordum.

"Onlara çok fazla güç verdik.

Jon hayal kırıklığı içinde inledi. 'Buna değdiğini söylediğimde bana güvenin. Evet, çok şey istiyorlar ama karşılığında bize de çok şey veriyorlar.

Çok ne demekti? Hâlâ sponsorların insafına kalmışsam onlarca yıl çalışmanın ne anlamı vardı? Hâlâ bir marka ortaklığı için ruhumu satmak zorunda kalıyorsam?

"Scottie ile konuşamaz.

Ben adım atmaya devam ederken Jon bana baktı, odadaki gerilim dikkati açıkça dizimdeydi. Bugünkü aktivitelerden ve fizyoterapinin getirdiği rahatlama eksikliğinden sonra ağrımaya başladığını anlamış gibiydi.

"Otursana," diye önerdi, sesi şimdi daha sakindi.

Başımı salladım. "Hareket etmem gerek.

'Beni strese . Otur da tartışmak yerine konuşalım çünkü hiçbir yere varamıyoruz,' diye bastırdı ve başıyla karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

"Ve o bacağını yıpratmanı istemiyorum.

Dizimden bahsettiği için ona kızmayı düşündüm ama tanıdık bir ağrı derimin altında sızlamaya başlayınca onun ilgili bir arkadaş olduğunu fark ettim. Oturdum, hemen kalkıp biraz daha dolaşmak için can atıyordum. Sahilden bu yana saatler geçmişti ve ben hala damarlarımda bastırılmış öfke. Bunun yerine, sert deri sandalyede rahat etmeye çalışarak değiştirdim.

"Sarah tam olarak ne dedi?" diye sordu, gözleri bir an için

yumuşamıştı. "O..." ettim, doğru kelimeleri arıyordum. O bakış

Sözlerindeki ince düşmanlık Scottie'nin içine kapanmasına neden olmuştu. Bunu görmekten nefret ediyordum. O bakışı biliyordum; Scottie bana daha önce, Matteo'ya hâlâ baba dediğim zamanlarda da bakmıştı. O zaman da nefret etmişim, şimdi başka birinin ona yaptığını görünce daha da nefret ettim.

"Söyleme *şekli öyleydi*," diye kabul ettim, orada olmadan bunu anlayamayacağını biliyordum.

Derin bir nefes verdi, sanki verdiği nefesi geri sayıyormuş gibi. "Ses tonu konusunda bir şey yapabileceğimden emin değilim.

Öfkelendim. "Bu numarayı tekrar yapmayacağını nereden bileceğiz?

"Yok. Ama eğer , bırakın ben . Yayınladıkları fotoğraflarla ilgili son sözü yine biz söyleriz.

Bunun ne anlama geldiğini düşünürken gergin bedenim gevşedi. Hoşumuza gitmeyen her şeyden, yoga dersi gibi her şeyden uzak duracaktı.

"Dinleyeceklerinden emin misin?

Masasındaki bazı kâğıtları karıştırırken boğazını temizledi. 'İsteğimizi her zaman görmezden gelebilirler; fotoğraflar ellerinde. Ama benim yazılı onayım olmadan onları dava edebiliriz. Bu hiçbir şeyi durdurmaz ama iki kez düşünmelerini sağlar.

Bu anlaşılmayı neden kabul ettiğimi hatırlamaya çalıştım. Scottie buna alışık olduğunu söylemişti. kullanılmaya alışkın olduğunu. Ve ben başka birinin gelip ondan tekrar faydalanmasına izin vermiştim.

'Nico, bırak da işimi yapayım. Bu, ortaklıktan heyecan duyan bir marka ile standart bir temas. Bizim onları istediğimiz kadar onlar da bizi istiyor," diye açıkladı ellerini masaya bastırarak. 'Ama bir daha böyle bir şey olursa, soğukkanlılığını korumalısın ve bırak ben halledeyim.

Hâlâ emin değildim, kollarımı kavuşturdum. Jon ne koçum ne de arkadaşım olarak beni asla hayal kırıklığına uğratmamıştı. Kovulduğunda bile bana başka koçlar ayarlamış, beni karanlık tarafa terk etmeden önce her şeyin yolunda olduğundan emin olmuştu. Bugünden sonra Sarah'ya güvenmeyebilirdim ama onun kararlarına güvenmek zorundaydım.

İsteksizce bir kez başımı salladım.

"Güzel. Gemiye geri dönmene sevindim," dedi Jon, dikkati bilgisayar monitörüne dönmeden önce ses tonunda istediğimden biraz daha fazla moral vardı. Tekrar konuştuğunda sandalyeme yığılma dürtüsüyle savaştım. 'Çok fazla şikâyet edemem. Seni ve Scottie'yi bir konuda aynı tarafta görmek güzel. Keşke benim için daha az sorunlu bir şey olsaydı.

Hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranarak yorumunu omuz silktim. "Sanırım tüm bu takım kurma çalışmaları işe yarıyor.

Doğrusu, neden kadar büyüttüğümünden emin değildim. Saha dışında genellikle daha sakin bir kafam vardı. Sarah'nın Scottie ile bu şekilde konuşmasına izin vermezdim ama kamerasını almakla tehdit etmenin belki de çok ileri bir adım olduğunu kendime itiraf edebilirdim. Daha derine inmeye, herkes dururken neden *onun* için bu çizgiyi aştığımı düşünmeye cesaret edemedim.

"Şimdi Sarah ile aranızı nasıl düzeltebileceğinizi konuşalım.

"Telafi etmek mi? Kafam karışmış ve biraz da tedirgin bir şekilde sordum.
'Aşırı tepki verdiğimi kabul ediyorum, bu yüzden ondan özür dilememi istersen anlarım. Ama o da Scottie'den özür dilemeli.

Beni sakinleştirmek istercesine ellerini salladı ama tek yaptığı içimde yeniden uyanan öfke canavarını beslemek oldu. Ve tabii ki yapacak. Ama aynı zamanda ELITE'ı da mutlu etmemiz gerekiyor ve bu fotoğraf meselesinin ele alınış biçiminden pek memnun olmadıkları için...'

"Karşılığında bir şey mi istiyorlar?"

"Aynen öyle," dedi başını sallayarak.

Boyun eğmiş ve savaştan vazgeçmiş bir halde, dizimdeki ağrı artarak kalan enerjimi de tüketirken, "Ne istiyorlar?" diye sordum.

'Bu kadar bakma. Bunu gerçekten sevebilirsin.

Ona boş bir ifadeyle baktım, beni bu ıstıraptan kurtarmasını bekliyordum.

"Siz kampüs dışına çıkıyorsunuz.

16

Scottie

Brezilya - Declan McKenna

Lindos gezisinin yoga dersinde olanlar için bir ceza olması gerekip gerekmediğinden emin değildim ama öyle hissettirmedeği kesindi. Sonsuza kadar kilitli kalmıştık, rutinde hiç ara vermeden o kadar sıkı çalışıyorduk ki, herhangi bir değişiklik çok ihtiyaç duyulan bir kaçış gibi geliyordu.

Hepimiz kiraladığımız minibüsten , küçük Lindos köyünün sokakları arabanın daha fazla ilerleyemeyeceği kadar küçüktü, derin bir nefes aldım, okyanustan gelen tuzlu havanın ve turistlere yönelik köşe başı krepçilerinin tatlı kokusunun tadını çıkardım.

"Bu taraftan," diye bağırdı Jon, dikkatimizi beyaz badanalı sokaklardan çekip bizi dik bir dağın tepesindeki Akropolis'e doğru yönlendirerek. Tepeye çıkan uzun ve kıvrımlı yolu takip ki, Dylan'ın küçük sokaklarda yanımdan hışımla geçip gitmesiyle yana doğru itildim.

Elbette Jon villadaki herkesi davet etmişti, aksi takdirde villadan kaçış bir ceza olması gereken şey için fazla eğlenceli olabilirdi.

"Seni orada görmedim," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. Henrik ve Inés onun arkasından geldiler, Inés bana daha yumuşak bir ifade verdi, ben de bunu 'pislik arkadaşım için üzgünüm' olarak okudum.

"Scottie, seni Nico'ya biraz daha yaklaştırabilir miyim lütfen? Sarah sordu, plajdaki tavrından başka bir işaret yoktu. Ona baktım, rahat tavrını görünce hafifçe gülümsedim, ellerini bir çift şalvarın içine sokmuştu

Lacivert bir şort, cebinin sol üst köşesinde ELITE markası dikişli. İkimiz de tepeden tırnağa ELITE giysileri içindeydik, artık tüm gardırobum bu markayla dolup taşıyordu. Jon'un aklıma bir şey gelirse diye geri kalan kıyafetlerimi anneme gönderdiğinden emindim.

Sarah samimi fotoğraflar çekerken ona yaklaştım ve yanında yürüdüm. Ben bile kabul etmeliydim ki, beyaz keten gömleğinin düğmelerini açmış, altına da benim kıyafetimle uyumlu renkte düz beyaz bir tişört giymiş, iyi görünüyordu. Ben biraz daha spor giyinmiş, üstüme kısa, beyaz pileli bir etek giymiş, hava serinler diye de mavi bir gömlek giymiştim. Gardırobumun büyük bir kısmının tenis kıyafetlerinden oluşması pek yardımcı olmuyordu ama yine de sevimliydim, bu yüzden fazla şikâyet etmedim. Omzunun hemen üzerinde, küçük bir taş merdivenin üzerinde, hepsi de Nico'ya odaklanmış üç sokak kedisi oturuyordu.

"Sence krep yememize izin verilme ihtimali nedir? Sarah'ya yürüyen iki sessiz insan yerine üzerinde çalışabileceği bir şey vermeye çalışarak şaka yaptım. Ne de olsa birlikteymişiz gibi görünmemiz gerekiyordu. Ya da en azından birbirimizden hoşlanıyormuşuz gibi.

"En son ne zaman içtiğimi hatırlamıyorum," diye itiraf etti ve bir an bana baktı. "Belki de hiç.

Sahte bir şokla çenem çözüldü. "Asla mı?

Omuzlarını silkti. "Bir spor diyetisyeni tarafından bu kadar yağ ve şeker önerildiğini sanmıyorum.

Sözlerinden sıyrılmaya çalışarak dudak büktüm. Doğrusu, kısıtlayıcı eğitim diyetini ... yani kısıtlayıcı buluyordum. Yiyecek çok şey vardı ama kuru meyve ve avuç avuç fındık beni ancak bir yere tatmin ediyordu. En az bir haftadır canım erimiş peynirli bir hamburger ve bir sipariş tuzlu çıtır cips istiyordu. Antrenmana dönmenin en zor kısmı buydu.

'Fransa'da kaldığım bir ay boyunca her gün bir tane yedim. Yerel krepçimde sundukları her malzemeyi denedim," diye itiraf ettim. Kafe otelime yakın bir köşedeydi ve akşamdan kalmayla yüzleşmek için en iyi yiyecek olduğu ortaya çıkmıştı.

"En sevdiğin hangisiydi?" Gözlerinde çok iyi tanıdığım bir açlık vardı ve bu açlığın başka bir protein karışımıyla giderilemeyeceğinden emindim.

"Şeftali ve kremanın büyük bir hayranıyım, sonra onlara bir çiseleme bal ekletirdim. Hatırladıkça ağzım sulandı, Ağustos olgun şeftalilerinin tatlılığı ile kremanın ekşiliği, hepsi narin krepin içine sarılmıştı.

"Biraz daha yaklaşabilir misiniz? Sarah bana varlığını hatırlatarak bastırdı. Nico öksürürken boğazını , yürürken kollarımız birbirine . Daha ne kadar isteyebilirdi ki? Dilimi boğazına sokmamı mı?

Bakışlarım arkamıza takıldı ve daha önce gördüğüm üç kedinin de geldiğini fark ettim. Bir arabanın geçmesine izin vermek için durduğumuzda, kaplumbağa kabuğundan bir kedi Nico'nun yanına geldi ve bacaklarının etrafında dolanarak eğitmenlerine sürtünmeye başladı.

Nico bacağını kaldırdı, kedinin saldırısından kaçmaya çalışırken yüzünde bir çatıklık .

Güldüm. "Sen ve kediler arasında ne var?

"Alerjim var," diye mırıldanırken eğildi ve kediyi kovmak için elini salladı. Kedi bunun yerine narin pembe burnunu havaya kaldırdı, avucuna vurdu ve güzelce kokladı. Nico sanki yanmış gibi elini sallayarak geri çekildi.

"Daha iyisini bilmesem, korktuğunuzu söyledim.

Gözlerini bir an olsun kedilerden ayırmadı, sanki anlamayı mühürleyecek bir tıslamayı düşünüyormuş gibi gözlerini kıstı. "Sadece boğazımın kapanmasından korkuyorum.

Akropolis'e çıkan basamakların başına gelmiştik ve yürüyüşün tabanında dururken, dağın gerçek büyüklüğünü için kendime bir an izin verdim.

Nico'ya doğru eğildiğimde ağzım kurumuştı, gözlerim tepedeki başka insanlar olduğundan emin olduğum minik figürlere takılmıştı. "Bugün bunu başarabileceğinden emin misin?

"Evet," diye kestirip attı, sesi savunmacı bir hal almıştı. Ona baktığımda kaşlarını birbirine bastırdığını ve yüzünün ciddi bir ifadeye büründüğünü gördüm. Arkasından, kamerasıyla dikkati dağılmış olan Sarah'ya baktım.

"Özür dilerim. Bugünkü antrenman yüzünden bacaklarım mahvoldu. Özrüm onun sinirli bakışlarını yatıştırmaya yetmedi. 'Belki Sarah'ya yolda birkaç iyi atış yaparsak, gerçekten oynarsak, erken kaçmamıza aldırılmazlar.

"Bunu neden yapmamız gerekiyor?" diye sordu masumca. Onunla daha fazla tartışmaya zahmet etmedim, bir günlük antrenmanın sonunda rahatça yürüyebildiğini belirtmedim. Haftalar geçtikçe performansında iyileşme gördüm. Jon haklıydı, kendisinden daha yavaştı.

Ama o daha yaşıldı, bu yüzden çoğu kişi için bu bir veriydi. Bunu kabul etmeye hazır bile.

"Ne olur ne olmaz.

Dağın basamaklarını tırmanırken Sarah fotoğraflarımızı çekmeye devam etti, tırmanış zaten hırpalanmış ve morarmış olan bedenime zarar veriyordu. Bugün bize fazladan egzersiz yaptırdığı için Jon'a sessizce lanet okudum. Bu yolculuğun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum.

Kendimi yüksek bir basamağa çektim, bir diğerine tırmanırken kalçalarım ve baldırlarım yanıyordu, engebeli taş neredeyse tepeye oyulmuştu. Yorgunlukla savaşıyor dinlenmek için bir an durdum, güneş ufka doğru ilerlerken mandalina rengi gökyüzüyle kontrast oluşturan derin Akdeniz Ege turkuazını, denizi, manzarayı hayranlıkla seyrettim.

Nico yanımda belirerek dikkatimi sahneden çekti, bronz teni altın ışıyla parlıyordu. Dikkatini çekmek için kalçamı onun yanına doğru salladım. "Aramı veriyorsun, ihtiyar?"

Başını bana doğru eğdi, bir kaşını şakacı bir şekilde kaldırdı. "Önce senin durduğunu hatırlatabilir miyim?"

Omuz silkererek masum rolü yaptım. "Şimdiye kadar vazgeçmişsindir diye düşünmüştüm.

Dudaklarında sırtıttığından emin olduğum bir ifadeyle beni iterek bir sonraki adıma geçti. "Haydi, grubun geri kalanını kaybetmeden önce.

Onu takip etmek için döndüm, yukarı çıktıkça yol giderek engebeli bir hal alıyordu. Nico basamakları çıkmama yardım etmek zorunda kaldı, ilerlememi sağlamak için bana elini uzattı. Ona itiraf etmedim ama bunun için minnettardım, diziyle bunu nasıl başarabildiğinden emin değildim. Bir çift Elit sandalet yerine uygun bir ayakkabı giymiş olmayı dilemeye başlamıştım ki Jon önümden bağırdı.

"Neredeyse yolu yarılacak çocuklar! , hızlanın."

Şok içinde geri çekildim, yolun yarısına bile fark etmek beni çok etkilemişti. İradem ve motivasyonum çoktan azalmaya başlamıştı. Eğer bugün antrenman günü olmasaydı, tenis kortunda tam bir sabah geçirip ardından spor salonunda kuvvet antrenmanı yapmasaydım, o zaman kolay olurdu. Ama bacaklarıma zaten yeterince işkence edilmişti ve Jon'un sözleriyle sınırimi bulmuştum.

Nico bir adım önümdeydi, yüzüm bana ihanet edip bir adım daha atma konusundaki isteksizliğimi ona gösterdiğinde tekrar kalkmama yardım etmek için geri döndü. Bir an için gözlerini bana dikti, sonra ifadesi değişti, sanki içsel bir tartışma yaşıyormuş gibi başı öne eğildi.

Bağırdı. "Jon, geri dönmeliyim.

"Ne demek istiyorsun?

'Üzgünüm, dizim. Yürüyüş beklemiyordum.'

Jon, Sarah'ya bakmadan önce kendi kendine homurdandı. "Bugün için yeterince var mı?

Başını salladı. 'Ama yine de zirveye çıkmak istiyorum. Diğerlerine odaklanabilirim.

"Onunla geri dönebilirim," diye teklif ettim, kalbim küt küt atıyordu. 'Minibüse geri döndüğünden emin ol. Şişliği indirmek için biraz buz bul.

Jon tedirgin görünüyordu, ikimizin arasına şüpheyile bakıyordu. Jon'un beynindeki dişliler dönerken o an uzun ve gergindi. Bize büyük insan pantolonlarımızı giymemizi ve her şeyi sineye çekmemizi söyleyeceğinden emindim.

'Peki,' diye . Şortunu karıştırıp minibüsün anahtarlarını bana fırlattı. Onları yakaladım, izinli olduğumuz için çok rahatlamış görünmemeye çalışıyordum. 'İki saat daha sürecek, bu yüzden bizi beklemek zorunda kaldığınız için şikâyet duymak istemiyorum.

Arkamı dönüp tepeden aşağı inerken ikinci kez söylenmeme gerek yoktu. Nico, hala sakatmış gibi davranıyordu, peşimden geliyordu.

Jon uzakta küçücük bir figür haline gelirken bağırırdı. "Doğruca minibüse geri dön!

17

Scottie

Wildest Dreams - Taylor Swift

Minivana geri dönmedik.

Bunun yerine, süslü sabun ve mücevherlerden ucuz hediyelik eşyalara kadar her şeyi satan küçük dükkânların sıralandığı rahat ara sokaklardan Lindos kasabasına doğru tepeden aşağı inen bir patikaya girdik. Kalabalık sokaklarda gezinirken, turist gruplarının etrafından dolanırken ve ucuz yemek ve büyük porsiyon vaatleriyle bizi cezbetmeye çalışan garsonlardan kaçarken açık barlar müzik çalıyordu.

Başka bir dünyaya adım atmak gibiydi. Kendimi atmosferin, kalabalığın sunduğu coşkunun içinde kaybedebilirdim ama yeşil parlayan haçı gördüğümde arkamdaki Nico'ya döndüm.

"Dizin mi ağrıyor? Eczaneye bakarak sordum.

Yüzü buruş buruş oldu. "Biraz, ama sadece dinlenmeye ihtiyacım var.

Anlayışla başımı salladım, etrafıma bakındım ve caddenin dışında bir bar gördüm, ekranda bir futbol maçı oynanıyordu. Ona hayır demenin imkânsız olduğu sevimli bir gülümseme gönderdim ve bara doğru elimle işaret ettim.

Nico bana, 'Jon minibüse geri dönmemi söyledi,' diye hatırlattı.

Onu duydun. İki saat daha dönmeyecekler! Sıcak yapış yapış minibüste oturmak mı istersin, yoksa haftalardır ilk kez bir şeyler içmek mi?

'Hep böyle asi misin? Önce kahve, şimdi alkol?'

'İçki dedim. İstersen bir Pepsi alabilirsin,' diye . "Ya da çılgınlık yapıp diyet sipariş edebilirsin.

Nico durakladı, gözlerini bana dikti. "Tamam, ama sadece bir tane.

İşlek cadde boyunca oturan bir masa bulduk, bu da bize insanları izlemek için mükemmel bir manzara sağladı. Garson gelip bir kase antep fıstığı koyduğunda bir bira sipariş ettim. Nico da aynısını sipariş etmeden önce bana baktı.

O ilk yudumu almak, önceki haftaların stresini ve gerginliğini, vücudumu gereken şekle sokmak için harcadığım endişe ve yorucu emeği neredeyse yok ediyordu. Nico'ya baktığımda, soğuk kehribar rengi sıvıyı içerken yüz ifadesi rahatlamıştı.

"Pepsi'den daha mı iyi? Alay ettim.

Gözleri benimkilerle buluştu, dudakları birbirine yapıştı. "İkisini de yaşamayalı uzun zaman oldu.

"Hiç gevşemiyor musun?

"Eskiden ," diye itiraf etti. "Son zamanlarda her şey iyileşmeye ve vücudumu elimden gelen en iyi durumda tutmaya .

"Ve ne? Bir bira tüm iyileşme sürecinizi yok mu edecek?

Gülümsedi. "Bu ve diyetisyenim vücuduma girecek şeyleri demir yumrukla yöneten çok korkunç bir insandı.

"Kulağa..." diye devam ettim, anılar karşısında yüzümü buruşturdum. Hayatım bir zamanlar böyleydi. "Korkunç.

"Bira içmeyi çok sever misin?" diye sordu.

"Sorun değil. Ben daha çok kokteyl seven biriyim. Bana eski moda bir tekila verirsen gecemi güzelleştirirsin," diye şaka yaptım ve bir parçam Londra'daki hayatımı özlemeye başladığında en sevdiğim içkiyi hatırladım. Ama o yıllar eğlenceli ve çılgın olsa da ve antrenmanlar zorlu olsa da, tenis benim iliklerimdeydi.

"Futbol izler misin? Başımı arkasındaki ekrana salladım. Fındıklara uzandım ve bir tanesinin kabuğunu soydum.

"Futbolu takip etmiyorum ama kurallara uyacak kadar biliyorum," düzeltti, ağzı arsız bir sırıtışa dönüştü.

Korkunç bir aksanı zorlayarak, atılan kabukları topladım ve şakacı bir şekilde ona fırlattım. "Çok Amerikalı.

Kendi kabuklarını bana doğru fırlattı, biri saçıma takıldı ve diğeri burnuma çarptı.

"Tam bir İngiliz," diye karşılık verdi, gözleri yüzümde şakacı bir şekilde dans ediyordu.

Parmaklarım uzun, kalın saçlarımdan kabuğu çıkarmaya çalıştı ama ben onu çıkarmak için mücadele ettim.

"İzin ver," dedi küçük masanın üzerine eğilerek. Parmakları benimkilerle buluştu, konsantrasyonu saçlarımı çözmeye odaklanmıştı, kaşları kilitlenmişti. Elimde olmadan çenesinin kaba, tıraşsız kirli sakalla kaplı çizgisine baktım, gözlerini kırpmadan rengini aldım. O kadar yakındı ki tanıdık tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordum, koku tatlı havaya karışıyordu.

"İşte böyle. Geri çekildi, üzerimde yarattığı büyüyü bozdu, kabuk parmaklarının arasındaydı. Gülümsedim, zihnim hala yakın temastan sersemlemişti. Sonra, bir anda, kabuk yanağıma tekrar .

Bir kahkahayı bastırarak ona düz bir bakış gönderdim. "Biz çocuğuz.

Kıkırdadı, plastik sandalyesine geri yaslandı ve tekrar ekrana bakmak için döndü. Gömleğinin kolunu pazusuna dolaması dikkatimi dağıttı, gözlerim kasın üzerindeki dövmesini takip etti. Dikkatim caddenin karşı tarafına kaymadan önce, sıvının ani bir sıcaklık dalgasından beni soğutmaya yeteceğini umarak bir içki daha aldım.

"Görünüşe göre arkadaşların geri dönmüş. Kaldırım boyunca dizilmiş üç kedi dikkatlerini Nico'ya yöneltmişlerdi. "Dışarı çıkmadan önce biraz kedi nanesi yuvarladın mı?

Bir yudum bira daha yuttu, boğazı düğümlendi. 'Villada da durum aynı. Beni yalnız bırakmıyorlar.

"Belki de senin üzerindeki güçlerinin farkındalar.

'Şapkamı tekrar çalabilmek için bir şekilde bir kedi lejyonunu beni dışarı çıkarmaları için eğittin mi?

"Oh, buna gerek yok. Bilerek gülümsedim. "Bir dahaki sefere ortalıkta bırakırsan geri alırım.

'Bu benim uğurlu şapkam. Almazsan memnun olurum.'

"Belki ben de kendi şanslı şapkamı kullanabilirim.

Öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı, gri gözleri alay ediyordu. "Sana başka bir şapka alabiliriz.

Bakışlarını karşıladım, otururken kollarımı kavuşturdum. "Ama ben seninkine oldukça bağlıyım.

Öylece kaldık, birbirimize baktık, diğerinin başka tarafa bakmasını ya da göz kırpmasını bekledik. *Herhangi bir şey.* Ama onun yerine alaycı bakışı daha da derinleşti ve gözleri biraz daha karardı. Başka tarafa bakmadım. O anda, yüzünün kıvrımlarını ve çenesinin keskinliğini dünyanın en büyüleyici manzaraları olarak buldum

Bu kadar yakışıklı olmak zorunda mıydı?

Gözleri benzer şekilde beni değerlendiriyordu ama yüzümde ne gördüğünü okuyamıyordum. Sanki burnumun kenarındaki her bir çili işaretliyor, onları görünmez çizgilerle birbirine bağlıyordu.

Sonra bir garson yemek dolu bir tepsiyle yanımızdan geçerken masa titredi ve kendimizi tekrar bağlantısız bulduk. Nico boğazını temizledi, ikimiz de birer içki içerek o anı unutmaya çalıştık.

Devam etti. "Fransa'yı ne zaman ziyaret ettiniz?

"Geçen sene. Amerika' çeyrek finalini izledim. "Oliver Anderson'a karşı mı?

Başımı salladım. "O zamanlar hâlâ iyiydin.

Güldü, sesi yüksek ve parlaktı, hakaretimi yakaladı. "Yani," diye ekledim, "senin yaşına göre.

Dikkati bana döndü, altındaki sandalyenin ucuz plastiği gıcırdayordu. 'Fransa açık yarı finalini hatırlıyorum, neydi o? Üç yıl önce miydi?

Maçın acısını için bir yudum daha bira içmeden önce gülme sırası bendeydi. "Evet, kaybettim.

"Neredeyse ona sahip oluyordun," diye ekledi. Bir yudum daha aldım, hâlâ anıyı bastırmaya çalışıyordum. Onu setlerde yenmek üzereydim ki düşüp bacağımı incittim. Zayıflığı gördü, kullandı ve kazandı. Bu sakatlık çığ gibi büyüyerek-

"Kiminle oynuyordun?

Gözlerimi kırıştırdım, kendimi çalıştım. "Dylan.

"Görünüşe göre ikiniz pek iyi anlaşıyorsunuz.

'Oh, daha fazla yanılamazdın. Her gece yatıya kalıyoruz, erkekler hakkında dedikodu yaparken birbirimizin saçını örüyoruz.

"Bunu görmek için para verirdim.

"Muhtemelen uykumda saçımı keserdi.

"En azından paramın karşılığını alacağım garanti.

Televizyona döndüğümüzde, küçük şortlu sevimli adamların sahada eğlenmek için topa vurmalarını izlerken o an durgunlaştı. Forvet gol attığında barın yarısı tezahürat yaparken, diğerleri içkilerinden uzun bir yudum almadan önce kaleci hakkında homurdandı.

Yemek menüsüne bakmaya başladım ve tek bölüme döndüm: alevde ızgara edilmiş ve çıtır soğan, taze bir dilim domates ve brioche ekmeği ile servis edilen burgerler.

"Aç mısın? Nico birasını bitirmeden önce sordu.

Menüyü indirdim ve ona kötü kötü gülümsedim. "Roma'dayken," dedim ve dikkatimi sınırlı burger bölümüne geri verdim. Bir ya da iki peynirli köfte arasında seçim yapmak gerekiyordu. Garson geri döndü ve Nico'nun onaylamayan bakışlarını görmezden gelerek iki bira ve kendim için bir hamburger daha sipariş ettim.

"Yiyecek bir şey ister misin?" diye sordum.

"Hayır, ben iyiyim," dedi gülümseyerek. Garson gitmek üzereyken onu yakaladım, Nico'yu test etmeye ve onu ne kadar zorlayabileceğimi görmeye karar verdim.

"Ve iki shot Fireball, lütfen. Garson kaybolmadan önce başıyla onayladı.

"Başımızı belaya sokmaya çalışıyorsun.

"Küçük bir sorunun nesi var, Nico?" Endişelerini elimin tersiyle ittim.
"Sadece birkaç shot.

"Ve bir hamburger ve iki bira. Elena'ya evde hamburger yaptırabilirdin.

Yüzümü ezdim. "Fasulye ya da mantardan yapılmış olabilirdi. Hayır, teşekkür ederim. Bir ömür boyu yetecek kadar diyet burger yedim.

"Hayatım boyunca eğitim diyetindeymişim gibi hissediyorum. Yüzü düzeldi, önceki neşesi silindi. "Önceki antrenörüm beni bitki temelli bir diyetle sokmuştu. Et yok, bir hayvandan çıkan hiçbir şey yok, bir zamanlar yüzü olan herhangi bir şeyin yakınında olabilecek hiçbir şey yok. Hayvanlara zulmedilmesine karşıysanız bunu anlayabilirim ama kendi annem ziyaretime geldiğinde beni neyle besleyeceğini bilmiyordu. Neyi yiyip yiyemeyeceğimden bile emin değildim. Öne doğru eğildi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. Sanki nükleer şifreleri açıklıyormuş gibi kelimeleri fısıldayarak söyledi. "Oreos'un vegan olduğunu biliyor muydun?

Güldüm, ne duymayı beklediğimden emin değildim.

"Ve bu tür bir diyetin midenize ne yaptığını anlatmaya başlamayayım," diye ekledi.

Ortamı tuttum, bir yandan da ne kadar çok şey anlatabildiğimden nefret ediyordum. Kendimi toparladığımda, kendi anımı paylaştım. "Bir keresinde antrenörlerim tatil çok fazla kilo aldığımı karar verdi ve beni bir haftalık sıvı diyetine soktu. Sanırım antrenman sırasında iki kez bayılmıştım.

Bana gözlerini kırptırdı, ağzı sanki ona söylediklerimi algıliyormuş gibi açıktı. Sandalyemde rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

"Bu normal değil," dedi. "Bunun normal olduğunu düşünmeyin.

Başımı salladım ve biramı tek lokmada bitirdim. 'Artık değilim. Yoğun terapi bu konuda yardımcı oldu. Yaşanan pek çok şey normal değildi.

Neredeyse ona Matteo'nun ne yaptığını, derimin hemen altında gömülü olan sırrı anlatacaktım. Bana her şeye mal olan ama kaçmamı sağlayan sırrı. Beni anneme götürdü. Beni bir Yunan dağının yarısına ve bu küçük, tıka basa dolu spor barına götürdü.

"Biliyorsun, Wimbledon'da her şey ters gittikten sonra. Kelimeler boğazımda düğümleniyordu ama devam ettim. "Yediğim ilk normal yemek bir hamburgerdi. Bir havaalanındaydı. Hani havaalanlarında her zaman bir Burger King vardır ama her zaman yiyebileceğiniz en kötü Burger King'dir. Ben de o filmdeki gibi peynirli bir double Royale sipariş ettim. Ve bana patates kızartması isteyip istemediğimi sordular...' Beynimdeki görüntüyü görerek sözümü yarıda kestim. Hâlâ o Burger King'in kokusunu alabiliyor, kasiyerin yüzünü mükemmel bir şekilde görebiliyordum. "Ve beni durduracak kimse yoktu. Ben de öyle yaptım. Hamburger ve patates kızartması yedim. İçecek olarak da normal Pepsi aldım. Diyet değil, erkeklere pazarladıkları o sıfır saçmalık değil. Şekerli olanından. Bir de dondurma.

Sonra bir köşeye oturdum ve her bir lokmayı yedim. Hamburgerden sonra midem bulandı çünkü dediğim gibi, havaalanı Burger King'leri en kötüsüdür. Ama hepsini yedim.'

Bir an bana baktı, beni okumaya çalışıyordu. Bir an bu hikâyeyi anlatırken anlatmak istediğim şeyi kaçırmış olabileceğinden endişelendim. Bana, bedenime, lanet olası babasını etkilemeye çalışan o genç kıza yaptıklarına rağmen, yine de kaçmış ve kendimi sonsuza dek kontrol altına almıştım.

Bu yarışma olsun ya da olmasın, tüm bu antrenmanlar, vücudumun kontrolünü elimde tutmaya devam edecektim. Kimse onu benden alamazdı. Bir daha kimse beni kontrol edemeyecekti.

Sonra elini uzatarak aceleyle gelen garsonun dikkatini çekti. 'Hey, pardon - masaya ikinci bir burger sipariş edebilir miyim? Domatesleri tutun.'

"Karanlık tarafa hoş geldin. Gülümsedim. 'Ama hamburgerin sağlıklı kısmını çıkarmak? Jon'a kendimizi nasıl açıklayacağız?'

"Asla bilemez. Elini bana doğru uzattı. , parmakları benimkileri sardı, avucunun nasırları tenime değdi.

"Bu bizim sırrımız.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamadık, bir tur daha bira sipariş ettik (bu sefer Nico'nun kaşlarını çatması hariç) ve hamburgerlerimizi huzur içinde yedik.

ilk rahat yemeğimizi yedik. Ancak futbol maçının son düdüğü çaldığında, önemli bir şeyi unutmuş olabileceğimizi fark ettik.

Grubun geri kalanı, minibüse geri döneceğimizi düşünüyordu.

Hesabı ödedik, gökyüzü şiddetli bir yağmurla yarıldığında olmamız gereken otoparka geri dönmek için acele ediyorduk. Sokaklar boşaldı, dükkanlar yağmuru girişten uzaklaştırmak için tentelerini çekerken, barlar suyu dışarıda tutmak için pencerelerinin üzerine kepenklerini kapattı. Çok hızlı bir şekilde Lindos'un küçük ara sokağı bir nehre dönüştü ve Nico'ya hızlı bir bakış atarak bu sefer oturacak vaktimiz olmadığını anladım. Eğer grup çoktan minibüse dönmediyse, yakında dönmüş olacaktı.

İhtiyaçtan mı yoksa içtiğim üç biradan mı bilinmez, Nico'nun elini tutup parmaklarımızı birbirine geçirerek onu ılık yağmura doğru sürüklerken hiç düşünmemiştim. Sanki giyinik bir şekilde duşa atlamış gibiydik, sokaklarda koşarken giysilerimiz tenimize kadar ıslanmıştı, bir örtüden diğerine atlayarak yağmurun en kötüsünden kaçmaya çalışıyorduk.

Turistik bölgenin sonuna ulaştığımızda, son tenteyi de aştık ve şiddetli yağmur üzerimize yağdı. 'Kuru' kelimesine dair tüm kavramlar silinip gitti. Sokağın yarısında, bize biraz barınak sağlayacak bir kapı aralığı bulduk ama bir kişiden daha büyük değildi. Yüz yüze durduk, bedenlerimizi birbirine bastırdık, küçücük alana sıkıştık.

O da benim gibi sıırıslıktı, saçlarının telleri alnına yapışmıştı, gömleği vücuduna yapışmış, kollarının ve göğsünün her kasını vurguluyordu; benimkine bastırılmış sert bir göğüs.

Dükkanların ve restoranların ışıkları olmadan, gece vakti sokakları örtüyordu. Ama ona baktığımda gözleri karardı ve yüzümün her santimetresinde dolaştı. Tıpkı daha önce olduğu gibi. Her nefeste yükselip alçalan, havadaki nemin daha sıcak ve solunması daha zor hale getirdiği vücudunun uzunluğunun bana verdiği hissi görmezden gelmeye çalıştım.

Bakışlarım yanağından aşağı yuvarlanan bir yağmur damlasını yakaladığında göğsüm gerildi ve sahip olduğumu bilmediğim bir içgüdüyle hareket ederek elimi sert yüzüne götürdüm ve tıraşsız kirli sakalının parmaklarıma verdiği hissin tadını çıkararak sildim. Eğer bu hareket hoş karşılanmadıysa bile bana belli etmedi, dokunuşumun altında kıpırdamadı.

Fırtınalı okyanus gözleri benimkilere takıldı, çenesinin sert çizgisi tam olarak bir ifadeye dönüştü. Sanki su

zırhını sıyrıp atmış, kontrol kaplamasını söküp atmış ve bunun yerine savunmasız ve açıkta kalmıştı.

her zaman yüzeyin altında kaynayan gerilim, şimdi alevlenmeyi bekleyen bir elektrik yükü gibi havada ağır ağır asılı dururken, gümbür gümbür yağan yağmur uzak bir mırıltıya dönüştü. Yağmur yağmaya devam ediyordu ama sanki dünya ikimize daralmış, konuşulmayan bir sohbeta kilitlenmiş gibiydi. Gözlerinde benimkilerle eşleşen bir kırılganlık vardı.

Tereddüt ederken kalbimin kulaklarımdaki yerini yağmurun gürültüsüne bıraktı, elim hala yanağında duruyordu, yüzlerimiz sadece birkaç santim açıktı, gözleri benimkileri arıyordu.

Sonra geriye doğru hareket etti ve verandanın altından sokağa doğru kayarken elim yanıma düştü, yağmur yağmaya devam ediyordu. Her şeyi anlamam bir anımı aldı, bana dönüp bakarken onu izledim. Sessiz bir baş hareketiyle onu takip etmemi işaret etti. Savunmasız ifadesi gitmiş, gardını tekrar almıştı.

Onu takip ettiğimde, sağanak yağmur kapı aralığındaki o anlamlı anı silip süpürdü. Bir anlığına, elim yanağında ve gözleri gözlerimin içine bakarken, Nico Kotas'ın çiftler partnerimden daha fazlası olup olamayacağını merak etmiştim.

Tweetler

ÖZEL FOTOĞRAFLAR: Skandal @ScottieSinclair ve Tenis Efsanesi Nico Kotas Yunanistan'da içki paylaşırken görüldü. Görgü tanıkları ikiliyi Lindos sokaklarında dolaşmadan önce romantik bir gezi yaparken gördüklerini bildiriyor. FOTOĞRAFLARI BURADA GÖRÜN - The Daily Tea

Scottie Sinclair ve Nico Kotas tarafından modellenen yaz koleksiyonunu buradan inceleyebilirsiniz - ELITE

Scottie Sinclair ve Daddy Kotas birlikte mi? Hayatım bitti.

OceanofPDF.com

18

Nico

Duvarlar Çok İnce - Holly Humberstone

Şort ve spor sütyeni. Giydiği tek şey buydu. Siyah şort uyluğunun ortasından , beline kadar yükseliyor ve Yunan güneşinin bronzlaştıramadığı yumuşak teni ortaya çıkıyordu. Beynimi öyle bir spazma sokan uyumlu bir spor sütyeni vardı ki, onu tarif edecek kelimeleri bile bulamıyordum.

Bir top sahanın benim tarafıma sekti ama ben kıpırdayamayacak kadar büyülenmişim, topu bana geri verirken kollarındaki gerginliği izliyordum. Bütün sabah antrenmandaydık, fazladan bir saat daha eklenmişti ki bunun Jon'un minibüse dönmediği için verdiği kişisel bir ceza olduğuna eminim.

"Ona vurmalıydın! Jon kenardan bana bağırdı ve beynim çifte ima yüzünden yeniden allak bullak oldu.

Yüzü benimkine yakındı, çilli yanaklarından yağmur damlaları süzülüyordu, sarı saçları yağmurdan yüzüne yapışmıştı, aniden bastıran sağanaktan korunmak için küçük oyuga saklanırken tüm vücudu benimkine yaslanmıştı.

Başka bir top yüzüme çarptı.

'Ne yapıyorsun Kotas? Hayal mi kuruyorsun? Scottie sahanın karşısından sırtıttı, şapkam kafasındaydı. Tekrar. Yanına gidip çalma isteğime karşı koydum. Ondan istediğim şey mesafeydi. Kilometrelerden, ülkelerden ve kıtalardan oluşan bir mesafe ve belki o zaman şapkamın kenarındaki şampuanının tatlı kokusunu unutabilirdim.

Vanilya ve portakal. Şapkamı geri aldığımda yine onun kokusunu alıp almayacağımı merak ettim.

Konsantrasyonumu korumaya çalışarak topu sektirdim ve toplayabildiğim kadar gücümü kullanarak servis attım. Scottie'nin forehand vuruşu havada süzüldü, top fileyi sıyırıp dip çizginin içine düştü. Zarafet ve hassasiyetle hareket etti, ayak hareketleri kusursuzdu ve böylece ralli başladı. Kortun etrafında birbirimizi kovaladık ve sonunda onu yakaladığımı düşündüğümde bile beni şaşırttı, kort boyunca bir yarışı bu yaşlı bacakların kadar kolay gösterdi. Scottie sayıyı kazandı, gülümsemesi muzaffer bir güneş ışığıydı ve Jon fark etmesin diye bana skoru söyledi.

Bir süredir sabah antrenmanlarımızda çetele tutuyorduk ve şimdiye kadar ben kazanıyordum. Çok fazla değil, ama onunla alay etmeye yetecek kadar. Antrenman sonunda saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaparak ve göz teması kurmayı reddederek bu durumdan memnunmuş davranıyordu. İçindeki öfkenin sıcaklığının onu yaktığını hissedebiliyordum. İkimiz de kaybetmeyi sevmezdik. Bu oyunda kalabilmek için kaybetmekten kazanmaktan daha çok nefret etmeniz gerekirdi.

Ama beynim onun spor sütyeninin altındaki meme uçlarının çakıltısı olduğundan emin olduğum şeyle uğuldarken, geride kalıyordum. Ve bir soğuk duşa daha ihtiyacım vardı. Belki de başından beri planı buydu. Şort, sütyen ve sergilenen yumuşak çıplak ten bir Truva atıydı. Eğer öyleyse, işe yarıyordu.

'Devam et, Nico. Sana kışını teslim ediyor. Bunun Jon'un beni motive etme yöntemi olduğundan emindim ama o kazanınca -yine- daha da telaşlandım. Gerçekten de onun kazanmasıyla daha da mı tahrik oluyordum? Ne tür bir hasta mazoşist olmuştum?

Sarah daha önce de etrafta dolaşmış, ısınma hareketlerimizi yaparken bizi çekmeye çalışarak değerli vaktini almış, Scottie'ye bazen beline sardığı süveterini giydirip çıkartarak bazı hareketler yaptırmıştı. Onlarla olan bu sözde ortaklıktan çoktan bıkmıştım. Eğitim kampında olmamız gerektiğini bilmiyorlar mıydı?

Jon sonunda antrenmanı aradığında, o bütün bir maç öndeydi ve ben tamamen mahvolmuştum.

Spor çantama yöneldim, su şişemden uzun ve serin bir yudum aldım ve sabah güneşinin altında bir ileri bir geri koştuktan biraz dinlendim.

", ihtiyar?" Kendi su şişesini kaptığı gibi yürürken sırtışı vahşi bir şeydi. "Yorgun görünüyorsun.

"O toplardan bazıları dışarıdaydı," diye itiraz ettim. 'Senin için uzun zaman olduğunu biliyorum ama o video hakem seni kışından ısıracak.

Beni omuz . "Peki. Rövanş ister misin? Meydan okuma bir an havada asılı kaldı, aşırı ısınan, aşırı uyarılmış bedenim bu fikir karşısında dehşet içinde çığlık attı. Ama bunu bilmesine izin veremezdim.

"Bugün başka yok. Antrenmanının geri kalanını daha yapacaksın,' diye araya girdi Jon, Scottie'nin teklifini bastırarak. Bedenim rahatlayarak gevşedi. Hâlâ bir spor seansımız vardı ve sonra dizimin rehabilitasyonuna devam etmek için havuzda tur atacaktık.

Doğrusu, çok daha iyi gidiyordum, Jon'un planı işe yarıyordu. Performansına rağmen, aylardır olmadığım kadar hızlıydım.

Scottie'ye baktım ve eğlencesini bozduğu için Jon'a hayal kırıklığı dolu bir bakış gönderdiğini gördüm. Kısmen ona teşekkür etmem gerektiğini biliyordum. Oyunlarımız beni üstünde tutuyor, ikimiz de diğerini yenme açlığımızla birbirimizle alay ediyorduk. Bunu yalnız yapmak istemiştım ama şimdi başka türlüünü hayal edebileceğimden emin değildim.

Kendimi banktan yukarı iterek tam boyuma kadar uzandım, gözleri gözlerimi sardı. Hızlı bir hareketle şapkamı geri aldım ve başıma geriye doğru yerleştirdim.

Haklıymışım. Koku aktarılmış.

Gözlerini bana diktiğinde dudaklarım memnun bir sırıtışla gerildi, sarı saçlarının telleri karmakarışık. Elleri başının tepesine gitti, narin parmakları saçlarını düzleştirip tekrar yerine itti. Dağınık saçları ve egzersizden dolayı çillenmiş burun köprüsündeki pembe kızarıklıkla bile çok güzeldi. Hatta ne kadar çözülürse o kadar güzelleşiyordu.

"Şapkamı çalmayı bırak," dedim, spor çantamı almak için eğildim. Şapkamı geri almak için kafama doğru bir hamle yaptı ama onu yakaladım ve ulaşamayacağı bir yere götürdüm.

Gözleri şapkadan uzaklaştı, 'ne demek istiyorsun' der gibi geri döndü. Omuzlarını masum bir şekilde silkerek kapattı. "Belki de onu ortalıkta bırakmaktan vazgeçmelisin.

Homurdandım, 'Sadece kahvaltı için çıkardım. Elena onu masada takmamdan nefret ediyor. Eğer bunu yaparsam, ben yumuşayana kadar tahta kaşıkla bana saldırırdı. Parmak eklemlerim bu dersi zor yoldan öğrendi.

"Ve onu ," diye cıvıldadı, kendi çantasını omuzladı ve bahçelerden villaya giden patikaya doğru ilerledi. Peşinden gittim, gözlerimin sadece birkaç işkence dolu saniye güneye dalmasına izin verdim. Lanet olsun o şortlara. Lanet olsun o kıça.

'ELITE'ın gönderdiği şapkalardan birini kullan. Eminim isimlerinin başınızın üzerinde yer almasını çok isterler,' diye önerdim.

Sesi saf altından yapılmış gibi çıkan bir kahkaha attı. "Hazır elim değmişken sırtıma isimlerini yazdırmayı teklif etsem mi?

Derisine işlenmiş siyah mürekkebi düşünmemek için kendini zor tutuyordu. Eğer bugün giydiği küçük kıyafetin altında bir tane saklı olsaydı, bu ne olurdu?

'Bir tanesini eşleştirebilirim,' diye şaka yaptım. "Bu hoşlarına gider. "Hep bir tane istemişimdir.

"Dövme mi? diye sordum, o da başıyla onayladı. "Neden yaptırmadın?

Bir an sessiz kaldı, önündeki yola baktı. Cevabı okuyabilmem için gerek yoktu. Babası. Artık hayatında olmadığı konusunda ısrar etse de, ona bu gücü neyin verdiğinden, kara bir bulut gibi üzerine çöktüğünden emin değildim. Orada ne olduğunu tekrar sormak için can atıyordum.

Ondan hep nefret etmiştim. On beş yıl önce rütbelerimi yükseltirken kendini beğenmiş ve kibirliydi. Çok uzun süre yenilmeden, dünyayı bir tanrı olduğuna ikna etmişti.

Ta ki ben sıralamaya giremeyip joker olarak kabul edilip finale çıkana kadar. Ve zorlu bir maçta, bir imparatorluğu dağıttım.

Scottie'nin onun ikinci başarı şansı olduğu herkes için açıktı. Kendisi onun iplerini çekerken, Scottie'nin de onun yerini almasını sağlamıştı. Asıl soru, her şey dağılmadan önce Scottie'nin ne kadar karışmış olduğuydu.

"Geçen yaz Ibiza'da neredeyse bir tane alıyordum," diye itiraf etti bana gülümseyerek. 'Sabahın üçüydü ve sarhoştum. Kulüpte şişe servisi vardı ve hiçbir şey daha büyük bir hata olmamıştı. Dövme yaptırmanın harika bir fikir olduğunu düşündüm; ona ne istediğimi el yazısıyla söyledim ve sandalyede sızdım. Adam bu kadar yakinken kendime geldim. İki parmağını bir santimetre arayla kaldırıyor. "Sonra üzerine kustum ve beni dışarı attılar. Çok şükür. Tüm o hastalıklardan önce bile orası hijyenik görünmüyordu.

Onun anısına gülümsedim. Son iki yılıyla ilgili pek çok hikâyesi vardı ve hiçbir katliam, kaos ve harika zaman geçirmekten daha azına benzemiyordu. Tıpkı onun olduğu gibi.

Merakıma yenik düşüp "Neydi o?" diye sordum. "Ne?

"Dövme mi? Neredeyse villaya , mutfağa açılan cam kapılar görüş alanımızdaydı. "Vücuduna sonsuza dek hangi korkunç hatayı yaptıracaktın?

Neredeyse kahkahaya benzeyen bir ses çıkardı. Kollarını önünde kavuştururken bakışları dümdüz ileriye bakıyordu. "Temiz yazıyor" diye cevap verdiğinde gergin olduğundan emindim.

"Temiz mi?" diye tekrarladım ve o da başını hafifçe salladı. Kaşlarım birbirine yapıştı. "Yani..." diye devam ettim ve ben daha başka bir şey söyleyemeden açıklığa kavuştu.

"Scottie Sinclair temizdir" gibi. Ya da en azından dövmeceyi bunu yazdırmaya çalıştığımı hatırlıyorum, ama reddetti, sarhoşken dövme yaptırmanın zaten yeterince aptalca olduğunu, bir de küfürlü bir kelime eklemeyi boşverin gibi bir şey söyledi.

Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum. Ama ona bir kez baktığımda bunun önemli olduğunu anladım, gözlerindeki duygu, çenesinin duruşu. Sorgulamamak, zorlamamak gerektiğini biliyordum. Eğer bilmemi isteseydi, bana söylerdi.

Beğendim. Çok havalı,' dedim onu rahatlatmaya çalışarak. Bana gergin bir gülümseme gönderdi ve ben de mutfağın kapısını açtım. Klimayla soğutulmuş hava sanki bir buz kutusuna girmişim gibi hissettiriyordu. Kapıyı onun için açık tuttum, yanımdan geçip gidişini izledim, soğukla yüzleşirken tek bir ürperti duydu.

Kapıyı kapatırken 'Aptalcaydı,' dedi.

Omzumu silktim. "ELITE serseri damgası almaktan iyidir.

Güldü, sesi derimin altında karıncalanırken sıcaktı. "En azından bunu yapmam için bana para verirler.

Bir fikir yeşerdi ve ben daha ne olduğunu anlamadan kelimeler ağzımdan . 'Londra'da iyi bir sanatçı tanıyorum. Birlikte gidebiliriz.

"*Elit* bir dövme yaptırmak için mi?

"Hayır, yani genel olarak. Eğer hala bir tane istiyorsan.

Gözlerini şakacı bir şekilde bana dikti. "Neden? İnsanların acı içinde kıvrınmasını izlemek hoşuna mı gidiyor?

"Acı çekerken dikkatini dağıtırım diye düşünmüştüm ama şimdi sen söyleyince, bu keşfedilmemiş bir sapkınlık olabilir. Scottie'gözleri bir an için büyüdü, kendini toparlamadan önce pembe dudakları aralandı.

Koridorda ayrı yollara gideceğimiz molaya ulaştığımızda 'Komik,' dedi. "Seni bu konuda ikna etmem gerekebilir.

Şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?

"Dövmeyi kastetmiştim, sapkınlığı değil," diye cevap verdi, arsızca omzumu . "Bunu kendi başına çözmen için seni yalnız bırakacağım.

Başımı sallayıp bakışlarımı ondan kaçırırken yanaklarım utançtan kıpkırmızı oldu. Ona çok yaklaşmışım, çok açkıtm. Eğer kapı aralığındaki o an bana bir şey öğrettiyse, o da buydu. için odalarımıza gitmeden önce hızlıca vedalaştık. Koridor boyunca kendimi devam ettim. Bunun profesyonel bir ilişki olması gerekiyordu, profesyonel düşüncelerle ve vücudunun kıvrımlarıyla ya da bir topu almak için eğilirken nasıl görüldüğüyle dikkatimin dağıldığı bir antrenman seansı değil.

Scottie Sinclair'in alnına büyük harflerle 'kötü fikir' dövmesi yaptırmış olabilirdim. Normalde yakınlaşmama izin vereceğim insan tipinin tam tersiydi. Çok düşüncesiz, çok vahşi, çok genç.

Yine de onu en sevdiğim dövmeciye götürmeyi ve elini tutmayı teklif ediyordum. İlk dövmesini yaptırırken onu oyalayacaktım çünkü bana içini açtığında, gerçek Scottie'ye bakmama izin verdiğinde, işler yolunda gitmiyordu.

Düşüncesiz ya da umursamaz değildi. İncinmişti ve bunun üzerinden büyüyordu.

Bazı çılgın anları olmuştu ama bana sanki bir kez olsun dışarı çıkıp eğlenmiş gibi geldi. İki yıl önce doping ne olduysa, emin değildim. Ama tanıdığım Scottie'ye hiç benzemiyordu.

Aslında, tam tersi.

SHOCKING BLOOD TEST RESULTS SERVES DOUBTS ON COMEBACK

The grapevine is buzzing with hush-hush talk of some mysterious substance uncovered in Scottie Sinclair's recent blood test.

Rumour has it she's eyeing a comeback soon, but will this revelation slam the door on her plans with a ban extension?

Apart from some promotional shots by the athletic clothing company ELITE, Sinclair's been playing hide-

and-seek for the past month. The last time anyone laid eyes on her, she was soaking up the sun on the island of Rhodes, getting cosy with none other than Nico Kotas—yes, that eight-time grand slam champ!

The two have remained tight-lipped on the latest dating rumours, but with the newest campaign from ELITE, these two stars look rather steamy together.

Stick around as we dig deeper into the chaos of Sinclair's meds mayhem. Game, set, and drama—the court chaos is far from over.

19

Nico

Aile Dostu - The Vaccines

Henrik'in sesi dikkatimi tekrar masaya ve onu her zaman ele geçirmiş gibi görünen tek kişiden uzağa çekti. Bütün akşam verandada kâğıt oynamıştık. Ama mutfağa açılan kapıdan Scottie'yi bir an için gördüğümde oyunun izini tamamen kaybetmiştim.

Masanın etrafına baktığımda, Inés ve Henrik kartlarına bakarken şaşkın yüzler korosunu ve sert, endişeli çizgilerle bastırılmış dudakları gördüm. Karşımda oturan Dylan ise sakın ve derli topluydu, dudaklarına bir gülümseme yayılmıştı.

"Arayacak mısın Kotas? Kaşlarını kendinden emin bir şekilde kaldırarak meydan okudu. Onu görmezden gelmeye çalıştım, burada kaldığımız süre boyunca onu okumanın imkânsız olduğunu öğrenmiştim. Onunla daha önce sahada hiç oynamamıştım ama onu bir kart oyununda gördükten sonra ne kadar korkunç bir rakip olacağını hemen anlamıştım.

Mutfağa tekrar baktım, Scottie'nin dağınık sarı topuzunun buzdolabının kapısının üzerine yapıştığını gördüm ve başka bir şey düşünmeden katladım. Dylan anlaşılmasa da bir sevinç sesi çıkararak cips yığınının yanına aldı.

Kendimi sandalyeden iterek, "sonraki turda oturacağım," dedim.

Inés bana şüpheyle baktı, bakışları arkamdan mutfağa doğru kaydı. "Kendine atıştırmalık bir şeyler alacak mısın?"

Masadan boş bardağımı aldım. "Sadece bir içki alacağım. "Mhm," diye mırıldandı Dylan. "Tabii ki içiyorsun."

"Söyleyecek bir şeyin mi var, Bailey?"

"Hiçbir şey yok. Önündeki cips yeniden odaklandı. Uzun bir sessizlik oldu, ben grubun etrafına bakındım ve birisinin çatlayıp bana gerçeği söylemesini bekledim."

Henrik sonunda sözünü kesti ve biraz da şakacı bir tavırla, "Siz ikiniz birlikte çok zaman geçiriyor gibisiniz," dedi.

"Evet, çünkü biz karma partneriz. Bütün gün birlikte antrenman yapıyoruz. Bir kaşını kaldırarak gülümsedi. "Ben ve Inés de öyle."

Sanki hâlâ bir şeyleri kaçırmışım gibi aralarına baktım. "Ve şu anda takılıyorsunuz."

Evet, ama onu kovalamıyorum.

Inés, "bakışlarınızdan bahsetmeme gerek yok," diye araya girdi. "Sanki bir romantik komedinin ortaya çıkışını izliyor gibiyim."

Dylan benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle, 'Bu mide bulandırıcı,' dedi.

Bakışlarım Dylan'a takıldı, sesi daha da keskinleşmişti. Bana dönüp bakmadı ama Scottie hakkında ne düşündüğü belliydi. Onun görüşünü anlayabiliyordum. Scottie'nin temize çıkıp doping yaptığını itiraf etmesi iyi olsa da Dylan'ın elinden değerli Wimbledon galibiyeti alınmıştı. Eğer biri bunu benden çalmış olsaydı, ben de onu asla affetmezdim.

Inés dikkatimi tekrar ona çekti ve şakacı bir şekilde ekledi, "Yani ikiniz de bizi Lindos'ta sebepsiz yere mi terk ettiniz?"

"Sonra da sıırıslıklam mı oldun? Henrik sıırıttı."

"Yağmur yağıyordu! Ellerimi havaya kaldırarak kendimi savundum. Neredeyse bağırdığımı fark ettim ve mutfağa hızlı bir bakış attıktan sonra Scottie'yi orada, devam eden tartışmadan habersiz buldum."

"Senin minibüste olman gerekiyordu. Inés gülümsedi. "Ve sen saatlerdir kim bilir ne yapıyordun."

"Sadece konuşuyorduk. Zihnim onların suçlamaları altında kekeledi."

Yakınlaştığımızı biliyordum. Ne de olsa bir süredir birlikte çalışıyorduk. Daha önce yanlış anlaşılmanın ve biraz kibrin olduğu bir ilişkimiz vardı, ama şimdi iletişim ve dostluk vardı.

Ve belki, sadece belki, kapı aralığındaki o anı düşündüm. Pembe dudaklarının nasıl ayrıldığını. Gözlerinin benimkilere nasıl baktığını. Sırılsıklam vücudunun ön tarafının bana nasıl baskı yaptığını. Belki de duşta, kesinlikle karma partnerimi düşünmemem gereken bir anda bile bunu düşündüm.

"Hiçbir şey olduğu yok. Bu sözleri onların iyiliği için mi yoksa kendim için mi söyledikten emin değildim ama bu konuşmaya kesin bir son vermek için kararlı bir şekilde söyledim. İhtiyacım olan son şey Scottie'nin bunları duyması, böyle düşünmesiydi... bunu bilmesiydi...

"Yine de," dedi Dylan, masanın karşısından bana bakarak, bakışları buz gibi ve keskindi.

Inés ve Henrik kaşlarını kaldırarak birbirlerine baktılar, dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü.

Scottie'yi görme planıma devam edip etmemek konusunda bir an kararsız kaldım. Sadece bugünden sonra Sarah'nın Jon'la konuşmamız gereken bir şey yapmadığından emin olmak için onu kontrol etmek istemiştım. Henrik kartları karıştırmaya başlamıştı ve Inés bana baktı, dudaklarında bir gülümseme vardı.

Başka bir alaycı yanıt bekledim, ama sadece gözlerini devirdi ve başka baktı.

"Sadece git," ve başını mutfığa doğru salladı. Bir an daha tereddüt ettim ama sonra vazgeçtim. Arkamda Henrik ve Inés'ten yuhalama ve bağırışlar yükseldi. Topuklarımın üzerinde döndüm, orta parmağımı onlara doğru kaldırdım, çocukça maskaralıklarından bıkmıştım.

Kapıyı çekip açtığımda Scottie'yi kahvaltı tezgâhında oturmuş, bir kutu granola atıştırırken buldum. Saçlarını topladığı için boynu açıkta kalmıştı, üzerinde ELITE marka bir jogger ve ince askılı bir atlet vardı, bunu görmezden gelmeyi aklıma not etmişim.

"Umarım bu ortak bir kutu değildir," diye homurdandım, kolunun kutunun içinde kayboluşunu, son bir avuç granolayı çiğnemeye devam ederken yanaklarının bir hamster gibi doluşunu seyrederken.

"Değil," dedi yutkunduktan sonra, dudaklarına bir gülümseme yayıldı.

"Elena'yı benim için bir kutu alması için büyüledim.

Alay ettim. "Kahve gibi mi?

"Bu asla söylemeyeceğim bir sır," dedi göz kırparak. Her sabah, bir şekilde ele geçirdiği ve Jon'dan saklamayı başardığı kupayla benimle alay ediyordu. Ve her sabah bana nasıl olduğunu söylemeyi reddediyordu,

Ya da nereden aldığını. Yeşil çaydan bıkmaya başlamıştım, antioksidanların canı cehenneme.

"Bugün Sarah ile işler nasıldı?" diye sordum, onun oturduğu yerin karşısındaki mutfak tezgahına yaslanarak

Omuz silkti. "Aynı eski şey. Sözleri endişemi gidermek için hiçbir şey yapmadı.

'Bundan nefret ederdin. Beni TikTok'a geçirdiler," diye ekledi ve bir avuç daha çıkarıp yedi.

Alay ettim, parmaklarım soğuk mermer tezgahın kenarını kavradı. "Benim dahil olmamı istememelerine şaşırdım.

"Olanlardan sonra Sarah'nın biraz endişeli olduğunu düşünüyorum. Neredeyse yan gözle bana baktı, bakışları yumuşak ama bir o kadar da suçlayıcıydı.

"Ama bugün yine zorlamadı mı? Yüreğim ağzıma geldi, cevabını bekliyordum, aynı öfke yeniden baş göstermeye hazırdı. Duruma göz kulak olmak yerine beni spor salonuna göndermelerinden nefret .

Scottie başını salladı. 'Hayır, çok iyi davranıyordu. Jon ona yardım ediyordu, bu yüzden bir daha böyle bir şey yapacağını sanmıyorum.

"Güzel," dedim, rahatladığımı kayıtsızlık maskesinin ardına saklamaya çalışarak.

Jon'un orada olduğunu bilmek bile sakinleşmeme yardımcı oldu. Tezgâhı kavrayışım gevşedi, kürek kemiklerim sırtıma doğru gevşedi. O iyiydi.

"eğleniyor gibisiniz. Scottie başını diğer üçünün hâlâ kâğıt oynadığı bahçeye doğru salladı.

"Dylan bizi yere seriyor. "Tam ona göre.

"Bize katılmak ister misin? Ben teklif ettim. "Belki blöfünü hepimizden daha iyi okuyabilirsin.

"Dylan'a paramı vermektense akşamımı geçirmeyi tercih edeceğim yüz tane başka yol düşünebilirim.

"Asla bilemezsin, belki de onun yerine sen alırsın. "Cezbedici. Scottie dudaklarını birbirine bastırdı, burnunu sıkarak sahte kararsızlık. "Belki de onun yerine seninkini almasını izlemeliyim.

'Misafirim ol. Zaten gece de böyle geçecek gibi görünüyor. Güldüm ve onun yüzünün de benzer bir neşeye aydınlanmasını izledim.

"Kime karşı kaybetmeyi tercih edeceğimden emin değilim.

"Eğer oynarsan, ikimizi de yenebilirsin. Onu bize katılmaya ikna etmek için teklifimi sunuyorum. O kadar çok geceyi yalnız geçirdi ki, bize katılma tekliflerimi nazikçe geri çevirdi.

"Poker oynamayı bile bilmiyorum," diye itiraf etti dudağını ısırarak ve bakışlarım bu yumuşak hareket karşısında felç olmuş bir halde izlemekten başka bir şey yapamadı.

Boğazımı temizledim, bir yumru oluştu ve ben daha düşünmeden kelimeler döküldü. "Sana öğreteceğim.

Başını sola doğru eğdi. "Benim oynamamı bu kadar çok mu istiyorsun?

İnkâr edercesine başımı salladım ve kelimeleri bir araya getiremeden kekeleyerek bir yanıt verdim. 'Hep tek başına takılıyorsun. Kendini dışlanmış hissetmeni istemiyorum.

"Teşekkürler, ama ben iyiyim. Dikkati tekrar granola kutusuna döndü.

"Dylan mı?" sözlerim havada asılı kaldı, dile getirilmemiş bir soru zihnimde oynuyordu. *Bu ben miyim?*

'Bu... bu zor. Herkesin benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum. Sesi alçaktı, bir fısıltıdan daha yüksek değildi. Başını kaldırıp bana baktığında pembe dudaklarındaki titremeyi, irislerinin mavisini suyla yıkayan etkiyi görebiliyordum. Bir adım öne çıkmak, aramızdaki bu küçük boşluğu kapatmak ve onu kollarımla sarmak istedim. Farkında olduğu her şeyden onu uzak tutmak istedim. Sesi yükseldikçe neredeyse kırılıyordu ama artık kendinden emin değildi. "Ve onları suçlamıyorum. Ama bu onlarla takılmak istememi zorlaştırıyor. Her şeyi geride bırakmam biraz zaman aldı. Onların etrafında olmak bana sadece olanları hatırlatıyor.

Kendimi tezgâhtan uzaklaştırıp onun oturduğu yerin karşısındaki kahvaltı barına doğru eğildiğimde kontrolüm kırıldı. Doğruldu, sanki bu hareket karşısında şaşırılmış gibi vücudu kaskatı kesildi.

'Scottie, itiraf ettin. Yaptığın şeyi kabul ettin,' diye başladım. Yüz yüze geldik, gözleri benimkilere baktı, sonra ellerinin sinirle diğerini çektiği yere baktı, sınırları bozulmuştu.

Endişeyle elimi uzattım, parmaklarım yumuşak çenesini yukarı kaldırarak bakışlarımla buluşmasını sağladı. Bir tutam sarı saç yüzüne düştü ve yumuşak altın sarısı saç telini kulağının arkasına iterek çilli yüzünü temiz tuttum.

"Ne olduğunu bilmiyorum," diye devam ettim, "ama artık seni tanıyorum. Ve sana güvenebileceğimi biliyorum. Hem bir takım arkadaşı hem de bir dost olarak. Arkadaş kelimesi yanlış geliyordu, sanki ona karşı hissettiğim her şeyi kapsayacak kadar büyük değildi, ama aklıma gelen tek tanımlamaydı. 'Pek çok insan yaptıklarının sorumluluğunu üstlenecek cesareti gösteremezdi ama sen gösterdin. Bunun için seninle gurur duyuyorum. Ve yemin ederim, senin kadar çok çalışan birini daha önce gördüğümü sanmıyorum. Boğazımdaki yumru yeniden ortaya çıktı ve ne olursa olsun, gerçek dökülürken onu yutamadım, tıpkı

Bir bıçakla kesilmiştim, yara derin ve keskindi ve şimdi kanamamı durduramıyordum. Bilmesi gerekiyordu. Görmesi gerekiyordu.

"Bu haftalarda seni izliyorum," diye devam ettim. 'Jon'un her şeyden sonra sana neden bu güvendiğini anlayabiliyorum. Sen ortaya çıktıktan sonra kariyeri mahvoldu ve bundan sonra sana nasıl güvenebileceğini anlayamadım. Ama senin değiştiğine inanıyordu ve ... ben de öyle. Kendini adamışsın, buradaki herkesten daha çok çalışıyorsun.

Söylediğim her kelimedede ciddi olduğumu bildiğinden emin olmak için gözlerimi ondan ayırmadığımda hava gerginleşmişti. Kendimi toparlamak için bir süre bekledikten sonra dudaklarım hafif bir gülümsemeye dönüştü ve bizi gerginlikten kurtarmaya çalıştı. "Benim gibi yaşlı bir adamın buna nasıl ayak uyduracağından emin değilim.

Alay etti, o şakacı parlaklığın bir kısmı gözlerine geri döndü. "O kadar yaşlı değilsin.

Gülümsemem genişledi. "Yani, kabul ediyorsun?

Başını eğdi, kalın kirpiklerinin arasından bana baktı. "Kendini fazla beğenme, Kotas.

İsmim onun dilindeydi - daha önce hiç kimse kulağa bu kadar hoş gelmemişi. "Cesaret edemezdim, Sinclair," diye cevap verdim, kafiyeyle birlikte kendi gülümsemesi de büyüdü sözlerimden. Bir an için ona bakarken kendimi kaybettim, anlatmaya çalıştığım şeyi unuttum ama omzumun üzerinden hızlı bir bakış bana hatırlattı.

'Onlara sizi tanımaları için bir şans verin. Kendini bırak. Son iki yılını kaçarak geçirdin, artık durmanın zamanı gelmedi mi sence? Bakışlarının benimkilerden uzaklaşmasını ve dudaklarından yumuşak bir iç çekişin kaçmasını izleyerek sordum. "Ne zamandan beri bu kadar inandırıcı oldun?" diye mırıldandı.

Başım. İçimde bir gurur kabardı. *İşte benim cesur kızım.*

Kendi kendime mırıldandım, kendimi ondan bir saniye bile ayıramadım. "Muhtemelen Jon'un seninle oynamaya başlamam için beni ikna ettiği sıralarda.

Bir kahkaha attı ve bana tekrar baktığında her zamanki güven maskesi yerine gelmişti. Savaşa hazır görünüyordu, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı.

"Geliyor musun? Cevap almak için ona bakarak sordum.

Derin bir nefes aldıktan sonra başıyla onayladı ve beni savaşa hazır bir şekilde bahçeye çıkardı. Adımlarına güvenerek gidişini izlerken Inés ve Henrik'in - hatta Dylan'ın - hakkımızda ima ettikleri her şeyin gerçeklerden o kadar da uzak olmayabileceğini fark ettim.

OceanofPDF.com

20

Scottie

Final Girl - CHVRCHES

Nico'nun benimle oyun hakkında konuşma temel bir sorun vardı: bahçe masasının etrafında sadece dört koltuk vardı.

İlk başta ayakta durmayı ve omzumun üzerinden bana yardım etmeyi teklif etti. Karşı çıktığım son derece makul bir çözümdü. Kimse tartışmadan bir başkasının koltuğunu elinden alamaz. Yere oturmayı, hatta gidip başka bir sandalye bulmayı, belki de yemek odasından dışarı bir sandalye getirmeyi teklif ettim. Sonra, tam olarak anlayamadığım kendini beğenmiş bir gülümsemeyle Inés söze girdi.

"Neden Nico'nun kucığına oturmuyorsun?" diye çok masumca önerdi.

Ve neden Nico'nun üzerine oturmayayım ki? Takım arkadaşımın kucığından rahat bir koltuk yapmak neden dünyadaki en tuhaf şey olmasındı? Belki de bana güvendiğini söylerken mutfakta bana bakışı, parmaklarının saçlarımı kulağımın arkasına doğru tarayışydı. Belki de bundan çok hoşlandığım gerçeğiydi.

Şimdi oradaydım, Nico'nun kucığında oturuyordum, sanki bu diğer insanların yanında yapılacak normal bir şeymiş gibi. Sanki bu *bizim* için normal bir şeymiş gibi.

Kartları önümüzde tutarak oyunun nasıl oynanması gerektiğini anlatırken, başı omzumun üzerinde, göğsü yanıma yaslanmıştı.

"Ortaya bakarsan," diye mırıldandı kulağıma, elimizi oyundaki diğer herkesten gizli tutmaya çalışarak. Nefesi enseme sıcaktı ve sırtımdan aşağıya doğru akan bir ürpertiye bastırmak zorunda kaldım. 'Sen

"Gördüğünüz gibi düz bir elimiz var. Parmağı elindeki iki kartın köşesine vurdu.

Fısıltıyla kuralları anlatmaya devam ederken başımı salladım. Kendimi kıpırdanmaktan, kıpırdanmaktan ve uyluk kemiklerimle kucağını kazmaktan alıkoymak zorundaydım. Bu cehennem kadar garipti ve ben bir şekilde bunu kabul etmeye ikna olmuşum.

"Ben bu eli oynayacağım, mantığını açıklayacağım ve sen de bir sonrakini oynayabilirsin," dedi, sesi biraz boğuk çıkıyordu.

"Elbette. Kendi kelimelerim endişeyle doluydu, teması minimumda tutmaya çalışıyordum, böylece vücudunun tekrar benimkine karşı ne kadar iyi hissettiğine odaklanmayacaktım. Gövdesinin gergin kasları, bacaklarının sıkılığı. Yüzüne çok yakından bakmaya cesaret edemesem bile, ne kadar iyi görüldüğünü fark etmemek mümkün değildi. Uzun kirpikleri gri gözlerini çerçevesiyordu, irislerinin etrafındaki deniz yeşili halka şimdi ona bu kadar yakın olduğum için görülebiliyordu ve çenesi o kadar keskindi ki hafızamda kendi yolunu açtı ve parmağımla izini sürmeyi, kirli sakalının pürüzlü kenarını tenimde hissetmeyi arzulamama neden oldu.

'Pekala, bu işi ilginç tutalım. Yirmi koyuyoruz. Nico kendinden emin bir şekilde masanın ortasına birkaç fiş attı.

Dylan alay ederek sandalyesinde dik oturdu ve arkamdaki Nico'ya baktı. 'Sadece yirmi mi? Kendine pek güvenmiyor musun Kotas? Gözleri çok tanıdık bir şekilde daralarak yanımdan geçerken daha da sertleştirdim. Hoş karşılanmadığımı söylemesine gerek yoktu; bunu yüzünden okuyabiliyordum.

Nico'nun yanıtı sırtımda yankılandığını hissettiğim yumuşak bir homurtu oldu. "Paranı ağzının olduğu yere koy, Bailey.

Sırıtırken dikkati tekrar Nico'ya kaydı. "Büyük laflar. Önündeki büyük cips yığını, Nico'nun bütün gece onları temizlediğini söylediğinde haklı olduğunu gösteriyordu. Birkaç lacivert madeni parayı kaldırıp ortaya attı. "Elli olsun.

Nico'nun vücudu benimkine karşı doğruldu, şaşkınlıkla yer değiştirdi ve Nico Kotas'ın altımda olmasının ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemek için dudağımı ısırma zorunda . Kalçalarındaki kaslar sertleşti ve dikkatimin dağılmasına karşı verdiğim mücadele tekrar başa döndü.

Inés sandalyesinde kaykıldı ve gergin bir nefes verdi. "Sanırım elliyi ben arıyorum.

"Aynı. Henrik omuz silkti, sanki çoktan vazgeçmiş gibi kartlarını masaya bıraktı. İkisi de daha kolay zamanlar görmüş gibi görünüyordu, tedirgindiler ama yine de Dylan'ın bahsini tutturdular.

Oyun devam etti, masadaki bir sonraki kart kupa üçünü gösterecek şekilde döndü. Nico'nun anlattıklarından dikkatimi verebildiğim kadarıyla bunun elimiz için pek de iyi olmadığını biliyordum. Ve eğer Dylan'ın giderek artan sırtışı bir blöf değilse, o zaman onunki için çok iyiydi.

Nico tekrar hareket etti, bu sefer kolu bedenimin arkasına dolanmıştı, parmakları beni desteklemek istercesine belime bastırıyordu. Dokunuşun içinde erimek istedim, elinin sırtımda, hatta giysilerimin üzerinde hissettirdiği his beni güçsüzleştirdi. Ona doğru kıvrılma dürtüsüyle savaştım. Geniş ellerini sadece üzerimde değil, açıkta kalan her tenimde hissetmek, her kıvrımı hissetmek ve vücudumun her parçasını izlemek için.

Bunun yerine hareketsiz kaldım, kılımı bile kıpırdatmaya cesaret edemedim. Eğer elini çekeceğinden ve dokunuşunun anısının hayaletinden başka bir şey kalmayacağından korktum.

Nico'nun olmadığı her şeye odaklanarak Dylan'ın bahsini artırmasını ve ortaya birkaç fiş daha atmasını izledim. Bu Inés ve Henrik için fazlasıyla yeterliydi, çünkü kartlarını masaya attılar ve baskı altında katlandılar. Geriye sadece Nico ve Dylan kalmıştı.

Dylan'ın koyu renk gözleri meydan okuyordu, ikimiz de diğerinin zayıf anından faydalanmak için beklerken sahada bir düzineden fazla kez maruz kaldığım bir bakıştı bu. Ama bu kez baktığı ben değildim.

"Pekala," dedi Nico, kendinden oldukça emin bir sesle. "Bakalım neler .

Dylan kartlarını indirdi, herkesin görebileceği açarken sırtışı hiç değişmedi. "Üçlü. Kız.

Nico kartlarını açarak elindeki düz kâğıdı gösterdi. Yüzündeki güven hızla kayboldu ve dudağı hayal kırıklığıyla kıvrıldı. Ayağa kalktı ve fişleri masanın üzerinden Nico'ya doğru itti. Nico ona teşekkür etti ve kazancını ayırmak için bana doğru uzandı. Dylan sandalyesine geri çöktü, masadan telefonunu aldı, bildirimler arasında gezinirken büzülmüş dudakları aralandı.

"Kuralları oynamak için yeterince iyi bildiğini düşünüyor musun? Nico bana sordu. "Buna göre," dedi Dylan, cevabımı yarıda keserek. "Kural kavramını anlamak için biraz daha pratik yapması gerekebilir.

Tüm dikkatler ona dönmüştü, telefonunun ekranı bize doğru çevrilmiş ve Daily Tea'nin ana sayfasını gösteriyordu. Başlık herkesin görebileceği kadar açıktı: Scottie'nin Şok Edici Kan Testi Sonuçları Geri Dönüşü Şüphelendiriyor.

Kalbim mideme battı. Testi nasıl öğrendiler? Jon bunu gizli tutacağını, beni koruyacağını söylemişti. Ama... bu? Nico bizi oturduğumuz yerden kaldırırken eli belime dolandı, masanın etrafındaki herkes ekranı okumak için öne doğru eğildi.

Dylan, 'Bir kez aldatan her zaman aldatır,' dedi.

"Göründüğü gibi değil" diye ağzımdan kaçırırken nefes alamıyordum.

Bir kaşını kaldırdı, dudaklarında hastalıklı bir memnuniyet kıvrıldı.

'Başarısız bir test gibi görünüyor, Scottie. Cidden bunu inkâr mı ediyorsun?'

"Ben hiçbir şey yapmadım. Elim yumruk şeklinde kıvrıldı, tırnaklarım avucumun içine bastırıyor, acı içinde kararlılığımı bulana kadar bastırıyordu.

Arkamı döndüğümde Nico'yu buldum, yüzü gerilmiş, keskin çenesi sıkılmıştı. "Bundan haberin var mıydı?" diye sordu, taşlaşmış gözleri benimkileri aradı.

cevap verdi, geniş omzunu dikleştirdi. Yalan söylemeyi, bunu ilk kez duyuyormuşum gibi davranmayı düşündüm. Ama başka bir yalan ne işe ki? Derin bir nefes aldım, herhangi bir inanç aradım ama bulamadım.

'Evet,' diye dürüstçe cevap verdim. "Testin başarısız olduğunu biliyordum. Dylan'ın yanıtı anında geldi:

"Sana söylemiştim!

"Ama Jon buna itiraz ediyor; test yanlış. Başımı salladım, hayal kırıklığının ağırlığı dayanılmaz gelmeye başladığında bile bakışlarını tutmaya çalıştım. 'Ben öyle bir şey almadım-'

"Sana nasıl inanacağız? Dylan sordu. Ona döndüğümde, onu öne eğilmiş, yumruklarını kartlarının unutulduğu masaya halde bulduğumda kızgınlık tenime battı.

Dylan'a haksızlık edilmişti; bunu biliyordum. Ona ve tüm dünyaya göre, ona haksızlık eden bendim. Suçu üstlenmek benim seçimimdi. Bu pisliği ben yaratmadım ama temizlemek için elimden geleni yaptım. O unvan ondan çalınmıştı ama benim de tüm hayatım elimden alınmıştı.

Ona teslim olmak yerine başka birine döndüm. "Inés, sen test için oradaydın. Sanki konuşmanın dışında kalmaya çalışıyormuş gibi masadan bir adım geri . "Sınavdan kalmaktan endişelenen biri gibi mi göründüm?

Dudağını ısırdı, bir an kendi kendine düşündü. 'Gergindin, ama ... Bunun sonuçtan korktuğunuz için olduğunu düşünmedim

Dylan inleyerek ellerini havaya kaldırdı. "Bunu neden tartışıyoruz ki?

Bu sefer kendimi tutamadım ama patladım. 'Aynı soruyu ben de sorabilirim. Bu tıbbi bir veri. Bu benim testim ve sızdırıldı.

İlk kez, yine benden başka bir şeyin çalındığını fark ettim Önce bedenim, şimdi de özel bilgilerim. Bu konuda herhangi bir seçim hakkım var mıydı, yoksa her fırsatta sömürülmeye devam mı etmeliydim?

"Bunu benden sakladığına inanamıyorum," dedi Nico, bir adım uzaklaşarak, vücudu acı ve kararsızlıkla bir o yana bir bu yana kayarak.

"Testin doğru olmadığını biliyorduk. Ona karşı dürüst olma içgüdümü takip etmediğim için duyduğum derin pişmanlığı anlamasına yardımcı olmak için çabaladım.

"Biz mi?

"Jon ve ben, senin-" diye başladım.

Vücudu ani bir öfkeyle sarsıldı, sabrı . 'Ne için? Karma partnerimin beni yine aldattığını düşünmeye mi?

"Nico. Anlamasını sağlamalıydım, bu testin doğru olmadığını görecektim kadar bana güvenmesini sağlamalıydım. Burada doğru olmayan bir şeyler vardı. Başarısız test, sızdırılan sonuç... Neler oluyordu?

'Bunu benden sakladın. Neye inanmam gerekiyor?" diye homurdandı, elleri içeri kıvrılmıştı, pazularının çizgileri bükülmüş hayal kırıklığıyla belirginleşmişti. Bundan nefret ediyordum. Onu bana bu kadar kızgın, bu kadar güvensiz görmek. Canımı yakıyordu.

"Ben," diye bağırdım, artık kendimi tutamıyordum. 'Bana inanman gerekiyordu. Bunca haftadır bunu yapacağımı mı düşünüyorsun?" Göğsü inip kalktı, odağı bana sabitlenmişti, sanki beni okuyor, bildiklerini kendisine söylenenlerle uyumlu hale getirmeye çalışıyordu. Derin bir nefes aldım ve kendimi toparlamaya çalışırken gözlerimi kapattım. "Uyuşturucuya hiç dokunmadım, hiçbir şey almadım-

"Ama bu bir yalan," diye tısladı Dylan, gözleri kısılmıştı. Hatamı fark ettim, dilimin sürçmesi niyet ettiğimden daha fazla gerçeği ortaya çıkarmıştı.

Başımı salladım, ifadeyi netleştirmek için kendime güvenmiyordum. "Ne demek istediğimi biliyorsun.

'Hikayeni bile doğru düzgün anlatamıyorsun,' diye devam etti. 'Jon buraya gelmene neden izin verdi bilmiyorum. Neden insanlar burada bir yeri hak ediyormuşsun gibi davranıyor? Sen bizim gibi değilsin. Sen bir sahtekâr ve yalancısın ve bunun için elimizde sadece daha fazla kanıt var.

Söylediği her kelimeyi hissediyordum, ihanetin açtığı yara çiğ bir yara izi gibi her suçlamayla sızlıyordu. Ona söyleyebileceğim hiçbir şey bana inanmasına yardımcı olamazdı. İnanması için hiçbir sebep yoktu. Yenilmiş bir halde, elimdeki son koz olan Nico'ya döndüm.

"Haftalardır buradayız. Haftalardır her gün. Sana karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmadım. Hiç yalan söylemedim. Matteo ile olan her şey, her hikaye. Sana sonucu söylemedim çünkü doğru olmasına imkan yoktu. Hâlâ sana bunu yapacağıma inanıyorsan, tamam. O zaman bırak bu iş bitsin çünkü dürüst olduğumda bana inanmayan biriyle oynamaktansa yalnız oynamayı tercih . Sesim umutsuz bir yalvarış gibiydi, ama o sessizdi, dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmıştı.

İncitilmekten ve aşağılanmaktan bıkmıştım. Bunu daha önce de yaşamıştım, manşetlerin bana yalancı, dolandırıcı, sürtük dediğini görmüştüm. Bunları yaşamıştım ve tekrar yaşamaya niyetim yoktu. Geçmişte onlara izin vermiştim ama artık vermeyecektim. Beni zaten olduğumdan daha fazla incitemezlerdi ve orada durup kimsenin tekrar denemesine izin vermeyecektim.

Dik durdum, omuzlarımı geriye attım ve bir daha asla kimsenin benden almasına izin vermeyeceğim o güce . Tekrar konuştum. 'Ben yalancı değilim, Kotas. Sana söz veriyorum.

Sonra da çekip gittim.

OceanofPDF.com

21

Nico

Would've Could've Should've - Taylor Swift

Scottie uzaklaştı, sarı saçları tenis kortuna giden patıkada kaybolurken aklım başımdan gitti.

"Korkak," diye tükürdü Dylan. Gözlerimi ona diktim, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki neredeyse diğer tüm sesleri bastırıyordu.

"Ona öyle deme," diye sertçe cevap verdim. Scottie'yi takip etmek, bu işi çözmek istiyordum ama önce Dylan'la ilgilenmem gerekiyordu. "Böyle şeyler söylemeye nereden başladın?"

Gözlerini devirdi ve başını bir hışımla arkaya attı. "Sanırım buna fazlasıyla hakkım var. Hepsi doğru.

Dylan'ın söylediklerini tartmak için bir an durakladım. Haftalardır onun olduğunu varsaydığım Scottie ile eşleştirmeye çalışıyordum: rakibimin kızı; hiçbir şeyi ciddiye almayan parti kızı; hilekâr. Ama aynı zamanda onu sahada birlikte sayısız saatler geçirdiğim kişiyle de bağdaştırmaya çalışıyordum. Onun olduğunu bildiğim kişiyle.

"Dürüst olma ihtimali mı düşünüyorsun? Kaşlarımı birbirine bastırarak sordum. Onu daha önce tanı mıyordum ama Dylan tanıyordu.

"Ona güvenemezsin, Nico. Bana dik dik bakmadan önce ellerini umursamazca sallayarak ileri atıldı. 'Bu senin kariyerin. Senin lanet mirasın. Ve o sahtekârla oynamayı kabul etmek sana her şeye mal olacak.

Tereddüt ettim, Scottie'nin sözleri kafamda yankılanıyordu. Jon ona inanmıştı, onu buraya davet edecek ve bizi bir araya getirecek kadar. Bunu benden saklayacak kadar.

"Bunu bilmiyorsun," dedi Inés masaya yaklaşarak. 'Daha önce onun bir dolandırıcı olduğunu hiç düşünmemiştim. Eskiden arkadaştık. Hiç onun gibi hissetmemiştim. Bu hepimizi şaşırttı.

Dylan bir kahkaha attı. "Ben değil.

Inés derin bir nefes aldı ve benim bakışlarımla buluşmadan önce Dylan'a baktı. "Ne olursa olsun, ona inanıyorum.

"Saçmalık. Dylan başını salladı. "Onunla neyi riske attığını .

Verdiğim kararın ağırlığını hissederken yumruklarımı sıktım.

Dylan haklıydı. Yanlış bir kararla son şansımı da tepmiş olabilirdim. Ama kafamın arkasında Scottie'nin bu riske değer olduğunu söyleyen bir şey, bir kaşıntı vardı. "Scottie'ye ne olduğunu hiçbirimizin tam olarak bildiğini sanmıyorum," diye itiraf ettim.

'Daha önce hile yaptığını biliyoruz. Bu test, yine kestirme yollara başvurmayla fazlasıyla istekli olduğunu gösteriyor.

Gerçekleri biliyordum, her şeyi destekleyecek sağlam kanıtlar olduğunu anlamıştım.

Ama bu haftalar, paylaşılan her bakış ve sır, bana onun hakkında yeni bir şey söylemişti ve onunla geçirdiğim her anla birlikte bildiğimi sandığım şeyler de değişiyordu.

'Eğer doğruysa,' diye yüksek sesle söyledim. Öyle olmadığına yemin etmiş, ona inanmam için yalvarmıştı. Gözlerimi kapattım ve yüzündeki çaresiz ifadeyi, kaşlarındaki endişeli baskıyı, hüznü görebiliyordum. "Onu tanıyorum.

"Onu sadece birkaç haftadır tanıyorsun," diye karşılık verdi Dylan.

Sözlerindeki gerçek nedense olması gerekenden daha fazla acı veriyordu.

'Ve bunu yapmayacağını bilecek kadar uzun sürdü. Bir daha olmaz. Bir karar verirken başımı salladım. Pişman olacak yaşamayacağımı umuyordum. Ne kadar sıkı çalıştığını görmüştüm. Hızlı, zeki ve güçlüydü ve bir zamanlar onun hakkında doğru bildiğim her şeyden şüphe duymaktan kendimi alamıyordum.

Dylan yanağını ısırdı, sözlerine öfke ve hayal kırıklığı karışmıştı. 'Bir kez zaten yeterli, ama iki kez? O güvenilir biri değil. Öyle olduğunu düşündüğün için aptalsın.'

"Dylan," diye araya girdi Inés, omzuna dokunmak için arkadaşını sakinleştirmeye çalıştı ama Dylan onu sadece silkeledi.

Hayır, Nico öyle. Onunla oynaması sadece aptalca geri dönüşünü doğrulamaya yardımcı oluyor. Jon da muhtemelen bu yüzden onları eşleştirdi. Ona en iyi tenis partnerini ver, daha değerli bir oyuncuyu görmezden gel. Dikkatini Inés'ten tekrar bana çevirdi. 'Senin babasının rakibi olduğunu biliyordu. Kortta göreceği ilgiyi bir düşünsene. Bu bir sirk gösterisi ve biz de onun palyaçolarıyız.

"Yeter," diye attım. 'Hayatına devam etmek zorunda değilsin ama onun hakkında bu şekilde konuşmaya devam *edersen* bir sorunumuz olacak.

'Devam etmek mi? Hayal görüyorsun Kotas,' diye alay etti Dylan. 'Scottie Rossi, ya da Sinclair, ya da her ne olarak adlandırılmak istiyorsa, lanet olası bir dolandırıcı ve hepimiz bunu biliyoruz. Soyadını değiştirdiğinde yaptıklarını unutacağımızı mı sanıyor gerçekten?

Inés'e döndüm. "Dylan'ı Scottie'den uzak tutsan iyi edersin. Ve sonra Scottie'nin kaybolduğu patikadan hışımla aşağıya indim. Geri dönmeden önce onu aramak için neredeyse sahile kadar gelmişim ama uzakta ışıkları gördüğümde tam olarak nerede olduğunu biliyordum.

Onu antrenman sahasındaki yüksek projektörlerin keskin ışığında bulduğumda kalbimdeki sıkışma gevşedi. Bir an için çitin arkasından topu sahanın karşı duvarına doğru sektirmesini, raketinin hassas ve güçlü vuruşlarıyla karşılık verirken ileri geri koşmasını izledim.

Yüzü odaklanmıştı, tekrar tekrar vururken dişleri birbirine kenetlenmişti. Her hareketi mükemmeldi, raketi havada süzülerek her topla buluşuyor, her birini neredeyse kesmeye korktuğum bir güçle vuruyordu. Her vuruş, kalıcı bir öfkeyle cızırdıyor, her vuruş kişisel bir kan davası gibi görünüyordu.

Pop.

Bu Dylan içindi.

Pop.

Muhtemelen Matteo.

Pop.

Sıradakinin ben olmamayı umarak orada dikildim.

Sonunda ıskaladı, ayak hareketleri kayıyordu. Küfrederken gözlerimi ondan alamıyordum, öne doğru eğilip raketi başının üzerine kaldırdıktan sonra acımasızca vurarak acımasız kort yüzeyine çarparken acısı çınliyordu.

Tekrar ve tekrar kolunu kaldırdı, raket ayaklarının dibinde paramparça olana kadar acımasızca vurdu, sonra dizleri çimenlere çarptı ve kalan parçalarla birlikte yere yığıldı. Sessizliğimi korudum, kapıda durdum, oturduğu yerden yere bakarken onu izledim.

Başını kaldırıp baktı, sesi suçlayıcıydı. Burada ne yapıyorsun?" "Birkaç topa vurayım dedim. O ışığa doğru yürürken zoraki bir gülümseme denedi. Kaybolmadan önce sadece birkaç saniye sürdü. Kendimi onun yanına yere bıraktım ve o konuşmak isteyene kadar sessizce oturmaya karar verdim. Dylan'ın onu bu şekilde yıpratmasını izlemek bana çok gelmişti ve özellikle istemediği sürece onu yalnız bırakmak istemiyordum. Scottie'nin gerçek olmadığına yemin ettiği kan testi sonuçlarını da öğrenmeyi umuyordum.

Tekrar için birkaç dakika daha geçmesi gerekti, bakışları sahanın yarısına kadar uzanıyordu, sesinin tonu teslim olmuş . "Bunu daha fazla yapamayacağım.

"Tenis oynar mısın?" Zayıf bir gülümsemeyle önündeki parçalanmış rakete başımı salladım. "O raketle değil, hayır.

'Artık bu dünyaya ait değilim ve aitmişim gibi davranmaktan . Ben eve gidiyorum.'

"Ev mi? Kaşlarım birbirine çatıldı. Birlikte haftalar geçirdik ve hâlâ ikimiz için de bunun tam olarak neresi olduğundan emin değildim. Spor için yaptığım tüm seyahatlerde, bir yerde asla çok uzun süre kalmıyorum.

'Londra. Paris. Neresi olursa,' dedi, omuzları sanki bir sonraki sözleriyle ağırlaşmış gibi sarkıyordu. "Burada işim bitti.

Göğsüm daraldı. 'Cehennem gibi. Şimdi beni bırakamazsın.

Bana baktı, omurgası dikleşirken dudakları sert bir çizgi halinde bastırılmıştı. 'Seni bırakayım mı? Bu senin için. Tüm dünya beni bir dolandırıcı olarak görüyor.

"Bilmiyorum. Başımı sallayarak kalan tüm çekincelerimi yuttum. "Senin bir dolandırıcı olduğunu düşünmüyorum.

Yüzündeki ifade şaşkınlığa dönüştü. "Test ne olacak?" "Numuneyi tekrar test ettireceğiz. Eğer bir şeylerin doğru olmadığını söylersen Sana inanıyorum.' Kelimeler boğazımdan çıkarken bile biraz garip, boğuk geliyordu. Ama yine de doğru olduklarını biliyordum.

Scottie Sinclair, her şeye rağmen güvenimi kazanmıştı.

'Bunun seni mahvedebileceğini biliyor musun? Herkes ne düşünecek? Nico Kotas, Matteo Rossi'nin hilekar kızıyla sarmaş dolaş oldu.

"Kendin hakkında konuşma. Sözcükler sert bir emirle ağzımdan döküldü. Birinin onun hakkında bu şekilde konuşmasından nefret ediyordum, kendi ağzından çıkmasından daha çok nefret ediyordum. Geçmişte her ne yapmış olursa olsun, bunun bir önemi yoktu. Kim olduğunu tanımlamıyordu ve kimseye onu bu yüzden yargılama hakkı vermiyordu. Bunu ben de yapmışım, daha onu tanımadan en kötüsünü düşünmüştüm. İlk karşılaşmamız, elini sıkmam için bana uzatması ve benim basit bir tokalaşmanın saygısını bile hak etmiyormuş gibi elini görmezden gelmem hâlâ kötü hissettiriyordu.

Scottie kendini yerden kaldırıp yürümeye başlamadan önce, "Onlar böyle düşünecek," diye tekrarladı. Ayağa kalkmak için acele ettiğimde dizlerim ağrıyordu ve dirseğini hafifçe kavrayarak hareketsiz kalmasını sağladım. Bir yanım fiziksel bağlantıdan dolayı bir rahatlama dalgası hissetti. Scottie'nin aklının nerede olduğunu bilmek genellikle zordu ama o anda o kadar da uzakta görünmüyordu. Ta ki bağlandığımız noktaya bakana kadar... Canımı acıtmasına rağmen tutuşumu bıraktım ve aramızdaki bağı kestim.

'Dylan'ın söylediği, herkesin söyleyeceği şey. Kariyerinde bir leke olacağım ve ... bunu istemiyorum. Sesinde duymaya alışık olmadığım bir kırılganlık vardı. Yüzünden okunuyordu, korkmuştu. Onu görmekten nefret ediyordum; bu beni kendi paniğimle çılgına çeviriyordu. Umutsuzca onu okumaya çalıştım, ama sanki gizli şifreli bir dilde yazılmış bir kitabın sayfalarıydı ve kimse bana şifreyi gösterme zahmetine girmemişti. 'Jon'a teşekkür ettiğimi söyle, ama benden bu kadar. İşe yarıyormuş gibi davranmaktan yoruldum.

"Ne olmuş yani? Tedirginlikle karşılık verdim, ileri geri yürürken ayakkabılarım parlak ışıklı sahaya sürtünüyordu. 'İşler zorlaşıyor ve eğer hile yaparak kurtulamıyorsan bırakıyorsun, öyle mi? Son iki yıl böyle mi geçti? Sertleşti ve sözlerimin hedefine ulaştığını anladım. "Sanırım öyle.

Bana bunun yanlış olduğunu söyleyen içimdeki kıpırtıyı görmezden geldim, dizlerimin üzerine çöküp kendisi için değilse bile bencilce benim için kalması için ona yalvarma isteğimi ve arzumu bir kenara ittim. Bu haftalarda kendimdeki değişimi görebiliyor, vücudumda hissedebiliyordum. Scottie'nin etrafımda olması dünyamı ateşe verdi.

Bunun iyi ya da kötü olması umurumda değildi, sadece onun maçları taşımasını istiyordum.

"Biliyor musun, seni yanlış tanıdığımı düşünmeye başlamışım. Her şeyi daha da çarpıtmaktan kendimi alamadım, bu şekilde pes etmesine kızdım. Hepsini çöpe mi atacaktı? İş bırakıp kişisel hizmet mi diyorsun? "Seni düşünmüştüm.

bundan daha iyiydi. Ama işte , işler biraz zorlaştı diye gidiyorsun.

"Biraz sert mi?" diye alay etti. 'Her gün ne kadar boktan şeyler yaşadığının farkında mısın? Magazin dergilerinden Dylan'a ve şimdi de sana kadar? Ben yanlış bir şey bile yapmadım!

'Dünya zaten senin bir dolandırıcı olduğunu düşünüyor ve şimdi de senin bir döneke olduğunu mi istiyorsun?

'Nico. Dur artık,' diye bağırdı ama bir pislik gibi onu görmezden geldim. 'O zaman neden bırakıyorsun? Neden her şeyi bir kenara atıyorsun?

Yine mi? Neden bırak-'

"Benim hatam değildi. Sözümü keserek açtı ama ağzından çıkanlar beklenmedikti. "Bunun olduğunu bile bilmiyordum.

Olduğum yerde donup kaldım. "Bu da ne demek oluyor?

"Ben . Konuşurken dudakları titriyordu. Gecenin sessizliğinde bile, yakındaki dalgaların kuma çarpma sesi onun sesinden daha yüksekmış gibi geliyordu. Ama bana bakmaya devam etti, o mavi gözleri delip geçiyordu, ben yapbozun parçalarını birleştirmeye çalışırken dikkatimi üzerinde tutuyordu.

"O zamanlar da mı testi yanlış yaptıklarını söylüyorsun? Sözlerinden bir anlam çıkarmaya çalışarak sordum. İki kez yanlış yapmış olmaları pek mümkün görünmüyordu. Elbette, hatayı öylece kabul etmiş olamazdı. Ne de olsa kopya çektiğini bizzat itiraf etmişti. Aramızdaki tedirginliği ve gerginliği neredeyse tadabiliyordum, dilimin ucuna kadar gelen tuzlu bir tat.

Başını salladı, ay ışığı alnını kırıştıran endişe çizgilerini aydınlatırken gevşek sarı saçları birlikte sallanıyordu. Kaslarım hayal kırıklığıyla gerilmişti ve bana gerçeği söylemesini beklerken sabrımın sonuna gelmiştim.

Ama bunun yerine, bunun onun için ne kadar zor olduğunu düşünmek için bir an ayırarak hissi yumuşattım. Tam bir nefes alabilmek için göğsü umutsuzca inip kalkıyor, parmakları saçlarında geziniyor, altın rengi bukleleri yüzünden uzaklaştırıp kulaklarının arkasına itiyor, ancak rüzgâr tüm çabalarını boşa çıkarıyordu. Ne güzel bir karmaşa.

Bir adım öne çıkıp aramızdaki mesafeyi kapattım. Bakışları benimkilerle buluştuğunda sol elim , parmak uçlarım çenesinin narin çizgisini buldu. Yüzünü yukarı doğru çekerek dokunuşuma doğru eğildi, başparmağım yanağının yumuşak kadife tenini okşarken parmaklarım kulağının altından kayıyordu.

Beynime yerleşen tek bir düşünce vardı. Onu anlamak için yeni bir umutsuz zayıflık.

"Anlat bana, lütfen. Sesim titreyen bir yalvarış, ne söylerse söylesin ona inanacağıma dair sözsüz bir pazarlıktı. "Bana neler olduğunu anlat. "Babam, yani Matteo..." diye başladı Scottie, sözcükler ağzından dökülürken dili sürçtü. Tekrar başka tarafa baktı, mavi gözleri yaşlarla parlıyordu. kelimeleri bulmaya çalışırken tökezledi. Güç bulmaya çalışıyordu.

Scottie çıktıktan sonra, ona sırtını döndüğüne inanmak kolaydı. Mirası artık lekelenmişti. Bunca yıl onun itici gücü olmuştu. Onu gerçekten dışarı mı atmıştı? Bir tür tartışma mı yaşamışlardı? Omurgası dikleşti, kolları bir an için yana düştü, sonra elleri tekrar buluştu, parmakları iç içe geçti, sanki ne kadar çabalarsa çabalsın, endişe hareketsiz kalmasına izin vermiyordu. Derin bir nefes aldı, pembe dudakları birbirine yapıştı, sonra alttakini dişlerinin arasına çekti ve sonunda tüm dünyadan sakladığı sırrı ortaya döküldü.

"Bana ilaç verdi.

Başparmağım vuruşun ortasında durdu, itirafın şokuyla sarsılırken bedenim dondu. Gözlerim yüzünde herhangi bir mizah belirtisi aradı, dudaklarının şakacı bir gülümsemeye dönüşmesini ve bana şaka yaptığını söylemesini bekledim. Ama yapmadı. Ve kalbim paramparça oldu.

'Aylarca hiçbir fikrim yoktu. Öz babam. Sözleri titrekti, sanki bir kâbusu hatırlıyormuş gibiydi.

İçimi bir korku dalgası kapladı, kollarımda tüylerim diken diken oldu. 'Bana ne olduğunu anlatacak mısın? Lütfen?

Sanki hâlâ doğruyu söylediğini bilmeme, görmeme ihtiyacı varmış gibi bakışlarını benimkilere dikti. "Protein ilaç kattı. Wimbledon'dan önce Fransa Açık'ta sakatlanmışım. Zamanında iyileşebileceğim şüpheliydi. Ama beni çalıştırmaya devam ettiler ve iyileşmem daha zor olmalıydı, ama olmadı. Wimbledon'dan sonraki gece eve dönene kadar bunu yaptığını öğrenemedim.

Serin esintiden titrerken kollarını vücuduna dolamıştı, tuzlu deniz kokusu da ona eşlik ediyordu. Omuzları geriye doğru çekilirken üzerindeki ağırlıktan kurtulduğunu görebiliyordum, ifadesi daha rahattı ama yine de ona inanmayabileceğim endişesiyle doluydu.

Sözlerini tekrar tekrar dinledim, nelere katlandığını anlamaya çalıştım. Ondak uzaklaşmak için kendini ateşe vermiş, kariyerini ateşe vermiş, tüm hayatını ateşe vermişti. Sorular içimi parçalıyordu ama içimin derinliklerinde yeniden alevlenen öfkeyle kıyaslanamazlardı.

Mide. Neredeyse ilkel bir içgüdü beni pençelerken, alev alev bir alev.

"Nasıl öğrendin?" diye sordum, bilmek istiyordum. Her şeyi bilmek istiyordum. Alt dudağını kemirdi ve ben daha da bastırdım. "Scottie, anlamama yardım et.

Derin bir nefes aldı. "Wimbledon sonrası partiden eve yeni dönmüştüm ve Jon ile Matteo'nun mutfakta bu konu hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldum. Daha çok bu konuda kavga etmek gibi. Ve ben-'

"Jon orada mıydı?" Kırmızı gördüm. Tabii ki Jon oradaydı. O zaman onun koçuydu, bilmek zorundaydı. Ve bilmesine bile, ona göz kulak olmak, onu güvende tutmak gibi bir sorumluluğu vardı. Bunun yerine, ondan faydalanıldı. Ve şimdi, bu sahte sonuçların basına sızdırılmasıyla, onu korumak için verdiği boş sözlerle, her şey yeniden oluyordu. Damarlarım kaynarken, onu hayal kırıklığına uğratan insanları parçalamaya hazırdım.

Ve Jon'un adı listemin başındaydı.

OceanofPDF.com

22

Nico

Yalan Söylemekten Daha Kolay - Halsey

"Nico, bekle," diye seslendi Scottie arkamdan, ben hışımla villaya doğru ilerlerken. Onun yalvarışlarını duymazdan geldim ve Jon'un nasıl bir rol oynadığını öğrenmek için onu bulmaya odaklandım. Bir köşeyi döndük ve neredeyse Elena'ya çarpıyordum.

"Jon'un nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum dişlerimi sıkarak, Scottie'nin elleri üzerime indi, biri omzumu tutup geri çekilirken diğeri benimkine kaydı, avuçlarımız birleşti. Dokunuşu kaslarımı içgüdüsel olarak sakinleştirdi ama öfke hâlâ içimde kaynıyordu. Onu incitmişlerdi. Onu incitmişti.

Bana ilaç verdi. Aylarca hiçbir fikrim yoktu. Öz babam.

Elena bana şüpheyle bakarak öfkemi değerlendirdi. "Sanırım yukarıda, ofisinde," diye cevap verdi, tedirgin bir şekilde aramıza bakarak.

"Teşekkürler," dedim, merdivenlere doğru elim Scottie'ninkinden kurtuldu.

"Ne yapıyorsun?" diye arkamdan bağırdı, ama ben sadece hızımı artırarak onun önüne geçmeye çalıştım. Yıkılmadan ona bakmaya bile zor dayanıyordum.

Bunca yıldır bu sırrı saklıyor muydu? Bunu saklamak için kendini mahvetti mi? Bir yanımda daha fazlasını öğrenmek için yalvarırken, aptal ve tepkisel yanımda ona zarar verenin canını yakmak istiyordu.

Ofisin kapısını iterek içeri girdiğimde kalbim hızla çarpıyordu, Jon çoktan sandalyesinden kalkmış, beni görünce şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Ağzı

Ama o daha bir şey söyleyemedi burnuna sıkılı bir yumruk . Kitaplığa sırt üstü düştü; içindekiler sarsıldı ve etrafımıza düştü. Bir elimle omzunu kavradım ve diğer elimle ön kolumu boğazına bastırarak şok olmuş yüzüne baktım.

"Bunun olmasına nasıl izin verirsin?

"Ne? Jon kekeledi, yüzünde şaşkınlık ve korku karışımı bir ifade vardı. Gözleri benden kapı aralığında duran Scottie'ye kaydı, elleri iki yanında kenetlenmişti, ağlamaktan gözleri kızarmıştı.

"Scottie'nin uyuşturulmasına nasıl izin verirsin? Neredeyse babasının adını söyleyecektim. "Matteo'nun ona bunu yapmasına nasıl yardım edersin?

"Ben ! Yemin ederim! diye bağırdı. Scottie'ye baktım ve bana doğruyu söylediğini belirten küçük bir baş işareti yaptı.

"Ne zaman? Cevap vermesi için onu zorlamaya devam ettim, sesim sert ve inatçıydı. "Ne zaman öğrendin?

"Ben-" diye kekeledi, ben de tekrar bastırdım. "Ne zaman?

"Scottie'nin yaptığı gece.

"Saçmalık," diye küfrettim ona. Jon gibi gözlemci birinin Scottie'nin iyileşmesindeki doğal olmayan hızı fark etmemesi imkânsızdı. Böyle şeyleri fark etmek onun lanet olası işiydi. "Seni kimsenin senden bir bok alamayacağını bilecek kadar uzun zamandır tanıyorum. Ne zaman?

Birbirimize bakarken oda gerginlikle .

Jon kendini açıklamaya çalışırken elleri titriyordu. "Gerçek bu. Eve geldiğimde hapları eziyordu... Başka ne yapacağımı bilemedim. Gözlerini odanın içinde gezdirerek affedildiğine dair bir işaret aradı. "Çabuk iyileştiğini fark etmişim ama antrenman rejimi ileri seviyedeydi. Diyetten, hatta yaştan ya da genetikten kaynaklanabileceğini düşündüm.

... Bunu açıklamak kolaydı.

Jon'u bir süre daha orada tuttum, onu okuyordum. İhaneti karşısında içimdeki öfke kabardı ve tekrar saldırmak istedim. Ama bir adım geri çekildim ve onu elimden bıraktım. Kaynayan öfkem, sağlıklı düşünebilmem için yeterince soğumuştı.

"Onu koruman gerekiyordu.

Jon'un eli yüzüne, ona yumruk attığım yere doğru , bakışları yere kaydı, konuşurken sesi asıktı. "Biliyorum.

"Bunu ona yapmasına izin verdin.

Scottie odaya birkaç adım atarak araya girdi. "Bu onun hatası değil, Nico. Görünüşüne bakarken kalbim ikiye bölündü. Cildi o kadar solgundu ki neredeyse yarı saydam görünüyordu, kırmızı çerçeveli gözlerinin altında koyu halkalar belirmişti. Yüzüne kazınmış yorgunluk ne kadar çok şey yaşadığını gösteriyordu.

Jon benim yerime cevap verdi. "Öyle de olabilir.

Onlardan uzaklaşmak için birkaç adım geri attım. Titreyen yüzümü ovuşturdum. Ama gözlerimi kapattığımda, tek görebildiğim onun sahanın ortasında, içten içe acı çekerek savunmasız bir şekilde durduğuydu. Bu bende çılgılık atma isteği uyandırdı.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm, Scottie," dedi Jon ciddiyetle. 'Bu beni her gün rahatsız ediyor. Nico haklı. Seni korumak benim görevimdi ve ben... Matteo'nun bunu açıklamasına izin verdim. O gece, sen eve geldiğinde, yemin ederim o zaman öğrendim. Sanırım hepimizin dışarıda olacağını düşündüğü için hazırlık yapmakta tembellik ediyordu. Bunun devam etmesine izin veremezdim.'

"Bana söyleyecek miydin? Scottie tereddütle sormuştu, kollarını sıkıca kendine sarmıştı.

Jon derin bir nefes verdi, eli hâlâ kendinden iğrenerek yüzünü ovuşturuyordu. 'Sana söylemesi için onu ikna etmeye çalışıyordum. Böyle bir sırrı senden saklayamazdım, evlat.

Scottie başını salladı, gözleri Jon'dan bana bakarak değerlendirme yapıyordu. "İşiniz bitti mi? İkinizin yanından ayrılıp ona yüzü için biraz buz getirmem güvenli olur mu?

Yutkundum, başımı salladım. Sesim kısılmıştı, konuşurken neredeyse boğazım yanıyordu. "İşim bitti.

Jon'a baktı, sessiz bir soru alışverişi oldu.

"Sorun değil. Nico ve ben muhtemelen konuşmalıyız,' diye cevap verdi ve odadan çıktı, geri çekilen ayak sesleri fayans döşeli koridorda yankılanıyordu. Odadaki gerginlik yavaş yavaş, güneş ışığının yaktığı sis gibi dağılmaya başladı.

"Sanırım sana söyledi?" diye sordu. Yanıt olarak başımı salladım, masanın karşısındaki sandalyeye çöktüm, parmak eklemlerim sızladı ve içim suçluluk duygusuyla burkuldu. Elini saçlarının arasından geçirdi ve yanağından yayılan acıdan dolayı yüzünü buruşturdu.

"Bilmem gerekiyordu," diye itiraf ettim, elimi esnetirken parmak eklemlerimin zonklaması acıtıyordu. Bu bir mazeret olmaktan çok uzaktı, hatta özür dilemekten bile.

Başını eğdi, bu hareketle birlikte bir acı tıslaması duyuldu. "Anlıyorum. Öğrendiğimde ona da aynısını yapmak istemediğimi söyleyemem.

"Neden ?

Bir an durakladı, anılarında kaybolmuştu. "Kadın içeri girdiğinde onu ikna etmeye çalışıyordum. Hayatımda yaptığım en zor şey olsa bile ona söylememiz gerektiğini biliyordum. İşimi kaybetmek anlamına gelse bile. Ama içeri girip onun yaptığı gibi öğrenmesini istememiştim. Bundan sonra ne yapacağını bilmiyordum. Daha sonra onu aramaya çalıştım ama cevap vermedi ve iki gün sonra ITIA'dan bir telefon aldım.

Her şeyi birdenbire öğrendiğini düşününce midem daha da bulandı. Böyle mi öğrendi? Babasını koçuyla tartışırken yarı yolda yakalamıştı. En çok güvendiği iki insan, içine çekildiği bir skandala mı bulaşmıştı? Bir keresinde dizimdeki sorunlar kötüleşmeye ve antrenman yapmak bile imkânsız gelmeye başladığında bir antrenörüm bu konuyu açmıştı; bana bazı 'dış kaynaklar' önermişlerdi. O gün karar benim elimdeydi ve ben de çekip gitmeyi seçtim, ima ettiği için onu anında kovdum. Bu işe hiç bulaşmak istememiştim.

Scottie ile ortak olma fikri bile çok . Jon olmasaydı, bunu yapmazdım.

"Bütün suçu o mu üstlendi?" diye sordum.

Ağır bir nefes verdi. "Onlara her şeyi kendi başına yaptığını, ikimizi de bu işin dışında tuttuğunu söyledi.

Kaşlarım birbirine yapıştı, bu fikir bile beni tiksindirdi. "Neden?

Omuz silkti. 'Bunu sadece o açıklayabilir. Ben dünyanın bilmesini isterdim.

Mırıldanarak onayladım, aramızda bir an sessizlik oldu. Tekrar konuşmadan önce boğazımı temizleyerek öksürdüm. "Özür dilerim... Yüzün için.

Jon bir kaşını kaldırarak açıkça bana baktı. "Hayır, değilsin.

Yüzümü buruşturdum. "Daha üzgün olamadığım için üzgün müyüm?

'İki yıldır, daha iyisini yapamadığım için birilerinin yüzüme yumruk atmasını bekliyordum. Belki de kendimi bu kadar kötü hissetmemek için bir sebep istedim.

Onun da bu işin içinde olup olmadığından şüphe ettiğim için nefret ediyordum. Her zaman en iyi koçlardan biri olmuştu, zaten Matteo da bu yüzden onu en benim altımdan işe almıştı. Ama bu bizi sık sık asla alıkoymamıştı. O benim son performansıyla ilgili şakalar yapar, ben de ona Matteo tarafından finanse edildiği konusunda takılırdım, sanki düşmanım olan karanlık taraftan para alıyormuş gibi.

"Bu yüzden mi birlikte çalışmamız konusunda bu kadar ısrarcıydın? diye sordum.

Jon kararsızlıkla başını bir ileri bir geri salladı. 'Kısmen... Harika bir çift olacağınıza inanıyordum ve belli ki haklıymışım. Onun sana ihtiyacı olduğu kadar senin de ona ihtiyacın var.

Bu onunla tartışamazdım. Onunla antrenman yapmak oyunumu değiştirmiş, bana daha önce sahip olmadığım bir dürtü vermişti ve ... başarımızı henüz anladığımdan emin olmadığım bir şekilde önemsememi sağlamıştı. Onunlayken bazen kendi bedenimi kontrol edemediğimi hissediyordum, sanki her şeyimi yönlendiren güç oymuş gibi.

'Ama evet, onu sana bağlamak geri dönmesini kolaylaştırıyor. Yaptığı şeyin bir nedeni var, buna inanıyorum, ama oyunun dışında kalamayacak kadar iyi,' diye itiraf etti. Dylan'ın sözlerini düşünmeden edemedim.

Bu senin kariyerin. Senin lanet mirasın.

Scottie'nin her şeyi mahvedeceğine inanıyordu ama doğrusu, benim için bundan sonra olacakları onun belirleyeceğini düşünmeye başlamıştım. İyi ya da kötü, kendimi yavaş yavaş ona bağlıyordum.

"Katılıyorum. Aklıma başka bir düşünce gelmeden önce sandalyeme daha da çöktüm. Jon'a bir kaşımı kaldırdım. "Bir de başarısız test var.

Jon sözlerim üzerine doğruldu ve cevap vermeden önce yutkundü.

"Bunu da mı biliyorsun?" diye sordu, ben de başımı sallayarak cevap verdim. 'Bunu senden saklamak benim fikrimdi. O istemedi. Onu ikna etmek zorunda kaldım.

Bunu da benden sakladığı için pek mutlu olmadığımdan ama yoluma devam ettim. "Ve test sonucunun yanlış olduğunu mu düşünüyorsun?

"Bunu araştırıyordum. Sonuçların tam dökümünü istedim ve bir şeyler kesinlikle yanlış görünüyor. Yani, kan grubu bile yanlış. Bunu nasıl fark etmediler bilmiyorum.

Kaşlarım birbirine çarptı, kuşku . "Kan grubu mu?" "Ona inanmak için arızayı görmeme gerek yoktu. Onun kan grubunun bunu böyle riske atmak. Ama araştırdıkça daha az mantıklı geliyor.

Ne ima ettiğinden tam olarak emin değildim, ama babasının başlangıçta kendi kariyerimi alaşağı etmek için yaptığı her şeyden sonra, ondan şüphe edebilir miydim?

aynısını kendi kızına yapmaz mıydı? Belki de hiçbir ebeveynin böyle bir şey yapacağına inanmak istemiyordum.

Yıllardır söylediği bu yalanla yaşarken, onu uzak tutmak için bu yalanı kullanırken neler çektiğini hayal etmeye çalıştım. Sahada ve saha dışında çok güçlüydü, bildiğimden ve ona zaten hayran olduğumdan çok daha fazlasıydı.

Ve sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi Jon sordu, 'bir şey mi var? Bilmem gereken bir şey mi?

Boğazıma bir inkâr düğümlendi ama bunu dile getiremeden öldü. Hiçbir şey olmamıştı... değil mi? Hiçbir şey olmamıştı... ama olmasını istiyor muydum? Kucağıma oturduğunda, tüm kontrolümü kaybetmeden önce hareket etmesini engellemek için bir elimi üzerine koymak zorunda kaldım. Gündüzleri tüm dikkatimin odağı oydu ve sonra onun anısı tüm gece dönüp durmama neden oldu, beni duşta olması gerekenden beş dakika daha fazla tuttu. Biri onun sınırlarını aştığında, kendim üzerindeki tüm gücümü kaybettiğimde, ona hak ettiği saygıyı gösteremediklerinde doğru düşünemiyordum.

Bunların hiçbirini kabul etmemiştim, uzun zamandır kimseye bağlanmak istememiştim. Ama o? Altın sarısı saçları, gülümsemesi ve ne kadar kötü bir ruh halinde olursam olayım beni her zaman neşelendirmeyi başaran şakaları, imrendiğim gizli gücü. Florida'da ailemin Yunan fırınından aldığı en sevdiğim baklava gibiydi. Bir kez tadına baktım mı doyamazdım.

"Orada..." diye başladım, yeni farkındalık beni çarparken birkaç kez göz kırptım. Görüntü değişti, sanki bir gözlük bulmuşum ve dünya artık bulanık değilmiş gibi ortaya çıktı.

'Ah, güzel. Ben yokken onu öldürmemişsin,' diye araya girdi Scottie, tekrar ofise girerken. Ona döndüm ve masaya doğru yürüyüp Jon'a bir bezle örtülmüş buz uzatmasını izledim. Jon'un bakışları hâlâ benim üzerimdeydi, dudaklarında küçük bir sırıtış vardı.

Sanırım cevabını aldı.

belirdi, mavi gözleri buz gibiydi ve dudakları sert bir çizgi halindeydi. "Al," dedi ve bana kendi soğuk kompresimi uzattı. "Elin için, böylece yarın sahada işe yaramaz hale gelmezsin.

Yumruğu ondan alıp, yumruktan şişmiş ve kızarmış parmak eklemlerime bastırırken içimde bir şaşkınlık titreşti. Tüm mesleğimin ellerimin mükemmel durumda olmasına bağlı olduğunu düşünürsek, yumruğu iyice düşünmemiş olabilirim.

"Teşekkürler. Kollarını kavuşturarak yanımdaki sandalyeye kaydı ve odaya serin bir sessizlik çöktü.

Jon boğazını temizleyerek rahatsız edici atmosferi bozdu. "İkinizi konuşmanız için yalnız bırakayım. Ayağa kalkarken sandalye gıcırdadı ve yanımdan geçerken omzuma ağır bir el koydu.

Scottie patlamadan önce bir saniyeden fazla yalnız kalmamıştık.

"Koçumuzu dövmeyi bitirdin mi?

'sadece... Özür dilerim. Bu biraz aceleci davrandım,' diye özür diledim, bunun onun için yeterli olmayacağını biliyordum.

"Belki bir dahaki sefere hızlıca yola çıkıp insanları yumruklamaya başlamadan önce hikayemi bitirmemi beklersiniz?

'Matteo'ya yardım ettiğini sanıyordum...'

Adını duyunca irkildi, sonra başını salladı, intikam almak için beni dövmemek için kendini tutmaya çalışırken ağır bir nefes verdi. "Böyle bir şey yapacağını düşünseydim gerçekten Jon'la çalışır mıydım sanıyorsun?

"Hayır, tabii ki değil.

"Dediğim gibi, bir dahaki sefere ikimizin de kariyerini elinde tutan kişiye maço erkek davranmak yerine beni dinlemeye ne dersin?

Bir an durdum, suçluluk duygusu omuzlarıma çökmüştü. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm.

Bana bakmaya zor dayanıyordu, bakışları pencereden dışarı yönelmiş, çenesi sıkıca oturmuştu. Dayanamadım. 'Beni korkuttun, Nico. Ne yapacağını bilmiyordum.

'Hiç beklemiyordum... Birinin sana böyle zarar verebileceğini bir an bile düşünmemiştim, Scottie. Bir şeyler yapmak zorundaydım. Aptalca olsa bile.'

"Bana inanmayacağından korktum. Sözleri beni yıkmak üzereydi. "Tabii ki sana inanıyorum. İçim daha da çalkalandı. İçinde tuttuğu acı Kelimeleri, ses tonu bükülmeye devam eden bir hançer gibiydi. Gözleri benimkilere , derin mavi havuzlar büyülüyor, beni rehin alıyordu.

Konuşacakmış gibi ağzını açtı, sonra tereddüt etti, cesaretini kaybetti. Kendimi ona uzanmaktan alıkoyamadım, ellerim onunkileri buldu ve sonunda korkunun hala orada olduğunu görecektim kadar uzun süre dikkatini çektim.

"Sana inanıyorum," diye tekrarladım, ses tonum sert, kelimelerim netti. 'Sana güveniyorum, Scottie. Sana yaptıkları...' Sözlerimi yarıda kestim, kendi gözlerim kapanıyordu. Ondaki her şeyini nasıl aldığını. Bunu düşünmeye dayanamıyordum.

'Acıdı,' dedi. "Hayatta kalmak için her şeyimi verdim. Parmak uçlarını benimkilere bastırdı, elleri güvenle sıkıyordu. "Ama hayatta kaldım.

Sözleri karşısında göğsümde bir şeyler sıkıştı. Onun cesur olduğunu biliyordum - bunu gözden kaçırmak zordu - ama dayanıklılığının derinliği yine de beni derinden sarstı.

Bir sonraki sorum dilimin ucunda duraksadı, doğru kelimeleri, doğru söyleme şeklini çalışırken bir an oyalandı. "Neden kimseye söylemedin? Anlamamıştım. "Onun tüm dünyasını yok edebilirdin.

Sanki bu sorudan neredeyse bıkmış gibi derin bir nefes aldı. Sanki son iki yılını mantığını kendi kendine tekrar tekrar haklı çıkararak geçirmiş gibi. 'Sence bana inanırlar mı? Efsane, tenis tanrısı Matteo Rossi'nin kızının haberi olmadan ona doping verecek kadar alçalacağına inanırlar mı? Her halükarda kurt gibi ağlayan bir kadın olarak damgalanır, görmezden gelinir ve hilekâr olarak damgalanırdım. Haklı olduğunu anladığımda utanç beni yiyip bitirdi. Bazıları ona inanabilirdi ama Matteo'nun tenis üzerindeki etkisi düşünüldüğünde, insanları ikna etmek için onun sözlerinden çok daha fazlası gerekecekti.

Devam etmeden önce yutkundum. "Alabileceğim tek intikamı aldım. Mirasa o kadar takıntılıydı ki, o da bendim. Gidene kadar aşkının ne kadar zehirli olduğunu anlamamıştım. Ben bir insan değildim, onun adını daha da ileriye taşımak için bir araçtım, onun lanet mantosundaki bir başka kupaydım. Tenis kortunun dışında hayatım yoktu, bedenim makine için yemdi. Bunu görmem, sağlıklı bir alış verişin ne olduğu konusunda zihnimi yeniden dengelemem uzun zaman aldı.

Scottie devam etmeden önce başını salladı, 'Ama artık yeter. Beni yok etmesine izin veremezdim. Eğer sahip olduğunu düşündüğü bir varlıksam, beni kullanamayacağından, artık beni istemeyeceğinden emin olmam gerekiyordu. Her şeyi havaya uçurdum. ITIA'ya söyledim. Dünyaya anlattım. Basını aradım ve hikayeyi kendim sızdırdım. Sonra yıllarca istediğimi yaptım. Gittiğim şehirleri bir turist gibi gezdim, partiler verdim, eğlendim, istediğimle yattım. Onun adını attım ve kendi adımları kullandım. Hayatımı ondan arındırdım. Hatta bu kelimelerin derime dövme olarak kazınmasını istedim. Başını salladı, bir an için başını kaldırdı, dudaklarında küçük, gururlu bir gülümseme vardı. "O bir zehir ve lekeydi, ama sonunda bıraktığı izden arındığımı hissediyorum.

Eğilip aradaki mesafeyi kapatmak ve kollarımı ona dolamak, onu orada tutmak için içimden gelen dürtüyle savaştım ama ihtiyacı olan şeyin bu olmadığını biliyordum. Teselli edilmeye ya da sırtını yaslayacak birine ihtiyacı yoktu. Kendi başına yeterince güçlüydü. Hayatta kalan biriydi.

"Peki neden geri döndün? Merakla sordum. "Madem onun mirasını devam ettirmemeye bu kadar niyetliydin?

Jon beni seninle bıçağı döndürmeye devam edebileceğime ikna etti. Kariyerini bitiren adamla geri dönüş yapmak onun mirasına çok büyük bir hakaret olurdu. Ve sporu özledim. Bu süreçte beni neredeyse yok ediyor olabilirdi ama tenis benim hayatımdı. Ve ben iyiydim. Scottie Rossi ölüp gömülürken, Scottie Sinclair'in intikam için geri döndüğünü herkese kanıtlamak istedim.

Onunla ne kadar gurur duyduğumu anlatacak kelime bulamıyordum. Cehennemle yüzleşmiş ve daha güçlü dönmüştü. Daha önce bana bırakacağını söylediği için onu suçlayamazdım. Bu ona çok ağır gelmiş olmalı. İşlemediğiniz bir suçun sorumluluğunu ancak sizi yıkmadan önce uzun süre üstlenebilirsiniz.

"Scottie," dedim gözlerinin derinliklerine bakarak. Yüksek sesle söylemeye cesaret edemediğim kelimeleri hissetmesi için ruhuna yalvardım. *Sana burada ihtiyacım var.* "Lütfen, gitme.

Hüzünlü bir gülümsemeyle bana baktı. Oda sessizliğe gömüldü.

Bir nefes.

İki nefes.

Üç nefes.

Sonunda beni ızdırabımdan kurtardı. "Ben kalacağım.

Tüm hava ciğerlerime geri döndü. "Ve... hala birlikte çalışmak istiyor musun?

Gözlerini devirdi, dudaklarında küçük bir gülümseme belirirken gerginlik biraz azaldı. "Düşmanlarımı benim için başka kim dövecek?

Rahatlama sistemime doldu, vücudum onun , dudaklarının kıvrımıyla rahatladı. O gülümsemeyi daha fazla görmem gerekiyordu, parmaklarımla ve dudaklarımla izini sürmek ve onunla ilgili her şeyi ezberlemek istiyordum.

"Güzel," dedim, öne doğru eğilip ona yaklaşarak. "Çünkü sen ve ben, kazanmamız gereken bir kupa var.

23

Scottie

Dream Girl Evil - Florence+ The Machine

Kayalık kıyıda otururken sabahın erken saatlerinde hava serin bir esintiydi, güneş ufkun altından görünürken dalgalar sessizce kumsala doğru sürükleniyordu. Bütün gece uyumamıştım. Bunun yerine sosyal medyada geziniyor, makale çıktığından beri adımın geçtiği her tweet'i gözden geçiriyordum. Pek hoş görünmüyordu. Hâlâ doğrulanmamış bir söylentiydi ama bu, interneti başka söylentilerle, hatta geçmiş makalelerin yeniden gündeme getirilip paylaşılmasıyla yeniden alevlendirmeye yetti.

Kulüp ve barlardan çıkarken çekilmiş eski fotoğraflarım. Tanıdığıma pişman olduğum insanlarla verdiğim partilerden selfie'ler. Akdeniz'in dibine batmış yatlar.

Jon'u sızıntıdan haberdar ettim ve saniyeler içinde avukatları aradı. Bana keşfettiklerini, test sonuçlarındaki tutarsızlıkları anlattığında, ne olduğu benim için netleşti.

Ekрана bakıp *onun* adını taşıyan kişiyi gördüğümde midemin etrafındaki sıkı bant gerildi. Bunca zaman onun telefon numarasını hiç silmemiştim. Nedenini hiç ama bir şekilde bir gün ihtiyacım olacağını biliyordum.

Derin bir nefes alarak numarayı tuşladım ve telefonu kulağıma götürdüm. Cevapsız kalan her sesinde korku bir davul gibi üzerime geliyordu. Parmaklarım destek için kumlu zemine bastırdı. Planladığım her senaryo babamın sesiyle pencereden dışarı .

"Alo?" diye cevap verdi, sesi hâlâ gibiydi. İngiltere'de saat hâlâ erkendi ama sabah 5'te uyanmak her zamanki alışkanlığıydı. "Alo? Orada kimse var mı?"

Konuşmak için hamle yaptım ama hiçbir kelime çıkmadı. Sesim kayıptı. Gitmişti. Elim telefonun etrafında kayganlaşmıştı ve neredeyse telefonu düşürecekimden ya da kapatacağımdan emindim.

"Scottie... sen misin? Dudaklarından dökülen ismimin sesi beni tekrar bedenime döndürmeye yetti.

Gözlerimi kapattım ve 'Uzun zaman oldu' diye cevap verdim.

"İki yıl. Sanki tüm dikkatini çekmişim gibi sesindeki uykulu ton kayboldu. Ona nasıl olduğunu sormak için yanıp tutuşuyordum, birlikte büyüdüğüm babamın anısı hemen yanı başımdaydı. Ama o öyle biri değildi.

Doğrudan konuya girdim ve daha önce beni terk etmiş olan tüm cesaretimi topladım. "Test. Sızdırdın mı?"

Telefonun diğer ucundaki sessizlik neredeyse bir cevap gibiydi. "Bunca zaman sonra arıyorsun ve sorduğun şey bu mu?"

Zımnı suçluluk duygusunu bir kenara ittim. Zamanımın hiçbirini hak etmiyordu. Umutsuzca gerçeği bilmeye ihtiyacım olmasaydı onu aramazdım bile. Bütün gece beni uyutmayan rahatsız edici bir güneş yanığı gibi ve ondan gerçeği duymak aloe vera olacaktı.

Ses tonumu sabit tutarken, parmaklarım sanki kendimi toprağa kök salmaya ve ondan daha fazla güç almaya çalışıyormuşum gibi kuma doğru kıvrıldı. "Konuşmak istediğim tek şey bu.

"Ben de sohbet etmek istersin diye düşünmüştüm," diye mırıldandı. "Babanla hasret gidermek.

"Şu lanet soruya cevap verebilir misin? Sabrımı kaybederek bağırdım. Bağırarak iyi hissettiriyordu. Daha önce hiç kavga etmemiştik. O emretti, ben getirdim. Tartışmak yok. Neden tartışayım ki? Ona güvenmiştim. Ne de olsa o benim babamdı. Beni incitecek bir şey yapmazdı. Ta ki yapana kadar.

"Bir dakika durun ve ne yaptığınızı düşünün. Durakladı. "Nico Kotas ile antrenman mı? Bunun olmasına izin verebileceğimi mi düşündün?"

Tam olarak istediğim şeyi yapmayı başardığımı bildiğim için neredeyse gülümsemek istiyordum. Onun derisinin altına girmek. "Bu konuda fazla seçeneğin olduğunu sanmıyorum.

"Çekebildiğim iplere şaşıracaksınız.

Rahatsızlığımı bastırdım. Hâlâ beni kontrol edebileceğini düşünmesi bile derimi kaşındırıyordu. "Demek sendin.

Bir an sessiz kaldı, karar verememiş gibi tereddütü ağır basıyordu. 'Onunla antrenman yapmayı bırak. Londra'ya geri dön ve konuşalım. Her şey unutulup gidebilir.

"Hayır. Cevabım hakkında düşünmeme gerek yoktu. "Sana geri dönmeden önce oynamayı .

Ona geri dön. O kafese. "O zaman oynamayı bırak.

Sertçe nefes aldım ve başımı sallayarak denize baktım, dalgaların kıyıya vuruşunu izledim.

İki yıl boyunca bunu yaptım. Onun hatasının bedelini ödedim ve istifa ettim. Ve bu... bu gayet iyiydi. Hiç yapmadığım şeyleri yapmış, hep hayalini kurduğum şekilde yaşamıştım. Kaçmıştım.

Ama şimdi, ayaklarım tekrar sahadayken, kollarımdaki gücü ve servis atışlarımdaki hızı hatırladım. Elimden aldığı gücü bulmuştum. Ve bundan vazgeçmeyecektim.

"Hayır.

"Bensiz oynadığına pişman olacaksın Scottie," diye uyardı.

"Yanılıyorsun. Aramızda geçen onca şeyden sonra ona inanmadım. Hayatımı onunkinden uzak tutmak anlamına gelecekse yine seve seve çekip giderdim. 'Bana testi nasıl öğrendiğini anlat. Sonra beni yalnız bırakmanı istiyorum.

Telefondan bir homurtu daha geldi, gülmenin eşiğindeymiş gibi bir ses. Şımarık çocuğuyla ilişkisinin sonuna gelmiş bir ebeveyn gibi. 'O villadaki herkes senin arkadaşın değil. Bunu unutma.

Ve sonra kapattı. Beni sahilde yine tek başıma, sadece şüphelerle bıraktı.

SINCLAIR TEST MAYHEM LEAK PROVEN FALSE

STORY BY Rachel Kenrick

Contrary to earlier reports, it has been revealed that the leaked information regarding Scottie Sinclair's blood test was inaccurate.

The undisclosed substance that supposedly sent shockwaves through the tennis community has turned out to be a swing and a miss.

With this correction, any suspicions of a potential ban extension due to the medication revelation can be put to rest.

The gossip mill grinds on with Sinclair's rumoured relationship with Nico Kotas, all eyes still pinned on Rhodes. The couple has been spotted sharing cosy moments off the court, and gracing the spotlight as the faces of the latest ELITE campaign.

24

Scottie

Gerçek Mavi - boygenius

Tuzlu hava ve uçsuz bucaksız mavi bir okyanus, sahile vuran dalgalar, bundan daha iyisi olabilir miydi? Her şey olup biteli bir haftadan fazla olmuştu. Jon'un morarmış yüzü siyah, mavi ve morun her tonuna bürünmüştü ve Dylan tartışmamızın ertesi sabahı bir veda bile etmeden eğitim kampını terk etmişti.

"Buna nasıl dayanabiliyorsun bilmiyorum," dedi Nico, ben ayaklarımı kuma gömerken gözleri öğleden sonra güneşinden sıcacıktı, ayak parmaklarım tamamen gömülmüştü.

Kendi spor ayakkabı/çorap kombinasyonuna baktım, yüzümde geniş bir sırıtış vardı. 'Bütün kumu çıkarmakta iyi şanslar. Bundan aylar sonra bile bulmaya devam edeceksin.

Omuz silkti ve yere serdiğimiz ELITE markalı büyük havlunun içine girerek rahatladı. 'Onları dışarı atacağım. Kuma katlanmaktan iyidir,' diye yakındı, sesi acıydı ama dirseklerinin üzerine yaslanarak bana baktığında gülümsemesi sinirli değildi.

"Ve eğer bu pozisyonu koruyabilirsen," dedi Sarah, kamerasını göz hizasına kaldırarak anı böldü. Gülümsemesinin duraksamasını izledim.

Beklenen kızgınlık ortaya çıktı ama o da kadının dediğini yaptı ve pozisyonunu korudu. "Mükemmel. Bu gün batımı en iyi ışığı veriyor.

Bu plaj çekimi onun fikriydi ve ELITE'in yaklaşan kampanyası için mümkün olduğunca çok içerik toplamaya çalışıyordu. Wimbledon için giriş listesi

birkaç gün önce açıklanmıştı ve Nico'nun ve benim isimlerimizin ayrı ayrı tekler kategorilerinde ve birlikte karışık çiftler kategorisinde anılmasıyla, her ikimizin de sosyal medyadaki mention'ları yükselmişti.

İnternet, kariyerlerimizin noktalarında birlikte olduğumuz söylentileriyle çalkalanıyordu. Görünüşe göre ELITE bu ilgiden fazlasıyla memnun olmuş ve bizi öne çıkaran PR kampanyasını biraz daha erken başlatmıştı ve Jon da biz müsait olduğumuz sürece ekstra içerik çekmelerine izin vermekten mutluluk duyuyordu.

Dikkatli bir gülümsemeyle, "Yakında bitirecek," dedim.

Düz bir bakışla karşılık verdi. Bu sırada gözlerim onun keskin elmacık kemiklerini örten tanıdık kirli sakalında dans ediyordu.

"Sadece bekleyin. Ayarları yapmam gerekiyor. Fotoğraf makinesi tüm dikkatini çektiği için birkaç adım geri çekildi. Rahatladık, bedenlerimiz donup kaldığımız pozisyonundan kurtuldu ve sıcak kumun üzerine yığıldık.

"Bundan çok nefret ediyorum," diye gereksiz yere itiraf etti Nico, sesi . "Biliyorum. Bunu ben de sevmiyorum.

"Bunu hep yapmak zorunda mıydın?

Başımı salladım. "Yapmadığına şaşırdım.

"Hayır demekte iyiydim. Tembelce geriye doğru uzandı, kollarını yukarı kaldırdı. Tişörtü karnına kadar sıyrılmış, sert kasların üzerine gerilmiş bronz teni ortaya çıkmıştı. Bu manzara karşısında ağzım sulandı, vücudum sanki onun üstsüz vücudunu sahanın öbür ucundan yüzlerce kez incelememişim gibi tepki verdi. Ancak şimdi onun yanındaydım ve çok daha yakından bakarak dikkatimi dağıtıyordum.

Tepemdeki bir martının bana çiftler ortağını kontrol etmeyi bırakmamı hatırlattı.

Ona gülümsedim ve şaka yaptım. "Ne oldu?

Bana bakarken güneş ışığına karşı gözlerini kısıtı ve kafasında geriye doğru duran kasketine rağmen yüzünü doğrudan gelen ışıktan korumak için elini kaldırdı. "Jon ikna edici olmakta çok başarılı. Her nasılsa, sözlerinde Sarah'nın fotoğraf çekmesine izin vermesinden daha fazlası olduğunu sezmiştim.

"En azından Sarah iyi," dedim, konuyu fiziksel bir tepkiye neden olma olasılığı daha düşük bir şeye taşımaya çalışarak. "Çekimlerde sürü utanç verici deneyim yaşadım.

"Ne gibi?" diye sordu arsız bir gülümsemeyle. Bir nefes verdim, birçok olasılık arasından seçim yapmaya çalıştım, zararsız hissettiren bir tanesine karar vermeden önce.

"Gardırop arızaları, birincisi. Bazen o tenis etekleri benim için bile fazla kısa oluyor. Tüm çekimi topun peşinden kortta zıplarken eteğin yukarı çıkmasını engellemeye çalışarak geçirdim. En azından ELITE'ın kıyafetleri gerçekten rahat.

Güldü, sesi arka plandaki dalgalar kadar sakinleştiriciydi. "Onlardan yeni bir şapka göndermelerini istemeliyim. Bakışları yüzümden başımın üzerinde duran lacivert şapkaya kaydı, arkasından bir at kuyruğu geçirdi. "Beyzbol şapkam haftalardır kayıp. Şapkayı işaret parmağıyla hafifçe vurarak yukarı kaldırdı, şapka tepemde gevşedi.

"Hey! Rüzgâr şapkayı almadan önce serbest kolumla şapkaya bastırmak için havalandım. "Neden bahsettiğin hakkında en ufak bir fikrim yok.

Tam başka bir şey söyleyecekti ki villadaki kedilerden biri yanına geldi ve daha fazla ilgi görmek için mırıldanırken küçük kahverengi başını koluna yasladı. Nico hayvana gözlerini devirdi ama yine de yumuşadı, boşta kalan kolu kediye sevmek için döndü.

"Kedilerden nefret etmeye ne oldu?" dedim kedi sırt üstü yuvarlanıp karnını ona gösterirken.

Nico, bir kedinin onu düşürdüğü zayıf adam, hayvanın isteğine boyun eğdi ve onun yerine karnını ovmaya başladı. "Benim var. Alerjim var.

"Alerjik görünmüyorsun," diye karşı çıktım, manzarayı seyrederken. Böyle bir adam, işin içine bir evcil hayvan katmak için fazla çekiciydi. Bir flört uygulamasında ölümcül olabilirdi. Bu fikir neredeyse tüylerimi diken diken ediyordu.

"Boğazım kapanmaya ve gözlerim kafatasımdan dışarı fırlamaya başlayana kadar bekleyin.

Mırıldandım, emin değildim. "Bunun Sarah'yı pek mutlu edeceğini sanmıyorum. EpiPen almam gerekip gerekmediği konusunda endişelenmeye başladığımda, itiraf etti.

"Sorun değil. Villanın etrafındaki kedileri gördüğümde antihistaminik almaya başladım.

"Bu sizin yararınıza mı yoksa kediler için mi?" "Onları hayatta tutmaya çalışıyorum.

"Elbette. Sanki o sevimli küçük yüzler kalbinizi erittiği için olmadığına inanmam gerekiyormuş gibi.

"Kalbim hala derin güvende. Gözleri, hiç bu kadar sevimli görünmeyen iri dişlerini ortaya çıkararak geniş bir esneme sesi çıkaran kedide sabit kaldı. Gözlerim onun yüzüne kaydı, dudakları sevgi dolu bir gülümsemeye dönüşmüştü.

Kıçımın donmuş hali.

"Büyürken hiç evcil hayvanınız oldu mu?"

Bir an kendi kendine düşündü, saçlarını yüzünden uzaklaştırdı; saçları kesilmeden biraz uzamıştı. Başını sallayarak, "Hayır, küçük kardeşim hep bir hamster isterdi ama annemin davranışlarına bakılırsa, bir fare istediğini sanırdınız," cevap verdi.

"Onlar kemirgen," diye düşündüm, Nico kadar iri birinin boncuk gibi küçük gözleri, elleri ve koşuşturan ayaklarıyla o küçük şeyi tuttuğunu hayal ederek. Bir kedi daha mantıklı geliyordu.

"Ailem ABD'ye çok az parayla taşındı ve yiyecek ve kiradan sonra herhangi bir evcil hayvan için ne zaman ne de para kaldı.

"Yunanistan'ın hangi taşınmışlar?" diye sordum, onunla yaşadığım açıklık anının tadını çıkararak. Başladığımız yerden çok farklıydı. O kapalı bir kitap gibiydi ve ben de soramayacak kadar kendi meselelerime gömülmüştüm. Ama onunla konuşmak, onun etrafında olmak kolaydı. Sarah arka planda fotoğraflarımızı çekerken bile.

"Anakara, Atina. Gülümsedi. "Kardeşim küçükken taşınmışlar. Birkaç yıl sonrasına kadar ben doğmamışım bile ve onlarca yıl geri dönmemişler, ben bizi tatile götürecek kadar para kazanana kadar. Şehirde hala ailemiz var, bu yüzden ailemin uzun yıllar sonra yeniden bir araya geldiğini görmek güzeldi. Onları onurlandırmak için her zaman Yunanistan'ı temsil etmeyi düşündüm ama ben ABD'de doğdum. Olayı fazla karmaşıktırmak istemedim. Tarpon Springs'de bir Yunan fırını işletiyorlar.

"Nerede bu?"

"Tampa'nın hemen kuzeybatısında. Nico sanki bunu düşünürken kendini kaybetmiş gibi çılgınca sıırttı. Sonra küçük bir kutlama yaparak yumruğunu havada salladı. "Dünyanın sünger başkenti!"

Sanki biraz delirmiş gibi ona baktım, ama yerine anıyı bir kenara sakladım, onun bu yönünden onu kızdıramayacak kadar keyif alıyordum.

Nico tekrar konuştu. 'Elena'dan daha fazla unlu stoklamasını istememek çok kötü oldu. Loukoumades benim favorimdi; hamur topu gibi ama balla ıslatılmış.

"Denemelisin! Ben de denemek isterim'.

'Jon mutlu olmaz. Hâlâ hamburgerden haberi yok.'

Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda minibüse geri dönmeye çalıştığımızı, grubun geri kalanı bize katıldığında geri döndüğümüzü ama Jon'un nefesimizdeki biranın kokusunu alamayacağı kadar zaman olmadığını hatırlayınca daha fazla gülümsememeye çalıştım. Ve asla alamaz. Biraları öğrendiğinde yeterince kötüydü zaten.

Bana baktı ve bir an için onun da bunu düşünüp düşünmediğini merak ettim. Kapı aralığındaki oyuk. Yağmur bizi iliklerimize ıslatmıştı, bedenlerimiz birbirine yapışmıştı. Boğazını ve tekrar kediye baktı. "Büyürken pek bir şeyimiz yoktu ama önemli değildi. Benim tenisim vardı. Başka bir şeye ihtiyacım yoktu.

"Genç başladın, değil mi? Kafamdaki resimleri görebiliyordum. Ufacık bir Nico, raket onun yarısı kadar.

'İlk eğitim kampıma gittiğimde altı yaşındaydım. Başka bir şey yaptığımı hatırladığımdan emin değilim.

"Bu işe nasıl girdin?

"Nedir bu? Yirmi soru mu?"

Eğilip ona dirsek attım, dudaklarıma yayılan gülümseme kontrolümden çıkmıştı. 'Sadece karma partnerimi tanımaya çalışıyorum. İyi emin olmak için.

"Yani beni önceden Google'da aratmadın mı? Ses tonu iğneleyiciydi ama güzel bir soru sormuştu.

Onun sorusuna kendi sorumla cevap verdim. "Beni Google'da mı aradın?

Ben . Bunu düşünmüş müydüm? Elbette düşünmüştüm. Ama internetin hakkımda söylediklerinden, bir insan hakkındaki gerçeğin esnetilebileceğini biliyordum.

Başını iki yana salladı. 'Yapmak zorunda hissetmedim. Senin hakkında bilmem gereken her şeyi ya zaten biliyordum ya da senden öğrenecektim.

'Ama bakın, beni Google'da aratmış olsaydınız, bir milyarderle olan feshedilmiş evliliğimi ve onun babasından olan gizli aşk çocuğumu öğrenebilirdiniz.

Durakladı, dudakları ince bir çizgi halinde kenetlenirken gözleri değerlendiriyordu. "Şaka yapıp yapmadığınızdan emin değilim.

Ona el salladım, başımı arkaya atarak rahatlardım ve güneş ışığının tenimi ısıtmasına izin vermek için gözlerimi kapattım. 'Bu konuda bir şeyler okuyabilirsin. Bu doğru olduğu anlamına gelmez.

Aramıza bir anlık, rahat bir sessizlik girdi ve Nico'ya bakmak için gözümü araladığımda, bakışlarının yavaşça vücudumda, boynumun uzunluğunda gezindiğini, boğazındaki yumrunun yutkunurken sallandığını gördüm. Onu izlediğimi fark ettiğinde dikkati yüzüme kaydı. O geceyi düşündüm.

Yanağından aşağı yuvarlanan başıboş bir yağmur damlasını ve onu silerken sakalının parmağımın altında nasıl hissettirdiğini. Zaten sıkışık olan oyukta beni ona yaklaştıran gerilim, gözlerindeki gri fırtına. Nasıl olurdu da

uzanıp ona tekrar dokunmak nasıl bir his? Her şeyi paramparça etmek ne kadar kolay olurdu?

"İlk raketimi dört yaşımıdayken almıştım," diye söze başladı ve asıl soruma cevap verdi. "Görünüşe göre, şiddet yanlısı bir çocukmuşum ve babam bunun bana bir çıkış yolu olacağını düşünmüş. Beklediklerinden daha öfkeli bir çocuk olduğum ortaya çıktı ve on yaşıma geldiğimde bir topa en yüksek hızda vurabiliyordum. Takıntılı hale geldim, hiçbir slam maçını kaçırmaz oldum ve Wimbledon'u kazanmayı hayal ettim. On altı yaşında profesyonel oldum ve on sekiz yaşında ilk açık turnuvarı kazandım.

Bir kez göz kırptım, boğazım kurudu. Bu kısmı hiç Google'da aramak zorunda kalmamıştım. "Ve bu...

"O Amerika Açık'tı," dedi nazikçe başını sallayarak, gözleri hâlâ benimkileri değerlendiriyordu. "Matteo'ya karşı.

On beş yıl önceydi ama o oyun hayatımı değiştirmişti; ikimizin de hayatını.

Kabulü beynimde bir top gibi dudağımı ısırdım. "O maçı hatırlıyorum.

Gözleri genişlerken kaşları havaya kalktı. "Sen de mi oradaydın?"

Başımı salladım. "Onun kutusunda.

"Bu çok garip. Burnu kırıştı ve midem kelebeklerle doldu, anının olağan acısı silindi.

"Olan oldu. Omuz silktim, ayak parmaklarım kuma daha da gömülürken "O maçı çok izledim" diye itiraf ettim.

"Gerçekten mi?" Çenesi gevşemişti, dudaklarının kenarlarında aptalca bir sırıtış vardı. Matteo'nun her şeyi kaybetmesine neden olan o tek yanlış adımı, tüm kart kulesinin tepesine çıkan o kaçırılmış fırsatı bulmaya kafayı takmış olmasından kaynaklandığını söylememeyi tercih ederek başımı salladım.

Tekrar tekrar oynanmasının nedeni ama ben onun için tekrar tekrar izlemiştim. Oynayış şeklini. Kort boyunca hareket edişi ve Matteo'nun tüm numaralarını yakalayışı, tüm özgüvenini çözüşü ve onu daha önce hiçbir oyuncunun yapmadığı şekilde yere indirışı.

David Goliath'a karşıydı ve David zaferle ayrılmıştı. "Bu bana yapıştı. O her zaman yenilmezdi, en azından benim bildiğim kadarıyla.

Onu öyle bilirdim. Sen o sahaya çıkana kadar, ukala-'

"Ukala değildim," diye araya girdi şaşkın bir gülümsemeyle. 'On sekiz yaşımıdaydım ve tenisin en büyük ismiyle karşılaşacaktım. Dışarı çıkmadan önce bir çöp kutusuna kustum.

"Ciddi misin?

Bir kaşını kaldırdı. "Sen yapmaz mıydın?

Nefesimi bıraktım, bir süre düşündüm, o gün Merkez Kort'a nasıl kasıla kasıla çıktığını hatırladım. Bulduğu her fırsatta Matteo'ya dik dik bakmış, oynamadıkları zamanlarda bile akıl oyunları oynamıştı. Matteo bu konuda hakeme şikâyetle bulunmuştu ama hakem hiçbirini dinlememişti.

"Beni kandırabilirdin.

Bir kahkaha , vücudu gevşedi. "Ne derler bilirsin. Başarana kadar numara yap.

"Sanırım öyle. Mırıldandım, 'Savunmasını nasıl dağıttığınla ilgili daha önce hiç görmediğim bir şey vardı. O maçta onu mahvettin.

Beni başından savdı, dikkati tekrar kediye döndü. "Yaşlıydı. 'Aptal numarası yapma. Bu maçın ne anlama geldiğini biliyordun. Neredeyse O yıl yenilmemişti ve sen... sen onu parçaladın. Bunu beklemiyordu. Omuzlarının gerilmesini, parmaklarının sırt üstü yuvarlanan kedinin tüylerini tırmalamasını izledim.

Bir an için onun için nasıl bir şey olduğunu merak ettim. Tek galibiyetimi, unutulmaya terk edilmiş anıları çok uzun süre düşünmeme izin vermedim ama tekrar dışarı çıkmadan önce çok uzun bir süre otel odalarında saklandım. Basın çok farklıydı ama Matteo'yla birlikte bununla büyümüştüm. Buna alışmıştım. Ama Nico'ya gelince, o sahaya hiç kimse olarak çıkmış ve bir Efsane Katil olarak oradan ayrılmıştı.

"Sonrasında her şey ne kadar hızlı değişti?

Ağır bir nefes . "İlk birkaç hafta sokakta yürüyemedim. Herkesin birdenbire adımını öğrenmesi korkutucuydu. Magazin basını, favori oyuncularını alaşağı ettikten sonra bulabildikleri her türlü pisliği ortaya çıkarmaya çalışıyordu. Yarışmalar zorlaştı ama çok daha fazla fırsat vardı. Durakladı, o an uzadı, ta ki başını eğip sesini alçaltana kadar, "Hayatımı değiştirdi," diye itiraf etti.

Tekrar konuşmadan önce bilerek başımı salladım, "Benimkini de değiştirdi. "Nasıl yani?

"Artık dikkati dağılmamıştı. Omuz silktim, sonra biraz kendime döndüm, Nico'ya uymak için elimden geleni yaptım, sakladığım yanlarımı paylaştım. "Ben onun yedeğiydim. Temel el-göz koordinasyonunu geliştirdiğimden beri eğitimdeydim. Sonra, küçük Scottie Rossi'nin öne çıkma zamanı geldi. Profesyonel olduğumuzda on dört yaşına yeni girmiştım.

"Değiştirir misiniz?" diye sorduğunda sesi boğuk .

"Ne?

Elleriyle işaret etti. 'Tenis mi oynuyorsun? Eğer yapabilseydin, geri dönüp kışımı Tonya Harding yapar mıydın?

Şakasına gülümsedim ve başımı salladım. Sorusunu düşünmek için zamana ihtiyacım yoktu. Zaten uykunun imkansız görüldüğü gecelerde sabahın erken saatlerinde kendime sormadığım bir şey değildi. 'Sen onu yenmemiş olsan bile, birileri yenerdi. Ayrıca ben zaten oynuyordum. Sadece daha fazla zamanım vardı.

'Yani... değiştirmez miydiniz? Değiştirebilseydin? Ne dediğini biliyordum. Son birkaç yılın her anını. Wimbledon, yapılan her hata, geçirdiğim iki yıl.

daha sessiz bir sesle, 'Hayır desem beni yargılar mıydınız? Eğer bunların hiçbiri olmamış olsaydı, nerede bilmiyorum. Ve yani..' Sahile baktım, dalgalar kumlara vuruyordu, güneş gökyüzünde alçalmış, turuncu ve pembe tonlarıyla çevrelenmişti. Son birkaç haftayı düşündüm ve her ne kadar mücadele etsem de yıllardır kendimi bu kadar kendim gibi hissetmemiştim.

Sonra ona baktım, gözlerimin içine bakan o gözlere, yontulmuş elmacık kemiklerine, dudaklarına. Bunlardan herhangi biri değişseydi, onunla tanışır mıydım? Onu tanıyabilir miydim? Daha kolay bir yolculuk için bunu takas eder miydim? Böyle bir şey var mıydı ki?

Konuşurken ona doğru . 'Tenisten pişman değilim, sadece boktan babamdan pişmanım.

Ayrıca, beni buraya o getirdi, değil mi?"

Bana bakmaya devam etti, o gri gözleri okunmuyordu. Dudaklarına bir gülümseme yayıldı, rahatlık ve biraz da ferahlık doluydu. "Evet, sanırım öyle oldu.

Bana öyle baktığında nefes almayı unuttum, ciğerlerim işe yaramaz hale geldi.

Sanki dünyada başka kimse yokmuş gibi. Bir an için sadece ikimiz ve dudaklarının kıvrımı için yapılmıştı. Ve bunun doğru olmadığını, böyle şeyler düşünmemem gerektiğini . Bu profesyonel bir ortaklıktı, ikimizin de her şeyi tehlikeyeydi: kariyerlerimiz, itibarımız ya da en azından benimkinden geriye kalanlar ve... ve bir 'biz', ne kadar istesem de bunların hepsini riske atıyordu.

Ama bana açıldığında ve onun dünyasına ait olduğumu hissettiren şeyler söylediğinde, elimde olmadan hepsini istiyordum. Bana yaşatabileceği her anı, o huysuz gri huysuzluk bulutunu kıran her gülümsemeyi. Artık onsuz bir hayatın nasıl olacağını bilmiyordum.

"Selam çocuklar," Sarah'nın sesi beni düşüncelerimden çekip çıkardı ve dikkatimi isteksizce ona yöneltti. Kısa bir mesafe duruyordu,

Ve o zaman fark ettim ki bunca zamandır fotoğraf çekiyormuş. Bu, sahildeki yoga gibi bir sorun değildi, aksine Nico Kotas'a ne kadar zahmetsizce kapıldığımın bir kanıtıydı. 'Kediden kurtulabilir miyiz? Odaklanmamı engelliyor,' diye sordu.

Başımı kaldırıp Nico'ya baktım, çatık kaşlarıyla dikkati Sarah'nın üzerindeydi, Sarah'nın yorumundan kedinin adına rahatsız olduğu belliydi. Ama hiç itiraz etmeden durdu, elini kediden çekip kalçasının üstüne koydu. Kedi döndü, Nico'nunkine benzer bir çatık kaşla ona baktı ve o güne kadar duyduğum en gürültülü, en boğuk miyavlamayı çıkardı.

Kahkahalarımı zapt etmekte zorlandım ve dikkatini şu anda bir eli kalçasında, işine yeniden başlamayı bekleyen Sarah'ya yönelttiğinde kaşlarını kaldırdığını fark ettiğimde daha da zorlandım.

Sarah'ya baktı ve omuz silkti. Sanırım gösterinin yıldızı olmaya kararlı.

İsteksizliğine ya da söylediği her şeye rağmen, o kedilerin kalbine girdiğini ve kendi parçalarını çıkardığını bilerek gülümsedim. Ve belki de benim olduğunu iddia etmeye başladığım parçaya yakındı.

25

Scottie

*How Not To Drown (feat. Robert Smith) -
CHVRCHES*

İlk servis Nico'dan geldi, raketi havayı hassas bir şekilde yarararak güçlü ve temiz bir vuruş yaptı. Inés hızlı bir forehand ile karşılık verdi ve ralli başladı. Kortun etrafında süzülürken kalbim hızla çarpıyor, yerimizi alıyor ve savunuyorduk. Nico arka tarafta, dip çizgideydi; ben ise fileye daha yakındım ve bana doğru gelen her şutu karşılamaya hazırdım.

Hepimiz birkaç vole için savunma yaptık ve Henrik ölümcül backhand'ini kullanma fırsatı bulamadan topu geri göndermeyi başardık. İçgüdülerimle hareket ederek koştum, topu milimetreler kala karşıladım ve mükemmel bir voleyle ağlara gönderdim. Inés koştı ve geri dönmeden önce topu kolayca buldu.

Nico'nun hesapçı gözleri topun yörüngesine kilitlendi ve hızlı bir sıçrayışla Henrik'i olduğu yere mıhlayan bir baş üstü vuruşuyla topu ağlara gönderdi. Top onun yanından roket gibi geçti ve sahanın köşesine, Inés'in ulaşamayacağı bir yere düştü.

Oyun bizimdi, maç da öyle.

Bütün öğleden sonra oynamıştık ve onlar kendi paylarına düşen kazanırken, biz onları düz setlerde yenmiştik. Ne kadar iyi bir takım olduğumuz sahadaki ya da saha dışındaki herkes için açıktı.

Nico'ya sırtıtarak baktım, kaldırırken çıplak kolunun pazusu gerilmişti, alnını silmek için hamle yaptıktan sonra

Yunan güneşinde saatler. Görünüşe göre, bugünkü antrenmanın yarısında hava bir üst için çok sıcak olmuştu.

Bakışlarım onun güçlü kolunda gezinirken dudağımı ısırdım; kolunu saran dövmelemin koyu mürekkebi bu deneyimi daha da arttırıyordu.

Sessizce ve insanlık adına, bu sporun o adamın kollarına yaptıkları için tenis tanrılarına şükürler olsun diye ağladım.

"İyi kurtardın, Sinclair. Başını salladı ve sözlerinin aklımda yer etmesi bir an aldı, beynim üstsüz Nico'dan söylediği şeye geçiş yaptı.

"Sen de fena değilsin Kotas. Göz temasını korumak için kendimi zorlayarak gergin bir şekilde gülümsedim. "Belki bir dahaki sefere Henrik'in backhand'ine kısa yakalanmazsın.

Kaşları yukarı kalktı. "Ortağım doğru yerde olsaydı kısa yakalanmazdım.

"Doğru yerdeydim. Tartışmak için ileri atıldım ama Inés önce davrandı.

"Eğer oyununuzu parça parça parçaladığınızı duyarsam, bu raketi kışınıza sokmak zorunda kalacağım. Raketi elinde döndürdü, oldukça tehditkâr görünüyordu.

Nico mırıldandı. "Toplu olarak mı, yoksa teker teker mi?

"Mesele bu değil, Nico. Ona boş bir bakış attı. 'Sizleri yenmek imkânsız. Bu kadar çok tartışmayı bırakın ve her şey yoluna girsin.

Haftalardır midemin çukurunda biriken sinir yumağı geri döndü. Yakında küçük baloncuğumuzdan ayrılacak ve Londra'ya geri dönecektik. Bir hafta sonra Wimbledon başlayacaktı. Bu benim iki yıl sonraki ilk yarışmamdı ve hazır olduğumdan emin değildim.

Ya herkesi hayal kırıklığına uğrattırsam? Ya yanlış bir adım atarsam ve bu haftalar, tüm sıkı çalışmalarımız boşa giderse? Önceden, uğruna savaşmam gereken sadece ben ve beklentilerimdi. Ama şimdi, yanlış adım atmamam için bana güvenen bir takım arkadaşım vardı. Her şey ters giderse ve bu benim hatam olursa bununla nasıl başa çıkabilirdim?

Sönmüş bir halde Nico'ya döndüm. 'Yanlış yerde değildim ama atışı sonra yapmalıydım. Kaçırdım.

"Sen yaptın ama ben , yani sorun yok. Sesi yatıştırıcıydı, yüzündeki rahat ifade sakinleşmemi söylüyordu. 'Sen benim kışımı sayısız kez kurtardın. Takım arkadaşları böyle yapar.

Takım arkadaşları. Altı hafta birlikteydik ve tek olduğumuz şey buydu. Ama takım arkadaşları benim onun hakkında düşündüğüm şeyleri düşünmüyordu.

Derin bir nefes aldım ama düğümü çözmek için çok az işe yaradı. Dönerek sahanın kenarına doğru ilerledim ve bir süre kendime zaman ayırdım, kendimi kenarlarda gölgelenmeye başlayan karanlık düşüncelerin kıyısından çekmeye çalıştım.

Su şişemi kapıp uzun bir yudum aldıktan sonra Inés ve Henrik'in hâlâ sahanın ortasında durup kendi oyunlarını didik didik etmelerini izledim. "Ne yapıyorsun? Nico yanıma sokuldu, bir an için sıcak olan

Terli vücudunun baskısı bunaltıcıydı.

Şişemi tekrar doldururken başımı çevirdim ve ona baktım. "Ne demek istiyorsun?

Bankın üzerine oturdu ve çantasından havlusunu çıkarıp boynuna geçirdi. "Yanlış bir şey yapmadığını biliyorsun, değil mi?

Tekrar sahaya döndüm ve Inés'le sohbete katılan Jon'u izledim. Yüzündeki ifadeyi, ellerini kullanarak sıraladığı şeyleri sayarkenki hareketlerini tanıdım. Bu tipik bir Jon konuşmasıydı, yaptığımız her yanlış adımın ve hatanın antrenman sonrası indirilmesi.

'hatalar yapmamalıyım,' diye itiraf ettim. Daha iyisini yapmalıydım. Daha iyisini yapabilirdim. Eğer daha önce de böyle oynamış olsaydım, onunla... sahaya geri dönerdim, raketi tutma kabiliyetimden çok isteğimden kaynaklanana kadar tekrar tekrar antrenman yapardım, avuç içimde kabarcıklar oluşurdu. Çünkü kazanan olmak için gereken buydu. Oturdum, Nico'nun yanına çöktüm, sırtım yüksek çitin metal ağına yaslandı.

'İşte bu yüzden ikimiz varız. Birbirimizin arkasını kollarız,' dedi Nico, başını öne eğerek.

Son nokta kafamın içinde defalarca tekrarlanmaya devam etti. Yanlış karar verdiğim, rakibimi yanlış okuduğum anı yakalıyordum. Bu tekrarlanamazdı. Henrik iyiydi ama daha iyi bir oyuncu bu zayıflıktan anında faydalanabilirdi.

'Yine de aptalca bir şey yapmamalıyım. Bu bize maça mal olabilir.

"Peki ya yaptığım hatalar?" diye itiraz etti. "Onlar yüzünden kendimi hırpaladığımı mı görmek istiyorsun?

"Hayır, tabii ki değil.

"Peki beni bunu yaparken neden yakalayamayacağını biliyor musun? Dikkatim ona çekildi, o gri gözler üzerimdeydi. Çünkü buna değmez. Bir milyon

Maçın başlangıcından topun son sekişine kadar her şey ters gidebilir ve bunların yaklaşık yüzde doksan dokuzu sizin kontrolünüz dışındadır. Yaptığınız hatalar, sizin kontrolünüz dışında. Sadece...' Sesindeki bir şey değişti, çene hattının sert çizgisi sertleşti. "Dikkatin dağılmasın.

Bu sözcük aramızdaki gizli bir şifre gibi havada asılı kaldı.

Dikkatim dağıldı.

O da bunu hissediyor muydu? Bana nasıl baktığını görmüştüm, görmemiş gibi davranmak zorlaşıyordu. Kendi payıma düşen bakışı yapmamış gibi davranmak daha da zordu. Gözlerim, benimle alay eden sert pazu çizgisini takip etmek yerine onunkilere sabitlenmişti. Ama buna bir isim vermişti ve ben de buna itiraz edemezdim, zaten her şey ortadayken.

Dikkat dağıtıcı. Bıçak sırtında yürüyor, hayatımızın en zor üç haftasından önce kendimizi dik tutmaya çalışıyorduk. Yeni herhangi bir şey, düşünülmeden yapılan herhangi bir hareket, bu dengeyi riske atabilirdi.

"Evet." Başımı sallayıp Nico'dan uzaklaşarak sahanın taşlı zeminine bakarken, ayakkabımın tabanını çimlere sürterek kelimeyi ağzımdan geveleyerek çıkardım. Başımı salladım. "Elbette. Haklısın. Odaklanmamız gerek.

Bunun neye mal olacağını biliyordum. Bir yere varmamız, kazanmamız için flört etmeyi, bakmayı ve sürekli kalın kalçalarının kaslarının ne kadar sert olması gerektiğini, ellerimin altında nasıl hissedeceklerini düşünmeyi bırakmalıydım.

Bunların hepsi beklemek zorundaydı. Ya da daha iyisi, tamamen ortadan kaybolmalıydı. Bu daha kolay . Daha temiz.

"Bundan sonrası tamamen güvenle ilgili," diye tekrar başladı, etrafımızdaki gergin hava gevşedikçe ses tonu değişiyordu. 'Güven bana, eğer bir şeyler ters giderse Jon burada kışını tekmeliyor olurdu. Ama öyle olmadı. Inés'i hatalarından dolayı azarlamakla meşguldü çünkü bunlar kaçınılabılır hatalardı.

Karşıya, durdukları yere baktım, dağıldıklarını, Jon'un o günkü şikâyetlerini bitirdiğini gördüm. Sonra beni hazırlıksız yakalayan Nico'nun eli benimkine kaydı. Temasın zararsız olduğunu anlayana kadar neredeyse ırkilecektim ama kalbim yine de çarpmaya başladı.

İpin ucu göründü. Rotayı korumak, odağımızı korumak ve aramızda inşa edilen her neyse onun içine düşmek arasında bir denge oyunu. Ama tekrar konuştu ve bana hissettirdiklerini hissetmeye devam edebilmek için ipe bir makas bile .

'Senin ortağın olmak konusunda içimde en ufak bir şüphe yok, Scottie. Sana sonuna kadar güveniyorum. Omzunu benimkine değdirerek okşaması beni bunaltmakla tehdit ediyordu. Nico hakkında basit görünen her şeyin aslında tam tersi olduğunu çabucak öğreniyordum. Bunun yerine, çok katmanlı ve incelikli biriydi ve ondan elde edebileceğim her yakınlık kırıntısına bağımlı hale gelmeye başlamıştım.

"Kazansak da kaybetsek de bunu birlikte yapıyoruz," diye bitirdi ve ben bunu zihnimin gözünde görebiliyordum. Çalışmalarımızın sonucu, Londra'da bir yaz günü Merkez Kort'ta dururken. *Onunla* birlikte. Bu bana yeterli bir ödölmüş gibi gelmeye başlamıştı.

Tek yapabildiğim başımı sallamaktı çünkü rahatlatıcı gülümsemesinin kıvrımlarını izlemeden önce boğazının kıvrımlarını izlerken kelimeler kifayetsiz kalıyordu. Altı hafta önce geldiğimizde gülümseyebildiğinden bile emin değildim. Sadece huysuzdu. Her zaman. Şimdi ise tek yaptığı gülümsemek gibi görünüyordu.

"Birlikte," diye , gülümsemesine karşılık vermeye çalışarak. Son bir sıkımayla eli elimden kaydı ve ayağa kalkıp bana yardım etti. Etrafa baktığımızda avluyu boş bulduk, herkes ortadan kaybolmuştu.

'Onlar bizim için bir arama ekibi göndermeden önce içeri girsek iyi olur,' dedi ama içimde hala bir isteksizlik vardı ve bana tam olarak işimin bitmediğini söylüyordu.

"Sen . Jon'u işten kurtarıp burayı temizleyeceğim.'

"Yardım edebilirim.

'Hayır, değil. Muhtemelen duşa girmelisin' dedi. Çok itiraz etmemeye çalışarak göz kırptım. Bir kolunu kaldırıp güçlü bir koku almadan önce gözlerini alaycı bir küçümsemeyle kıstı. Yüz hatlarında beliren tiksinti ifadesine bakılırsa aynı fikirde değildi.

"Tamam, belki de haklısın," diye kabul etti ve başındaki şapkaya uzandı. Yaklaşıp şapkayı başıma yerleştirirken ve tam oturacak şekilde ayarlarken içimde açılan duygu kuyusunu, içimin yumuşak kıvrımını, her sinir ucumun ona dokunmak için yalvarışını hissetmemeye çalıştım.

Bir adım geri çekildi ve yaptığı işi inceledi. " de sende daha iyi duruyor," diye itiraf etti. Kalbimin sıkışması acımasız ve güzel bir şeydi. Onun yasak olduğunu hatırlatan bir şeydi. En azından kendime sürekli bunu söylemek zorundaydım.

"İçeride görüşürüz. Nico çantasını omzuna attı ve beni yalnız bıraktı. Kendimi toparlamam bir anımı aldı. Parmak uçlarım şapkanın kenarındaki dikişin üzerinde geziniyor, hareketlerinden bir anlam çıkarmamaya çalışıyor ama başaramıyordum. I

Başımı salladım ve top makinesini kurdum, sonra raketimi aldım ve mükemmel bir şekilde yapana kadar antrenman sırasında karıştırdığım şeyi tekrar yaptım.

Vurduğum her topa kendimden bir şeyler katıyordum, göğsüm için fazla büyük olan bu balonlaşma hissi. Beni ele geçirmeden, dengemi bozmadan önce onu boşaltmam gerekiyordu.

Aptalca bir şey yapmadan önce.

OceanofPDF.com

26

Nico

aldatmaca - Taylor Swift

Dizim konusunda kendimi iyi hissediyordum, antrenmanlardan sonra giderek daha az ağrı çekiyordum ve fizyoterapistimin önerdiği egzersizleri yapmaya devam ediyordum.

Sadece bir kedi tarafından alaşağı edilmek için.

Villaya geri dönerken, dört tanesi çiçek tarhlarının arasında saklandıkları çeşitli yerlerden çıkarak bana doğru koşmaya başladı. Ancak büyük gri canavarlardan biri ayağımın altına girerek yanlış adım atmama ve dengemi kaybetmememe neden olunca, yeni iyileşmiş dizimin üzerine düştüm.

Dönüş yolunun geri kalanında topalladım, bacağıma ağırlık vermek zorunda kaldığımda nefesimin altında küfrettim. Mutfak kapısından içeri süzülürken, Elena'nın benim için oraya bıraktığı güvenilir buz torbalarından birini çıkarıp doğrudan dondurucuya yöneldim ve gecenin geri kalanında dinlenmeye çalıştım, ağrım dağılmayı reddettikçe endişem artıyordu.

Londra'ya günler kalmıştı. Kuduz bir kedi sürüsüyle yaşadığım bir olaydan sonra dizim hâlâ bu kadar kötü ağrıyorsa, Wimbledon'ı kadar güçlü müydüm? Önümde haftalar sürecektir bir yarışma, saatlerce sürecektir maçlar vardı.

Bu benim şansımdı. Benim şansım. Ama buna gerçekten hazır mıydım?

Akşam yemeği için topallayarak aşağı inene kadar Scottie'nin kayıp olduğunu fark etmedim. Onu gören olup olmadığını öğrenmek için etrafa sordum. Cevap hayır olunca ve üst kattaki yatak odasına hızlı bir yolculuk da bunu gösterdi

Orada benden saklanmıyordu, isteksizce sahile yolculuğa başladım. Villadan çok uzakta değildi ama yaralı dizimle riske atmamam gereken kadar uzaktaydı. Lanet olası kedilerden kaçarak bahçelerden geçerken tenis kortlarının projektörlerinin hâlâ yanmakta olduğunu gördüm. Bir an onu en son gördüğüm yeri düşündüm. Hâlâ orada olamazdı, değil mi?

Yine de . Dip çizgide duruyordu, top makinesi ona doğru ateş ederken topun raketiyle buluşma sesi akşamın serin havasında yankılanıyordu. Sarı saçları at kuyruğu şeklindeydi ve daha önce ona verdiğim şapkanın altından dökülüyordu. Onu, arkasına ismimin işlendiği beyzbol şapkasını takarken görmek içimi rahatlattı, kalbimin arka planında sürekli bir mırıltı vardı. Onu en son burada yalnız bulduğum zamanı hatırladım. Her şeyi itiraf ettiği geceyi.

"Hâlâ burada ne yapıyorsun?" diye sordum makinenin gürültüsü üzerine. Scottie yerinden sıçradı ve toparladı. Bir top yan çarptı ve inledi.

"Tanrım, beni korkuttun," diye yakınlardan ateş hattından uzaklaştı.

'Saatler oldu, Scottie. Hiç dinlendin mi?' diye sordum. pileli eteğinin cebinden kumandayı çıkardı ve makine kapandı.

"Doğru yapmak istedim.

"Konu bu mu yani? Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. Bunun üzerinde biraz daha çalışmak için mi geri gelmişti? 'Bu hareket basit, bir dahaki sefere eğitimde düzeltmesi kolay. Saatler önce bitirmiş olmalıydın.

"Ama sonra... sonra koşu antrenmanlarına başladım ve yavaşlamaya başladım, bu yüzden tekrar başladım ve... ve pratik yapmak istedim," diye hafifçe yüzünü buruşturarak açıkladı, omuzları çökmüş ve her zamanki güçlü duruşlarından uzaktı.

Başımı salladım, hâlâ ne yapacağımı bilemiyordum. Neden içeri gelmemiştii? Antrenman yapmak kadar dinlenmeye de ihtiyacımız vardı, özellikle de yarışmaya bu kadar yakınken. İhtiyacımız olan son şey onun . Bunu daha önce görmüş, hatta bizzat yaşamıştım ve zaten yorucu olan birkaç haftayı imkânsız hale getiriyordu.

"İçeri gel. Yemek yemen gerek.'

'Yakında bir şeyler bulacağım. Bu backhand vuruşunu çalışmam lazım' dedi. 'Backhand vuruşun iyi,' diye vurguladım.

"Daha iyi olabilirdi.

"O zaman yarın buna odaklanabiliriz.

"Beş dakika daha," diye tekrar bastırdı, parmakları raketinin sapı etrafında garip bir şekilde ayarlanıyordu. Bu hareket dikkatimi çekti, tutuşu bu kadar temel bir şey için tamamen yanlıştı. Sonra derisinin biraz kırmızı görüldüğünü fark ettim. Aramızdaki mesafeyi kapattığımda, yüzündeki yorgunluğu tamamen okuyabiliyordum. zamanki donuk bakışları ve mavi gözleri neredeyse solmuştu.

"Bana avucunu göster Scottie. Sol koluna uzandım, elimi ona doğru açtım.

Kaşlarını birbirine bastırdı. 'Bana dizini göster. Topalladığımı gördüm. Yine mi ağrıyor?'

Bir an için yalan söylemeyi, omuz silkmeyi ve ona bir şey olmadığını söylemeyi düşündüm. Ama eğer açılmasını istiyorsam, belki de bunu ben de yapmalıyım. 'Şu lanet kedilerden biri yoluma çıktı. Yakında bir buz torbası getireceğim.

Scottie bana baktı, yüzü pembeleşmişti, yüzündeki stresi kontrol altına almak için başarısız bir çaba sarf ediyordu. Yavaşça sakinleşti, raketini sağına çevirdi ve elini bana doğru kaldırdı. Bileğini kavradım ve hafifçe döndürdüm, parmakları acı veren bir yumruk şeklinde sıkılmıştı ama avucunun kırmızısının parlak ve acı verici bir tonuna büründüğünü görebiliyordum.

"Görebilir miyim.. lütfen? Elim bileğinden kaydı ve onun yerine avucuna gitti, rahatlatıcı bir hareketle dışını yumuşakça ovuşturdu. Yavaşça parmakları açıldı ve sonunda yarasının durumunu gördüm.

Avuç içi , derisi kırılmış ve hafifçe şişmişti, başparmağının topuğunda ve parmaklarında küçük kabarcıklar oluşmuştu. Avucunun kıvrımlarındaki gerginliği seçebiliyordum, parmaklarının esneme ve gerilmesinden dolayı çizgiler derin ve daha belirgindi.

Kalbim kırılmadı, paramparça oldu. Pişmanlık beni boğdu. Onu hiç bırakmamalıyım. İçeri girip dinlenmesini sağlamalıyım. Bunu kendine yapmış olmasından ne kadar nefret ettiysem, ona izin vermiş olmamdan da o kadar nefret ettim.

Ama soru hâlâ içimi tırmalıyordu: Neden? Neden hala buradaydı? Neden bu şekilde incinmesine izin vermiş ve sonra da devam etmişti?

Öfkemi bastırdım, onun yerine yanmasına izin verdim. Yarasına yüzümü buruşturmadan bakamıyordum, ne kadar acı çekiyor olabileceği düşüncesi çok fazlaydı.

'Seni içeri götürebilir miyim? Bunu temizleyelim mi?' Hâlâ elini tutuyordum, neredeyse . "Enfeksiyon kapmadığından emin olmamız gerekecek.

"O kadar da kötü değil. Kolunu tuttuğum yerden çekti, parmaklarını tekrar yumruk yaptı ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Maskesi tekrar yerine oturmadan önce bir an için acısı açıkça görölüyordu.

Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim, derime batan tahrişı çekiştirdim. 'Bu... bu normal değil, Scottie. Sana söyledim, bugün iyi oynadın.

Ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırđı, sahanın etrafına bakarken dikkati bana yöneldi. Bana cevap verdiğinde, sesi çok küçük ve kırılğandı.

"Ben sadece... Benim hatalarım yüzünden her şeyini kaybetme riskini almak istemiyorum.

bir an havada asılı kalmasına izin verdim, sonra da öfkemi dışa vurarak reddettim. "Peki ya sen? şimdi tekrar oynayabilmen için bunun iyileşmesini beklemek zorundayız.

İsteksizce top makinesine baktı, sanki çalışmaya devam etmek istiyormuş gibi, sanki hâlâ gidemiyormuş gibi. Ama burada şekilde kalmasına izin veremezdim. Oynamaya devam etmemesi için ona güvenemeyeceğimi biliyordum.

"Beş dakika sürer," dedim, yalanı söylemesi kolaydı. 'Sonra sorun yoksa geri gelebilirsin.

Geri dönmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu. Ama onu durdurmak için ne gerekiyorsa yapacaktım. Elindeki raket kadar vücudu da bir araçtı. Onu yanlış kullanırsa, bu ona her şeye mal olabilirdi. Başını sallarken vücudu neredeyse teklifime boyun eğiyordu.

"temizlemeliyim. Son bir parça isteksizlikle etrafına bakındı.

"Bırak," dedim. 'Sonra temizleriz' dedim. Jon'un yarın pisliği gördüğünde bana ödeteceği bir başka yalandı bu. Ayrılırken sahanın projektörlerini kapattım, karanlık bahçe yolundan villaya doğru ilerlerken sokak kedileri bize eşlik ediyordu.

"Kıpırdama. Scottie'nin elini nazikçe kavradım ve engellemeye çalışırken yerinde tuttum. İnledi ve kaşlarını çatarak bana baktı, ilk yardım çantası yanımızdaki tezgâhın üzerine fırlatılmıştı.

"Deniyorum," diye yakındı, hafifçe gevşedi ve kolunu mermer tezgâha . Yarasını anti bakteriyel mendillerle dezenfekte etmeye çalışıyordum, havada keskin bir alkol kokusu vardı.

"bir iş çıkarıyorsun.

"Beni kasten incitmeye çalışmasaydın daha kolay olurdu" diye cevap gözlerini bana dikti.

"Eğer bunu yapmazsak, elini zorunda kalırız. Tek elinle işime yaramazsın. Yaptığım şaka dikkatini o kadar dağıttı ki tekrar sildiğimde irkilmedi bile.

Onun yerine, "Tenis oynamak için tek kol yeterli," diye meydan okurken bakışları bana sabitlendi.

"Bu doğru. Gülümsedim. "Ama yine de seni yenerdim.

Avucunu incelemeden önce dudak büktü. Her nasılsa, dezenfekte edilmiş olmasına rağmen daha kötü görünüyordu. Hassas deride lekeli, çiğ kırmızı, morluklar belirmişti. Örtbas etmeye çalıştığı acıyı düşündükçe içim acıyordu.

"Bunun hakkında konuşacak mıyız? Sadece kaşlarını kaldırarak sordum. "Neden bu kadar kötüleşmesine izin verdin?

Derin, sinirli bir nefes verdi. 'Bu '

"Evet, öyle," dedim. 'Ve eğer aynı fikirde değilseniz, muhtemelen Jon ile ne tür antrenman sakatlıklarına alışkın olduğunuz hakkında bir konuşma daha yapmam .

ve ben de o anı kullanarak antiseptik kremden parmağıma küçük bir damla sıktım ve elimi tekrar ona uzattım.

Neyse ki, daha fazla tartışmaya gerek kalmadan, kremi en kötü etkilenen kısımlara hafifçe izin verdi, ta ki her şey düzelene ve emilene kadar.

'Sana zaten söyledim,' dedi nefesinin altında. 'Ben... başarısız olmamızın sebebi olmak istemiyorum. Wimbledon'ın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum.

Gözlerimi avucundan ayırmadım, sanki bu endişenin ona yaptıklarının bedelini hatırlamam gerekiyormuş gibi hafızama işledim. Başımı sallayarak onu rahatlatmaya çalıştım. "Olmayacaksın.

'Ya öyleysem? Ya yine aptalca bir hata yaparsam? Sesi endişeyle çınlıyordu ve tekrar dışarıya, geniş bahçeye ve sahaya baktığına yemin edebilirim, sanki oraya ne zaman geri dönebileceğini ve her şeye yeniden başlayabileceğini merak ediyor gibiydi.

"Aptalca bir hatanın tüm oyunumuzu raydan çıkarabileceğini düşünüyorsanız, belli ki başlangıçta çok iyi oynamıyorduk.

"Korkuyorum, Nico," diye itiraf etti. 'Bu... şeyin benim için bu kadar önemli olduğunu sanmıyorum.

"Ben öyle. Kelimeler sessiz ama yine de doğru. Bu son şampiyonluk benim tek hedefimdi. Dizim ve yaşımla nedeniyle ikinci bir şans garanti değildi. Eğer şimdi başarısız olursam, kariyerim bitebilirdi. Ancak, büyüdükçe

Daha hızlı ve daha güçlü, ona olan bu hayranlık . "Ama iyi bir takım olduk.

"Nedense bu durumu daha da kötüleştiriyor.

Elini bıraktım ve çantada bandaj aramaya başladım, avucundaki krem her şeyin biraz daha iyi görünmesini sağladı. Yarın Jon ya da Elena'ya bir göz attırıp doğru temizlediğimden emin olacaktım.

Duraksayarak onu sarmak için bandajı uzattım ama onun yerine bakışlarıyla karşılaştım. "Scottie, kaybetsek bile seninle oynamaya devam etmek isterim. *Seni elimde tutmak isterdim.*

Sinirli bir şekilde yutkundü. "Birlikte oynamaya devam etmek isteyeceğinden emin değildim.

Malzemeyi yarasının üzerinden ve altından geçirmeden önce kolunu yaklaştırdım, sıkı tuttum ama dolaşımı kesecek kadar değil. "Senden hoşlandığımı biliyorsun, değil mi?

Gözlerini şakacı bir şekilde devirerek tek bir kahkaha attı, "Anlayamadım.

Bir süre öyle kaldık, sargılı avucu benimkindeydi, mavi gözleri gri gözlerimle buluştu, küçük temasta kaybolduk. Kolunu kaldırdı, parmaklarını uzatırken sargıyı inceledi. Hâlâ acıyla yüzünü buruşturuyordu ama yaranın en azından bu akşam için iyi korunmuş olduğu güvencesi, sanki biri buruşmuş bir kâğıt parçasını düzeltmeye çalışmış gibi endişemi biraz olsun yatıştırdı. Daha iyiydi ama eskisi gibi değildi.

"Yani, başlangıçta sinir bozucuydun. Gülümsedim, en az onun kadar kötü olduğum o ilk günleri düşündüm. Başka biriyle çalışmak istemeyen iki kibirli oyuncu. Kendi egom ona ihtiyacım olduğunu kabul edemeyecek kadar şişmişti.

"Size uçağı hatırlatabilir miyim?" diye sordu.

Başımı hafifçe eğerek bir kahkaha attım. "*Sana* uçağı hatırlatabilir miyim? Omuzlarını masumca silkti, ifadesi açıldı. Benimle oyun oynadığını bildiğim için verdim. İkimizin de en iyi hallerimizde olmadığımız anlar olmuştu. "Bu yolculuğa birlikte çıktık. Senden önce, bu kadar ileri gidebileceğimden emin değildim. Dizimdeki ağrı devam etmemi çok zorlaştırıyordu. Kendimi daha fazla zorlamaya devam ettim.

Neden daha iyiye gitmediğimi merak . Ama sanırım Jon dikkatimi dağıtacak, beni farklı bir yöne itecek birine ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Ya da sadece doğru düğmelere basacak biri. Şakacı bir şekilde gülümsedi. Bir an için ne kadar haklı olduğunu fark ettim. Bütün düğmelere basmıştı.

Vegas'taki bir kumar makinesi gibi düğmeler vardı ve bir şekilde büyük ikramiyeyi kazanan ben olmuştum.

'Aynen öyle. Birbirimizle kavga etmeye başladık, ama gerçekten, devam etmem için içimdeki dürtüyü ateşledin,' diye itiraf ettim, taburemde öne doğru eğildim, aramızdaki boşluk kapanıyordu. O ilk günler çok zordu. Her tartışmada karşı taraftaydık. Sırf birbirimizi kızdırmak için her şey olabildiğince zorlaştırılıyordu. Ama bunda bir şey vardı, fiziksel rehabilitasyonla geçen aylarda kaybettiğim bir dürtü. Geri gelmişti.

"Senden önce içimde bu kadar mücadele kaldığını düşünmemiştim. Kelimeler beni düşüncesizce terk etti, gerçekten ne söylemeye çalıştığımı anlayıp anlamayacağından emin değildim. Ne kadarını itiraf ettiğimi.

"Bunun ilişkimiz hakkında ne söylediğinden emin değilim.

O an durgunlaştı, sözleri havada asılı kaldı. Gerçekten nasıl hissettiğimi bilmiyor muydu? Yeterince açık değil miydi? Bir şekilde bu, ona karşı hissettiğim her büyük duygunun selini geri tutan inşa barajı yıktı. Sakladığım her gerçeği.

'Daha önce olmamışsa diye açıklığa kavuşturayım. Önümüzdeki birkaç hafta içinde ne olursa olsun, buraya kadar senin sayende gelebildim.

Arkasına yaslandı ve burnu endişeyle kırışırken elini salladı. "Bensiz de iyi olurdu.

Daha fazla oturamayarak taburemden kalktım. Bacaklarım, önceki acılarına rağmen, gerinmek ve biriken hayal kırıklığını gidermek için ağrıyordu. Sertçe nefes aldım, doğrudan ona baktım ve başka bir cesaret patlamasıyla tekrar başladım.

"Daha sıkı çalışmama yardım ettin. Bana mola vermeyi, hamburger yemeyi ve Lindos'ta sağanak yağmurda koşmayı öğrettin, kuralların canı cehenneme. Acı çektiğimi gördün ve yardım ettin. Seni ittiğim bile.

Pembe dudakları ince bir çizgi halinde kıvrıldı, kaşları birbirine yaklaştı ve ben de söylediklerime inanana kadar devam etme fırsatını değerlendirdim. Ne demek istediğimi anlayana kadar.

'Gelecek hafta bir şeylerin ters gitmesi umurumda değil. İlk maçı kaybedersek çok kötü olur ama üstesinden gelirim. Onun delici mavisinden kaçmak için neredeyse gözlerimi kapatacaktım ama kapatsam bile renginin hafızamdan silinmeyeceğini biliyordum. "Tek umursadığım senin iyi ve güvende olman. Kendini bu duruma sürüklediğini görmek canımı acıttı, özellikle de benim için korktuğun içinse. Bu... bu benim lanet olası kalbimi kırdı, Scottie.

"Nico..." Adımı söylerken ses tonundaki nezaket neredeyse beni dizlerimin üzerine çökertiyordu, durmam için bir uyarı gibiydi ama kelimelerim devam ediyordu. Makul bir şekilde ve daha uygun bir güne saklayabileceğim sınıra ulaşmıştım. Daha önce sorun olmayabilirdi ama o benim için kendini incitmişti. Scottie Sinclair'in uğruna kendini mahvettiği bir başka kişi olmayacaktım, tek istediğim tam tersi iken. O çok şey ifade ederken.

"Bütün gün düşündüğüm tek şey sensin," diye itiraf ettim, yüzü bomboş kaldı, pembe dudakları aralandı. "Seni. Seni nasıl , kendine biçtiğinden daha değerli olduğunu sana nasıl gösterebileceğimi, seni nasıl güvende tutabileceğimi merak ediyorum. Ne kadar özel olduğunu sana nasıl gösterebilirim? Gücünün seninle en çok gurur duyduğum şey olduğunu, beni sana en çok hayran bırakan şey olduğunu? Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalıştım, tepeme çıkmıştı. "O zaman, diğer her şeyden sonra, listenin en sonunda, tenisi düşünüyorum. Kendini hayatımdaki diğer her şeyin önüne koymayı başardın ve ben bunu yaptığının farkında bile değildim.

Bakışları benimkine sabitlenmişti, yüz hatlarına tamamen okunamaz bir ifade yayılmıştı. Saniyeler saatler gibi geçerken, ruhumu bu şekilde ortaya koyarak büyük bir hata yapıp yapmadığımı düşünmeden edemiyordum. Ama onun benim için ne kadar önemli olduğunu anlamasını sağlamalıyım.

Onun kendini yok etmesini nasıl izleyemedim.

"Nico... Ben..." diye kekeledi, gözleri yüzümü arıyordu, "Ne diyeceğimi bilmiyorum.

"Sen de hissettiğini söyle. Her yerim açıkta ve savunmasız bir şekilde yarıldım. "Sen de beni düşündüğünü söyle.

"Her ," diye itiraf etti. "Hiç kimse..." diye devam etti ve onu rahatlatmak için elimi uzatmaktan kendimi alamadım. Avucum boynu boyunca kayarak çenesinin çizgisini izledi. Dokunuşumla eriyip kabullenirken gözleri kapandı. Başını yukarı kaldırdım, gözleri açılarak beni kolayca tüketen aç bir maviyi ortaya çıkardı. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

"Söyle bana Scottie," diye yalvardım, sesim . "Söyle bana.

"Dikkat dağıtmama konusunda anlaştığımızı sanıyordum," diye mırıldandı dudaklarında sinsî bir gülümsemeyle. Benimle oynuyordu ama ben zaten sınırına çok yaklaşmıştım.

"Dikkatim dağılmış gibi hissediyorum, ya sen? Bunu daha önce söylemekle çok aptallık etmişim ama bu benden çok uzaklara giden bir treni durdurmak için son bir çabaydı. Son bir çaresizlik hamlesiydi ama tam tersini yapmış, beni ona doğru itmişti.

"Her zaman odaklanmanın abartıldığını düşünmüşümdür. Nefes aldı.
"Kısıtlama da öyle.

"Scottie. Onun adı bir günahı. Ona dokunmak cennete çok yakındı ve daha fazla onsuz kalmanın hayatıma getireceği cehennemden çok emindim.

Pembe dudağını dişlerinin arasına aldı ve ağzının benimkine bastırıldığında nasıl hissedeceğini nihayet bilme ihtiyacıyla dizlerim daha da zayıfladı. Eli benimkinin çenesinde olduğu yere doğru kalktı.

"Ben de seni istiyorum, Nico," diye itiraf etti, kelimeler ruhumun dokusuna dövme gibi . Göğsümün ortasında haftalardır taşıdığım donuk sızı kayboldu, yerini göğsüme on beden büyük gelmiş gibi hissettiren bir kalp aldı.

"Seni öpebilir miyim? Bunun onun için olduğunu, benim için ne bilmeye ihtiyacım olduğunu sordum.

Cevabında hiç tereddüt etmedi. "Evet.

OceanofPDF.com

27

Scottie

Öpücükleri Silme - Wolf Alice

Nico Kotas'ın dudaklarının tadı, kirli sakalının yanağıma hafifçe sürtünmesi ve öpüşürken parmaklarının başımın arkasını kavraması, öğreneceğimi düşünerek uyanmadığım bilgilerdi.

Ama işte oradaydık, bir eli yüzümdeydi, dudaklarımı ona yaklaştırıyordu, diğeri belimdeydi ve güneye doğru kayıyordu, ağızlar birlikte hareket ediyor ve keşfediyordu. Yaralanmamış yumruğum gömleğinde, altındaki sıkı kasın karnımın alt kısmındaki bir şeyi çektiğini hissediyordum.

Açmak için sabırsızlandığım iğrenç bir zevkti.

Kıçımı avuçlarken ağızımın içine doğru inledi, eteğim altımdaki ince şortu ortaya çıkarmak için yukarı çekilirken ses bağımlılık yaptı. Vücudunun içinde eridim, öne doğru bastırdım, onu kendime karşı hissetmeye ihtiyaç duydum.

Nico hızlı bir hareketle yanımdan geçti ve kolunu tezgâhı temizlemek için kullandı, sonra eğildi, kolları kalçalarımın arkasına dolandı ve beni yukarı çekti. Anında bacaklarımı beline doladım, vücudunun merkezi benimkine baskı yapıyordu. Öpüşme umutsuz bir hal aldı, parmaklarım saçlarına dolandı ve çekiştirmeye başladı, ilk başta hafifçe ama dudaklarında bir kıvrım oluştuğunu hissettiğimde, parmaklarımı başını farklı bir pozisyona getirmek için kullandım, kontrolü biraz ele aldım ve öpücüğü derinleştirdim.

, çekiştirdik, dişlerimiz sıyrıldı. Ona ulaşabildiğim kadar çok ihtiyacım vardı, sadece onun için büyüyen sonsuz açlığı tatmin etmek için çaresizdim. Onu hissetmek imkânsızdı, sert kaslardan oluşan bir dalgalanma ve

Yumuşak tenini. Tırnaklarım gömleğini kazıyor, altında kaybolan dövmelelerinin siyah çizgilerini izleyebilmek için çaresizce çıkarmak istiyordum.

Onun her santimine ihtiyacım vardı. Daha önce söylediği her şey, hiç kimse beni onunla hissettiğim gibi hissettirmemişti. Güvende, emniyette, önemseniyordum ve hiç kimse beni bu kadar çılgına çevirmemişti.

Onu içime çektim, şampuanının kokusunda kendimi kaybettim, acaba vücut yıkamasını çalıp üzerime sürsem fark eder mi düşündüm. O benim için temel bir insan ihtiyacıydı. Oksijen, su, barınak, Nico Kotas. Ve bacaklarımın arasına sürtünen sertliğe bakılırsa, onun için de aynıydı.

Eli üstümün arkasından çekerek altıma doğru ilerledi. Dokunuşunun çıplak tenimde yarattığı his, omurgamın tabanından boynuma doğru kıvılcımlar gönderdi. Parmakları yayıldı, içime girdi ve beni daha da yakınımaya çekti - sanki başlangıçta hiç boşluk yokmuş gibi. Ağzı benimkinden ayrıldı, öpücükleri çenemde gezindi, boynumun dibini buldu ve hassas derimi emdi. Parmaklarım sırtında kıvrıldı, gözlerim bu hissin etkisiyle geri döndü.

Kulağıma doğru ilerledi, at kuyruğumun bandını çekerek saçlarımın omuzlarımdan aşağı dökülmesine izin verdi ve sonra nefes verdi, 'Durmamı söyle. Bu çaresiz bir yalvarıştı, ona vermeyeceğim bir merhamet için yalvarıyordu. İkimizin de istemediği bir merhamet. Dudaklarımdaki gülümseme kontrolüm dışındaydı, beynim benim ona ne kadar ihtiyacım varsa onun da bana o kadar ihtiyacı olduğu bilgisiyle sarhoş olmuştu.

"Ya devam et dersem? Cevap verdim, ellerim yüzüne doğru kayd, yukarı çekti, böylece boynumu bırakıp bana baktı.

'O zaman ben...'

Çözölmüş, yırtılmış ve çaresiz görünüyordu. Dudakları kırmızı ve şiş, gri gözleri vahşi. Benimkilerin de aynı şekilde göründüğünü hayal ettim. Göğsüm hava almak için kabardı, ona bakarken kalbim göğsümde gümbürdüyor, her ayrıntıyı hafızama kazıyordum. Büyük Nico Kotas'ın bana böyle baktığını asla unutmak istemiyordum. Sanki ben sadece bir istek değil, vahşi, terk edilmemiş bir ihtiyaçmışım gibi.

"O zaman devam et. Bacaklarımı sıktım, sert olduğu yeri merkezime doğru çektim ve bedenimi onunkine doğru hareket ettirdim. İkimiz de dokunuşla inledik, rahatlama bizi tekrar iterken, kavramak için beni kavradı.

Eğer bir ateş yakmış olsaydık, kalçalarımın dönüşü bütün ateşe benzin dökmüş olurdu.

Bir ritim bulduğumuzda, aramızdaki mükemmel sürtünme bizi birbirimize daha da yaklaştıırken, arzulu ve çılgınca hareket ettik. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Bana karşı büyüdüğünü hissedebiliyordum, kirli zihnim onun ne kadar etkileyici olduğunu, kendimi onun üzerine bıraktığımda ne kadar iyi hissedeceğimi bilmeye açtı. Dokunuşu sırtımı terk etti ve eteğimin bandına doğru ilerledi.

"miyim?" diye bana karşı nefes aldı. Heyecanla başımı salladım, onu bana karşı hissetme beklentisiyle kelimeler ulaşılmaz oldu. Devam etti, avuç içleri önümden aşağıya, eteğimin ve iç çamaşırlarımın altından bana ulaşana kadar kaydı.

"Sırılsıklam olmuşsun. Sesi alçak ve kontrollüydü. Parmağının aşağıya doğru inişini hissettiğimde, "Hepsi benim için mi?" diye devam ederken kulağına doğru inlemeye başladım.

Benimle oynarken, parmağı klitorisimle alay ederken, beni sınıra sürükleyen mükemmel yuvarlak daireler çizerken, 'Evet,' diye inledim.

"Seni tatmama izin verir misin?"

"Evet.

Sırıttı, kendi kötülüğü şimdi benimle alay ediyordu. 'Sana yapmayı hayal şeyler. Hepsini halletmemiz biraz zaman alacak.

hazırdım ve beni çılgına çeviren, vücudumu daha da sıkkan, beni bir bobin gibi saran, serbest kalmaya hazır olan teması kaybetmek anlamına gelmeseydi, yalvarmaya da hazırdım. O devam ederken cevabım aç bir iniltiden başka bir şey değildi. Bana vaat ettiği zevki tatmak için her temas noktasına umutsuzca sürtündüm.

Mutfak kapısının dışında bir ses duyduğumda salıverilmenin yaklaştığını hissedebiliyordum. Keskin bir nefes alıp boş mutfağa bakarken vücudum gerildi ve aniden nerede olduğumuzu hatırladım. Herhangi biri içeri girebilir ve onu üzerimde bulabilirdi. Sarah bir fotoğraf çekebilir ve ilişkimizi inkâr etme ihtimalini imkânsız hale getirebilirdi. Daha Wimbledon'a çıkma şansımız bile olmadan bizi seks arkadaşı olarak etiketleyebilirdi. Bir an sonra her şey bitebilirdi. Ve sonra sandalye gıcırdayarak yana kaydı. Nico hafifçe inleyerek dikkatimi tekrar ona çekti, yüzü acıyla buruşmuştu.

"Bacağımı çarptım," diye açıkladı, bedenlerimiz arasında biraz mesafe oluşurken derin bir nefes verdi. Çok gerekli bir mesafe. Gerçeklik kendini hissettirmeye başladığında üzerime bir kova buzlu su dökülmüş gibi hissettim.

"İyi misin? Gözlerim onunkileri ararken sordum. Hava sıcak ve gergindi, ama yine de onun her bakışıyla sıkılaştan ihtiyaç düğümü

dokunuş, biraz gevşedi.

" yok," diye sırtarak beni rahatlatmaya çalıştı, ama bu kez zayıftı, sanki o da yakın sonun geldiğini hissetmiş gibiydi.

"Durmalıyız," diye fısıldadım. *Beni çiğ, sert ve hızlı bir şekilde doğru götürmene izin vermeden ve çok geç olmadan dur.* Bu sözleri söylemekten nefret ediyordum ama en iyisinin bu olduğunu biliyordum. Kontrolden çıkmıştık, ikimizin de uğruna her şeyimizi ortaya koyduğumuz bir şeyi riske atıyorduk. O, benden daha fazla.

Elini çekti, sırtıma yaslandı ve bana bakmak için geri çekildi, yüzünde endişe dolu bir ifade vardı. "Çok mu ileri gittim?"

Hâlâ nefes almaya çalışırken başımı salladım. "Tam tersi.

Bir kaşını çarptı, o şeytani gülümseme belirdi. "Yeterince uzak değil mi?"

"Yapamayız. İçimdeki sıkı düğümü bir nefesle serbest bırakmaya çalıştım. I o kadar gergindi ki, ona durmasını şaşırdım, işi bitirmek için kemiklerinin üzerine atlamadığıma şaşırdım.

"Yapabiliriz.

"Yapmamalıyız. Başımı salladım ve kendime bunun en iyisi olduğunu söyledim. 'Ne kadar muhtaç olduğunu ve bunun için bir iyi neden bile düşünemiyorum.

durmak için.' Gözleri benimkilerden ayrıldı, fırfırlı eteğime baktı, eli beyaz kumaşın içinde kayboldu. Parmak uçları ağrıyan doğru hareket etti. 'Tek kelimeyi söyle ve dizlerimin üzerine çöküp sana tadının ne kadar tatlı olduğunu söyleyeyim.

Ona karşı hissettiğim ezici arzuyla neredeyse haykıracaktım. Onun için ihtiyacım olan o zonklayıcı bağışlanma. Öne doğru eğildim, başımı omzuna , rahatlatıcı kokusu beni bunaltıyordu.

"Wimbledon," diye mırıldandım ona. Bahane bulmak kolaydı. Haftalardır kendime bunu . "Bu da bir sebep.

Cevabını mırıldanırken başımı omzundan kaldırdım. "Hmm, bir tane daha dener misin?"

Alnı benimkiyle buluşmak için öne eğildi, o an hafifçe yumuşadı. Devam etmek için ne kadar çaresiz olduğumu, ona duyduğum bu ihtiyaç tsunamisiyle savaştığım için harcadığım çabayı görünce ağlamak istedim.

"Nico.

"Seni istiyorum. Beni etkilemek için değil, sadece onun için ne ifade ettiğimi, bunun mutfaktaki bir dökülmeden daha fazlası olduğunu hatırlatmak için yapılmış, boğuk bir son yalvarıştı. Sanki bunu söylemek zorundaymış gibi; bunu hala gözlerinden okuyabiliyordum.

Onu tekrar öpme dürtümü bastırmak için bir an durdum. Bir bağımlıydım, hayatım boyunca başka bir zevki daha fazla arzulayacağımdan şüpheliydim.

Onu istediğim kadar.

"Biliyorum," diye idare ettim. "Ama durmalıyız.

Bir adım geri çekilmeden önce sadece bir kez başını salladı ve bunu yaparken boğazını temizledi. Bana yardım teklif etmeden önce ellerini şortunun ön kısmına sildi. Tezgâhtan inerken gözlerine bile bakamadım. Garip bir sessizlik içinde, yaptığımız pisliği temizledik ve mutfağı olması gerektiği gibi eski haline getirdik. Sanki orada hiç bulunmamışız gibi bıraktık. Sanki hiç olmamış gibi. Olması gerektiği gibi, demiştim kendime. Onu bir kol boyu uzakta tutmak beni kırsa bile.

"Sanırım yatmaya gideceğim," dedim, kendimi onun varlığında bir an daha kalmaya ikna edemiyordum, boyun eğmeden ve onu tekrar benim yapmadan, adımı dövmelerine eklemenin cazibesine kapılmadan, gizli bir yere sıkıştırmadan olmazdı.

Scottie Sinclair'in malı.

"Yemek yemelisin," diye hatırlattı bana. "Elena'nın buzdolabında muhtemelen akşam yemeğinden kalanlar vardır.

Başımı tekrar salladım. "Aç değilim. En azından o tür bir açlık değil.

Bana bir bakış attı ve boğazımdan aşağı yemek tıktırma isteğimi bastırdı. Sanki ben yaralıyken, vücudum onun dokunuşu için ağrırken yemek düşünebilirmişim gibi. Bir duşa ihtiyacım vardı, uzun bir duşa. Acaba dünyada ondan sonra beni serinletecek kadar su var mıydı?

"Söz veriyorum aç değilim," diye ısrar ettim, yüzündeki ifade azalmadı. İçimi çektim. 'Daha sonra yemek istersem, gelip buzdolabını yağmalarım.

Gözleri hâlâ griden çok siyahtı ve bana odaklanmıştı. "Ben de yukarı çıkacağım.

Birkaç dakika önce neler yaptığımızı düşünerek neredeyse onunla dalga geçecektim ama durumu daha da garipleştirmek istemediğim için bunu söyleyemeden vazgeçtim.

Sessizce mutfaktan çıkıp üst kata çıktık, zaten uzun olan koridor metreden çok mil gibi geliyordu. Benimle birlikte yürüdü, kollarımız sık sık birbirine değiyordu ve her küçük dokunuşta gözlerimi kapatıp nefes alıyordum. İçimdeki sıcaklık daha da arttı, ona duyduğum ihtiyaç daha da büyüdü. Önce benim odama vardık ve zaten garip olan hava ağırlaştı ve neredeyse dayanılmaz hale geldi.

"Bu benim. Hemen kendi suratıma tokat atma isteğimle savaştım. Sanki Nico nerede uyuduğumu bilmiyormuş gibi altı hafta birlikte yaşamıştık. Yanaklarım

Dudaklarında alaycı bir gülümsemenin kıvrılışını izlerken yanıyordum. Çoktan homurdanıp kaçtığı daha zor günleri neredeyse özlüyordum.

Onun yerine bana baktı, gözleri olarak çıkaramadığım bir şeyle doluydu, öne doğru eğildi ve beni yanağımdan öptü. Basit bir dokunuş elektrik çarpmıştı, dudakları tenime değiyordu. Parmaklarım, yaralanmış olmama rağmen yumruk şeklinde kıvrıldı, nefesim daraldı, ciğerlerim sıkıştı.

"İyi geceler Scottie," dedi usulca, son bir kez bakarak. Sonra döndü ve koridorda ilerlemeye devam etti.

O köşeyi dönüp gecenin içinde kaybolana kadar hareket cesaret edememiştim. Tüm bu süre boyunca, gitmesine izin verdiğim için kendime her isimle lanet ettim.

OceanofPDF.com

28

Scottie

Superbloodmoon (feat. d4vd) - Holly Humberstone

Nico kahvaltı barının karşısından bana sırtıttı, dudaklarının kıvrımı bir gece önce tam da bu yüzeyde neler olduğunu bir kez hatırlattı.

Dudaklarım ona karşı. Bacaklarım beline sarılmış, çekiştiriyor ve sürtünüyordu. Elleri eteğimin altında.

Nico'yla göz göze gelmemeye çalışarak bir yudum yulaf ezmesini daha rahatsız edici bir şekilde yuttum ve yanaklarımda bir kızarıklık daha belirdi. Kahvaltı için aşağı indiğimde çoktan oradaydı, yüzünde ukala bir ifade vardı, sanki güneş doğduğundan beri beni bekliyormuş gibi. Sanki hiç uyumamış gibi.

"Dün gece bir şey yaptın mı Scottie? Nico dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilmişti, başı ellerinin arasındaydı, sanki son drama hakkında bilgi almak bir kız öğrenciydi. Dişlerimi sıktım, biraz kararlılık bulmaya çalıştım.

Dün gece beni terk ettikten sonra gerçekte ne yaptığımı ona söylemek bir an için cazip gelmişti. Sonunda yalnız kaldığımda ne yaptığımı. Onun adını haykırmaktan kendimi nasıl alıkoyamadığımı. Onu düşünmenin beni bütün gece çarşaflarımın içinde nasıl kıvrandırdığını. Elini eteğimin altına soktuğunda bana ne kadar ıslak olduğumu söylediği anıyı kovmak için vibratörümün pillerini nasıl bitirdim.

Bunun yerine cevabım bir fare ciyaklaması oldu, utancımı bastırmak için gösterdiğim tüm çabaya rağmen yanaklarıma sıcaklık yayıldı. "Hiçbir şey.

Bundan çok daha havalı olmalıyım. Seks bile değildi. Daha birçok kişiyle daha kötüsünü yapmıştım ama bu sefer farklı bir şey vardı.

Benimle birlikte olmak, hayatına katacaklarımla birlikte. Drama ve son birkaç yıldır verdiğim mahremiyet eksikliği, basın her adımımı takip etmesi, şehirlerde beni avlaması. Nico beyzbol şapkasını takıp huzurun tadını çıkarmaya alışkındı. Havaalanına geldiğimizde, yıllardır ilk kez paparazzi olmuştu. Dün gece üstsüz fotoğraflarını bulmaya çalışmıştım. Bu arada, son haftalar paparazzi görmediğimi hatırladığım en uzun süreydi. Beni kayıp olarak bildirmediyelerine şaşırmıştım.

Tostunun köşesinden bir ısırık aldı. Çiğnemek hiç bu kadar kendinden memnun görünmemişti. "Ne yaptığımı sormayacak mısın?"

"Sormam gerektiğinden emin değilim."

"Neyi sorayım? Jon omzumun üzerinden belirdi, buzdolabından bir şişe su kaptığı gibi mutfığa doğru fırladı."

"Hiçbir şey," diye kekeledim, neredeyse boğulacaktım. "Önemli değil."

"İkinizin de burada olması iyi. Ben de bir şeyler alırsınız diye düşünmüştüm."

izin gününün avantajını kullanıp uyuyacağım.'

Günün ilerleyen saatlerinde antrenmanımız vardı ama çoğunlukla kampın yoğun programını tamamlıyorduk. Yarın seyahate çıkacağız ve ardından Londra koşullarına uyum sağlamaya odaklanacağız.

"Dün gece pek uyuyamadım," dedi Nico, sekiz saatini tam olarak dolduramadığı anlaşılan bir adam için sesi alışılmadık derecede neşeliydi.

Jon şişesinden bir yudum aldı. "Neden?"

"Biraz dikkatim dağılmıştı."

"Sanırım bu beklenen bir şey. Jon aramızda bir şeyler sezdiyse de belli etmedi. "İkiniz de hazırlandınız mı?"

Nico'ya bakmaktan kendimi alıkoymaya çalışarak, "Hâlâ biraz var ama kahvaltıdan sonra bitiririm," dedim.

"Güzel. Jon devam etti. "Dinle... Bazı haberlerim var."

Sözleri Nico'nun bakışlarını benden çekti, yanan spot ışığı sonunda döndü. "Ne?"

"İkinizin de sakın olmanız gerekiyor. Tekrar yumruk yemek istemiyorum. Nico'nun kaşları çatıldı, kollarını kavuşturdu. "Sana yumruk atmayacağım. Ağzım kurumasına rağmen, 'Sadece... anlat bize,' demeyi başardım."

Jon, Nico'dan bana baktı. Darbeyi indirmeden önce sesinde son bir tereddüt vardı. "Matteo yarışmaya katılacak.

"Ne? Nico sandalyesinden kalkarak tersledi. Avuçlarını mermer yüzeye bastırmış, parmaklarını . Odaklanabildiğim tek şey önümdeki boşluktu.

Jon, Nico'nun aptalca bir şey yapmayacağından emin olmak için kendine zaman tanıyarak parasal olarak durakladı. Tekrar. "Söylentilere göre koç olarak katılacakmış. Ve kaynaklarım oldukça güvenilir.

Nico küfrederek mutfakta volta atıyor, eliyle yüzünü ovuşturuyordu. Konuşmalarının geri kalanını duymamıştım, kelimeler odak dışı kalmıştı, tiz bir ses her şeyi bastırıyordu. Koç olarak katılıyordu. Vücudum soğumuş, yediklerim midemin çukurunda bir tuğlaya dönüşmüştü.

Sonunda tek bir soru sorabildim. "Başka birini mi eğitiyordu? Jon başını salladı. "Ben de bunu beklemiyordum.

'Yüzünü gösterdiğine inanamıyorum. Onun orada olacağını biliyor,' dedi Nico, konuyu tamamen kaçırarak.

Bir şekilde geri dönmeye çalışacağını biliyordum. Ne de olsa tenis onun da dünyasıydı. Ama hiç tahmin etmediğim şey, ne kadar aptalca ve benmerkezci olsa da, başka birini koç olarak alacağıydı.

"Kim olduğunu biliyor musun?" diye sordum.

"Hayır, daha fazlasını öğrenmeye çalışacağım," diye söz verdi Jon, sözleri bana ağır geliyordu. Tüm suçu üstlenmek yerine Matteo'nun yaptıklarına dair gerçeği söylemiş olsaydım, her şey çok farklı olurdu. Düşündüğüm tek şey intikamdı, onun eğitmek için asla başka birini almayacağını düşünme aptallığım yüzünden kararım bulanıklaşmıştı. Beni incittiği gibi incitebileceği birini.

Sargılı elime baktım, avuç içlerimdeki acı orman yangını gibi yanıyordu. O sevgi dolu bir babaydı. Bunu biliyordum. Buna dair anılarım vardı. Kariyerimin başından beri benimleydi. Birlikte yemek yer, birlikte talim yapar, birlikte oynar, birlikte antrenman yapardık. Bana gülümser, sporda en iyisi olabileceğimi, bunu birlikte yapacağımızı söylerdi.

Ama ben sakatlandığımda belki sabırsızlandı ya da egosu çok zedelendi. Ya da belki de tenisteki mirasını devam ettirmek için kızını kırmaya ne kadar istekli olduğunu göremeyecek kadar genç ve aptaldım.

Ama durmayacağını görmeliydim. "Bu benim hatam.

Nico kafasını çevirip bana baktı, gözleri kısılmıştı. "Ne demek istiyorsun? 'Eğer insanlara onun ne yaptığını söyleseydim...'

Jon yanımdaki sandalyeyi çekti ve başını sallarken omzuma yumuşak bir şekilde rahatlatıcı bir el koydu. "Her zaman onu karşısına alacak olacaktır.

Nico tezgâha bir adım daha yaklaştı. "Bunların hiçbirisi senin suçun değil Scottie.

Gözlerimi kapattım, sözlerine inanmaya çalıştım, konuşmuş da tüm bunların yine de olacağına kendimi ikna etmeye çalıştım. Kimse bana inanmazdı. Beni dinlemeyeceklerdi. Kanıtım yoktu, en iyi ihtimalle bir tanığım vardı. Yıllardır bunun olacağından emin olmama rağmen artık o kadar da emin değildim. Nico bana inanıyordu. Eğer o inandıysa... diğer herkes inanabilir miydi?

Düşüncelerim beni bunalttığı için sandalyeden kalktım. "Biraz hava almam lazım.

Bir an sessiz kaldılar, ben arkamı dönüp bahçeye açılan çift camlı kapıya doğru yürürken her iki göz de beni değerlendiriyordu.

"Yapabileceğim bir şey var mı? Jon sordu.

Sahilin temiz tuzlu havasını özlediğim için dönmedim bile. 'Bulabilirsen kim olduğunu bul. Ve onları ne kadar zamandır eğittiğini.

Dalgaların kumların üzerinde yuvarlanışını izledim, martıları dinledim, ılık kumun kumunu yarananmamış elimin avucunda hissettim. Ne kadar zamandır orada oturup güneşin tadını çıkardığımdan emin değildim. Orada olacaktı. Onunla yüzleşmek zorunda kalacaktım. Ve tüm dünya izleyecekti. Onun önünde de oynamak zorunda mıydım?

"Scottie.

Döndüm ve Nico'yu bir kum tepesine tırmanmaya buldum, yumuşak kumda sert bir yürüyüşle mücadele ederken yüzünü buruşturuyordu, beyzbol şapkası kafasının arkasındaydı. Başka hiçbir şey söylemeden yanıma oturduğunda dalgalara döndüm.

"Seni Jon mu gönderdi?

"Aslında beni bekletti. Yalnız kalman gerektiğini söyledi.'

"Nasıl kaçtın?

"Elena bir an için dikkatini dağıttı ve ben de ," dedi. 'Mahkeme yerine burada olacağınıza dair bir his vardı içimde.

"Bir kamp için yeterince raket parçaladığımı düşündüm," diye şaka yaptım ama kızgın bile değildim. Sanki biri son birkaç yıldır beni körükleyen yangının üzerine bir kova su atmış, tüm mücadelem sönmüş gibiydi.

Burada güvende olduğumu bilerek derin bir nefes aldım ve onunla birlikte dalgaları izledim. 'Bunu durdurabilirdim, Nico. Durdurmalıydım.

"Sebepleriniz vardı.

"Ya aynı şeyi başka birine yaparsa?

Eli benimkini buldu, avuç içi benimkine kayarken parmakları sertleşti ve çok sıkı bir şekilde sıktı. 'Olmayabilir. Jon kim olduğunu bulacak ve sonra oradan devam edebiliriz.

Haklı olduğunu bilerek başımı salladım. 'Ben... bir gün onunla yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyordum ama... en azından birkaç günden daha fazla zamanım olur diye düşünmüştüm.

Gözlerimi kapattım, artık gerçekle yüzleşebiliyordum. "Nico, ben... ben korkuyorum. 'Sana ulaşamayacak,' diye söz verdi.

'Her zaman elde edecek. Bu yüzden kaçtım, tüm bunları bu yüzden yaptım.

"Ona izin vermeyeceğim. Başını salladı, yüzünde sert bir ifade vardı. "Sana zarar vermeyi bıraktı. olduğunda kaçtın ama şimdi savaştık kadar güçlüsün. Tüm zaman boyunca seninle olacağım. Konuşmadan önce alt dudağını ısırıp bırakırken gözlerinde bir şey titreşti. "Bu işte yalnız değilsin.

Söylediklerine inanmayı seçerek tuzlu havayı içime çektim. Benim hatam olsun ya da olmasın, o haklıydı. Yalnız değildim.

"Orada olacak mısın? Sesim aptalca kırılğan bir şeydi, zihnim önceki geceye geri döndü.

Tek umursadığım senin iyi ve güvende olman.

Yumuşakça gülümsedi. "Bu senin yanından ayrılamayacağım anlamına gelse bile.

Başımı eğip ona bakmadan önce tek bir kahkaha attım. "Ben o kadar ileri gitmezdim.

"Eğer seni güvende tutacaksa, Scottie, yaparım. Sesinde hiç mizah kalmamıştı, dudakları sert bir çizgi halinde bastırılmıştı. Sonra vücudu biraz gevşeyerek şapkayı başından kaldırdı ve benimkinin üzerine koydu.

"Beni şanslı şapkanla bırakıp duruyorsun. Gülümsedim, küçük kafama biraz bol gelmesine rağmen rahatlık, güvenlik ve şampuanının kokusu beni neredeyse boğuyordu.

Başını bana doğru eğdi, bilmiş bir gülümsemeyle. 'Artık ona ihtiyacım yok. Sen varsın, *katsarída*.'

Yüksek sesle oflayarak gerginliği bozdum. "Yine mi o lakap?

Gülümsemesi eşsizdi, haftalardır duymadığım ismiyle benimle alay ediyordu, arkasını kuma yaslamıştı.

"Bana bunun ne anlama geldiğini söyleyecek misin?"

Mırıldandı, bir an için kararsız görünüyordu. "Bundan sonra arkadaş olacağımızdan emin değilim.

"O kadar da kötü olamaz, değil mi? "O kadar da kötü olamaz, değil mi?" diye ısrar ettim, gözlerimle yüzüne baktım ve yüzündeki sıkı kısıtlamayı fark ettim. "Değil mi? Çok daha küçük ve kendinden daha az emin bir sesle tekrarladım.

'Bak, bunu söylediğimde ediyordum. Gerçekten öyle demek istemedim.'

Buraya geldiğim uçak yolculuğunu düşündüm. Kendimi farklı bir insan gibi hissediyordum, bir sırra o kadar sıkı tutunmuştum ki nefes almakta zorlanıyordum. Onunla birlikte olmak, çalışmak ve yakınlaşmak, hiç kimseye karşı bu kadar açık olamamıştım ve onların yanında gerçekten güvende olduğumu bilerek kendimi rahat hissediyordum.

"Evet, kesinlikle yaptın. Blöfünü görerek güldüm. Yüzünü buruşturdu ama ben devam ettim. "Sadece söyle bana.

Derin bir nefes aldı. "Anlamı... hamamböceği.

"Affedersiniz?" Çenem düşmüş ve kafam karışmış bir halde ona baktım.

"Yunanca," diye ekledi gereksiz yere. Bir an duraksadım, önümdeki okyanus dalgalarına baktım, sonra geri döndüm, beynim durmuş bir motor gibiydi.

"Hamamböceği," diye tekrarladım. Başıyla onayladı.

"Hani şu bacakları olan küçük böcek gibi. Şu iğrenç, çöp şey mi?"

Hamamböceğinin ne olduğunu biliyordum ama bilmediğim şey, dün gece neredeyse kafasını bacaklarımın arasına sokacak adamın bana neden hamamböceği dediği.

"Öyle demek istemedim," dedi, sanki bu bir teselli olacakmış gibi. "İlk başta.

"İlk başta mı?" diye şaşkınlıkla bağırdım, bunu nasıl karşılayacağımı gerçekten bilmiyordum. Farklı bir dilde iğrenç bir çöp böceği olarak adlandırılmaya nasıl tepki vermesi gerekiyordu?

'Bakın, evet bu bir böcek, yemin ederim akılsızca bir hakaretti. Ama ... işe yaradı mı? Eğer nükleer bir kış olursa, yani dünyanın sonu gelirse, hamamböceklerinin hayatta kalacağını söylüyorlar.

Bir çığlık daha. "Yani?"

"Bu sensin.

Tek bir kaş yukarı kalktı. "Ben bir böcek miyim?"

"Hayır, sen güçlüsün. Sözleri beni hazırlıksız yakaladı, eğer hala lakabın gerçek anlamından kurtulamamışsam. 'Cehennemden geçtin ve hayatta . Sen hesaba gereken bir güçsün. Hem sahada hem de saha dışında. Nasıl oldu bilmiyorum ama hayal bile edilemeyi atlattın ve geri döndün. Pek çok insanın senin yaptığını yapabileceğini sanmıyorum.

"Tamam, ..." diye devam ettim, hâlâ emin değildim. "Sanırım orada bir iltifat vardı. Bir yerlerde. Ama hala takdir etmiyorum.

"Bunu anlayabiliyorum.

"Belki de senin için daha kaba bir lakap bulmalıyım," diye , devam etmeye çalışarak.

"Bana antik demen yeterince kaba değil miydi?

"Aslında "yaşlı adam "dı," diye düzelttim. "Ve en azından gerçek bir böcek değildi.

"Doğru," diye itiraf etti, hâlâ oldukça suçlu görünüyordu. "Başka bir takma ad bulmama ne dersin?

Durakladım, dudaklarımı birbirine bastırdım. "Sadece adımı kullanmaya ne dersin?" "Ama bunun neresi eğlenceli?

Gülmekten kendimi alamadım, onu *neredeyse* zahmetsizce affetmiş olmaktan nefret ediyordum. "Gerçekten iyi bir lakap takman gerekecek.

Cevap vermek için ağzını açmıştı ki villadan bir kedi aramıza girerek başını ve boynunu Nico'nun koluna sürttü.

Nico tsked. "Ne istiyorsun? Senin için hiç yiyeceğim yok. Ama kediyi yerine başını okşadı ve onun küçük kedi taleplerine boyun eğdi.

Kediyi kucağına alana kadar araya girip, "Kedilerden nefret etmeye ne oldu?" diye sordum.

"Can sıkıcı," diye itiraf etti. "Kalbime doğru pençeleriyle ilerliyorlar. Sonra bana gülümsedi, kendinden memnun bir ifade yüzüne yayılmıştı. "Neredeyse tanıdığım başka biri gibi.

DOUBLES PARTNERS WITH BENEFITS? RUMOURED LOVE BIRDS SCOTTIE SINCLAIR AND NICO KOTAS ANNOUNCE PARTNERSHIP AT WIMBLEDON

STORY BY Rachel Kenrick

Fans were shocked today when tennis players Scottie Sinclair and Nico Kotas announced their joint return to the world of tennis, both in the singles and the mixed doubles category, with the competition beginning next week.

In recent months, the two were spotted arriving on the Greek island of Rhodes, and rumours of a relationship set the internet ablaze, especially after sportswear brand, ELITE, launched its summer campaign with the two athletes looking rather cosy together.

Now, with their return to the grass confirmed and a mixed doubles attempt, fans are left wondering what this means for the suspected couple.

The move is surprising for Kotas, who historically has kept a low profile compared to the scandalous Sinclair, who herself is returning after a ban from tennis due to doping.

Only time will tell if this partnership spells success, but we suspect fans won't be complaining about any extra action on or off the court.

29

Nico

Lullabies - CHVRCHES

"Nico, iyileştiğinden beri oyun tarzın nasıl değişti? Kalabalık bir denizin içinde bir muhabir öne doğru eğildi, elinde tuttuğu telefonu sözlerimi kaydetmek için uzattı. Tıklım tıklım dolu salonun üzerindeki sessizlik devam ediyordu, tek gürültü her anı yakalamaya niyetli bir kameranın aralıksız tıklamasıydı.

Basın toplantısının spot ışıkları altında tekrar kıpırdanarak koltuğumda rahatsız bir şekilde doğruldum. 'Ben... hareketlerim ve ayak hareketlerim üzerinde çalışarak bunları daha hassas ve etkili hale getirdim. Ayrıca servisim üzerinde de çok çalıştık, oyun stilimi daha stratejik olacak şekilde uyarladım.

Masada benden daha uzakta oturan Jon mikrofonuna doğru eğildi:

"Nico'nun iyileşmesi işbirliğine dayalı bir çaba oldu. Servisini geliştirmenin yanı sıra daha stratejik bir oyun planı üzerinde de çalıştık. Sakatlık onun oyun stilini yeniden değerlendirmemizi sağladı ve bu değişikliklerin onu önümüzdeki turnuvada daha güçlü bir rakip yapacağından hiç şüphem yok.

Jon'a başımı salladım. "Onun dediği gibi.

Odayı küçük bir kahkaha mırıltısı doldurdu ve midemdeki sıkı düğümü rahatlattı. Bu yarışma öncesi basın toplantılarını hiç sevmemiştim. Yanlış bir şey söyleme korkusu her zaman kontrolü ele geçirir, beni huysuz ve mırıldanan bir aptal gibi gösterirdi. Gazeteci hızlı bir teşekkür ettikten sonra yerine oturdu ve yüzlerce ses dikkat çekmek için bağırdı, sabah manşetleri için savaş yeniden başladı.

Bir haftadır Londra'daydık. Hazırlanmak ve yaz havasına alışmakla geçmesi gereken zaman, gördüğüm en büyük medya sirkine dönüşmüştü. İndiğimiz andan itibaren fotoğrafçılar Scottie ve benim peşimize düştü. Görünüşe göre ELITE, yarışmanın başlangıcına denk gelecek şekilde kampanyalarını başlatmıştı ve internet bir kez daha birlikte olduğumuza dair spekülasyonlarla alevlenmişti.

Bu şimdiye kadar katıldığım en kaotik basın toplantılarından biriydi, gazeteciler başka bir soru sorabilmek için birbirleriyle mücadele ediyorlardı. Kalabalıktan bir kazanan seçildi ve yaşlı bir adam ayağa kalktı. Boynunda asılı olan basın kartının üzerindeki 'Daily Tea' logosunu görünce dudaklarım birbirine yapıştı.

"Scottie," diye homurdandı, elindeki notlara bakarak. "Bugün kimi giyiyorsun?"

Ben ve odanın geri kalanı Scottie'ye dönüp baktığımızda bir başka aptalca ve cinsiyetçi soru karşısında gözlerini devirdiğini gördük. Bana geri dönüşüm, antrenmanlarım, spora geri dönme isteğimi neyin tetiklediği sorulmuştu. Ona ise kıyafetleri, partileri özleyip özlemediği ya da yatı yaktığı için pişman olup olmadığı soruldu. Jon, o cevap veremeden bu soruyu geçiştirdi.

"Bu ELITE'in bahar koleksiyonundan. Biraz kıbarca gülümsedi ama yine de gözlerindeki öfkeyi okuyabiliyordum.

"Gelecekte onlarla başka bir işbirliği koleksiyonu ilgilenir misiniz?"

Gülümsemesi dalgalandı ve ben de kendi kendime bu çılgınlıktan kaçmamıza daha ne kadar zaman olduğunu merak ettim. "Sanırım öyle.

Oda hemen her zamanki gürültüsüne geri döndüğünde, ona doğru eğildim, bir elimi mikrofona üzerine, diğerini omzuna koydum. Dinlemek için eğildiğinde uzun sarı saçları omzuna dökülüyordu. Ona bu kadar yakın olmak, yüzünün benimkinden birkaç santim uzakta olması, mutfaktaki o geceden beri en yakın olduğumuz andı.

"Neden sana hangi marka iç çamaşırı giydiğini sormuyorlar ve bu bitirmiyorlar?" diye dudaklarımda küçük bir alaycı gülümseme belirdi.

Gürültülü bir kahkaha atarak geri çekildi, homurdanırken kafasını geriye attı ve kaç kişinin bizi kamerayla izlediğini hatırladı. Ama bir an için umursamadım. Tek önemsendiğim mavi gözlerindeki anlık neşe, pembe dudaklarının kıvrımı ve kahkahasının sesiydi. Jon'dan aldığımız talimat dostça ve neredeyse birlikte görünmemizdi. Medyayı biraz besle

onlara şey söylemeden. Bundan hoşlanmadım ama ELITE ile böyle anlaştık.

"Son bir soru," dedi Jon mikrofona. 'Bu ikisinin daha bir tur antrenmanı var.

Bir görevli başıyla onayladı ve başka bir adamı seçmeden önce grubun etrafına bakındı. Uzun boylu, zayıf ve boncuk gibi gözleri vardı. Onun değerlendirmesiyle sırtımdan aşağı bir ürperti aktı.

O konuşurken sessizlik çöktü. 'Nico, kariyerin boyunca sporda doping konusundaki düşüncelerini çok açık bir şekilde dile getirdin. Scottie ve benim aramda bir kalemi işaret ederek, 'ortaklık başladığından beri bu değişti mi?

Sözleri karşısında içimde sıcak bir öfke birikti ve neredeyse ona patlamaya hazırdım ki, göz ucuyla Scottie'nin kaskatı kesildiğini, bakışları masaya kayarken sırtının dikleştiğini gördüm. Onun , sarmaşık bir okyanus dalgasının çarpıp yıkaması gibi öfkemi söndürdü.

Jon benim yerime, 'Bu konuda yorum yok,' dedi ama onu durdurmak için elimi uzattım.

"Bekle, aslında buna cevap vermek istiyorum.

Bana şüpheyle baktı ve sessiz bir uyarıda bulundu.

Döndüm, bakışlarım hala ayakta duran muhabiri buldu ve cevap vermeden önce bir süre ona baktım. 'Teniste temiz ve adil bir rekabet konusunda her zaman tutkulu oldum. Bu değişmedi,' diye başladım. 'Her oyuncunun arkasında, kariyerlerimizde çok önemli bir rol oynayan bir antrenör ve destek personeli ekibi olduğunu unutmamak önemlidir. Sporcular üzerinde sürekli büyük bir baskı var ve mükemmeli zorlamak ile sağlığını sağlamak arasında doğru dengeyi kurmak her zaman kolay değil.

Elini düşündüm, artık bandajlamayacak kadar iyileşmişti ama onu o sahada bulduğumun anısı hâlâ tazeydi. O gece Lindos'ta paylaştığımız hikâyeleri, geçici diyetleri ve tadı özgürlük gibi gelen hamburgerleri hatırladım. Babasının ona yaptıklarını düşündüm; ve daha da kötüsü, bilmediklerimi, bana anlatmadıklarını düşündüm.

'Zorlu antrenman ile potansiyel zarar arasındaki çizginin nasıl bulanıklaşabileceğini ilk elden gördüm. Doping konusundaki düşüncelerim değişmedi, ancak bu sporu istismardan uzak tutmaya ve katılan sporcuların refahını korumaya da kararlıyım. Teşekkür ederim.

Odadakiler soru yağmuruna tutuldu ama ben onları duymazdan geldim. Üçümüz de ayağa kalkıp sol tarafa doğru çıktık. Kalabalığa bakmadım, tek tük bağırarak sorulan, çıkıyor muyuz yoksa yatıyor muyuz soruları kulağıma geliyordu. I

Çıkarken başımı eğik tuttum ve bir görevliyi takip ederek boş bir bekleme odasına girdim.

"Peki nasıl geçti?" diye kapı kapanırken, dışarıdaki otelin gürültüsü bir anda sessizleşti.

"Benim standartlarıma göre gayet iyi. Jon omuz silkerek büyük odaya baktı ve gözleri kapının yanındaki arabada duran taze kahve fincanını buldu.

Kendine bir paket kahve doldururken bana baktı. "Son soruda iyi iş çıkardın.

"Teşekkürler. Scottie'ye baktım. Her daha küçük görünüyordu, sanki tüm sorular onu küçültmüştü. İçimdeki çekimi, kollarımı ona dolama ve göğsünde kalp atışlarını hissetme isteğini görmezden geldim. "Scottie'nin bu kadar cinsiyetçi saçmalıklarla uğraşmak zorunda kalmaması için bir dahaki sefere soruları önceden onaylayabilir miyiz?

Jon başını salladı. "Yapmak zorunda kalabiliriz.

"değil," dedi Scottie, eski kanepelerden birine oturarak. "Daha kötülerine alışkınım. Ve onların kötü tarafına geçmek istemiyorum, hele de rekabet varken.

Cevabım anında oldu, bu dört kelimeyi söylediği her seferinde aynı tepkiyi verdim. "Olmamalısın. O sorular vaktini harcamaya değmezdi.

Ondan nefret ediyordum, ona karşı saygısızlıklarından, onun buna alışmış olmasından. Her omuz silkişinde midem bulanıyordu. Bu onun için o kadar sıradan bir şeydi ki, artık bununla mücadele bile etmiyordu.

"Benden bekledikleri bu," diye cevap verdi, sesi neredeyse , ama gözlerinde her sorudan duyduğu rahatsızlığı görebiliyordum. Hepsi onu yıpratmış, kendine olan güvenini yavaş yavaş aşındırmıştı. İhtiyacımız olan son şey onun oyun öncesi heyecanlanmasıydı. Bu her şeyi alt üst edebilirdi.

"Daha fazlasını beklemeliler," diye homurdandım ve biraz daha yürümek için döndüm.

Odaya sessizlik çöktü, tek ses Jon'un kahvesini höpürdeterek içmesiydi.

"Gidip arabayı getireyim, sonra da antrenmana gitmemiz gerek," dedi fincanını . O odadan çıkarken ben de başımı sallayarak cevap verdim.

Scottie'nin bakışları bana döndüğünde kaşları şaşkınlıkla birbirine yapışmıştı. "Orada ne demek istedin?" diye sordu, sözlerimi tekrarlamadan önce. *"Zorlu eğitim ile potansiyel zarar arasındaki çizginin nasıl bulanıklaşabildiğini gördüm.*

"Aynen dediğim gibi.

Pembe dudakları memnuniyetsizlikle birbirine yapıştı. "Sence de çok fazla şey ele vermiyor mu?"

"Hayır, yeterince açık verdiğini sanmıyorum."

"Nico. Adımı dudaklarında duyduğumda aklıma sadece mutfaktaki gece geldi. Bacakları belime dolanmış, beni içine çekiyordu. Ağzı kulağımdaydı, adımı inliyordu. "Bu senin söyleyeceğin bir sır değil."

Ellerimi yüzüme sürdüm ve onun karşısındaki kanepeye uzandım. Öne doğru eğildim, destek için dirseklerimi dizlerime dayadım. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Böyle şeyler bana onun yaptıklarının yanına kâr kaldığını hatırlatmıyor mu sanıyorsun? Sana yaptıklarını?"

"Bir daha böyle bir imada bulunamazsın," diye bastırdı. "Bu çok riskli."

"Bunun için çok geç. İkiniz de buradasınız, herkes zaten bunu . Medya ve benim el yordamıyla yakaladığım yorumlar arasında herkesin gözü Scottie'nin üzerindeydi. Onun her hareketini şüpheyle izliyordu."

Basın toplantısına kadar kimse bana bu konuda doğrudan bir şey söylememişti ama ikisinin de burada olduğu haberiyle ortalığın çalkalandığını biliyordum.

Büyük baba-kız ikilisi, bir uyuşturucu skandalı ve bir ayrılık.

Herkes ne olduğunu bilmek istiyordu. Kızının efsanevi babasına nasıl ihanet ettiğini. Bu arada ben gerçeği biliyordum ve bu bana gittikçe daha ağır geliyordu.

"Biliyorum, ben de duyuyorum. Soyunma odasında diğer tüm oyuncuların bakışlarına maruz kalan benim. Her iki sorudan biri bununla ilgili ya da daha dolgun bir şey, mesela bugün saçımı kim yaptı gibi. Ama en azından güzellik soruları onu tekrar gündeme getirmiyor."

Parmaklarını saçlarında gezdirdi, saç tellerini yüzünden geriye doğru çekti ve yüz hatlarına kazınmış keder ve stres ifadesini ortaya çıkardı. Onunla kavga ediyordum çünkü buna çok alışmıştı ama ben onun sorununu alıp kendi sorunum haline getiriyordum. Bu onun için hayatta kalmaktı, buna saygı duymayı ve gerçekten yardımına ihtiyacı olduğunda bunu anlamayı öğrenmeliydim.

Derin bir nefes aldım ve aramızdaki mesafeyi aşp elini tutmak için uzandım. Sanki bir sonraki hamlemin ne olacağını anlamaya çalışıyormuş gibi sorgulayarak bana baktı. "Özür dilerim" dediğimde yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi.

"İyi niyetli olduğunu biliyorum, Nico. Eli elimi sıktı, nasırlarına rağmen parmakları çok narindi. "Ama lütfen unutma, istediğim şey bu."

"Yapacağım, söz veriyorum."

"Araba . Jon aynı hızla ortadan kaybolmadan önce kafasını kapı aralığından içeri uzattı.

Elimi bıraktığında ikimiz de ayağa kalktık; avucunun benimkine basmaması çok boş hissettirdi. Kapıya doğru yöneldi ama ben uzanıp kolunu tuttum ve dikkatini çektim.

"Söz veriyorum, bunun gibi başka sorulara cevap vermeyeceğim. Anlayışla başını salladı. "Ama biri sana bir şey söylese, seni herhangi bir şekilde incitirse bana söyle.

Bir kaşı havaya kalktı. 'Onları , Nico. Bizi dışarı attırırsın.'

"Öyle değil, söz veriyorum. Başımı salladım. 'Ama biri sana kaba davranırsa bunu bilmem gerekir. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca arkadaşça davranmamız bekleniyor ama sana hak ettiğin saygıyı göstermeyen biriyle iyi geçinerek zamanımın tek bir anını bile harcamak istemiyorum. Sözlerimi bitirdiğimde boğazım tamamen kurumuştı ama gözlerimi ondan ayırmayarak bir cevap bekledim. "Söz mü?

"Söz veriyorum. Şimdi, Jon çalışmaya fazladan bir saat eklemeyi gidelim.

Onu takip ettim, kalabalık otel resepsiyonundan geçerken yakın durdum. Bekleyen birkaç başıboş fotoğrafçı vardı ve bize bağırarak sorular sorarak ilerlediler. Onları tamamen görmezden geldim, bunun yerine Scottie'nin etrafında fırtınalar estirdim, omuzlarımı geniş tuttuğumdan ve onun arkasında yürüdüğümünden emin oldum, onu görüş alanlarından olabildiğince korudum. Londra'nın güneşli caddesine adım attığımızda, içlerinden biri koştu ve Scottie'ye doğru itmeye çalıştı. Bunun yerine, dikkatlice geri ittim, onu devirmediğimden emin oldum, ancak güvenli ve saygılı bir mesafenin korunmasını sağladım.

Arabaya vardığımızda Jon çoktan ön koltuğa yerleşmişti, kolum hafifçe onu sıyrarak yanından geçtim ve kapıyı açtım. Bana baktığında dünyam yavaşladı.

İçeri girmeden önce bana "Teşekkür " diye seslendi ve onun basit bir görüntüsünü bile kendi çıkarları için kullanacak olanlardan korunduğunu bilmek mideme ilkel bir şey yerleştirdi.

Bu arabada, benim yanımda, güvendedi. Ve kızım güvende kalacaktı. Gerçekten benim olmasa bile... Ben onun kızıydim, o hazır olduğunda ben de hazırdım.

30

Nico

Eat Your Young - Hozier

"Tek söylediğim, en azından uslu durmaya çalış," diye homurdandı Jon, köşedeki koltukta doğrulurken kâğıdını tekrar katladı. Papyonumu bağlamaya çalışırken aynadaki yansımasına baktım. Tekrar. Scottie'nin ve benim yüzümüzü gazetenin önünde ve ortasında gördüğümde her şey boşa gitmişti.

"Ne demek istediğiniz hakkında hiçbir fikrim yok.

Tek kaşını kaldırdı. "Basın galada olacak," diye hatırlattı bana. 'İhtiyacımız olan son şey turnuvadan önce daha fazla dikkat dağıtıcı şey.

Parmaklarım yumuşak büktü, babamın bana öğrettiğinden emin olduğum şekilde düğümün içinden geçirdi, sonra da tamamen yanlış çıktı. Bir taraftan çekiştirdim, neredeyse vazgeçip kravat takacaktım. Jon beş dakika önce elinde papyonla ortaya çıkıp etkinliğin siyah kravatlı olduğunu hatırlatmadan önce planım buydu.

"Yine, neyi hakkında hiçbir fikrim yok. Ve bir kez olsun yalan söylemedi.

Basın toplantısından bu yana geçen birkaç gün oldukça yoğundu; yerel koşullara uyum sağlamaya çalıştığımız için neredeyse sürekli antrenman yaparak geçirdiğimiz günler herhangi bir dramaya yer bırakmayacak kadar yoğundu. Her birimiz kendi tekler kategorimizde birkaç maç yaptık ve bazılarını da olarak oynadık. Şimdiye kadar hepsi iyi gitmiş, ikimiz de galip ayrılmıştık.

Dikkatimi papyondan ayırıp bir an kol düğmelerine, saatlere ve bu aptal etkinliğin gerektirdiği diğer her şeye odaklandım. ELITE'ın bizi kaydettiği bir başka şeydi bu; Wimbledon'ın stresi ve rekabeti başlamadan önce herkesi çeken, bilet fiyatı 15 bin dolar olan bir hayır etkinliği.

Her zaman bundan kaçınmayı başarmıştım, akşamı antrenmanda geçiriyordum. Ama ELITE zıpla diyorsa, biz de ne kadar yükseğe derdik.

"Yani Scottie ile aranızda şey yok mu?"

Adını duyunca sırtım kaskatı kesildi ama bir şekilde dikkatimi parmaklarımda tutmayı başardım, kol düğmelerini yerine oturtmak için dönüyordum.

"Kesinlikle hiçbir şey," diye onayladım. Mutfakta olanları kesinlikle düşünmüyordum. Ya da dünkü maçta ne kadar iyi oynadığını, kısa beyaz pileli eteğiyle neredeyse tüm dikkatimi üzerinde tuttuğunu. Ya da onu bu sabah kahvaltıda gördüğümde, saçlarını arkadan bağlamış, başında benim şapkam vardı. Sanki her zaman ona aitmiş gibi takıyordu... tıpkı benim gibi.

"Göründüğü değil. Gazeteyi yanımdaki masanın üzerine koydu, manşet tekrar bana bakıyordu.

'Çiftler Keyfi: Nico ve Scottie Saha İçinde ve Dışında Skor Yapıyor mu?"

Fotoğrafi tararken kanım dondu. Birkaç gün öncesine aitti, Halka kapalı olan bir maç sırasında, kimse için önemli değildi.

Az önce kazanmıştık, Scottie son seti garantilemek için file üzerinden bir dropshot vuruşu yapmıştı. Hemen ona koştum, bırakıp kollarımı ona doladım, ayaklarını yerden kestim ve onu kendime yakın tuttum. Onu içime çektim, onun eşsiz şampuanı içimi dolduran güneş ışığı mutluluğuyla karışıyordu.

Kazanmak beni her zaman mutlu etmişti, ne kadar küçük olursa olsun. O kadar zordu ki her şey küçük bir kutlamaya bile değerdi. Ama o yanımdayken kazanmak, Olimpiyatlarda tekrar tekrar altın madalya kazanmak gibiydi.

Ve yakaladıkları şey de buydu, onun kollarımda olduğu o an. İki takım arkadaşı birbirini tebrik ediyordu. Gerçekte, tutuşumu kaybediyordum ve Scottie'yi yere bırakıyordum. Kamera açısı ellerimden birini onun kışının üzerinde gezinirken yakalamıştı. Tanrım, keşke öyle olsaydı... Eğer gerçekten dokunmuş olsaydım, hala ya acımasız bir spor seansıya ya da yumruğumla hafızamı yok etmeye çalışıyor olurum.

Ama tabii ki yakalamayı başardıkları kare buydu.

"ELITE görünmesini istemiyor mu? Kendimi fotoğraftan uzaklaştırarak yoluma devam ettim.

Jon omuz silkti. "Kameralar için, ama turnuva sırasında bu tür bir dikkat dağınıklığı istemiyorum.

'O benim takım arkadaşım. İyi geçinmemizi istemiyor muydun? Kızgınlık kenarlardan sızmaya başlamıştı. Bu plandan her zaman nefret etmiştim, hiçbir zaman bunu magazin basını ya da ELITE için oynamak . Ama kabul etmiştim ve şimdi her hareketimizi, her jestimizi sömürüyorlardı.

Ve eğer gerçekten olduğunu, ona karşı neler hissettiğimi , bunu da kullanırlardı.

"Demek bir şey var.

Jon'un yüzü zevk ve kuşkunun çarpık bir karışımıydı. Bakışları dengemi o kadar bozdu ki beyaz yalan neredeyse boğazıma düğümlenecekti ve dudaklarının bilmiş kıvrımı büyüdü. Cevap vermek için sendeledim ama kapının çalınmasıyla kendimi engellenmiş buldum.

"Hiçbir şey yok. Sırtımı ona yüzümde bir panik ifadesi belirdi, gazeteyi ortaya koyduğu anda ortaya çıkan gerginlikten dolayı gevşemiş çenem yorulmuştu. Daha ne kadar rol yapmaya devam edebilirdim?

Ben kapıya doğru yönelirken tekrar bağırdı, 'Senin ve Scottie için çalıştığımı biliyorsun, ELITE için değil. Sırrınızı saklarım.'

Onu görmezden geldim ve bunun yerine derin bir nefes alarak kendimi toparlamaya çalıştım, ancak kapının diğer tarafındaki Scottie'nin görüntüsüyle soluk soluğa kaldım. Sarı saçları çıplak omuzlarına dökülmüştü, elbisesi göğüslerine kadar inerken köprücük kemikleri ortaya çıkmıştı, altın ışıltılı malzeme başlamadan önce beni deliliğin sınırına sürükleyecek kadar açıktı. Ellerim uzanmak, vücudunun kıvrımlarını ezberlemek için can atıyordu.

Dudaklarını birbirine bastırdı, bir eli kalçasındaydı. "Her ağda ile kapladılar. Artık yavru bir fokun zarif, aerodinamik derisine sahip eminim.

Beynim bu yeni bilgiyi nasıl işleyeceğini bilemiyordu, hâlâ karşımdaki kızın görüntüsüne yetişmeye çalışıyordu. Bana tuhaf bir şekilde baktı, mavi gözleri farla koyulaşmıştı, mesajı alıp kenara çekilecek kadar beyin gücü toplayana kadar. Bacaklarından biri yüksek yırtmaçtan dışarı çıkıp, uzun topuklu ayakkabılarının ince siyah kayışlarıyla buluşmadan önce daha da mükemmel, yumuşak, çıplak bir teni ortaya çıkararak yanımdan geçerken, geri kazandığım tüm öz farkındalık anında buharlaştı.

Bu elbise bizzat Şeytan tarafından tasarlanmış olmalıydı, her santimi Scottie'nin yumuşak tenine değiyor ve günah işlemem için bana yalvarıyordu.

"Yavru foklar kabarıktır, Scottie," diye düzeltti Jon kapıyı kapatırken, çaresizce onu dışarı atma dürtüsüyle savaşımaya ve elbiseyi vücudundan çıkarmanın ne kadar kolay olacağını öğrenmeye çalışıyordum. Altında ne giydiğine bakacaktım.

"Tek bildiğim, bu elbiseden kurtulana kadar saatleri saydığım.

Eğer Jon giderse saniyeler içinde olabilir.

Güvenli bir mesafede durdum, kapı aralığına yaslandım, gözlerim onun her santimini inceliyordu. Elbisesi teninde altın rengi bir ışıltı yaratıyor, odanın içinde hareket ettikçe onu aydınlatıyordu. Askısı omuzlarından düşmüş gibi narin bir şekilde duruyordu ama bu da elbisenin beni öldürme sebepleri listesine eklenecek bir başka şeydi.

"Ne düşünüyorsun? Odanın ortasında dönerek bana baktı.

"Görünüyorsun..." diye devam ettim, aklıma tek bir kelime bile gelmiyordu. nasıl görüldüğünü özetliyordu. Onun güzelliğinin verebilecek bir kelime var mıydı? O yıldız ışığının kişileşmiş haliydi, muhteşemdi, altın rengindeydi ve güzeldi. Güzelin de ötesinde.

'Oscar ödülü gibi. Biliyorum,' diye homurdandı ve dönüp yatağıma yerleşmiş olan Jon'a baktı. 'Tuttuğun güzellik ekibi tam bir işkenceydi.

'Siz bayanlar ne diyorsunuz? Güzellik acıdır mı?' Jon kendini yataktan yukarı itti. 'Odamdan bir şeyler almam gerekiyor, sonra arabayı ön tarafa getireceğim, böylece oraya gidebiliriz. İkimiz de ona doğru başımızı salladık.

Jon bana baktı, başını hafifçe kaldırdı, bir parmağıyla boynunu işaret etti. "Nico, papyonun.

Terk ettiğim görevimi hatırladım, ellerim kumaşın iki ucunu çekestiriyordu. Ben aynaya yönelip eski pozisyonumu alırken Jon odadan çıktı. Ama bu kez, elimdeki görevden cazip bir şekilde uzaklaşmamı sağlayan Scottie'ydi. Bir süre sonra, hafızam hala işbirliği yapmıyordu, yüksek sesle iç çektim, papyonu boynumdan tamamen çıkardım ve takmayı planladığım normal kravatı bulmaya kararlı bir şekilde arkamı döndüm, ancak Scottie'yi arkamda buldum.

"İşte, bana bırak. Elini aramıza uzattı ama ben sadece başımı salladım.

"Yapabilirim.

Baştan çıkarıcı koyu bir kırmızıya boyanmış dudakları sırtmaya başladı. "Yanlış yap, daha . ama, birimiz daha düzgün görünmeli.

Bu şey.'

Bir an için gözlerimi ona diktim, sonra yumuşadım ve kravatı ona uzattım. Kravatı boynuma doladı ve bunu bana bir adım daha yaklaştı. Vücudum bu yakınlık karşısında neredeyse savaş ya da kaç moduna giriyordu, ona karşı duyduğum çekimin ağırlığı çok fazlaydı.

"Bunu yapmamalısın, biliyorsun değil mi? Dikkatimi dağıtmaya çalışarak, dikkatini boğazımdaki parmaklarına vermiş, dudağını dişlerinin arasına çekmiş olan yüzünden başka bir yere bakmaya çalışarak söyledim.

Ne? Erkek papyonu bağlamak mı? Bu seni hadım mı ediyor?"

"Bu gece odadaki en güzel kişi sen olmayacakmışsın gibi davranmamalısın," diye devam ettim, ellerini bıraktığında işi bitmişti. Gözlerimi ondan ayırmadım. 'Sanırım buraya bana işkence etmek için gönderildin çünkü Jon az önce olay çıkarmamam konusunda beni uyardı ama şimdiden gözlerimi senden alamıyorum. Başka kimse de alamayacak ve ben sadece seni kendime saklamak istiyorum.

Başını eğdi, adım atmadı, kılını bile kıpırdatmadı. "Sana oyuncaklarını paylaşman öğretilmedi mi, Nico?"

Çenemi kilitledim, kendisi hakkındaki düşüncelerinden nefret ediyordum. Elim ona doğru kalktı, gözlerini üzerimde tutmak için çenesinin altına yerleşti, dokunuşum yumuşak ama talepkârı. 'Sen oyuncak değilsin Scottie. O elbisenin içinde bir tanrıçasın. Bütün gece ellerimi kendime nasıl saklayacağımı bilmiyorum.

Bu etkinlikte çok fazla insan vardı ve her birinin cebinde bir kamera vardı, benden, bizden bir zayıflık anı yakalamak için bekliyorlardı. Günahın vücut bulmuş hali gibi giyinmişti.

"Bana yapmamamı söyle Scottie, ben de uslu durayım. Sesim boğuklaştı, aradaki mesafeyi kapatıp ona dokunma ihtiyacım daha da şiddetlendi.

"Nico, ben-

Kapının çalınması cevabını yarıda kesti.

İkimiz de kımıldamadık. İkimiz de başka tarafa bakmadık.

Sadece hayır demesi gerekiyordu. Ona dokunmamı istemediğini söylemeliydi ve bu gece... eğer istediğinin bu olduğunu bilirim bu gece daha sorunsuz geçecekti. O zaman ellerimi kendime saklayabilirdim.

"Eee? Gözlerim yüzünün her santimini tarayarak meydan okudum.

Tek bir hareketle öne çıktı, elleri boynumun arkasına gitti ve dudakları benimkilerle buluştu. Bir an için yumuşaktı, sonra onun içinde kayboldum, ellerim kıvrımlarından aşağı kayıyor, açlıkla vücudunu çekiyordu

benimkine. Elbisesinin yırtmacını bulmuştum, elim çıplak kalçasından yukarı kayıyordu, böylece onu daha da yakınıma alabilecektim.

Bir saniye ayrı durduk, sonra dokunmaya aç kalmışız gibi birbirimize dolandık. Ellerim her kıvrımı keşfederken saçlarımı çekiyordu, son anı, acımasız ayrılıktan sonra vücudunu hafızaya kaydetmek için çaresizdi.

Dudakları dudaklarıma yapıştı, kendimizi kaybedip aklımızı yitirdiğimizde dişlerimiz sürtündü, ta ki kapı bir kez daha vurulup bizi ayırana kadar. Kapıdan baktı ve bana sırtıttı, mavi gözleri tamamen vahşiydi.

Hâlâ nefesini tutmaya çalışırken, "Kimse göremez," diye talimat verdi.

Başımı salladım, ne demek istediğini zar zor anlıyordum, beynim şehvetle uğulduyordu.

Tek düşünebildiğim dudaklarının hissi, kalçasına elim ve bu yatak odasından hiç çıkmak istemediğimdi.

O da içeride olduğu sürece olmaz.

Bir an için yanımdan geçip aynaya bakarak saçlarını düzeltti ve makyajını tazeledi, sonra elini benimkine attı ve beni odanın içinde kapıya doğru sürükledi. Kapıya ulaştığımızda durakladı, gözleri beni inceliyordu.

Elleri boynuma gitti, papyonumu düzeltti, parmakları dudaklarımla buluşmadan önce gömleğimi düzleştirdi ve kenarlarını hafifçe ovuşturdu.

"Ruj. Her şeyi bilen bir sırtışla gülümsedi.

"Jon'a bunun yeni moda olduğunu söyleyebiliriz," diye idare ettim, keşke lekeyi değiştirebilseydim, mükemmel dudaklarını tenimin her santimine bastırmasını ve herkesin görmesi için rujunun izini bırakmasını sağlayabilseydim. Bırakın beni sahiplensin.

Kaşlarını yukarı kaldırdı, gözleri şeytani fikirle parladı, sözsüzce kapıyı açtı ve dışarı adım attık, doğrudan içine girdiğimiz fırtınayı hiç beklemiyorduk.

31

Scottie

"Sürtük!" - Taylor Swift

Nico parmak uçlarını çıplak kalçamın yumuşak, hassas derisinde , arabanın arkasında birlikte otururken elbisemin yırtmacı beni açıkta bırakıyordu. Bakışları önündeki Jon'un başının sabitlenmişti ve kesinlikle hiçbir şey belli etmiyordu.

Bu arada, eli tenime bastırırken kendimi sakinleştirmek için fazladan zaman harcıyordum, parmakları yavaşça uyluğumun uzunluğuna doğru ilerlerken küçük alaycı daireler çiziyordu. Bu elbisenin geri dönüp beni rahatsız biliyordum.

İnanılmaz görünüyor. Siyah bir takım elbise giymişti; elbisenin kumaşı vücudunun her bir kıvrımına mükemmel bir şekilde uyuyor, kollarının kaslarını ve omuzlarının genişliğini vurguluyordu. Ona sadece bile bir yemek gibiydi.

Kimse göremez.

Kelimeler kafamın içinde yankılanmaya devam etti. Onun dokunuşuyla ihtiyacıma boyun eğdim, sanki bir hafta önce onu reddetmeye çalışmamışım gibi davrandım.

Eli, tehlikeli bir şekilde uyluğumun üst kısmındaki yarığın tepesine ulaştı ve parmakları yavaşça dikişi izledi, bacağım boyunca ürperti gönderen hassas dokunuşlar bıraktı. Ona olan yakınlığım gözümünden kaçmadı. Küçük bir kayma, araba sürücüsünün kazara kırması ve elinin kayması

çok daha yukarıda. Acil bir duruş için dua edip etmediğimi anlayamadım.

'Senaryoyu biliyorsunuz. Odada dolaştığından, insanlarla etkileşime girdiğinden emin ol. Daha fazla düşman edinmemize gerek yok,' diye homurdanmaya başladı Jon ön koltuktan. Neyse ki bizimle konuşurken dikkati hala telefonundaydı, sadece onu duyabilmemiz için başını çevirdi.

Nico'nun eli kalçamın üstünde kalmıştı, nasırlı ellerinin tenime değen pürüzlü yüzeyleri otel odasındaki öpüşmemiz kadar sarhoş ediciydi. Bu kesinlikle bir hataydı, ama pişmanlık duymayı kendime yedirememiştim. En azından henüz.

Papyonunu bağlarken ona bu kadar yakın olmak, kendini kontrol etmeye çalıştığı çok açıkken boğazının sallanmasını izlemek. Bana, sadece bana bakarken gözlerindeki ateş yanıyordu. Mutfaktan beri gergin olduğumdan bahsetmiyorum bile. Herhangi bir eylemde bulunmayalı aylar olmuştu. Ve bu asık suratlı, kaslı devle yaptığım bitmek bilmeyen pratik ve çalışmalar beni öyle yoğun bir arzuyla baş başa bırakmıştı ki, onun basit bir bakışı bile beni şaşkına çevirmişti. Ona karşı zayıf, çaresiz ve aç olduğuma şüphe yoktu. Ve bu kaşıntı, sahilde yoga yaptığımdan ve yağmur altında Lindos'ta koştuğumdan beri yoğunluğu artan, sadece bir mutfak tezgahının her yerinde patlayan kaşıntı... İyi bir kaşıma için hazırdım.

"Ben mi insanlarla konuşuyorum? Nico söyledi. Eğer benimle dalga geçmekten hoşlanıyorsa, sesinde her zamanki sertlikle hiçbir belirti yoktu.

Jon bir süre daha düşündü, bu sırada Nico küçük dolambaçlı alaycı ilmekler çizmeye devam ediyordu. Neredeyse nefeslerimle birlikte kafamda sayıyordum onları, bir elim yolcu kapısının kolundaydı, sanki durumu kavırıyormuşum gibi. 'Sen sessiz kal. Bırak Scottie konuşsun.

Cümle kurmak bir yana, soğukkanlılığımı bile zar zor koruyabiliyordum. Bakışlarım Nico'nunkilere kilitlendi, dudaklarında ukala bir sırıtış yayıldı.

"Çünkü bu planda bir sorun yok.

Yutkundum ve sesimin seviyesini korumak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım, arabadaki kimseye bacaklarımın arasında yükselen ısının, ihtiyacın ve beklentinin farkına varmasına izin . "Bu imadan hoşlandığımdan emin değilim.

"Eminim bir yolunu bulacaksın. Sonra parmakları acıyla yırtmacın etek ucunun altına kayd ve pırıltılı materyali yukarı itti. Yanaklarım kıpkırmızı oldu, ona daha fazla erişim sağlamaya çalışırken bir yandan da meraklı gözlerden saklanmak için küçük el çantamı sinsice dizlerimin üstüne yerleştirdim.

Parmakları kumaşın altına kaydı ve ben bu duyguyu, ona duyduğum bu çaresiz ihtiyacı bastırmaya çalışırken gözlerim kapandı. Bu durumda kontrolümü bulmaya çalıştım ama bu çoktan kaybolmuştu. Dudaklarım aralandı, elim çantanın saten kumaşını sıkarak yerinde tuttu, parmaklarının merkezimi sıyırmasını bekledim ve bekledim. Elinin eteğimin üzerinde, kalçamın yukarısını keşfettiğini hissetmek beni neredeyse uçurumun kenarına sürüklüyordu.

Onun dokunuşuna ihtiyacım vardı. Kalçalarımı tekrar hareket ettirme, koltuktan aşağı kayma ve onu şimdiden hareket ettirme dürtüsüyle savaştım. Ama bu çok bariz, çok açık olurdu, bu yüzden bir santim bile hareket etmeye cesaret edemedim, bunun yerine nefesime odaklandım, onu düz tuttum ve bana tekrar dokunduğu anda patlamakla tehdit eden her sesi bastırdım.

Eli kalçamın üzerinde hareket etti, bacaklarım otomatik olarak onun için ayrıldı. Yavaşça yukarı çıkarken nefesi kesildi, elbisemin yırtmacı tamamen açıldı, bir bacağı dışarıda kaldı. Sonra aniden vücudunun donduğunu ve yanımda sertleştiğini hissettim.

"Siktir," diye küfretti, sesi zar zor duyuluyordu. Zar zor ama radyo aynı anda sustuğunda tüm arabanın duymasına yetecek kadar. Bir insanın hareket edebileceğini düşündüğümde daha hızlı bir şekilde eli gitti ve bacaklarım tekrar birbirine yapıştı.

"Neydi o? Jon sordu, yüzüm kıpkırmızı yanarken vahşi bir panik beni ele geçirdi.

'Sadece telefonumda gördüğüm bir şey. Önemli bir şey değil. Nico'nun cevabı şüphe uyandıracak kadar hızlıydı ama Jon'un kızartacak daha büyük balıkları olmalıydı ve dikkati kısa süre sonra kendi telefonuna döndü, parmakları öfkeyle yazmaya devam ediyordu.

Nico'ya bakmayı başardım ve bakışlarını çoktan üzerimde buldum. Henüz sormadığı bir soruya cevap bulmak için yüzümü ararken bakışlarındaki şaşkınlığı fark ettim. Gergin bir şekilde dudaklarını yaladı ve Jon'un şoförle trafik ile ilgili bir konuşmaya kilitlendiği arabanın ön tarafına baktı. Eğilerek aramızdaki mesafeyi kapattı. Ben de kaşlarımı çatarak ona doğru eğildim. Benimle tam ortada buluştu, dudakları kulağımdaydı.

"Sen..." diye konuşmaya başladı, sonra biraz geri çekildi, gözlerini kırıştırıp kendini toparlamaya çalışırken bir nefes verdi. Tekrar içeri çekildi, sesi yakınlığa rağmen alçaktı.

Sonunda konuştuğunda, dudaklarımda acımasız bir gülümseme kıvrıldı, otel odamda geride bıraktıklarımı hatırlattı, stilistim böyle bir elbise söz konusu olduğunda çok önemli bir şeyi getirmeyi unutmuştu.

"İç çamaşırı giymiyor musun?"

Ve sonra, bilmiş bir gülümseme ve kalkık bir kaştan başka bir şey olmadan, kısa bir kırmızı halının yanında bekleyen bir fotoğrafçı kalabalığıyla birlikte mekanın dışına çıktık. Yanımdaki kapı dışarıdan açılmıştı, tam da Jon bize röportajlarla ilgili talimatlar verirken, ama ben hâlâ ona bakıyordum, o da kesinlikle bana bakıyordu.

Tekrar yakınına eğildim, tıraş losyonunun kokusunu içime çektim, kulağına fısıldamak için kendi şansımı kullanmadan önce bir an için kokunun tadını çıkarmaya izin verdim.

"Sanırım bunu daha sonra öğrenebilirsin. Ve sonra arabadan indim, bir kameranın flaşı ve yakındaki bir hayran kalabalığının kükremesiyle karşılandığımda bacaklarım ağırlığının altında hafifçe titriyordu. Küçük bir ayarlamadan sonra kendimden emin bir şekilde uzaklaştım, yüzümde tatmin olmuş geniş bir sırıtış vardı, yanından ayrılırken gözlerinin hala içimde olduğunu biliyordum.

İçeri girdikten sonra başka bir şey yapmak için pek fırsatımız olmadı, Jon bizi çeşitli sponsorlar ve muhabirler arasında dolaştırdı ve konuşmalar boyunca elimizden tuttu.

Ama bize söyleneni yaptık. Ben onların şakalarına gülümseyip gülerek cazibemi ortaya koyarken, Nico yanımda durdu ve konuşulmadığı sürece neredeyse tamamen sessiz kaldı. Havadan sudan konuşmalar neredeyse dayanılmazdı; "evet, tekrar grand slam'de oynamak çok heyecan verici "den "hayır, performansımı artıracığını söylediğiniz o garip yabancı vitamini denemedim "e kadar uzanıyordu. Her iki durumda da Jon sonunda çıkmak için dostça bir bahane bulur ve bizi bir sonraki gruba geçirirdi. Görünüşe göre bir listesi vardı.

İşte o zaman, kalabalık odada ayaklarımızı sürüyerek ilerlerken, dostane ve dostane olmayan yüzlerin yanından geçerken, Nico kulağıma eğilir ve küçük huysuz gözlemlerini fısıldardı.

"Konuşmayı bırakacağını hiç düşünmemiştim.

"Eminim o yaşlı kadın sürüsü beni kesiyordu.

"Sence o vitamini sertleşme sorunu için kullandığını ne zaman hatırlayacak?

Her seferinde beni güldürüyor, dilimlerini almak için bekleyen insanlarla dolu odadan dikkatimi dağıtıyor, başka bir sosyal etkileşim için beni yeniden şarj ediyordu. Elinin hayaletini sırtımda hissedebiliyordum, ikimizin de dokunmaya ihtiyacı vardı ama böyle halka açık bir yerde bunu riske atmaya cesaret edemiyorduk.

"Haklı olduğumu fark ettin mi?" diye kulağıma fısıldadı, biz yine uzaklaşırken zoraki kahkahalarımın sesi hala havada çınlıyordu.

arkasını döndü.

"Ne hakkında? Kaşlarım çatılmış bir halde koçumuzun peşinden giderken sordum.

Gülümsedi, gözleri bir an için benimkilerle birleşti. "Bu odadaki en güzel insan sensin.

Daha önce söylediği sözleri hatırlayınca beynim kısa devre yaptı, bedenim onu tekrar karşımda hissetmek için can atıyordu. Başka birinin sırtına çarpmadan önce cevap verecek zamanım olmadı. Nico'nun kolu beni geri çekti, beni sabit tuttu ve ayağımı bulmamı sağladı.

"Çok özür dilerim," diye kekeledim, utançtan kızarmıştı, şampanya bardağını tutuşum mucizeviydi. Başımı kaldırdım, gözlerim Imogen Foster'ın tanıdık yüzünü buldu. İçgüdüsel olarak yutkundum.

Foster bir efsaneydi. En çok Grand Slam kazanan oyuncu unvanını elinde tutuyordu. maçlarını izleyerek büyümüştüm, yeteneğinin en çok ortaya çıktığı mücadele alanı olan Fransız ve İspanyol toprak kortlarındaki narin hareketlerinden ilham almıştım. Onunla daha önce babamla birlikte bir kez karşılaşmıştım ama onu şimdi, on yıl sonra emekli olmuş bir halde gördüğümde hâlâ gözümü korkutuyordu.

Koyu renk gözleri sanki beni de tanıyormuş gibi değerlendiriyordu, ardından Avustralya aksanıyla kıkırdarken bir nezaket pırıltısı belirdi. 'Hiç endişelenme. Bu toplantılar biraz kaotik olabiliyor.

Jon bizi bir kez daha tanımadığımız yüzlerden oluşan başka bir grubun yanına çağırdı. Ona karşı koymayı, biraz daha kalmayı arzuladım ama onu görünce o kadar şaşırdım ki, bir hayran kıza dönüştüm ve arkamı dönmeden önce tekrar gergin bir şekilde özür diledim.

Nico arkamda kaldı, varlığı güven verici bir dayanaktı, beni takip etmeden önce Foster'ı da selamladı.

Kendini tanııtma konusunda her zaman usta olan Jon'la birlikte yaşlı adamların oluşturduğu kümeye doğru. "Beyler, size tenis dünyasının iki olağanüstü yeteneği Scottie ve Nico'yu takdim edebilir miyim? Scottie şaşırtıcı bir geri dönüş yapıyor ve Nico, eminim onu fazlasıyla tanıyorsunuzdur.

Kalabalık bizi akşam yemeğiymişiz gibi bir aşağı bir yukarı süzdü. Jon grubun etrafında dolaştı, her nasılsa herkesin adını biliyordu. Jon'un daha önce on kez anlattığı esprileri tekrarlamasıyla kolayca birbirlerine dönüştüler.

"Scottie, senin hakkında söylenenler doğru mu? Alister olarak tanıtılan adamlardan biri çarpık bir gülümsemeyle konuştu.

Şampanyamdan uzun ve gerekli bir yudum aldım. "Emin değilim. Benim hakkımda çok şey söylüyorlar.

Nico yine homurdandı, omzu benimkine sürtünüyordu. "Evet, Alister, ne diyorlar?"

'Sadece, bilirsiniz, Avrupa seyahatleriniz. Çok eğlendiğini duydum. İnce yüzüne yayılan ifadeyi okurken midem rahatsız bir şekilde burkuldu... Magazin manşetlerini tekrar görebiliyordum ama bunun bir önemi yoktu. Utanacak hiçbir şeyim yoktu - en azından bundan. Eğer bu adam basit bir merhaba bile demeden bu konuyu açabileceğini düşünüyorsa, başka bir şeyi hak ediyordu.

Kıbarca ama çok açık bir şekilde gülümsedim. "Harika zamanlardı ama şimdi yarışmaya geri döndüğüm için mutluyum.

Eğildi, nefesindeki viski kokusunu alabileceğim kadar yaklaştı. Jon onu başka bir konuşmanın içine çekmeye çalışırken Nico'nun vücudunun yanımda sertleştiğini hissettim ama o sadece homurdanarak cevap verdi. Hâlâ beni dinlediğini biliyordum. Asla yalnız değildim.

'Oh, hadi ama, bu iyi vakit geçiremeyeceğiniz anlamına gelmez.

Ondan uzaklaştım. "Korkunç bir zaman geçirdiğimi düşündüren nedir?"

Alister tekrar konuştu. "Demek istediğim, oldukça sıkıcı olmalı.

Başımı salladım, Nico'nun şakasından kalan bir gülümseme hala genişçe yayılmıştı. "Hiç de değil.

Artık beni eğlendirecek bir çiftler partnerim var.

Yüz ifademi okudu, belli ki ona gülmek yerine onunla birlikte güldüğümü düşünüyordu ve sarhoş özgüveni arttı. "Eski günlerin hatırına sana bir içki ısmarlayayım Scottie.

Nezaketin o sınırına tutunmak için mücadele ettim. 'Böyle iyiyim, teşekkürler. Hâlâ dolu bir kadeh şampanyam var.

'Aynen öyle, dolu. Neredeyse dokunmadın.'

Bardağı dudaklarıma götürmeden önce tekrar reddettim ve onu tatmin etmek için en küçük yudumu aldım. Boncuk gözleri her anımı izliyordu.

"Bazı insanların aksine," diye mırıldandı Nico.

Bir şekilde bir gülümseme yerleştirmeyi başardım ve başımı grubun diğer tarafındaki koçuma doğru eğdim. 'Bunun tadını çıkarıyorum. Yarın akşamdan kalma bir şekilde gelirim Jon boynumu kırar.

"İsrar ediyorum. Alister'ın sesi kafatasımda bir baş ağrısı gibi çınlıyordu ve bu kıçtan bıktığımı biliyordum. Onunla tek başıma bir yere gitmemin imkânı .

Jon'un sözlerini hatırlamadan önce 'Ben iyiyim,' diye tersledim. Bu halka açık bir galaydı ve kariyerimle ilgili pek çok şeye karar verebilecek insanlarla doluydu.

Uslu durmak zorundaydım. "Git kendine bir şeyler al," diye kibarca önerdim. "Ben burada bekleyeceğim. O kadar hızlı kaybolurdum ki, gerçekten var olup olmadığımı merak ederdi.

"Belki de arkadaşlık hoşuma gider," diye alay etti ve bana attığı bakıştan o kadar iğrenmişim ki, kolunun kıvrılıp beni çektiğini fark edemedim. Bir çılgılık attım, tutuşundan kurtulmaya çalıştım. Ama tutuşu daha da sıkılaştı, parmakları koluma saplandı.

"Ellerini kendine saklamayı öneririm. Nico'nun eli anında kolumdaydı, neyse ki beni Alister'ın elinden çekip aldı ve önüme . Ve karanlık odağı Alister'a daraldı. "Hayır dedi.

"Nico. Elim iri omzunu buldu, onu geri çekmeye çalıştım ama o bunun yerine Alister'a yaklaştı.

Alister ellerini havaya kaldırarak, "Ona sadece bir içki ikram ediyordum," diye homurdandı.

"Bence zaten hepimize yetecek kadar içtin. Nico'nun sesi alçaktı, kelimeler öyle olmasa bile tonu tehditkârdı. "Git sıkacak başka birini bul.

Alister'ın kaşları birbirine yapıştı. "konuştuğunu biliyor musun?" "Kim olduğun önemli değil. Eğer bir yüzgeç daha koyarsan-'

Nico tehdidini savuramadan Jon araya girdi. 'Alister! Söylemek zorundayım, otuz yıllık Highland Park'ı denediniz mi?

Alister Nico'dan uzaklaştı ve Jon'la yüzleşti, sesinde hâlâ endişe çınlıyordu. "Evet, tam bir hayranınızım.

Jon, Alister'a karşı dostça davranmaya devam ederek Nico ve benim önüme geçti, vücudu adeta bizi ondan ayıran bir duvar gibiydi. Bir an için Nico'yu geri çekip yanında durdum ve kolumla onu kendime bağlamak istercesine koluna sarıldım. Jon, "Sanırım barın arkasında ikimizin de adının yazılı olduğu bir şişe var," dedikten sonra sesi yavaşlayarak bize işaret etti. "ELITE ile yaptığınız anlaşma için size teşekkür etmek için.

Alister biraz kafası karışmış gibi görünerek, "Oh, peki," diye homurdandı ama Jon ısrarcı ve ikna edici bir tavırla öne çıktı, elini adamın omzuna atarak onu bara doğru götürdü.

"Bu adamın ihtiyacı olan son şey bir içki daha," diye mırıldandım kendi kendime, bana dokunuşundan, nefesinin boynumda gezinmesinden dolayı hâlâ kendimi iğrenç hissediyordum. Bu adamın bana dokunmasına ve tazminat olarak pahalı bir içki almasına kızmamaya çalıştım. Jon'un gördüğü tek şey, Nico'nun, markaları için önemli olan birine kızmasıydı.

bize yemek biletimizi verdi, ama eğer , tepkisi farklı olur muydu?

Jon'un dikkati bana yöneldi, gözlerindeki uyarı çok açıktı. "Bu arada tenisçilerim de kendi aralarında neyin uygun davranış olduğu konusunda konuşabilirler.

Nico öne doğru bastırdı. "Sanırım Alister'ın da bu hatırlatmaya ihtiyacı var.

Nico'nun önüne geçtim, ellerimi göğsüne bastırdım ve ona . "Nico. Dur.'

'Hayır, o...' Nico öfke doluydu, öyle ki benimki onunkini hafifletmek için kayboldu. Olay çıkarmaktan kıl payı kurtulmuştuk; tekrar denememize gerek yoktu.

Ne yaptı? Kaba mıydı? Hepsi bu,' diye tısladım. Etrafımda gözlerin bana çevrildiğini hissedebiliyordum, insanlar mırıldanıyor ve ne olduğunu anlamaya çalışıyorlardı. Bakışları benimkini buldu, gri fırtınadaki yoğunluk neredeyse çok fazlaydı.

'Hayır, cinsiyetçi bir pislik gibi davranıyordu. Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?" Sorusu beni şaşkına çevirdi, hâlâ derimin altında fokurdayan öfkenin bir kısmı ona yöneldi. Yutkundum ve kadehte kalan şampanyanın geri kalanıyla yıkadım. Tadını çıkarmak için çok fazla.

Başımı barın aksi yönüne doğru eğdim. "Benimle gel. Hafifçe geri çekildim ama bir milim bile kıpırdamadı, onun yerine kaşlarını çattı. "Nerede?

İçimi çektim, boş flütümü yanımdan geçen bir garsonun tepsisine attım. Elimi onun elinin içine soktum ve ısrarla bir kez sıktım. "Sadece benimle gel.

Tekrar döndü, Jon ve Alister'ın diğer yöne, bara doğru ilerleyişini izliyordu. Onu takip etme, öfkesini atma isteğini hissedebiliyordum ama elini tekrar sıktığımda dikkati geri geldi. Kalabalığı yararak bize yol gösterdim. Bazı dost yüzlerin yanından geçerken gülümsemeye zorladım, insanlar dikkat çekmek için adımızı söylüyordu. İkimiz de geri dönmek, görüşmek ya da bir şeyler içmek için birkaç sahte söz verdik ve kalabalığın kenarına ulaştığımızda, sırtımıza zorlamaktan yanaklarım ağrıyordu.

Yürümeye devam ettim, onu bir koridordan aşağıya çektim ve kalabalıktan ve meraklı gözlerden korunmak için yeterince uzaklaştığımızı düşündüğümde, karşıma çıkan ilk kapıyı açtım ve Nico'yu içeri ittim,

ve kapıyı kapattım. Ben ışık düğmesini bulana kadar karanlık ve güçlü çamaşır suyu kokusu etrafımızı sardı.

Nico'nun gözleri karanlık küçük odayı taradı, temizlik malzemeleri, süpürgeler ve paspaslarla dolu rafları duvara dayayarak inceledi. "Neden buradayız?"

"Sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacın vardı."

". Başımı iki yana sallayarak oflayıp pufladı, kaşlarının arasındaki boşluk hayal kırıklığıyla kırıştı. "Kızgın değil misin?"

"Öfkeliyim. Ama belki de tüm oksijeni sen , bana hiç '."

Gözleri yüzümü taradı, yüz hatlarındaki öfke yatışırken hayal kırıklığı da azaldı. "Özür dilerim Scottie, seninle sanki senmişsin gibi konuştuğu için..."

"Bir et parçası mı?" Nico'ya niyetimden biraz daha sert bir şekilde çıkıştım. "Farkındayım."

Sesi alçaldı, kendi öfkesi sonunda benimkinin yerini aldı, neye ihtiyacım olduğunu anladı. "Sonra sana dokundu ve ben... kendimi kaybettim."

Kollarımı kavuşturdum ve bir hayal kırıklığı lokması daha yuttum. Dürüst olmak gerekirse, başa çıkma konusunda pratik yaptığım bir pislik yorumu yüzünden bir dolapta kavga etmek istemiyordum. "Ne olmuş yani?"

Ondan hoşlanmadım. Seninle konuşma şeklinden hiç hoşlanmadım. Sana dokunabileceğini düşünmesinden nefret ettim. Gözleri benimkilerden ayrılmadı, şiddetle yanıyordu.

'Ben de çok büyük bir hayranı değildim. Ama bu tür şeylerle kendim başa çıkabilirim,' dedim. İtiraf etmeliydim ki, birinin bir kez olsun arkamı kollaması, bir insanın diğerine kendini ne kadar kolay kir gibi hissettirebileceğini görmesi ve gerçekten devreye girip bunu ona söylemesi güzeldi. Onun koruyuculuğu karşısında öfkem yatışmıştı, bunun verdiği rahatlık paha biçilemezdi ama her şeyi riske attığı zaman değil. Nico loş ışıkta başını salladı, üzerimizdeki eski ampul sönükleşiyordu.

"Ve Avrupa hakkında söyledikleri..." diye devam etti, hayal kırıklığını bastırmaya çalışırken çenesinin sert çizgisi daha da belirginleşti. En azından deniyordu.

"Şaka yapıyordu. Onun için küçümsediğimi biliyordum, ama göğüslerim büyüdüğünden beri erkeklerin bana söylediği tüm adi şeyleri ciddi bir şekilde konuşmaya başlasaydık, bütün gece dolapta kalırdık."

"Ne ima ettiğini biliyorsun. Bir an için bana bakışından nefret ettim, gözleri yumuşaktı, dudakları hüzünlü bir gülümsemeyle çarpıktı. Bu bir acımaydı. Bir saniye bile istemediğim ya da ihtiyaç duymadığım bir acıma. O pisliğin beni yakalamasıyla, geçmişim yüzünden onlara bir şey borçlu olduğumu düşünmeleriyle bir şeyler koptu.

"Avrupa'da yolumu siktiğimi mi? Magazin gazeteleri birçok şeyi yanlış yazıyor, Nico, ama bunu değil. Ne istersem ve kimi istersem yapıyordum. Konuyu ahlaksızlığa getirdi, ki bu iğrenç bir şey, ama utanç duymayacağım.

"Olmamalısın. demek istemedim. Ellerini kaldırdı, durumu sakinleştirmeye çalışırken parmaklarını iki yana açtı. "Özür dilerim. Yüzünü taradım, yargılamasını, itirafımdan iğrenmesini bekledim ama öyle bir şey olmadı. Bunun yerine, bu konuşma boyunca dikkatlice yolunu bulmaya çalışırken açık bir pişmanlık ve kafa karışıklığı vardı. "Ben sadece...

Bir kaşımı kaldırdım, onun yerine düşüncesini tamamlarken dudaklarımda bir gülümseme vardı. "Kıskanç.

"Hayır." Cevabı anında geldi, kaşları inkârla birbirine yapışmıştı. Haklı olduğumu anladığını görebiliyordum, çenesinin güçlü çizgisi belirmişti.

"Yalancı. Meydan okumam havada asılı kaldı, gülümsememin çizgisi gerçek olarak kendini sağlamlaştırdıkça büyüdü Gözlerimi onunkilerden ayıramıyor, sonunda yumuşayacağı o lezzetli anı bekliyordum. Bunun tamamen kıskançlık kaynaklı olup olmadığını söyleyemezdim. O adam tam bir pislik gibi davranıyordu ve açıkçası Nico tarafından bağırılmaktan daha kötüsünü hak ediyordu.

Ama otel odası, araba ve aramızda geçen diğer her şeyden sonra, davranışlarında korumacılıktan daha fazlası olduğunu biliyordum. Beni istediğini biliyordum. Ve Tanrım, ben de onu istiyordum.

Sesi alçak bir mırıltıydı. "Sana böyle davranılmasını hak etmiyorsun, Scottie.

"Biliyorum.

Kolunu kaldırdı, eli pazumun soluk derisi üzerinde geziniyor, bana dokunmak istiyormuş, bu bağı kurmak ama bunu bir türlü başaramıyormuş gibi el sallıyordu. "Sen daha iyisini hak ediyorsun.

"Bunu ben de biliyorum.

"Sana daha iyi davranmak istiyorum.

Gülümsemem bu itirafla birlikte dalgalandı ve çok yalnız olduğumuzu fark ettim. Karanlık bir odada yalnızdık. "Şey... Şu anda etrafta kimseyi göremiyorum.

Bir saniye geçti. Sonra bir saniye daha. Sanki Nico'nun beyni bir gecikme yaşıyordu ve sözlerimin anlamını yakalamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Ve sonra, kontrolü sonunda kırıldı. Öne doğru bir adım attı, beni kucakladı ve dudakları sanki bir an daha fazla mesafeye dayanamayacakmış gibi dudaklarıma çarptı.

OceanofPDF.com

32

Scottie

bet u wanna - Sabrina Carpenter

Sırtım kapıya yaslanmıştı, eli çenemden aşağı kayıyor, dudakları aç bir şekilde dudaklarıma bastırırken başımı yukarı kaldırıyordu, hepsi tek bir kalp atışı meselesiydi. Ellerim yüzüne uzandı, onu kendime çekerken kirli sakallarını avuçlarımda hissettim. Ağızlarımız birbirlerine karşı hareket etti, çaresiz ve bir tat için açlık çekiyorlardı.

Daha fazla boşluk kalmayana kadar içime bastırdı, vücutlarımız birbirine karşı sert, öğütücü ve muhtaçtı. Onun bana karşı hissi beni sadece ona bağımlı hale getirdi, her santimi kas ve istekten sertleşti.

Başını benimkinden ayırdı ve ben dudaklarının dokunuşunu anında özleyerek inledim. Çenemde iz bırakan sıcak öpücüklerle çabucak ödüllendirildim, eli ihtiyaç duydukça başımı eğiyordu. Boynumdan aşağı, çıplak köprücük kemiğime doğru ilerledi ve beni nefes nefese, inleyerek ve nefes nefese bıraktı.

Parmaklarım ceketini çekti, çıplak tenine ulaşmaya çalışır gibi giysilerini tırmaladı, parmak uçlarımda onun sıcaklığını hissetmek istedim, sıkı kasların her dalgalanmasını izlemek istedim, dilimin tadının nasıl olduğunu öğrenmek için can attım.

"Nico," adı dudaklarımdan bir sızlanmayla çıktı, daha fazlası için içim . Boğazımdaki dudakları yeterli değildi. Onun her şeyine ihtiyacım vardı.

"Adımı söylemeni duymak çok hoşuma gidiyor. Tenime karşı konuştu, sanki bir an için kendini durdurmaya cesaret edemiyormuş gibi. "İnlemenin duymaya ihtiyacım var.

"Yap beni o zaman.

Başını kaldırdı, bedenim içgüdüsel olarak onu yakın tutmak için peşinden gitti. Gözleri benimkilerle buluştu, griler ihtiyaçla koyulaşmıştı. Eli dudaklarıma doğru uzandı, parmağının ucu şişmiş alt dudağımın üzerinde yavaşça gezindi.

"Bu kadar talepkâr olacağını tahmin etmeliydim. Sırıttı ve kalçalarımı birbirine bastırırken içimde bir düğüm sıkıca çekildi, onları birbirine sürtme ve kendime herhangi bir zevk verme dürtüsüyle .

'Beni ne kadar istediğini göster. Ne kadar çaresiz olduğunu göster. Memnun bir şekilde sıırıttı. Burada kontrolün ne kadar kendisinde olduğunu, artık onunla mücadele edemeyecek kadar zayıf olduğumu fark ettiğinde, güç sarhoşluğunun aklını başından aldığını görebiliyordum. Onu istiyordum, kontrolü ele almasına ihtiyacım vardı. Eğer bu onun için en ufak bir tatmin anlamına gelecekse, tam olarak onun dediğini yapacaktım.

Soru sorulmadı.

Sol eli çıplak kalçamda gezindi ama arabada olduğu gibi benimle oynamadı. Bu sefer hiç vakit kaybetmeden elbisemin parlak yukarı itti, yüksek bacak yırtığı ona mükemmel bir erişim sağlıyordu.

"Bunu bilerek mi yaptın? Eli bacaklarımın arasına uzandığında sıırıttı merakla dönüştü, orta parmağı ilerlerken benimle alay etti. "Külotunu otelede sıırıf beni kızdırmak için mi bıraktın?

Bacaklarım bedenimin ağırlığı altında zorlandı, alaycı zevk çok fazlaydı. Başımı dürüstçe salladım. Bunu beklemiyordum ama bir kez bile pişman olmadım.

Parmağı klitorisimi bulup etrafında küçük alaycı daireler çizerken, "Eminim öyledir," dedi. O tekrar konuşurken gözlerim kapandı, nefes aldım. 'Şimdi sana bunu ödetmek istiyorum. Seni domaltmak ve adımı haykırmaktan kendini alıkoyamayana kadar arkadan becermek. Eminim seni böyle kullanmam hoşuna gidecektir.

Hareketleri ivme kazandıkça benden bir inilti daha kaçtı. Zevk artmaya başladıkça daha fazla baskıya ihtiyaç duyarak eline karşı öğütmeye başladığımda kendime engel olamadım.

Öne doğru eğildi, dudakları çıplak boynumda bir öpücük izi daha bıraktı, kulağıma kadar gitti ve öpücüklerin arasında fısıldadı, 'Bir şeyi açıklığa kavuşturmamıza izin ver. Şu andan itibaren benimsin, Scottie. Senin için her şeyi yaparım. Sana bir prenses ve güzel bir fahişe gibi davranacağım. Ne istersen yaparım. Ama paylaşmam.'

Dudaklarımdaki adı, daha fazlası için nefes nefese, boğuk bir yalvarıştı. Eli tekrar hareket edip girişimi bulduğunda sıırıttısını tenimde hissedebiliyordum, iki

Parmaklar sıralandı.

'Sana ihtiyacım var. Lütfen,' daha fazlası için yalvardım. Onun için.

"Benim için çok ıslaksın. Aminin ne kadar mükemmel olduğunu merak ediyorum. Islak, sıkı ve muhtaç,' diye alay etti, daha fazla hareket etmeyi reddederek. Umutsuzca parmaklarına karşı koydum, içeri bastırdım, ama her yaptığımda biraz geri çekildi, beni daha fazla hayal kırıklığına uğrattı, daha fazlası için ağladım.

"Nico, lütfen," diye yalvardım, sınırlarımı zorlayarak. Normalde güçlü olan , kırçok yakın kırılgan küçük bir şeye dönüşmüştü. O, tutunduğum kayaydı, beni diğer yöne çeken bağışlayıcıydı.

"Kendine bir bak, bacaklarını benim için açmışsın, parmaklarıma binmek için can atıyorsun. İstedğin bu mu? Dolapta kirli bir şipşak mı?"

"İstiyorum..." Kelimeleri zorlukla oluşturabildim, "Seni istiyorum.

"Ne istediğimi biliyor musun? Dudaklarında şeytani bir gülümseme kıvrıldı. 'Şimdiye kadar sahip olduğun diğer tüm erkeklerin adını beyninden söküp atmak istiyorum. Bu güzel amcığı aldığını hatırlayabileceğin tek kişi olmak istiyorum. İstedğin tek kişi.

'Sen...' Ne kadar utanç verici bir şekilde ıslandığımı hissedebiliyordum, parmakları ihtiyacım olan dışında her şekilde amımı okşuyordu. "Sadece seni istiyorum.

", " diye meydan okudu, eli giriş yerimde yeniden hizalandı. Hiç vakit kaybetmeden aşağı bastırdım ve bu sefer uzaklaşmak yerine parmakları içime bastırdı. Beni çalışmaya zorladı, kendimi onun üzerinde becermemi sağladı.

Gözlerimi açtım ve bakışlarını tuttum, gözleri karanlık ve meydan okuyucuydu. 'Beni alabileceğini kanıtla, Scottie. Benim için ne kadar iyi olacağını göster.

Parmaklarını alçaktan ve derinden yalıyordum, amım ağrıyor ve onları almak için geriliyordu. Ağzımdan çıkan yüksek sesli inlemelere engel olamıyordum, onun adı, güneşin altındaki her küfür onu takip ediyordu. Diğer eli ağzımı buldu ve sesi boğmak için ağzımı kapattı.

Sanki kontrol edebileceğim bir şeymiş gibi 'Devam et,' dedi. Parmaklarını içimde çalıştırdığını, G noktama bastırdığını ve masaj yaptığını hissettim, zevk dalgası dalga dalga bana çarptı. Daha hızlı ve daha hızlı hareket ettim, inşa edilen tatmin için daha açgözlü büyüdüm.

"Böyle çok güzelsin," diye mırıldandı, ruh hali değişmişti. Dikkatim tekrar yüzüne yöneldi, gözlerini yumuşak, dudaklarındaki gülümsemeyi ise inançsız buldum. Eli ağzımdan kalktı ve yüzümdeki bir tutam saç sildi. O an çok hassastı, sanki maske kaymıştı ve ben

arkasında sakladığı şeyin en küçük ipucunu görüyordum. Bu onu daha çok istememe neden oluyordu.

Hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Tüm takılmalar ve kaçamaklar; Nico Kotas ve bu dolabın yanında hiçbir şeydi. Bana dokunuşundan, bariz ihtiyacından ve beni ne kadar özel hissettirdiğinden değil. Sanki onun için yaratılmışım, saklamak ya da kilitlemek değil, parlamasına izin vermek istediği değerli bir şeydim.

Sonra en aşağılık şeyi yaptı. Beni inleyen bir karmaşa içinde bırakarak geri çekildi. Parmaklarını çekti ve neredeyse ona bağıracaktım, eğer o karanlık bakış yüzüne geri dönmeseydi, başka bir kelime söylememem için bana meydan okumasaydı.

Parmakları ağzıma doğru kalktı. "Temizle," diye emretti. "Ve tadına bak.

Dudaklarım açıldı, bana verdiği her şeyi sorgusuz sualsiz ağzıma aldım. Söylediği gibi, açgözlülükle parmaklarımın tadına baktım. Beni izledi, derin nefes alıyordu, dudakları nefes almak için ayrılmıştı. Sonra beni önümde diz çökmüş görüntüsüyle ödüllendirdi.

Bacaklarımın arasına diz çöktü, elleri elbisemin altındaydı ve elbiseyi yukarı kaldırıp yolumdan çekti. Beni çözdü. Yavaşça. Acı çektirerek. Yüzüne ve şeytani sırtışına bakınca bunun kasıtlı olduğunu anladım.

"Lütfen," diye yalvardım, eli sağ bacağıma dolandı, omzunun üzerinden çekerek bacaklarımı ona açtı.

Bana baktı, gözleri açtı. 'Seni tatmam için bana yalvaracak mısın? Muhtaç bir velet gibi yalvaracak mısın?

"Evet. Lütfen, ihtiyacım var..." "Neye ihtiyacınız var?

"Ağzına ihtiyacım var.

'Ve...' Yedek eli amıma doğru yükseldi, tekrar bacaklarımın arasında gezinerek alay etti. "Ağzımı nerede istiyorsun?

Öne doğru eğilip kalçalarımı öperken, dudaklarını takip ederken, ısırırken ve dişlerini hassas deride gezdirirken neredeyse haykıracaktım. Elim saçlarını buldu, parmaklarım düğümlendi.

'Ağzına ihtiyacın olan yeri göster, Scottie. Kullan beni. Bu sözleri söyler söylemez saçlarını çektim, başını ortama getirdim ve onu amıma bastırdım. İki kez söylemememe gerek kalmadı, dili yalıyor, ağzı emiyor, ben bacaklarımı onun için olabildiğince açmaya çalışırken kalçalarım yüzüne sürtünüyordu.

Gözlerim geri yuvarlandı, inlemelerim kaçtı, adı dilimde lezzetliydi, saçları parmaklarımın arasındaydı. Parmağı ağzıyla birleşip içime doğru sertçe iterken, kalçalarımınla birlikte hareket ederken zevk daha da arttı. Bana karşı inlediğini, dudaklarının sıcaklığını, diğer elinin kalçamı kavradığını ve beni kendisine yakın tuttuğunu hissedebiliyordum. En yakın yüzeyi kavradım, parmaklarına karşı çalışırken bacaklarımın arasında sıkışan gerginliği, inşa edilen serbest bırakmanın kenarına tutunuyormuş gibi tuttum.

Ona yaklaştığımı fısıldadığımda durmadı; bunun yerine çabalarını yoğunlaştırdı, orgazmıma benim kadar açtı. Çaresiz, yakın ve muhtaçtım, her yalama, emme ve öğütme için yaşıyordum. Ve sonra bana çarptı, bacaklarım ağırlığının altında zayıfladı, ama beni omuzlarıyla ve serbest elinin desteğiyle tuttu, orgazmımın her anını yaladı, parmaklarına karşı gerginleştiğimi hissetti.

Geri çekildiğinde, gri gözleri loş ışıktaki inanılmaz derecede parlaktı, dudakları gevşek, tatmin olmuş bir gülümsemeye dönüştü ve "Bunu tekrar yapmana ihtiyacım ," dedi.

33

Scottie

İnsanlık Tarihi - Maisie Peters

Haziran havasında serinletici bir şey vardı, Thames Nehri'nden gelen bir esinti. Küçük erzak dolabının ardından kalabalık balo salonundan hızlı bir kaçıştan sonra, pembe yanaklarımdaki serin rüzgâr için fazlasıyla minnettardım. Nico valeyı bulup bizi oradan çıkarmak için ortadan kaybolmuştu. İkimiz de bir gece için yeterince eğlendiğimize karar vermiştik. Bu kadar havadan sudan konuşma ve babalarının ya da büyükbabalarının adını taşıyan insanlara yağ çekme yeterdi.

Dolapta olanları düşünmeye fırsatım olmamıştı ama şimdi galanın dışında yalnızdım ve bunun için bolca zamanım vardı.

Kimse bilmemeliydi. Aramızda geçen tüm bu olayların tek kuralı buydu. Spekülasyon yapabilir, fotoğraf çekebilir ve bunları ucuz spor ayakkabılarını ve spor kıyafetlerini satmak için kullanabilirlerdi. Gerçekten birlikte olda olmasak da bu olacaktı. Ama gerçeği bilemezlerdi.

Bunu yaptıkları anda, artık vermek ya da satmak istemediğim bir parçamı elimden alacaklarından korkuyordum. Hiç aşık olmamıştım, her zaman itibarımla hızlı ve gevşek oynadım çünkü tehlikede olan hiçbir şey yoktu, koruyacak ya da sadece kendim için saklayacak hiçbir şey yoktu. Ama şimdi Nico vardı ve o yanımdayken çok hızlı atan kalbim ve bu kadar risk altındayken kalbimin kırılacağına dair artan endişem.

Artık söz konusu sadece ciddiyetsiz davrandığım, bir silah olarak kullandığım itibarım değildi. Söz konusu olan kalbimdi.

"Scottie. Bu aksanı biliyordum. Adımı kimin söylediğini hemen anladım. Binlerce kez duymuştum. Eski mutfağında duymuştum, bana aşırı tepki vermememi söylüyordu. Rodos'ta sahilde telefonda duymuştum. duymuştum, servisimi doğru atmam için bana bağıyordu. Çok hızlı döndüm ve babamı buldum. Koyu kahverengi gözleri aşağıya bakıyordu, ince dudakları beni içine alırken ince, değerlendirici bir çizgi halinde bastırılmıştı. İki yıl boyunca beni sadece skandal manşetlerle eşleştirilmiş magazin fotoğraflarında, kulüplerden yabancı erkeklerin kollarında tökezleyerek çıkarken, çok kısa etekler ya da çok açık elbiseler giyerken gördükten sonra, bu onu hazırlıksız yakalamış olmalıydı.

"Baba. Kelime dudaklarımın arasından kayıp gitti. Matteo. Adı Matteo'ydu.

"Seni görmek güzel. Kolları yan tarafına doğru hareket etti ve sanki beni sarıp sarmalayacakmış gibi öne doğru uzandı. Gözlerimi ondan ayırmadan bir adım geri attım. Keskin bir nefes aldı ve kollarını tekrar gevşetti, görünüşe göre mesajı almıştı.

Olduğum yerde donup kaldım, doğru kelimeleri ararken boğazım kurudu ama tek düşünebildiğim ne kadar yaşlı görüldüğü, ne kadar zayıfladığı oldu. Bir zamanlar simsiyah olan saçları şimdi griye boyanmıştı ve gözlerinin etrafındaki ince çizgiler daha belirgin hale gelmişti. Onu son hatırladığım haliyle karşılaştığımda çok zayıf görünüyordu. Mutfağın ortasında, ada tezgâhının önünde güçlü bir şekilde duruyor, bana yaptığı şeyin gerçeğini saklamak için hâlâ mücadele ederken vücudu kanıtları görüş alanımdan engellemeye çalışıyordu.

"?" diye sordu, hâlâ ondan uzaklaştığım için hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı. "Ben iyiyim. Burada ne işin var?" 'Davet edildim.'

Cevabımı dişlerimi sıkarak zorla söyledim. "Wimbledon'dan bahsediyorum. Neden döndün? Telefon konuşmamızı düşündüm. Tavrını, pazarlığını. Nico'dan uzak durmamı ve onunla antrenmanlara geri dönmemi istiyordu. "Sana uzak durmanı söylemiştim.

Omuz silkti, sanki çok basitmiş gibi. "Ve sana Londra'ya gelmeni söyledim.

İroniye güldüm, kollarımı yüksek kireçtaşı binaların, hemen uzanan işlek Londra caddesinin etrafında gezdirdim. Herhangi bir yönde beş dakika kendinizi Londra'nın herhangi bir simgesinde bulursunuz. "Şimdi buradayım, değil mi?

"Kastettiğim bu değildi. Ellerini şakaklarına bastırırken dudaklarında acı bir gülümseme kıvrıldı, bunun hayal kırıklığı olduğundan emindim.

"Seni tekrar eğitmek istiyordum, biliyorsun.

Tekrar geri çekildiğimde çenem gevşedi ve sanki az önce yaptığı şakanın can alıcı noktasını beklermiş gibi ona baktım. Espri gelmeyince şaşkınlığım inanmazlığa dönüştü. "Sen aklını mı kaçırdın? Bir kahkaha daha attım, inanmaz bir gülümseme büyürken öne doğru eğildim. "Yaptığın şeyden sonra gerçekten geri döneceğimi mi sandın?

Gözlerini bana dikti. 'Sen benim kızımsın. Senin için en iyisini ben bilirim.

Artık gerçek bir komedyendi. Bütün bir stand-up gösterisi planlayıp planlamadığını merak ettim.

'Sence kariyerimi mahvetmek - beni uyuşturmak - benim için en iyisi mi? Tanrım, çocuk yetiştirme rehberin için .'

Yüzü asıktı, durumu aynı şekilde görmüyordu. 'Bir çocuk yetiştirmek ve kazanan bir atlet olmak aynı şey değildir.

"Senin için sadece bu muydum? Sorum sanki ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi bir an havada asılı kaldı. Sonunda cevapsız bıraktı. Ama bunun bir önemi yoktu. Boğazının düğümlenmesinden, bir ayağından diğerine geçişinden bunu anlayabiliyordum. Ben onun kızıyım, ama daha çok bir mirastım, ödül dolabında oturacak ve ışıltılı görünecek başka bir şey. Bunu itiraf bile edemiyordu ama ben biliyordum.

Boğazını temizleyerek öksürdü. Bir adım öne çıkıp parmağıyla aşağıyı işaret ederek tekrar başladı. "Kazanmak istiyorsan Scottie, her şeyi yapmaya hazır olmalısın.

"İstekliydim. Sanki acı veriyormuş gibi üç kelimeyi de ezerek söyledim. Sahip olduğum her şeyi verdiğimi görmemesi acı vericiydi.

Tek bir kaşını kaldırdı. "Belli ki .

Bu ima öfkemi kaynama noktasına getirmeye yetti. 'Eğer hile yaparsan sayılmaz. Bu kazanmak değil, rekabet ya da tenis böyle bir şey değil. Kazanmak için kuralları çiğnemek gerekiyorsa kazanmak istemiyorum. Eğer kazanmak için gerçekten bu seviyede bir çaresizlik gerekiyorsa, o zaman haklısınız, bende o yok. Ben de istemiyorum.'

Sanki benim yüzümden çoktan yorulmuş gibi yüksek sesle iç çekti. Geçmiş bir kenara bırakmayı düşünmüştü. "Scottie, ben sadece yardım etmeye çalışıyordum.

"Yardım mı?" diye tısladım, kelimededen neredeyse iğreniyordum. 'Yardım, birine ihtiyacı olduğunda yardım etmek, yararlı bir şey yapmaktır. Onları aylarca rızaları olmadan uyuşturmak değil.

"Her şeyin tekrar elinden kayıp gitmesine seyirci kalamazdım.

Sözleri üzerine arkamı döndüm ve bahanelerini dinlemek zorunda kalmadan uzaklaşmaya çalıştım. Ama o durmayı reddederek beni mekandan uzaklaştırdı. 'Sakattın ve yavaşsın, bu da çalıştığımız her şeyi riske atıyordu. Bunu daha önce de görmüştüm, yenilginin sinsice . Kızımın başarısız olmasına izin veremezdim. Rossi'ler pes etmez.'

Bir dönek. Kaçtığım, pes ettiğim onca zamanı düşündüm. İki yıl boyunca kaçmıştım ama ilk kez o gece, benden her şeyimi çaldığı, uğruna çalıştığım her şeyin boşa gittiği o gece kaçmıştım.

'Senden önce asla pes eden biri olmadım. Sen... sen her şeyi mahvettin.

"Mahvetmek mi?" Gözleri kısılmadan önce tek bir kahkaha attı, maskesi Önümdeki çelimsiz babanın elimden kayıp gittiğini, onun yerine aç rekabetçi canavarın başını kaldırdığını hissettim. 'Sahip olduğun her şeyi sana ben verdim. Ben olmasam bu kadar ileri gidebileceğini mi sanıyorsun?

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Sana rağmen buraya kadar gelebildim.

Tek bir adım öne çıktı, parmağı aşağıyı gösteriyordu, ifadesi taş gibiydi. "O kupayı sadece benim yüzümden kaldırdın.

"Ve senin yüzünden kaybettim. Başımı salladım, neredeyse gülerek inanmıyormuş davrandım. 'Ne zaman vazgeçeceksin? Artık seninle oynayacak değilim.

"Her zamanki gibi, şey seninle ilgili, değil mi? Başını salladı, gözlerini bana . "Başka kimseyle ilgili olamaz.

"O zaman kim?" diye meydan okudum, neden burada olduğunu, kimin avucunun içine düştüğünü gerçekten bilmek istiyordum. 'Kime koçluk yapıyorsun? Geri dönüp başkasının hayatını mahvetmene izin düşünüyorsan, bir kez daha düşünebilirsin. Kimin hayatını-'

Dylan'ın kahverengi parlak saçlarıyla binadan dışarı adım attığını fark edince sözümü kestim. Adımlarında hiç tereddüt etmeden doğruca oraya yöneldi. Kan kırmızısı dudaklarında sinsi bir sırıtişla Matteo'nun yanında boğazım kurudu.

"Merhaba Scottie. Sesi şarkı söyler gibiydi ama ben neşeden başka bir şey hissetmiyordum. Bunun yerine, bir pişmanlık çukuru açılmıştı ve ben çatlaklardan düşmüştüm.

Matteo, "Eminim tanıştırmama gerek yoktur," dedi ama sesi o kadar uzak geliyordu ki, dikkatim ve korkum yanındaki kadına yapıştı. Bu onun intikamıydı. Olanlar için hep beni suçlamıştı ve ben de buna izin vermiştim.

Ama bunu yaparak onu doğrudan gerçek düşmana göndermiş oldum.

Bu onun intikamıydı ama yanlış türdendi. Gerçeği söylememenin, yeterince güçlü olmamanın, daha kolay yolu seçmenin, dalgalar hâlâ hissedilirken beni sadece etkiliyormuş gibi davranmanın intikamıydı. Kaçışımın sonucu.

"Onunla ne yapıyorsun Dylan?

Sözlerimle alay ederken kaşlarını birbirine bastırdı. "Ben kazanıyorum, tabii ki.

İki omzundan tutup onu sarsmak istedim. Gerçeği görene ve kiminle yaptığını anlayana kadar sarsmak. Yaptığı her şeyi, planladığı her şeyi, ikimizden de çaldıklarını.

"Sana ne yaptığını söyledi mi?

'O hiçbir şey yapmadı, Scottie. Hepimiz hikayeni değiştireceğini biliyorduk çünkü şimdi geri dönüp hiçbir şey olmamış gibi oynamak istiyorsun.

Ellerim titriyordu, parmaklarım birbirine sürtünüyordu, tüm bunların içinde bir kontrol arayışındaydım. Kelimeleri haykıramıyordum ama sır dilimin ucundaydı. Yüksek sesle söylersem boşa gideceğini biliyordum.

Daha önce bana inanma azdı ve şimdi dişlerini başka birine geçirdiğine göre, hiç yoktu.

"Dylan, onu dinlemelisin. Nico'nun sert sesi hoş bir sürpriz oldu, ses beni sardı, gergin kaslarımı biraz da olsa gevşetti. belirdi, çenesi sabit, kısık gözleri Matteo'ya dikilmişti.

"Nico, uzun zaman oldu. Matteo eski rakibine sırtıttı. "Bana sorarsanız yeterince uzun değil. Sesi yatıştırıcı bir homurtuydu dikkati bana kaydı, Nico'nun gözleri iyi olup olmadığını sorar gibi bakıyordu. Elini tutma, kendimi onun istikrarına ve korumasına bırakma dürtüsüyle savaştım ve bunun yerine sadece başımı salladım.

Dylan iç çekti. "Ve işte Beyaz Atlı Prens onu kurtarmaya geliyor. Bu düşünce onu iğrendirmiş gibi burnunu kıvırdı.

"Dylan. Nico ona bir adım daha yaklaştı. "Eskiden bundan daha iyiydin."

"Eskiden bir hilekârla çalışmaktan daha iyiydin, ama sanırım hepimiz değişim.'

"Şimdi, kibar olmamız gerekmez mi? Matteo araya girdi, sakın tavrı beni kurdeşen dökmeye itti. 'Hadi sahada oynayalım. Eminim mükemmel bir oyun olacaktır.

Parmaklarımı hayal kırıklığı içinde saçlarımda gezdirmekten kendimi alamadım. Bu adamın tuzağına tekrar düşmeyi reddettim. Onun piyonu olmayı reddettim.

Tekrar oyun. Derin bir nefes alarak dikkatimi yeniden Dylan'a yönelttim. 'Yemin ederim şu anda benim yardımımı hak etmiyorsun. Ama senin için her şeyi berbat ettiğinde gelip beni bulabilirsin.

"Elbette, teklifin için teşekkürler," diyerek reddetti, ama tek yapabildiğim beni kabul etmesini, benden daha erken çıkmasını ummaktı.

"Yeni koçunuzun keyfini çıkarın. Arkamı döndüm, Nico'nun gözleriyle buluştum ve onun da benimle birlikte döndüğünden ve bu durumu olduğundan daha fazla berbat etmediğinden emin oldum. Hızımı kontrol etmeyi başardım, sadece onlardan uzaklaşacak kadar hızlı ama tepelere doğru koşuyormuşuz gibi görünmeden.

Dylan yüksek bir sesle, "Çiftler partnerini becermenin tadını çıkar," diye bağırdı. 'Bunun seni nasıl bir pisliğe bulaştırdığını görmek için sabırsızlanıyorum.

O kadar hızlı bir şekilde bir arabanın arkasına geçtik ki, doğru sürücü olduğunu teyit etmek için Nico'ya güvenmek zorunda kaldım, kaçıñin çaresizdim, kendimi ona sarmak ve dünyanın geri kalanı yokmuş gibi davranmak çaresizdim.

TIE BREAK

OceanofPDF.com

34

Scottie

Tenis Kortu - Lorde

Sinclair - Murphy 1.

Tur - 4. Kort

Yarışmanın ilk günü sahaya hissedilir bir heyecan getirdi. Sıcak yaz güneşi kalabalığın beklentisiyle karışıyordu. Havadaki uğultuyu hissettim, tıpkı kanımda kaynayan uğultuya benziyordu. Derimin altında dışarı çıkmak için can attığım bir öfke vardı.

Son bir haftadır elemelere ve bazı ısınma oyunlarına katılıyorduk ve Nico'nun yanında oynamanın ne kadar eğlenceli olduğunu öğreniyordum. Bir galibiyetin zaferini asla başkasıyla paylaşmak istememiştim. Ne de olsa benim zaferimdi. Bunu hak etmiştim.

Ama rakibimize karşı zafer kazandıktan sonra arkamızı döndüğümüzde, onu mükemmel dudaklarına yayılmış vahşi ve gururlu bir sırıtışla, kutlama için yumruğunu sıkmış, sevinç saçarken bulmak.. Bu, galibiyeti çok daha tatlı hale getirdi.

Ve onunla oynamak da daha eğlenceliydi. Diğer oyunları sadece bedenlerimizden okuma yeteneğine sahiptik, bu neredeyse algılanamaz hareketlerde ve küçük kodlanmış ifadelerde yazılıydı. Sadece ikimizin konuştuğu kendi gizli dilimiz.

Ama bugün tek başımaydım ve Chloe Murphy'ye karşıydım. Daha gençti, sadece yirmi yaşlarındaydı ve bir joker kartla giriş yaptı. Bu onun ilk

Grand Slam. Kariyerinin başındaki bir bebek - eğer bir bebek beş yaşından beri antrenman yapıyorsa ve kemerinin altında üç şampiyonluk daha varsa.

Parlak bir şekilde gülümsüyordu, sanki bu maçın eğlenceli geçmesini bekliyormuş gibi. Kesinlikle öyle olacaktı. Ama onun için değil.

İlk Wimbledon'umu hatırladım. Onunla aynı yaşıyordum ve eminim ben de onun kadar geniş gülümsemiştim. Önümde uzanan mücadele hakkında hiçbir fikrim yoktu. Rekabet, antrenman, ihanetler ve galibiyetler. Hepsi bana zarar . Ama geriye dönüp baktığımda, bunlardan herhangi birini değiştirir miydim?

Yazı tura bana düştüğünde ve Murphy'nin neşeli gülümsemesi hafifçe söndüğünde, burada olma kararını sorgulamaya başladığını hissettim. Burası benim şehrimdi, benim sahamdı ve o bunu yeni yeni fark etmeye başlıyordu.

Yerimize geçtik ve onun duruşundaki yalpalamayı şimdiden görebiliyordum. Kolumu geri çektim, topu havaya fırlattım ve Murphy'nin servis kutusuna doğru döndürdüm. Top onun yanından uçup gitti - as. bile. Maçlar başlasın.

15-Aşk

30-Aşk

40-15

Noktayı aldım, ne kadar çabuk kendime ait olduğunu iddia ettiğim için kendimi beğenmiş hissediyordum. Tedirgin görünüyordu ama kalabalığa hızlı bir bakış attıktan sonra yeniden odaklandı ve sonunda buranın bir oyun alanı olmadığını anladı.

daireler çizdim. Birkaç sayı kazandı. Bu kızda birkaç yıl daha oynasa kortta korku yaratacak bir kol vardı. Ama bugün tembeldi, ayak hareketlerinin hâlâ geliştirilmesi gerekiyordu ve servisini kıramadı. Dip çizgide kaldı ve oyununu parçalara ayırmak kolaydı.

üstüne çılgılık atarak onu sahanın her yerine zorladım. Onu çimlerin üzerinde bir o yana bir bu yana koşturmak neredeyse çok eğlenceliydi. İlk iki set benimdi. Maç benimdi. Bu duyguyu unutmuştum. Çimlerin üzerinde ayaklarım, kazanmanın heyecanı. Çok heyecan vericiydi ve uzun zamandır bu duyguyu tatmamıştım.

Sonunda el sıkıştığımızda, gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu ve ben acımasız olduğum için biraz pişmanlık duydum.

"İyi maçı," dedim, gülümsememi dostça tutmak ve galibiyetten duyduğum sevinci gizlemek için elimden geleni yapmaya çalışarak. Cevap olarak sadece başını salladı, dudakları küçük bir çizgi halinde birbirine bastırılmıştı.

Eşyalarımı topladım ve sahadan çıktığımda annemin beni gördüm. Üzerinde mavi bir kot pantolon, krem rengi bir üst ve

Chanel blazer ceket. Bir çift güneş gözlüğü sarı saçlarını gülümseyen yüzünden uzaklaştırmış, kollarını iki yana açmıştı. Onu görünce kalbim neredeyse ikiye katlandı.

'Bana sarılmak istemeyebilirsin. Çok terliyim,' diye uyardım ve sırtışının büyümesini izledim.

"Kuru temizlemeciler bunun için var," dedi, ince bedenini benimkine çekti, uzun ince kolları beni sardı. Anında onun içinde eridim, başım omzuna düştü.

"Gelebilmene çok sevindim," dedim ona, parfümü hâlâ hızla atan nabzımın üzerine rahatlatıcı bir örtü gibi çökmüştü.

Kaşlarını birbirine bastırarak geri çekildi. "Bunu nasıl ?" Dikkati arkamdan çekildi ve Murphy yanımdan geçerek soyunma odalarına doğru ilerledi. Annem fısıldadı, "Bir maçta birine bu kadar kötü davranabileceğini hiç fark etmemiştim.

Başımı eğerek güldüm. "Çok tenis izledin mi?

Başını sallamadan önce bir süre mırıldandı. 'Ama yetişeceğim. İçimde bunu finale kadar takip edeceğime dair bir his var. Bana kendinden emin, şakacı bir göz kırpışı gönderdi ve ben de onu savuşturmak için elimden geleni yaptım. Matteo peşimdeymiş gibi oynuyordum. Onun sözlerinden yeni bir güç alıyordum. Bunu her zamankinden daha çok istiyordum.

Onu silkeledim ve soğuma alanına doğru yöneldim. "Sanırım ona çok sert davrandım.

"Sen kazandın. Ben olsam bu konuda fazla endişelenmezdim.

Çantamın askısı omzumdan kayarak bir anıyı canlandırdı. 'Oh, senin için bir şeyim var. Jon bilet aldığından bahsetmişti.

"Oh? Çantayı önüme çekip bölmelerden birinin fermuarını açtığımda şaşkınlıkla geri çekildi. İçinden siyah ipeksi kumaşı çıkarmadan önce ellerimi eteğime

"Elbisem!" diye bağırdı annem, parmakları anında saten kumaşı benden aldı. Ona özlemle baktı. "Yakında tekrar bir araya geleceğimizi biliyordum!

"Ona ben baktım. Gülümsememi saklamaya çalıştım ama tamamen başarısız oldum.

Sadece gözlerini bana dikti ve çantasını vücuduna yakın tuttu. "Tenis çantana klasik Versace mi doldurdun?

"Orada güvendeydi ve sen onu geri istedin. Omuz silktim. Bana gözlerini devirdi, 'çocuklar' ve 'elbiseler oyun eşyası değildir' gibi bir şeyler mırıldanırken elbiseyi mükemmel bir şekilde yeniden katladı ve özenle çantasına yerleştirdi.

Gözlerinde hâlâ küçümseyen bir bakışla, 'daha yaşlı,' dedi.

Ona salladım. 'Kuru temizlemecinin yanına at. Bir şey olmaz. "Biliyorsun, o elbiseyi almamın bir nedeni var. Öfkesi dağıldı, dudaklarındaki gülümseme nazlı bir hal aldı. "Uzun süre bekledim, yüksek mevkilerde bağlantılar ve arkadaşlar edindim ama pist günlerimi hatırlamak istediğim bir şey varsa o da buydu.

Serinleme odasına , diğer oyuncular geriniyordu. Annemin geçici olarak dikkati dağılmıştı, diğer sporculara bakıyordu.

"Ne oldu? Onun dikkatini tekrar kendime çektim.

"Bu özel podyuma kusarak çıktım. Bütün sabah stilist bana çok sinirleniyordu çünkü kendimi zor tutuyordum. Eğer bunu kaldıramayacaksan bu kadar sıkı parti yapmamalısın dedi. Sonra da bunun beni zayıf tuttuğuna dair çok zararlı ve çağdışı yorumlar yaptı. Gözlerini devirdi, devam ederken gülümsemesi dudaklarında büyüdü. "Bunun çok ironik olduğu ortaya çıktı çünkü sabah bulantıları vardı ve çok daha fazla kilo almak üzereydim.

Duraksadım, kelimelerini bir araya getirdim. "Yani..

"Sen, sevgilim, Versace 1998 podyumunun bir parçasıydın. Gülümsedi, kendinden oldukça memnun görünüyordu. "Aslında tüm Londra Moda Haftası'nda. Ama bu defile benimle birlikte olduğunu anladığım andı.

Duraksadım, bilgiyi kavradım ve kendimi, onu kendime hatırlatmak için seçtiğim elbisenin bu olmasının garip olduğunu düşünürken buldum. Bir an için, onunla geçirdiğim koca bir çocukluğu kaçırdığım için kendimi yeniden kızgın hissettim. Gençti, önünde koca bir kariyer vardı. Kendimi aynı pozisyonda bulsaydım, bu pozisyonda uzun süre kalamazdım. Ama yine de bana sahipti. Ona nedenini hiç sormamıştım. Soruyu başka bir zamana sakladım, seçimleri ne olursa olsun, şu anda burada benimle olduğu için mutluydum.

"Bu oldukça havalı. Ona yumuşak bir şekilde gülümsedim. 'Duş almam lazım, sonra buluşabilir miyiz? Belki bir maç izlemeye gideriz?

Coşkuyla başını sallayarak bana karşılık verdi. "Gidip kutlamak için biraz Pimm's bulacağım," dedi ve öne doğru eğilip beni yanağımdan usulca öptü. 'Seninle gurur duyuyorum,' diye fısıldadı usulca ve beni bir kez daha kucakladı. 'Şimdi git duş al. Bu Chanel ancak bu kadar teri kaldırabilir.

Hızlıca duş aldım, ağrıyan kaslarımı rahatlatmak için suyu sıcak tuttum, ancak soyunma odasından çıkarken, benimkinin karşısındaki dolap sırasından tanıdık bir erkek sesi geldi ve beni tamamen gözden uzak tuttu.

'Bugün orada ne yapıyordun? Ayak hareketlerin tam bir karmaşaydı.

Kalabalık bir odada sessizce konuşsa bile o sesi tanırdım. Matteo'ydu. Bir an için sözlerin bana yönelik , sanki beni azarlamak için geri geldiğini düşündüm. Ama sonra onu duydum.

'Ayak hareketlerim iyiydi. Sonuçta ben kazandım. Dylan'ın yanıtı alaycıydı. Onun bu yorumu karşısında kaşlarının çatıldığını ve kollarını kavuşturduğunu duyar gibiydim. Bugün farklı bir maç ve belli ki başarılı olmuştu. Görünüşe göre, yeni koçu için bunun yeterli olmadığını öğrenmesi gerekiyordu.

"Zar zor! Backhand'in olduğunu unuttun mu? Bilerek mi kaçındığını anlayamadım.'

"Normalde oynadığım gibi oynadım. Cevabı düzdü ve sanki dolabını boşaltıyormuş gibi ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü duyabiliyordum, tüm dikkatini ona vermiyordu bile. Bunun onu ne kadar kızdıracağını düşünerek içimde küçük bir sevinç hissettim.

'Oyun planınız hiç yoktu. Sanki rakibinin sıkılıp gitmesini umuyordun. İleri geri yürümeye başladı, ben de dolap sırama doğru sürünerek ilerledim ve görünmediğimden emin oldum.

'Önceden konuştuğumuz oyun planını beğenmedim. Bazı ayarlamalar yaptım, bek-'

"Şansınız yaver gittiği için kazandık.

Bir anlık sessizlik, ancak ağır bir nefes verişle bozuldu. "Ben," diye cınladı Dylan'ın sesi, yorgun ve kuru.

"Ne? Matteo sorguladı.

'*Ben kazandım.* "Biz" değil,' diye düzeltti, sesi bir an bile keskinliğini kaybetmedi. Bir dolap kapısı çarparak kapandı ve sonra devam etti. 'Oyun planınızı görmezden geldim çünkü yanılttı. *Ve ben kazandım.*

Uzun bir duraklama oldu, soyunma odasının nemli havasında gerginlik arttı. 'Bir dahaki sefere, sana söylediğim gibi oynayacaksın. Unutma, benimle bir sözleşme imzaladın. Başka bir koç kullanamazsın, takım değiştiremezsin. Ya benimle oynarsın ya da hiç oynamazsın.

Söylediği her kelimeyi hafızama kaydederek dinledim. Bunu gerçekten bir sözleşmeye koyabilir miydi? Bağlayıcı olamaz mı? Ama Dylan itiraz etmedi. Hiçbir şey söylemedi.

"Şimdi üstünü değiştir ve benimle arabada buluş," diye talimat verdi Matteo giderken, oda sessizliğe büründü. Bir an durdum, sonraki adımlarımdan emin değildim. O gidene kadar beklemeyi düşündüm. Beni burada bulamayacağından neredeyse emindim ve yüzleşmekten kaçınabilirdim. Dylan yardımımı istemediğini açıkça belirtmişti ama buna ne kadar ihtiyacı olabileceğini bilmiyordu.

Elimi yumruk yapıp tırnaklarımı avucuma geçirdim ve isteksizce kendimi köşeden dışarı ittim. Onunla konuşmak istiyor muydum? Hayır. Ama olan onca şeyden sonra, bu hâlâ benim temizlemem gereken bir pislikmiş gibi geliyordu.

Boğazımdaki yumruyu yutarak metal dolap sırası boyunca ilerledim, sonunda köşeyi dönüp bir üst sıraya geçtim ve onu ortadaki bankta otururken buldum, hala her zamanki Nike beyaz eteği ve üstünü giymişti, başını ellerinin arasına almıştı.

"Dylan. Beni bulmak için döndü, vücudu sarsılarak doğruldu. Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede gardını tekrar aldı, o anki tüm hassasiyeti yok oldu.

Gözleri beni bir aşağı bir yukarı taradı. "Ne istiyorsun?" diye alay etti.

"Ne dediğini duydum," diye ihtiyatla itiraf ettim. Ellerimi havaya kaldırdım.

Durumu yatıştırmaya çalıştım, ona burada bir tehdit değil, bir arkadaş olarak bulunduğumu kanıtladım. "Yani?" Keskin tonu suçlayıcıydı, kenarları sertti, sanki

Demek istediğimi tamamen anlamamışsınız.

"Yani? Seninle böyle konuşamaz' dedi. Son sözlerini hatırlamadan önce başımı salladım. "Söyledikleri doğru mu? Sözleşme hakkında?

Bana gözlerini devirdi ve önündeki dolaplardan birini yeniden açmak için kendini banktan yukarı itti. 'O sadece sert bir koç. Katlanamayacağım bir şey değil.

"Ona katlanmak diye bir şey yok. Başımı yana doğru eğdim. "Ben bilirdim.

Giysilerini aceleyle büyük bir spor çantasına doldurmaya başlarken soğuk bir kahkaha attı. "Zayıfmışsın.

"Affedersiniz?

Durakladı, yüzünde bir ifade vardı. "Bunun üzölmeye değer bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?

"ama Dylan. Jon sana koçluk yaptı, bunun normal olmadığını biliyorsun.

'Jon yumuşak. Benim yumuşaklığa ihtiyaım yoktu. Kazanmaya ihtiyaım vardı.'

Bu ironiye güldüm. "O zaman Matteo kesinlikle senin adamın çünkü seni oraya götürmek için hiçbir şeyden kaçınmayacaktır. O adamın kazanma iştahının acımasızlığına dair anılar zihnimin sınırlarını zorlasa da onları geri ittim. "Ama bir an bile bunun seninle ilgili olduğunu düşünme.

'Ne? Seninle mi ilgili o zaman? Ona ihanet eden küçük güzel kızından intikam almak.

"Hayır. Başımı basitçe salladım, 'Bu kendisiyle ilgili. Onun mirası. Başarılı olduğunu görmek istediği tek bir kişi var, o da kendisi. Diğer herkes teminattır.

"Doğru. Dolabın kapısını tekrar çarparak kapatmadan önce kelimeyi uzattı. 'Peki kime inanmam gerekiyor? Hilekâra mı, yoksa bana nasıl kazanacağımı söyleyen adama mı?

"Dylan, . O senin kariyerini tehdit etti.' Asıl tehdidin o olduğunu, asıl endişelenmesi gerekenin o olduğunu belirtmeden durdum.

Başımı tekrar salladı, çantasının askısını omzuna atarken yüzünde acımasız bir gülümseme vardı. "Benim için tek tehdit sensin Scottie.

Beni geçmeye başladı ama elim koluna gitti ve sıkıca kavradı. Hemen durdu, tiksintiyle ona tutunduğum yere baktı. Ama dikkatini çekmek için daha da sıkıca tuttum.

Gözleri benimkilerle buluştu, yüz hatlarının her yerinde şaşkınlık vardı. Bakışlarını tutarak şöyle dedim. "Daha önce yardıma ihtiyaın olduğunda yanında olacağımı söylediğimde ciddiye dim.

Sözlerim üzerine geri çekildi, kolunu kolumdan çekti ve bir an, bir duraksamadan sonra gözlerini kırpıştırdı ve başka bir zekice karşılık ya da hakaret etmeden uzaklaştı.

Topuklarımın döndüm, gidişini izledim, kapı menteşeleri üzerinde ileri geri sallanırken o gözden kayboldu, beni soyunma odasında yapayalnız bıraktı, bu sefer çok geç olmadan beni dinleyeceğini umuyordum.

35

Nico

Önce Sen - Paramore

'Ve Scottie Sinclair için Wimbledon'da beklenmedik bir ilk galibiyet. Bugün iki sette kazandı-' Spor yorumcusunun televizyondan gelen sesi tıklım tıklım dolu otel barının gürültüsünde kayboldu, sözlerinin geri kalanı kayboldu, ama ekran zaten dikkatimi çekmişti.

Scottie'nin gelmesini beklerken on dakikadır bir bardak viski içiyordum. Onun için sipariş ettiğim eski moda tekila, büyük bir buz küpünün etrafında yüzerek dokunulmadan duruyordu. Bugünkü ilk zaferinden sonra ona benden bir içki sözü vermiştim. Jon'un kaşlarını kaldırması üzerine sadece bir içki sözü verdim ama onu da davet etmekten vazgeçtim.

Tekrarını izlerken ekran dikkatimi çekti. Aynı anda kendi maçım oynandığı için kaçırmıştım. Kazanmıştım ama maçtan sonra buz banyosuna dalmak dizime hem eziyetli hem de ağır gelmişti, eklemim zonkluyordu. Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değildi. Son puanını gösterdiklerinde gülümsedim, kutlama yaparken sevinçli aşıkârdı. Bu onun için neredeyse çok kolaydı, hayatı buna bağlıymış gibi her topu takip ediyor, her servise tam bir isabetle vuruyordu.

Galadan, dolaptan ve babasından bu yana bir hafta geçmişti ve her şey.. farklıydı. Sanki aramızdaki gerilim hem kırılmış hem de büyümüştü. Artık onun tadına bakmıştım ve daha fazlasını istiyordum. Çıkardığı seslerden, mükemmel kalçalarının muhtaç hareketlerinden daha fazlasını.

Bara başka biri girdiğinde başımı çevirdim, gözlerim onun gelip kontrol ediyordu. Elbette geç kalmıştı, normalde bundan nefret ederdim ama onu beklemeyi umursamadım. Kehribar rengi sıvıdan bir yudum aldım ve boğazımın arkasındaki yanmanın tadını çıkardım.

Elimdeki viski bardağının ağırlığını hissederek kendi kendime sııttım. Jon bize Alister'a galada hiç içki ısmarlamadığını, onun yerine dışarıya kadar eşlik edip bir taksinin arkasına ittiğini söylemişti. Jon'un ona söz verdiği damıtımevi Highland Park'ı sipariş ettiğimden emin oldum ve Alister'ın mahrum bırakıldığı bir şeyi tatmaktan çok keyif aldım.

"Nico," soluma döndüm, yanımdaki barda oturmayı kendine görev edinmiş yabancı bir adamdan geldiğini duydum. "Birkaç soru için var mı?"

Gözlerim ona dikildi, onu daha önce nerede gördüğümü anlamadan önce yüzünü taradım. Birkaç gün önceki basın toplantısında Scottie'ye anlamsız sorular sorarken.

"Hayır. Döndüm, dümdüz önüme baktım.

"ama, kayda bir şey almazsam editörüm beni öldürür. Barmene işaret etmek için elini uzattı.

"Editörüne cehenneme gitmesini söyle. Viskimden yudum daha aldım, onu da temizleyeceğini umuyordum. Onun yerine ikimize de birer içki söyledi. Elim bardağımı kavradı. Sanki beni sarhoş etmek onun yardımcı olacaktı gibi. İkinci viski çabucak geldi, muhabir onu önüme koydu.

'Bunu gazeteye fatura edeceğim. Buna iş masrafı derim. Güldü, nefesindeki sigara kokusu beni ondan hafifçe uzaklaşmaya zorladı. Taciz edecek birini bulmak için ne zamandır bu oteli takip ediyordu?

"Sen kimin için çalışıyorsun ki? İçimi çektim.

"The Daily Tea "yi anons ederken sesi neredeyse gururlu geliyordu.

"O zaman sikilebilirsin. İçkiyi ona geri ittim, ondan bir şey almayı reddettim. Scottie'yle çalışmadan önce onun ucuz magazin gazetesinden uzak durmam gerektiğini bilmiyorsam bile, onun hakkında yazdıkları saçmalıkları gördükten sonra bunu kesinlikle biliyordum.

"Ah, bu hiç adil değil," diye mırıldandı, telefonunu barın üzerine koyup ekrana dokunmadan önce. Mikrofon simgesini görece kadar uzun süre baktım, telefon açıkça ses kaydediyordu. Telefonu barda karşımdaki aynaya fırlatma isteğime karşı koydum. "Scottie'yle yatıp yatmadığınızı benim için doğrulayabilir ya da yalanlayabilir misin?"

"Yorum yok," diye homurdandım, parmağım ekranındaki kırmızı düğmeye dokunuyordu.

"Peki ya flört? Bana bunu söyleyebilir misiniz?" "Yorum yok.

"Hiçbir şey yok mu? İkinizin arasında kesinlikle hiçbir şey olmuyor mu? Belli ki bir cevap vermem için beni sinirlendirmeye karar vererek daha da kazdı. Beni kavgaya daha çabuk sinirlendirirdi.

Kendi bir yudum daha aldım, barın üzerine geri koyarken buz küpleri birbirine çarptı. "Yorum yok.

Tekrar denedi. 'Onun gibi biriyle ortaklık yaparak kariyerindeki lekesiz lekelemek zorunda kalmak berbat olmalı. Yani, doping mi? Kimin aklına gelirdi ki?'

"Yorum yok. Sıkılmış dişlerimin arasından söyledim. Yumruğumu kaldırarak ona doğru savrulmamak için boynumdaki tüm kasları germem gerekti.

"Tabii, bir yandan da aldığın kış oldukça güzel olmalı.

İrkildim. Ona devam etmesini söyleyen rahatsız edici bir kas spazmı, içinde biriken öfkeyi görmesine izin verdi. Onun güzel yüzünü, muhteşem gülümsemesini, mavi gözlerini aklımda tuttum. Şimdi bir bar kavgasına karışmak beni yarışmadan attırmaktan ve muhtemelen saldırı suçundan tutuklatmaktan başka bir işe yaramazdı. Ve işverenine bakılırsa, bu onlar için sadece iyi bir haber günü anlamına gelirdi.

Tekrar dürtmeden önce sözlerinin yerleşmesine izin verdi. 'Merak ediyorum... buralarda mı? Belki bir şansımı denerim. de olsa bana teşekkür edecek çok şeyi var. Sürtük Scottie lakabını bulduğumda editörüm bana ilk imzama atmıştı.

"O sen miydin? Alay ettim. Daha fazla düşünmemiştim ama yine de ...

Gülümsemi, insandan çok yılan benzeyen ifadesiyle, kadehini şeref dercesine kaldırmadan önce. "Peki ya babası? Şehre döndü, değil mi? Soruyu havada cevapsız bıraktı. "Kaynaklar birkaç gece önce galanın dışında görüldüklerini söylüyor. Kartlarda bir aile buluşması mı var?'

"Neden bilmiyorsunuz. "O zaman benim için açıklığa kavuşturmak ister misin?

Nefesimi içime çektim, bara döndüm ve dumanlı sıvıdan yudum daha aldım, sorularına tekrar kanmamaya çalıştım. İsteddiği şey buydu, bu adamın manşetler, başlıklar ve tıklamalar için dua ettiği şey.

"Hayır mı?" Sessizliğime neredeyse sevinmiş gibiydi. 'Tamam, sana ve Scottie'ye dönelim. Eski rakibinin kızıyla yatmak nasıl bir duygu? Kolay yatan biri olmasının yardımı olmalı. Yoksa ne? Seninkinden başka her erkeğin yatağına girdi mi? Bahse girerim onu hemen yatağıma atabilirim.

"Gerçekten oraya gitmek istiyor musun?"

"Yani, onun gibi bir sürtük buna değer mi?"

Farkına varmadan ayağa kalkmışım, boyumu kullanarak ona doğru . Elim artık boş olan bardağı kavradı, yanlışlıkla yana çevirince yarısı erimiş buz küpleri barın üzerine saçıldı.

Ben konuşurken göğsüm kabardı, içimde öfke kaynadı. "Yapma.

Sadece tek bir kelime söyleyebildim, görüşümün kenarları bulanıklaşırken ona böyle demeye cüret eden bu pislige odaklandım. Bunu bu kadar rahat söyleyen. Bunu ilk kim uydurmuştu ki? Yıllarca süren saygısızlık, önümde oturan bu yılanı kadar uzanıyordu ve benim bu konuda hiçbir şey yapmamam gerekiyordu.

"Ona öyle deme.

O da ve hiç etkilenmemiş gibi birasından bir yudum aldı. Ama gözlerindeki o korku damlasını görebiliyordum. Onun tuzağına düştüğümü biliyordum ama artık umursamıyordum. Kulaklarımda alçak bir uğultu vardı, onun sinsi sesi dışında her şeyi bastırıyordu.

"Bunu kayda geçirebilir miyim?"

Dişlerimi sıkarak ona baktım. Bardağı fırlatmak istedim. Ona, bara. Parçalanmasını izlemek ve bu öfkenin dağılıp dağılmadığını görmek istedim. "Ne istiyorsan onu yap.

Görünüşe göre bundan tatmin olmamış olacak ki şansını bir kez daha zorlamaya karar verdi. "Scottie Sinclair ile bir ilişki içinde olduğunuza dair söylentiler hakkında yorum yapmak ister misiniz?"

Bana ısmarladığı içkiyi aldım, kehribar rengindeki sıvıyı ve tadını çıkarmak için bir an durdum, boş kristal bardağa bakıp tekrar tezgâha koydum, sözde gazeteci her hareketimi izliyordu, umarım korkudan.

Ona dönüp bakmaya zahmet etmedim. Eğer baksaydım, hiç gitmeyebilirdim.

"Yorum yok. Gözlerim tüm bu alışverişi izlemekte olan barmeni buldu.

"İçkilerim ondan.

Sonra oradan ayrıldım, Scottie için sipariş ettiğim içkiyi alıp bardan hışımla çıktım ve doğruca asansöre bindim.

OceanofPDF.com

36

Scottie

Barış - Taylor Swift

"Geliyorum! Otel odamın kapısı çalındığında cevap vererek bağırdım. Bugünkü maçtan dolayı gergin olan kaslarımı gevşetmek için uzun ve sıcak bir banyodan sonra saçlarımı kurutmak için acele ediyordum.

Oyun vücudumu hiç hatırlamadığım kadar zorluyordu ve iki kat fazla maç oynadığım için - hem tekler hem de çiftlerde yer alıyordum - vücudum acı çekmeye başlamıştı. Vücudumun gerildiğini hissettiğim yerlerde koyu morluklar olması gerektiğini hissediyordum.

Kapıda ikinci bir talepkâr gümbürtü vardı ve bir dakika daha bekleyemeyecek kadar sabırsız olan her kimse onu kızdırmak için bir an daha bırakma fikriyle oynadım.

Bunun yerine, saçlarımı kuruttum ama şekillendirmedim ve kim olduğunu kontrol etmek için gözetleme deliğinden bakmayı unutarak kapıyı açtım. Nico Kotas'ın sert ve fırtınalı köşeli yüzüne alışkın olmalıydım, çenesi o kadar sıkı kilitlenmişti ki kendi çenemdeki gerginliği hissedebiliyordum, ama nedense onun sinirinin bu tarafına geçmeyeli bir asır olmuştu. Ve daha da kötüsü, onu gördüğümde, huysuz halini bile, vücudum hala onunkinin içinde erimek, vücut ısısının kaslarımdaki düğümleri hafifletmeye yetip yetmeyeceğini görmek için can atıyordu.

"Yemin ederim, aşağı iniyordum," diye yalan söyledim, onunla barda buluşmaya en az on beş dakika geciktiğimi biliyordum.

"Kapıyı açmadan önce gözetleme deliğini kontrol ettin mi?" Sorusu beni hazırlıksız yakaladı, başım geri çekildi.

"Hayır mı? Çok ısrarcı bir kapıcıydın.'

"Herhangi biri olabilirdim, sadece kapıyı açmanı bekliyordum.

Başımı eğip kaşlarımı kaldırdım. Nefesindeki alkol kokusunu alabiliyordum, elindeki berrak sıvı bardağını gördüğümde kafam karıştı ve Jon'a verdiğimiz iyi davranma sözünü hatırladım. "Pekâlâ, Bay Tehlikeli Takipçi Adam, içeri gelmek ister misiniz?

Hiçbir şey söylemeden başını salladı ve o pelüş odaya girerken ben de kenara çekildim.

"Bu daha sonrası için mi? Kapıyı kapatarak şaka yaptım. Odanın ortasına ulaştığında arkasını döndü, yüz hatlarında şaşkınlık vardı. Eline baktım. "İçki mi?

tuttuğunu hatırlamak istercesine vücudu gerildi, sonra da bana doğru uzattı. "Bunu senin için sipariş ettim.

Parmaklarım soğuk bardağın etrafını sararken, ondan bardağı aldığımında içimi bir şaşkınlık kapladı. Geç kaldığımı biliyordum ama o sanki on beş dakika değil de otuz dakika geçmiş gibi davranıyordu. Bardağı burnuma götürdüm ve portakal kokusunu içime çektim.

"Tekila eski moda," diye cevapladı benim sormama bile gerek kalmadan. "Bu senin içkin, değil mi?

Ona sıırttım ve başımı sallamadan önce o anın tadını çıkardım. Cevabı zaten biliyor olmama rağmen odaya göz gezdirdim. 'Sana içecek bir şeyler getirmeliyiz. Zaferimize başka nasıl şerefe diyeceğiz?

Başını salladı, vücudu neredeyse kaskatı kesilmiş, omuzları geriye itilmişti. "Bir içkiye daha ihtiyacım olduğunu sanmıyorum.

Mırıldandım, koymadan önce parmaklarımı bardağın üzerinde gezdirdim. "Bir dakika bekle.

Odanın köşesindeki çay istasyonuna doğru yürüdüm, altındaki mini buzdolabına dalmadan önce temiz bir kupa buldum. Bir an için ona döndüm ve yatağımın ucundaki banka oturduğunu fark ettim.

Nico Kotas yatağımın kenarında. Ne kadar tehlikeli bir şey.

"Köpüklü mü, hareketsiz mi?

Bu düşünce burnunun direğini sızlattı. "Yine de lütfen. Şişeyi çıkardım ve berrak sıvıyı bardağa döktüm.

"Teşekkürler. Beyaz kupayı benden aldı, uzun parmakları porselenin etrafında dolanıyordu ve ben tüm kirli düşünceleri çalıştım. Nico'nun o parmakları çok hassas yerlerde kullanmayı ne kadar iyi bildiğini, beni onun için ne kadar kolay çaresiz bıraktığını unutmaya çalıştım. Gülümsedim, varmış gibi davrandım.

Onun yanındaki yerimi almadan önce kafamda hiçbir şey yoktu, kendi içkimi elime aldım.

"Sana bir kahve ikram etmeliyim," diye takıldım, omzuna hafifçe vurarak. "Ama o zaman sana nereden aldığımı söylemem gerekir.

Ofladı, dudaklarına küçük bir gülümseme yayıldı. "Bunun peşini asla bırakmayacaksın, değil mi?

Yanağımı ısırdım, geniş gülümsemem yayıldı. "Şerefimize," dedim, konuyu değiştirip içkimi ona doğru uzattım. Yüzündeki fırtına dindi ve bir anlığına, kupası benimkiyle buluştuğunda karanlık bulutların arasından sızan bir güneş ışığı gibi, porselenin donuk tınısı bardağıma şarkı .

"Bize," diye tekrarladı, kara gözleri benimkilerden ayrılmıyordu. Ağzının kıvrımı büyüdükçe büyüleniyordum, dalgınca bir yudum aldım, tatlı narenciye agave notaları dilimde dans ediyordu. Kupasını kaldırdı ve bir yudum aldı, rahatlarırken omuzları gevşedi.

Tek düşünebildiğim dudaklarının dudaklarıma değmesi, kirli sakalının sürtünmesi ve aşağıda olmamız gerekirken neden burada, otel odamda olduğumuzdu.

"Neden buradasın?" diye sordum. "Geç kaldığımı biliyorum ama sadece on beş dakika sürdü.

Başı yere eğildi, güneş ışığı fırtına bulutlarının ardında kayboldu.

"Ben sadece..." diye devam etti, çenesinin çizgisi gerildi. Sanki hâlâ kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi nefes verirken gözleri bir an için kapandı. Fincanı sıkıca kavradı, parmak eklemleri neredeyse beyaza dönüyordu. "Seni görmek zorundaydım.

Bir an için kafam karıştı. Bütün gün benimleydi, maçtan sonra kendine gelmek için sadece birkaç saat ayırmıştı. Ama sonra o birkaç saat içinde, o on beş dakika içinde bir şeylerin ters gittiğini fark ettim.

Bir an sessiz kaldı, bakışları benim üzerimde değil de otel odasında bir yerlerde kaybolmuştu. "Barda bir adam vardı, bir gazeteci. İçimde bir düğüm belirirken başını salladı. "Sorular sormayı bırakmadı, bir şeyler söyleyip durdu.

Zihnim binlerce manşetle, binlerce skandal fotoğrafla dolup taşı. Bunların hiçbirini yaptığım için pişmanlık duymamıştım ve aslına bakarsanız bundan zevk de almıştım. Ama Nico gibi biri olabileceğini, belki de daha dikkatli olmaya değecek biri olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Kaşlarımı birbirine bastırdım, yüzündeki bitmemiş cevapları okumaya çalışıyordum. "Ne söyledi?"

Durakladı, kelimeleri bulmaya çalışırken boğazındaki düğüm yutkunmasına neden oldu. "Senin hakkında hoşuma gitmeyen şeyler söyledi. Hem de hiç.

Tüm vücudu kaskatı kesilmişti, sanki kendini bir şeyden, aşağıya inmekten ve korkunç bir karar vermekten alıkoyuyordu. Belki de başka bir korkunç karar.

"Sen..." diye ettim, neredeyse cümleyi bitirmeye korkuyordum. Jon'u duvara doğru tuttuğunu görebiliyordum. Bir daha kendini böyle kaybederse... bu iş biterdi. Yarışmadan atılırdı. Artık onsuz bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

de istemedim.

Başını sallayışını, gözlerini yere indirişini izledim. "Ben hiçbir şey yapmadım. Ona durmasını söyledim ve oradan ayrıldım.

Bir anda içimi bir rahatlama kapladı. "Hepsi bu kadar mı?"

"Beni kızdırmasına izin verdim, Scottie. Ona istediğini verdim."

Üzülmekten başka bir şey hissetmedim. Benden önce böyle bir sorunu yoktu. Gazetecilerin otel barlarında peşine düşüp beni, benim geçmişimi, onu kızdırıp manşetlerine taşıyacakları bir alıntı olarak kullanmaları yoktu. Benimle birlikte olduğu sürece bu huzuru bir daha bulamayacaktı. 'Biz'in neden berbat bir fikir olduğuna dair sonsuz listeye eklenecek bir neden daha.

Gözlerim yüzünde dans etti, yüz pişmanlığı ve kızgınlığı okudum.

"Çekip gittin, değil mi? Bardağımdaki sıvıyı bitirmeden önce sordum. Gözleri beni buldu ve sadece başını salladı.

Bakışlarını kırmadım. "Ve bir şey yapmak yerine buraya mı geldin? Buraya geldim. Beni buldun. Bana ihtiyacın mı vardı?"

Tekrar başını salladı.

Bardağı halının üzerine bırakıp ona doğru dönerken kendime engel olamadım. Sol elim yüzüne doğru uzandı, parmaklarım sert çenesinde gezinirken yüzünü kendime doğru çektim. Dudaklarım dudaklarını buldu ve usulca öptüm, dudaklarım dudaklarına değiyordu. Ondan uzaklaştım, birkaç milimetre boşluk bıraktım, sadece bakışlarımı onunkilerle buluşturacak kadar. Gözleri daha aydınlıktı, fırtına dinmişti.

"Bu aptalca bir şey yapmadığın için.

Cevabı dalgalı saçlarıma dolanan bir el oldu, parmakları beni ona doğru çekti, dudakları ihtiyaçla benimkilere doğru aceleyle hareket etti. Benim

Bir bacağımı kuağının üzerinden geçirip üstüne oturduğumda vücudu onunkinin içinde eridi, bağını avu larımların arasına aldı. Diğer eli k  ımı buldu, sıktı ve beni kabaca kendisine doğru çekti.

Dudakları dudaklarıma değiyor, elim çenesinde, diğer i ağağı tiğ rt n n kenarından çekiyor, daha fazla temas istiyor. Tenine ihtiyaç duyuyordum. Ona karđı sallandım, kalınlığının bacaklarımların arasına baskı yaptđđını hissettim. Merkezime karđı ne kadar mükemmel hissettiğini hissederek daha sert bastırırken kendimi durduramadım. Dudaklarımdan bir inilti kaçtı ve ağzının benimkine karđı bir sırtığıa d n ğt ğ n  hissettim.

Kı ımdaki eli beni tekrar yere bastırdı ve beni ona karđı sert tuttu. Kendimi durduramayarak tekrar inledim. Ne kadar gürültücü olduğumu fark ettiğimde yanaklarım kızardı. Tekrar bastırdı ve benden bir ses daha çıkardı. Bağımı kaslı omzunun dalgasının boynuyla buluğtuğu boğluğa g md m, diğlerim deriyi hafifçe ısırdı, gürültüyü durdurmak için kendimi susturdum.

Sa larımdaki elini hafifçe çekerek bağımın geriye gitmesini sağladı ve gözlerim tekrar onunkilerle buluğtu. Konuğtuğunda soruya yer yoktu. 'çıkardığın seslere bayılıyorum. Beni çılgına çeviriyor. Gürültülü ol. Saklamaya cüret etme.

Gözleri benimkilerde, kal alarımlı kendi boyu boyunca ağağıya doğru yönlendirdi ve gözlerim geriye kayarken beni izledi. Tekrar inledim, bu sefer yüksek sesle, ona karđı kendimi kaybederek.

"İyi kız. Aynen . Dudaklarının kendini beğenmiğ kıvrımının, gözlerindeki tatmin olmuğ parıltının altından bana sıcaklık yayıldı. "Tekrar yap.

Kalçaları benimkilerle buluğmak için yukarı yuvarlandı. Tekrar inledim, artık kendimi ondan uzak tutamıyordum. Sonunda, o tiğ rt n  kaybetti, ben de benimkini, ellerim onu tenimde hissetmek için çaresizce çekip çıkardı. Göğüs göğüse. Parmaklarım sırtından ağağıya iniyor, omurgasını ediyor, tırnaklarım deriyi batıyor ve o benden her türlü sesi çıkarmaya devam ediyordu.

Bir anda canıma tak etmiğti, daha fazlasına ihtiya ım vardı ve şortunun üzerinde hissettiğim çıkıntının vaadi beni bağtan  ıkarmığtı. Ayağa kalktım, onu darmadağınık, üstsüz, saçları ellerimden dağılmığ, yüzü benim hissettiğim çaresizlikle dolu bir halde bıraktım.

Dizlerimin  zerine çöktüm, elim anında şortunun düğmelerini buldu, fermuarını açtı, parmaklarım kenarlarından çekti. A  bir gülümsemeyle 'şunları,' .

Söylediğimi yapmadan önce küçük bir kahkaha attı, elleri elbiseyi kalkık kalçalarından iterek bacaklarından aşağı kaydırıldı. Ellerim onunkileri buldu ve geri kalan kısmını çekti. Külotuna doğru ilerledi, başparmaklarını siyah Calvin Klein'ların altına soktu. Ama onu durdurdum.

"İzin ver," dedim nefes nefese, onu açmanın lezzetli ayrıcalığını istiyordum. Gülümsemesi orantısızdı, beni önünde diz çökmüş görmekten neredeyse hayrete düşmüştü.

Ellerim onunkilerin yerini aldı, siyah lastikle oynadı, altından kayarak yontulmuş karnının beliyle birleştiği narin, yumuşak deriyi hissetti, kalçalarının güçlü kemiği üzerinde yuvarlandı. Parmaklarımı birleştirdim ve kumaşı aşağı doğru çektim. Yavaşça. Dikkatlice. Tabaklanmış deri yerini birkaç santimlik sert, kalın ete bıraktı. Bir kez serbest kaldığında, göbek deliğine çarparak geri sıçradı.

İstemsizce yutkundum, gözlerim onun uzunluğunu taradı. Görevimin geri kalanına konsantre olmakta zorlandım ama külotunu kaslı kalçalarının üzerinden, dizindeki taze yara izinin üzerinden çektim. Sonra sırtıtarak gözleriyle buluştum ve hevesle odanın diğer ucuna fırlattım.

Parmaklarım dizine gitti, uzun kırmızı yara izinin tepesine doğru ilerledi. Yara izinin üst kısmını sıyırdığımda irkildi ve neredeyse ben de geri sıçıyordum.

"Özür dilerim! Ona dönüp baktığımda içimden özür dilemek düştü. Hala acıyor mu?

"Hayır." Boğazındaki yumru yutkunurken sallanmadan önce başını salladı. Boğazını temizlemesine rağmen konuşurken sesi hâlâ boğuk . "Beni hazırlıksız yakaladın.

"Dokunmamın bir sakıncası var mı? Tek cevabı sessiz bir baş sallama, rahatlatıcı bir gülümseme ve ateşli bir bakış oldu. Öne doğru eğildim, dudaklarım yara izinin üstüne geldi ve iyileşmiş deri boyunca bir iz bırakarak öptüm. Bu yara izi onun burada olmasını sağlıyordu. Sonunda birbirimizle tanışmamızın sebebi buydu. Onu bana getirmişti.

Nefes alıp vermesi derinleşti, göğsünün inip kalkması arttı, parmakları beni rahatlatmak istercesine saçlarımda yumuşadı. Bakışlarıyla tekrar karşılaştım ve hâlâ bu konuda bir sorunu olup olmadığını kontrol ettim. Yüz ifadesi çok huşu dolu, çok yumuşaktı. Birine karşı kendimi hiç bu kadar özel hissetmemiştim.

Dikkatim, dizinden uyluğunun iç kısmına, kalın kıvrımı ve kasın eğimini izleyerek bacaklarının arasında hazır olda duran canavara kadar yalayıp emerken ve öperken geri döndü.

Gözleri her hareketimi izliyordu. Elimini sikinin etrafına sarışımı, dilimi sikinin üzerinde gezdirmişimi, onun beni tattığı gibi benim de onu tatmamı izledi.

Ben de gözlerimi ondan ayırmadım, uyarılmanın onu ele geçirmesini izledim ve dudaklarımı ve dilimi uzunluğu boyunca gezdirirken tüm kontrolünün elinden kayıp gittiği anı gördüm.

"Hoşuna gitti mi? Sanki bilmiyormuşum gibi sordum, alay ederek ve onu diken üstünde tutarak. Başı geriye düştü ve ağzımı aşağıya doğru çalıştırmaya, emmeye ve sallamaya çalışırken, alabildiğim kadarını almaya kararlı bir şekilde nefessiz bir inilti ondan kaçtı.

Elini başıma dayadı, saçlarımı düğümleyerek kaldıraç olarak kullandı, ritmimi korumama yardım etti ve onu daha derine almam için beni cesaretlendirdi. Gözlerime dolan yaşları görmezden geldim, elimdeki tek görevle akılsızlaştım, ağzımda daha fazla siki için çaresiz kaldım, bana verdiği zevki eşleştirmek istedim.

Kalçaları hareket başladı, ağzımı sikmeye başladığında saçlarımdaki tutuşu daha da sıkılaştı. Onun etrafında inledim, kendi zevkim için aç ve sabırsız büyürken kendi uyluklarımı birbirine kenetledim.

"haline bak," dedi, kalçalarını sallayarak, boğazımın arkasına ulaşırken elim dibindeydi. "Çok güzel boğuluyorsun.

Yüzüme dökülen saçlarımı nazıkçe taradı, onları uzaklaştırdı ve diğer eline aldı. Parmakları yanağıma döndü ve benden kaçan gözyaşlarımı sildi.

"Bana bak. Gözlerim onunkilerle buluştu ve yüzündeki o şaşkın ifade silindi. 'Bu güzel ağız becerebilir miyim? Benim için duracak mısın, aşkım?'

Geri çekilip kendimi hazırlarken ve vites değiştirirken dokunuşu çok yumuşaktı. Sonra başımı salladım.

"Çeneni gevşet. Kelimeler fısıltı gibiydi, kendimi ona hazırlarken çok nazıkçe söylenmişti. 'Durmamı istiyorsan kalçama dokun. Sadece bir kez ve duracağım.

Sonra, elini başıma koyarak başımı boyuna doğru itti ve beni yukarı aşağı çekerken açgözlülükle aldım, ağzımla boyunu becerdim.

'Çok iyi hissediyorsun,' diye mırıldandı, beni daha da derine çekerek. 'Çok şanslıyım. Bana kendimi çok şanslı hissettiriyorsun. Benim için çok iyisin.

Bacaklarımı birbirine bastırdım, kalçalarımın arasında ne kadar ıslak olduğumu hissettim, beni kullanmaya devam ettikçe çaresiz ve aç bir şekilde büyüdüm. Onun uzunluğunun etrafında inledim, bundan zevk aldım.

"Bunu , değil mi? Sikimi o güzel kızın ağzına almak? Bu beni delirtiyor. Şimdi görebiliyorum, seni becerdikten sonra beni temizliyorsun.

Kendini tatmak. Ve inan bana aşkım, tadın çok güzel.'

Sözleri beni devam ettirdi, beni o kadar tahrik etti ki vücudum aşırı ısınmış ve gergin hissetti, her kasım ağrıyor, serbest bırakılmak için yalvarıyordu. Gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyordu, sadece sertlikten değil, vücudumun yalvardığı imkansız serbest bırakılma ihtiyacından da.

Sonra durdu ve ağzımı ondan çekti. Çenem ağrıyordu ama şikâyet etmiyordum. Eli saçlarımı serbest bıraktı ve nazıkçe gözyaşlarımı sildi, şişmiş dudaklarımı ovdu ve beni temizledi.

"Sen benim için mükemmelsin. Gözleri gözlerimdeyken, yüzümü iki eliyle tutarken içimi gurur kapladı. Sert ve nazik. Nico Kotas bu ikisinin güçlü bir karışımıydı.

'Şimdi sürün. Yatağa gir. Yüzüstü yat.'

Yaramazca gülümsedim, kalp atışlarım hızlanmıştı. "Sürünmemi mi istiyorsun?

'Ve ben de izlemek istiyorum' dediğinde elleri hâlâ yüzümdeydi ve hafifçe ovuşturuyordu.

Tozluklarımı yere bırakıp dizlerimin üzerine çökmeden önce, hala onun sözlerini düşünerek bir an geçirdim. Başımı kaldırıp ona baktım, nefis görüntüsünü, dudaklarımda hâlâ onun tadını hissediyordum. Sonra dört ayak üzerinde ellerim halı kaplı zeminle buluştu ve sürünerek kendimi onun yanından bankın üzerine ittim.

Yatağa doğru ilerledim, ağrıyan, muhtaç bedenim hızımı yavaş tutuyordu, ama bu sadece neredeyse çıplak pozisyona sürünürken onu kızdırmaya yaradı.

Yüz aşağı. Kıç yukarı.

Nico onu takip etti, cüzdanından bir prezervatif çıkardı ve takarken arkamdan geldi. Elleri anında kalçalarımı buldu.

'Kahretsin,' diye küfretti nefesinin altında, iniltisi sırlıslıkla olmuş merkezime sürtünürken, vücudum temasla sıkıştı. 'Benim için çok iyiydin. Ödülünü şimdi mi istiyorsun?

Kolu kalçamın etrafında kıvrılırken, zonklayan klitorisimi bulup parmaklarıyla alaycı bir şekilde okşarken, her dokunuşu ısınan bedenime şok dalgaları gönderirken zorlukla cevap verebildim.

'Yoksa seni daha fazla kızdırmamı mı istiyorsun? Yalvartmamı mı?'

Parmakları klitorisime daha sert vurdu, sorusuna cevabım zevk iniltileri oldu.

"Cevabınızın bu olabileceğini düşünmüştüm.

Ve sonra yedek eli dantelli pantolonumun paçasını çekti, malzemenin merkezime sürtünmesi bile beni inleyen bir karmaşaya bıraktı. O

yavaşça, kıcımdan ve bacaklarımdan aşağı çekerken alay ediyordu. Tüm olurken parmakları hala amıma karşı çalışıyordu, ıslaklık beklentiyle uyluklarımdan aşağıya süzülüyordu.

Eli klitorisime tekrar dokunduğunda kıcıma şaplak attı, acı ve zevk birbirine karıştı. Tekrar yaptı, elinin avuç içi hassas yanağıma batıyordu, ama ben bu duyguda, dokunuşunun hoşgörüsünde çok kaybolmuştum.

"Nico," diye başardım, nefes nefese kalarak inanılmaz derecede daralan ihtiyaçtan kurtulmaya çalışıyordum. "Lütfen.

"Lütfen ne?" Klitorisime tekrar dokundu. "Neye ihtiyacın var? Kalçalarını öne doğru itti, böylece uzunluğu bacaklarımdan arasına arkadan süründü, horozunun alaycılığı beynimden tüm olası tepkileri yönlendirdi. "Kelimelerini kullan.

"Becer beni," diye yalvardım, rahatlamak için her şeyi yapmaya, her şeyi söylemeye hazırdım. "Lütfen, sık beni.

"Beni istiyor musun?" "Evet.

Ve sanki bir ödölmüş gibi tekrar bacaklarımdan arasına girdi. "Seni germemi ister misin?" diye sordu. Önerisinin beklentisi içinde kaybolmuş bir halde adını inledim. Ama hâlâ bu cevaptan tatmin olmamıştı.

"Eee? Tekrar hareketlendi, arkamda mükemmel bir şekilde hizalandı, sikinin başı girişime doğru itti. 'Bana bunu ne kadar istediğini göster. Kendini benim üzerimde becer, güzelim.

Bir an daha kaybetmeye cesaret edemedim ve kalçalarımı ona doğru bastırdım. Uzunluğu içime doğru kayarken, kolanının direncini aştığımda gözlerim doldu. Ona karşı hareket ederken kendimi zevk ve acı içinde kaybettim, kadarını aldım. Hepsini istiyordum. Her santimini. Hepsini alacaktım.

Coşkuyla inledi, eli saçlarıma uzandı ve gerginliği kullanarak daha derine inmeme yardım etti, muhtaç amcığımda dibe vurdu.

Sert, umutsuz ve gürültülü bir şekilde seviştik. Parmakları vücudumu kavıyor, kalçalarımdan saçlarıma ve omuzlarıma doğru hareket ediyor, kendini derinlere gömülü tutmak için her türlü kaldırıcı kullanıyordu. Öne doğru eğildi, eli göğsümü buldu. Aletini içimde hissetmek, birlikte ne kadar iyi hissettiğimize dair ihtiyaçla dolup taşıyordu.

Bu duyguya, onun bedeninin hoş karşılanan yakınlığına teslim oldum. Sanki onsuz asla gibi hissedemeyecekmişim gibi. Şimdi bu eksikliği bulmuştum.

onsuz yaşamak ölçülemeyecek kadar zordu. Sonunda bir orgazm beni parçaladı, parmaklarım çarşafların içine kivrıldı, amım açgözlüydü, bana vermek zorunda olduğu her şeyi alıyordu.

Yemin ettim, adı dudaklarımdan bir lanet gibi döküldü, beni dalgaların arasında sürmeye devam ederken beynimdeki tek somut düşünceydi. O kadar büyüktü ki içimi dolduruyordu, ama o olmadan bile seks daha önce hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. Hiç kimseyle.

'Sikimin üzerine boşalırken çok güzelsin. Kendini çok iyi hissediyorsun,' diye haykırdı zevk iniltileri arasında. Nadiren bir yanıt verebildim, amansız temposunu sürdürürken içimdeki hissine kaptırmıştım, sinir uçlarım elektriklenmişti.

"Devam et," diye başardım sonunda, hâlâ kalçalarımı ona itiyordum, orgazmın şiddeti çoktan azalmış, bir diğerine yer açmıştı. Kalçalarımıdaki eli devam etmeme yardımcı oldu, kıcımlı kavradı, sıktı, beni çılgına çevirdi.

" fazla dayanabileceğimi sanmıyorum," diye itiraf etti tek bir atarak. 'Seninle olmak çok güzel. Sanki benim için yaratılmışsın.

'Gelmeni istiyorum. Seni ne kadar iyi hissettirdiğimi göster bana,' diye , tekrar boşalırken akılsızca onu teşvik ettim. "Hepsini almak istiyorum, Nico.

Öfkeyle devam ederken bir dalga daha içime sertçe çarptı ve boşalırken içimin derinliklerine doğru itildiğini hissettim. İnledim, yoğunluğundan ve onun için hissettiklerimden tekrar tekrar bunalmıştım. Sırtıma yaslandı, vücudunun sıcaklığı hoşuma gitti, bana karşı olan ağırlığı bunun gerçek olduğunu hatırlattı. Buradaydık. Birlikteydik. O benimdi.

Bir hareketsiz kaldık, ikimiz de hava almak için çırpınırken göğsü sırtıma yaslandı. Başını çevirdi ve sırtımın ortasını öptü.

"Daha önce hiç böyle hissetmiş miydin?" diye sordu, sesi bir fısıltıdan daha yüksek değildi.

"Hayır," diye itiraf ettim, bağlantıdan hâlâ sersemlemiştim. "Sen mi?" Beni tekrar öptü. "Asla.

37

Nico

Bana Aşık De - Sam Fender

'Benim için dizini bükebilir misin? Keskin bir ağrı var mı?'

Fizyoterapistimin dediğini yaptım ve bacağımı onun kollarına doğru uzattım. Dişlerimi sıkarken ağrı bir aşağı bir yukarı yayılıyordu. Ellerim oturduğum sandalyenin kenarını kavradı. "Biraz sert ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil.

Jon ikinci tur tekler maçımдан sonra beni acil bir randevuya zorla götürmüştü. Rahat bir şekilde kazanmıştım ama uzun ve yorucu bir maçı. Çimlerden topallayarak çıktığımda Jon bu randevunun kaçabileceğim bir şey olmadığını açıkça belirtmişti.

Fizyoterapistim Ethan, dizimden bana bakarken inanmayan bir kaşını kaldırdı, ancak değerlendirme odasına topallayarak girdiğimi belirtmekten kaçındı.

Dikkatini tekrar dizime verdi ve aşağı yukarı hareket ettirdi. 'Ameliyat bölgesi stabil görünüyor, ancak muhtemelen oynadığın maçların yoğunluğu nedeniyle iltihaplanma var. Benim için yürüyebilir misin? Yürüyüşünde belirgin bir aksama ya da değişiklik var mı? Ethan hareket ederek ve kendimi sandalyeden itmeme izin vererek sordu. İlk başta bacağımın üzerindeki herhangi bir ağırlık dayanılmazdı ama kısa süre sonra kolay bir harekete dönüştü.

"Yürürken o kadar da kötü değil," dedim, sonunda odanın bir tarafından diğer tarafına yürürken. Jon duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde değerlendirmeye bakışla duruyordu. Sözlerim üzerine bakışları daraldı, sessizce

Ethan'a, "Ama asıl acı sahada döndüğümde ortaya çıkıyor," demeden önce bana vida gibi baskı yapıyordu.

Ethan dizlerinin üzerine çömeldi, böylece bacaklarımla aynı hizaya geldi. "Pekâlâ. Bana maç sırasında yaptığın gibi sağa doğru hızlı dönüş göster. Bakalım orada neler oluyor.

Ağır bir nefes aldım, sahada dışımı sıktıktan sonra hareketleri yapmaktan neredeyse korkuyordum, ama rahatladım, Ethan'a hareketi gösterdim, ağrıyan bacağımı önde kullandım ve sanki bir şutu iade ediyormuşum gibi döndüm.

Ethan beni izlerken mırıldandı. "Tamam, şimdi birkaç yanal hareket dene, bir yandan diğer yana.

Dediğini yaptım, ağırlığımı bir o yana bir bu yana hareket ettirdim. "Dengeli ama biraz rahatsızlık var.

Açıklamadan önce tekrar başını salladı, 'Stres muhtemelen dizini kötüleştiriyor. Sahadaki hareket düzeninizi ayarlamamız gerekebilir. Yanal hareketler sırasında daha geniş bir duruş sergilemeyi deneyin; bu dizinizdeki gerginliği azaltacaktır.

Duruşumu genişletmek için ayaklarımı birbirinden ayırarak onun hareketini taklit ettim.

Öncekinden daha hafif de olsa bacağымda bir ağrı hissettim. "Biraz garip hissettiriyor ama bir deneyeceğim.

Bunu kolaylaştıracak her şeyi yaparım.

Harika. Ve şimdilik, sahada aşırı kaymayı sınırlayalım. Bu dizinize zarar verebilir. Ağrı devam eder ya da şiddetlenirse tekrar gelin.

Jon kabaca, 'Daha kısa adımlar da deneyebiliriz,' diye ekledi.

Ethan başıyla onayladı. "Müşabakanın sonlarına geliyoruz ama antrenmanlara alışmana yardımcı olması için sana bazı ayak çalışması videoları gönderebilirim. Öngörülen egzersizleri yapıyor musun?

"Evet, her gün.

'Güzel, ancak oyun sonrası buzlanmayı ve yükseltmeyi artıralım. Ve azaltmanızı öneririm. Biraz dinlenmeye ihtiyacın var. Her ikisini de oynamak aşırı stres yaratıyor.

"Kesinlikle olmaz. Başımı salladım, sözlerimin kesinliği herkesin dengesini bozdu. Jon'un gözleri tekrar kısıldı ve tekrar konuşmak için boğazını temizledi. 'Geri adım atamam. Hem teklerde hem de çiftlerde oynayacağım. Zorlanacağım.

Ethan özür diler gibi, "Bağlılığını anlıyorum, Nico," diye söze başladı. 'Ama zorlamak durumu daha da kötüleştirebilir. Bu uzun bir turnuva ve sezonun geri kalanını tehlikeye atma riskiniz var.

Onlara sezonun geri kalanını siktir etmelerini söylemek istedim. Bundan sonra ne olacağı umurumda değildi. Bu yarışmayı kazanmaya kendimi bu kadar kaptırmışken ilerisini düşünmek zordu; odak noktam sadece bu galibiyetti. Bu galibiyete ve ona.

"Çiftleri kesmeyeceğim. Kollarımı kavuşturdum ve yüzündeki acımasız ifade Ethan'inkini yansıtan Jon'a baktım.

"Nico..." diye başladı Jon, ama ben onun konuşmasını dinlemek için fazla sabırsızdım.

"Hayır. Başımı salladım, ona baktım. 'Beni bu işe sen bulaştırdın. Şimdi bırak da bitireyim.

Başını eğdi, dudaklarını birbirine bastırdı ve bir süre durakladıktan sonra iki basit kelime söyledi: 'Anlayacaktır.

Yüzünü zihnimde görebiliyordum, sarı saçları , gerçekte ne hissettiğini gizlemek için kullandığı o gülümseme. O anlayacaktır.

Sakat olduğumu her zaman biliyordu ve bir parçası benim bırakmak zorunda kalma ihtimalimi de biliyordu. İkimiz de birkaç başarısız geri dönüşten fazlasını görecektik uzun süredir buralardaydık.

Ama bu bir yarışmadan daha fazlası demektir. Çiftler onun intikamıydı, onun bıçak . Ve benim için, bizi bağlayan şeydi. Eğer birlikte antrenman yapmasaydık, burada olamazdım.

'İkisini de yapabilirim. Zaten çiftler için en iyisi' diye belirttim. 'İşin yarısı ve garantili daha kısa oyun. Ben . Tekler müsabakasından elenebilirim ve yine de çiftlerde oynamaya hazır .

Jon cevap vermeden önce ensesini ovuşturarak iç geçirdi. 'Sadece... bunun bir geri dönüş olduğunu unutma. Kendine karşı olabildiğince yumuşak olmalısın.

Hayal kırıklığıyla dişlerimi gıcırdatma isteğimle savaştım. Elbette bunun bir geri dönüş olduğunu biliyordum. Diğer yarışmacılara kıyasla ne kadar zayıf olduğumu görebiliyordum. Daha yavaş ve daha yaşlıydım, en iyi dönemimi geride bıraktığımın fazlasıyla farkındaydım ama yine de güneşin altında bir gün daha geçirmeyi arzuluyordum. Bu mücadele, rehabilitasyonun acısı, bir şey için olmalıydı... değil mi?

Ve eğer başka bir galibiyet, tek erkekler şampiyonluğu için başka bir şans olamazsa, o zaman belki onun için olabilirdi.

"Maçtan sonra elimden gelen her şeyi yapacağım," diye söz verdim, onları bunu yapabileceğime ikna etmeye kararlıyım. 'Kaymayı sınırlayacağım, dediğiniz gibi egzersizleri yapacağım. Ama çiftleri kesmeyeceğim.

Ethan Jon'a baktı ve omuz silkti, sanki 'o senin sorunun' der gibiydi. Kafalarında işi bırakma fikri olduğu sürece de sorun olmaya kararlıyım. Jon duruşunu yeniden ayarladı ve bana bakmadan önce hafifçe kırıtı.

"Senin için bu kadar önemli mi?

O zaman anladım ki Scottie ve benimle ilgili şüphelerine rağmen gerçekten hiçbir fikri yoktu. Bunun bir kaçamak ya da aptalca bir çekim olduğunu düşünse de Jon bu duyguların benim için ne kadar derin olduğunu fark etmemişti. Çünkü eğer bunun hâlâ sadece tenisle, rekabetle ilgili olduğunu düşünüyorsa, asıl noktayı tamamen kaçırmıştı.

"Öyle. Gözlerinin genişlemesini, ağzının bir çembere dönüşmesini izledim, bunun tamamen kendi yarattığı bir sorun olduğunu ve bana karşı çıkmanın tamamen boşuna olduğunu görmesini izledim.

Başını salladı. 'Tamam, ama ağrı daha da kötüleşirse...'

"Seçenekleri değerlendiriyoruz," diye onun için bitirdim, işin o noktaya gelmesine izin veremeyeceğimi biliyordum. Onun için değil.

Ethan, "Tek erkekler yarışını riske attığının farkındasın," diye ekledi. 'Ve sakatlığınla birlikte kaydettiğin ilerlemeyi geri almaya .

Uyarısı sessiz odada çok belirgindi, Jon'un gözleri üzerimdeydi ve bir cevap

Kilitlenmiş bir çeneyle başımı salladım ve söylediklerini onayladım. Çok ileri gidersem ve uyarıyı dikkate almazsam bu olabilirdi. Bu benim ikinci . Daha önce birçok kişi denemiş, bazıları başarılı olmuştu. Çoğu da başarısız olmuştu.

Sonra Jon'a baktım. "Bunu ona söyleyemezsin.

Vücudu doğrulurken kaşlarını hayal kırıklığıyla birbirine bastırdı ve sonunda duvardan uzaklaştı. "Nico, bilmeyi hak ediyor.

Onu kovmak için bir el salladım. 'Zamanı geldiğinde ona söyleyeceğim ama o zamana kadar bilmesini istemiyorum. İnatçıdır, anlamayacaktır.

Benden etmemi istemeyeceğini, onun için her şeyi ortaya koymama izin vermeyeceğini biliyordum. Ama ona bunu vermek istedim. Bu intikamı hak eden biri varsa, o da Scottie Sinclar'dı.

"Ama bunu onun için yapıyorsun?

Kollarımı kavuşturdum ve omuzlarımı sıkı tuttum. "İşte tam bu yüzden öğrenemez.

Jon elini yüzünde gezdirdi. 'Bence bir hata yapıyorsun. Bunu ondan saklaman hoşuna gitmeyecek.

"Zamanı gelirse bununla ilgilenirim. Her şeyin yolunda gitmesi için hâlâ büyük bir şans vardı. "O zamana kadar bilmesine gerek yok.

"Tamam. Peki,' diye kabul etti Jon. 'Ama ondan başka bir şey saklamayacağım. O benim de sorumluluğumda.

"Anlıyorum. Elimi saçlarımda gezdirdim, rahatlamıştım. Bir yanım onun da kızıma sahip çıkmasına, sorun olmasa bile bunu ondan saklama fikriyle mücadele etmesine seviniyordu.

Rahatlamış bir nefesle içimi çektim. "Teşekkür ederim.

Jon başıyla onayladı, vücudu hâlâ bu fikirle boğuşuyormuş gibi gergindi. Böyle bir çıkar çatışması yaşamak zor olmalıydı. 'Sadece ona zarar verme. Bu ona zarar verebilecek türden bir şey. Dikkatli ol.

Sinirlerini yatıştırmaya çalışarak ona hafifçe gülümsedim. "Söz veriyorum, onu incitmek gibi bir niyetim yok.

Scottie acı içinde kıvrılırken eli benimkini sıktı, dövme iğnesinin vızıltısı yaz akşamı havasını dolduruyordu. Dördüncü turdaki maçını kazandıktan sonra ona kampüs dışı bir geziyle sürpriz yapmıştım (Jon onaylamıştı elbette). Maç tam üç set sürmüştü ama sonunda maçı bitirmeyi başarmıştı.

En sevdiğim dövmeçi Harry'ye son dakikada ulaşmıştım. Ethan doğru esneme hareketleri konusundaki dersini bitirdikten hemen sonra. Aklımdaki tasarımın küçük olduğuna söz verdiğimde, bizi bu akşama sığdırmayı kabul etti. Önce ben gittim, onun dükkânı biraz keşfetmesine izin verdim, ben sandalyeye oturup Harry'nin işini yapmasına izin verirken, sonucu ondan sakladığımdan emin oldum. Sonra sıra ona geldi.

Kolunu başının üzerine koyarak sırtüstü yatarken yine küçük bir acı çılgılığı attı, böylece benimkinin ters kolu olan pazısının iç kısmında çalışabilecekti, ama aynı pozisyondaydı. Acısını dindirmek için elini tuttum, bir yandan da diğer elimi yumuşak saçlarında gezdiriyordum.

"ama, o kadar da acımıyor," diye dalga geçtim ve karşılığında kaşlarımı çattım.

Pembe dudakları birbirine yapıştı. "İlki acıttı mı?

Bir an için kendi kendime düşündüm. Bu tasarımdan daha büyüktü ama aynı yerdeydi. Beş siyah olimpiyat halkası. "Bu... acıttı.

"Seni yalancı. Tekrar tısladı ama bu sefer gülümsüyordu, mavi gözlerinde şakacı bir bakış vardı.

"Sadece elimi sık. Neredeyse bitti.'

Dediğimi yaptı, yüzünü buruştururken eli benimkinin etrafında sıkılaştı. Onu bu acı içinde görmekten nefret ediyordum ama yakında biteceğini biliyordum. "Beni bunu yapmaya ikna etmene izin verdiğime inanamıyorum.

Rodos'taki konuşmamızı hatırlayarak, "Dövme yaptırmak istediğini söylemiştin," dedim. Bana sarhoşken dövme yaptıрма fikrinden bahsettiğinde ne dediğini tam olarak anlamamıştım ama şimdi gerçeği paylaşınca, bu kelimelerin vücuduna kalıcı olarak kazınmasını istemesinin onu ne kadar derinden yaraladığını anlayabiliyordum.

'Scottie Sinclair temiz'

Güldü, iğne işine devam ederken çıkan ses acıyla karıştı. "Ve sen de S&M sapkınlığını keşfetmekle ilgili bir şeyler söylemiştin.

"Eh, iki kuş.

Scottie gözlerini devirdi ve başını iki yana salladı. Araba dükkânının önüne yanaştığında verdiği tepkiye hâlâ inanamıyordum. Vahşi, parlak bir gülümseme. Benim kızım gerçekten de asi bir kalbe sahipti.

'Ethan dizin hakkında ne diyordu? Bir süredir oradaydın. Endişe kaşlarımı çatmama neden oldu. Belli ki maçın sonuna kadar mücadele ettiğimi görmüştü. "Maçtan sonra seni görmek için beklemeye çalıştım ama ısınmaya gitmem gerekti.

Tereddüt ettim, gerçek yerine ne söyleyeceğimden emin değildim. Jon'un sözleri beynimin bir köşesinde oynuyordu, bunu Scottie'den saklamama tavsiyesi. Bilmesi gerektiğini biliyordum ama çiftler oyununu bırakmam için beni zorlayacağını da biliyordum. Ne kendimi ne de onunla oynamayı bırakmaya hazır değildim.

"Oh, yeni bir şey yok," dedim, bakışlarını zar zor tutarak. 'Sadece esneme hareketlerimi yapmam konusunda bana takılıyor. Kaymayı bırakmam lazım.

Başını salladı ve bir kendi kendine düşündü. 'Bunun üzerinde çalışabiliriz. Bundan sonra pratik yapabilir misin?'

Başımı salladım, önceki maçtan kalan bacaklarımdaki ağrıyı hâlâ hissediyordum. Üç set oynadıktan sonra bu gece oynamaya devam etmek istediğine göre bir tür süper insan olmalıydı. 'Bu gece dinlenmeliyiz. Toparlanmak için hala zamana ihtiyacımız var.

"Nico Kotas bir gece izin mi alıyor?" Sırıttı hınzır ve dengesizdi, gözlerinde bir tutam gurur vardı. "Senin üzerinde korkunç bir etkim var.

Kalbim göğsümün içindeki ritmini hızlandırdı, sırtıttı enfeksiyonlara neden oldu. "En kötüsü.

"Pekâlâ, işimiz bitti," diye duyurdu Harry, taburesinin üzerinde kayarak bir ayna getirdi. Scottie zıpladı, son ürünü görmekten heyecan duyduğu belliydi. Endişe beni yeniden sarmıştı. Tasarım konusunda ona sürpriz yapmama izin vermişti, ki şimdi bu kararımdan büyük pişmanlık duyuyordum. Ya beğenmezse?

Ya onu aptal bir dövmeyle ömür boyu kalıcı olarak yaralaysaydım ve o da bundan sonsuza dek nefret etseydi-

"Bayıldım," dedi, parmakları Wimbledon'a mükemmel bir geri dönüş olan küçük yakut kırmızısı çileğin pembe hatlarını geçici olarak çizirken gözleri aynaya yapışmıştı.

"Gerçekten mi? Beğendin mi?"

"Tabii ki. Gülümseme şekli umduğum her şeydi. Bu gülümseme çiftler sırasında beni ayakta tuttu. Attığımız her sayı, kapattığımız her oyun, bana doğru gönderiyordu ve bu beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyordu. Daha fazlasını istiyordum ve bundan vazgeçmem mümkün değildi.

"Benim de buna uygun bir dövmem var," diye ekledim ve korumak için plastikle sardığım yeni dövmemi göstermek için pazumu bükтім. Zaten orada olan tasarımın içinde duruyordu, tıpkı onun hayatıma girmeyi başardığı gibi bükülmüştü. "Wimbledon kodlu bir dövme yaptırmak iyi bir fikir gibi geldi.

"Bu mükemmel.

"Gerçekten mi? Endişe, sorumun kenarlarında çatırdadı.

Bana boş boş baktı, sesi kurumuştı. "Evet, vücuduma kalıcı olarak dövme yaptırmama izin verdiğim şey mükemmel. Alaycı olduğunda bile en sevdiğim insan olmayı başarıyordu. "Gerçekten çok şirin.

Sandalyeden , Harry bakım sonrası rutinini uygularken ona teşekkür etti ve süreci hızlandırmaya yardımcı olması için iyileştirici bir losyon verdi. İş bittiğinde aramızdaki boşluğu kapattı, dudakları benimkilerle buluştu.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?

Bir an mırıldandım. "Tenis dövmesi yaptırmaya mı karar verdin?

'Hayır,' diye cevap verdi, gözleri benimkilerdeydi. 'Bu şeyi kazanmalıyız. Etkinliğin anısına dövme yaptırıp sonra da kazanamayız.

Gülümsedim. "Hadi onlara gösterelim, Sinclair.

"Önden buyur Kotas.

OceanofPDF.com

38

Nico

Senden Hoşlanıyorum - Harry Strange

Scottie ve ben 16. turda çiftler zaferini mühürlerken, Scottie'nin dönüşü iki kez sekerken, rakiplerimiz topa zamanında ulaşamazken gök gürültüsü gibi bir alkış koptu. Çok güzel oynamış, birbirimizin hamlelerini okuyarak maçı domine etmiş ve düz setlerle almıştık.

Döndü, saf bir sevinçle bana , sevinçle bağırırken eli yumruk oldu. Onu gördüğümde dudaklarımda geniş sırıtış karşısında hiç şansım yoktu.

Tüm vücudum ona doğru koşma, aradaki mesafeyi kapatma ve onu sıkıca çekme ihtiyacıyla ağrıyordu. Onu öpmek, dudaklarında zaferi tatmak istiyordum. Bunun yerine, bacaklarımı diktim ve kendime 'sonra' diye söz verdim.

İlişkımız bizden başka kimse için değildi. İstediklerine inanabilirler, her fotoğrafı ve gülümsemeyi okuyabilirlerdi. Bunu kıyafetlerini ve markalarını satmak için kullanabilirlerdi ama onunla gerçekten yaşadığım şeyi bir gösteriye dönüştüremezlerdi.

Rakiplerimizle filede ve eşyalarımızı toplamak için yedek kulübesine geri dönmenden önce ellerini sıktık.

"Orada iyi iş çıkardın, Sinclair," diye iltifat ettim, omzumu onun omzuna dayadım, dostça bir jest bile olsa herhangi bir fiziksel temas için çaresizdim.

"Biliyorum. Bana döndü ve omuz silkmeden önce bakışlarımı karşıladı.
"Sen iyiydin.

Dudaklarımı büzerek gözlerimi ona diktim. "Sadece iyi misin?"

Gözlerindeki şakacı şeytani parıltı bana sadece benimle dalga geçtiğini, hatta flört ettiğini söylüyordu. Ama bu egomun bunu kaldırabileceği anlamına gelmiyordu.

"Yani, seni geçip giden birkaç tanesine karşılık verebilirdim. Raketini çantasının içine itti ve omuzlarına atmadan önce boşta kalan elinde bir su şişesi tuttu.

"Öyle mi?" Kaşlarım havaya kalktı, kendi çantamı omuzladım ve onun yanında durdum.

Suyundan bir yudum alırken yine omuz silkti. "Yani, eğer bir eleştiriyi kaldıramıyorsan, bunu kendime saklayabilir ve Jon'un sana söylemesine izin verebilirim. Sonra döndü ve sanki bu konuşma bitmiş gibi sahadan çıkmaya başladı. *Ama bitmekten çok uzaktı.*

Ona kolayca yetiştim, hızına yetişmek için uzun adımlarımın temposunu artırdım. "İkinci servisin hakkında konuşmak ister misin?"

Olduğu durdu, bir eli çantasının askısında, onu omzunda tutuyordu ve bana şüphe ve kafa karışıklığıyla baktı. "İkinci servisim ne *olacak?*

Onun derisinin altına girmenin ne kadar kolay olduğunu görünce bir sırtışı bastırdım.

"Hey, eğer eleştiriyiyle başa çıkamıyorsan..." Döndüm, onu olduğu yerde donmuş halde bıraktım ve yüzündeki seksi çatık kaşları fark etmemiş gibi davrandım. Scottie Sinclair sinirlendiğinde kesinlikle hala seksiydi. Onu daha ateşli yapan tek şey elinde bir tenis raketi olmasıydı.

"Dayanabilirim" diye bağırmadan önce fazla mesafe yoktu.

Hemen ona doğru döndüm, yaptığı imayı fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Kalabalığın bizi fark edip etmediğini anlamak için etrafıma bakmadan önce yüzümde beliren gülümsemeyi engellemek için yapabileceğim neredeyse hiçbir şey yoktu. Ama oyuncular odasındaki neredeyse hiç kimse durup bakmayınca geri döndüm ve onu yanımda, yüzünde hafif gergin bir ifadeyle buldum.

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Görünüşe göre ikinci servisinle baş .

Hayal kırıklığı tekrar yüzüne yansıdı ve biri sözünü kestiğinde hazırladığı cevapla ağzı açıldı.

Tekler yarışındaki rakiplerimden biri olan Oliver Anderson dostça bir gülümsemeye 'Hey - seni tekrar orada görmek güzel,' dedi. "Uzun oldu.

En son neredeyse bir yıl önce Amerika Açık çeyrek finalinde birlikte sahaya çıkmıştık. Bu benim son grand slam turnuвамdı.

dizimle. Oliver'a karşı maçı kazandım ama sonlarına doğru eşitlik bozuldu.

Kendimden emin bir şekilde ona sııttım. "Sadece ısınıyorum.

Scottie kollarını kavuşturarak araya girdi. "Oliver, ona ikinci servisimde bir sorun söyle.

Tek kaşını huzursuzca baktı. "Bir sevgili kavgasının arasına girmek istemem.

Başımı salladım ve yorumunu kabul etmeyi reddettim. Basının ilgisi arttıkça bu durum daha da sıklaşıyordu. Bugün sahadaki olumlu performansımızdan sonra, bunun daha da kötüye gideceğini biliyordum.

Dikkatimi Oliver'dan ayırmadan, 'Bu spin eksikliğiyle ilgili,' diye cevap verdim. Scottie neredeyse patlayacaktı. "*Spin* eksikliği mi?

"Bunun için endişelenme. Gülümsedim. "Eminim Jon çoktan bu konuda bir son dakika antrenmanı hazırlıyordur.

Çoğunlukla tutarsız bir şeyler mırıldandı, ama ben tek tük kelimeleri yakaladım. Bu bile söyleyeceklerini kesinlikle duymak anlamam için yeterliydi. Bakışları benimkilerle buluştu, öfkesi hâlâ alev alev yanıyordu. 'Ben düş almaya gidiyorum. Bunun bittiğini sanma.

Yüzü yumuşamadan önce son bir kez bakışlarını bana dikti ve Oliver'a dönerek ona veda etti. O uzaklaşırken dikkatim beyaz pilili eteğinin salınımına takıldı, kalçasının çıplak teni beni çağırıyordu.

Adımı oraya dövme yaptırmama izin verir mi merak ettim.

"Çeyrek finaldeki rakibinin kim olduğunu gördün mü? Oliver dikkatimi tekrar ona çekerek sordu. Kaldırdığı kaşlarını ve yüzündeki ukala gülümsemeyi açıkça görmezden geldim.

'Hayır, kontrol etme fırsatım olmadı. Kim o?'

Gülümsemesi büyüdü. "Benim.

İçimden bir kakhaha yükseldi, rekabetçi tarafım devreye girmişti. Oliver ve ben sahada her karşılaştığımızda, ikimiz de çok zorlu bir maça çıkacağımızı bilirdik. Otuz yaşında benden daha gençti, hızlı ve taktikseldi, her zaman benim oyunumu hataya zorlamaya çalışan defansif bir baseliner'dı. Anahtar kelime *denemek*.

"Son maçımızdan sonra ödeşmeyi beklemeli miyim?" diye sordum.

Başından beri çok acımasızdı, neredeyse gece 3'e kadar sürmüştü. Bunu atlatmak için tüm gücümü harcamış, beni bitkin ve bir gün sonraki çeyrek final için hazırlıksız bırakmıştı.

Şaka yapmadan önce başını salladı, "Yeni dizinin neler yapabileceğini görmek için heyecanlıyım.

Onun sözleriyle bacağımda bir acı belirdi, Amerika Açık'tan sonraki günlerin anısı geçti, eklemim şişti ve acı verdi. Bugünden sonra bile umutsuzca buz torbasına ve dinlenmeye ihtiyacım vardı, Jon ve Ethan'ın aşırıya kaçmamam yönündeki hatırlatmaları hâlâ aklımın bir köşesindeydi. Scottie için kendime iyi bakmalıydım. Onu hayal kırıklığına uğratabazdım.

"Ava ? Konuyu Oliver'ın karısına getirerek sordum.

Yüzünde bir şey parladı, kendine olan güveninin üzerine bir gölge düştü. Yutkundu ve cevap vermeden önce etrafımızdaki kalabalığa baktı. "O iyi, sanırım.

"Öyle mi düşünüyorsun? O senin karın.'

Başını iki yana salladı. 'Artık değil. O gitti.'

Bu bilgiyi iyi tanıdığım bir çiftle bağdaştırmaya çalışırken yaşadığım şok bir an için beni sersemletti. Elbette rakiptik ama Oliver saha dışında da arkadaşımıdı. İyileşme sürecindeyken beni birkaç kez ziyaret etmiş, son savaşımızdan sonra intikamını alabilmek için iyileşmem gerektiğini bilmemi sağlamıştı.

"Ne oldu?

Umursamazca omuz silkti ama artık bildiğim için yüzündeki hüznü açıkça görebiliyordum. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı, yüzü biraz daha zayıflamıştı. 'Farklı şeyler istediğimiz ortaya çıktı. Hayat bazen böyle.

Sözleri aklıma takıldı. *Scottie ne istiyordu?* Bundan sonra? Turne bizi haftalarca, belki de aylarca ayrı tutabilirdi. Peki bu gelecek için ne anlama geliyordu?

"Lanet olsun. Özür dilerim,' demeyi sonunda başardım, bir elim omzuna uzandı, parmaklarım tişörtüne sıkıca bastırdı.

Oliver'ın başı hafifçe sallandı, bakışları odaklanmadan hareket ederken çenesi sıkıldı. "Sorun değil. Yani, değil, ama neyse o.'

"Bu yüzden mi bu yıl burada yarışmıyor? Durumu anlamaya çalışarak sordum. Uzun zamandır birlikteydiler, her ikisi de kariyerleri ve ilişkileri arasındaki hokkabazlığı idare ediyorlardı - en azından öyle görünüyordu. Yirmili yaşlarının başında tükendikten sonra, sporda yarışmak için rahat bir tavır takındı, sadece ona uygun olduğunda oynadı. Ama yarışmaya başladığında, gerçekten eğleneceğimi biliyordum.

Ağır bir nefes verdi. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Onunla iletişim kurmak zor, turne nedeniyle farklı zaman dilimlerindeyiz.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Dürüst olmak gerekirse, berbat bir durum. Bir kaşını kaldırdı, bir sırtış iması . "Yarınki maça acıyarak mı ? Güldüm. "*O kadar* da üzgün değilim. "Denemeye değer. Omuz silkti.

"Sana iyi şanslar dilerdim..." diye ettim, başımı eğerek cevap verdim.

Bu kez gülme sırası ondaydı ve elini kaldırarak avucunu göğsünün ortasına koydu. "Bana fazla yüklenme, ben kalbi kırık bir adamım.

'Ve benim sadece bir tane iyi dizim var,' diye karşılık verdim. İkimiz de kendi yollarımıza gitmeye başladık, birbirimizi yakında tekrar göreceğimizi biliyorduk, ancak bu etkileşim neredeyse arkadaşça olmayacaktı.

Gülümsemesi genişti ama gözlerine tam olarak ulaşmıyordu. "Adil bir eşleşme gibi görünüyor. Ve sonra, başını yumuşak bir şekilde sallayarak ayrıldık, arkadaşlığımızı derinlerde bir yere sakladık.

Bu sporda pek çok arkadaşınızla oynarsınız ama sahanın karşı tarafında durduklarında bunun bir önemi yoktur. O kişi sizinle zafer coşkusu arasında olduğunda, hepimizin hayalini kurarak yatağa girdiğimiz şampiyonluğa bir adım daha yaklaştığında değil.

39

Nico

My Lady of Mercy - Son Akşam Yemeği Partisi

Scottie'nin bir sonraki maçına ısınmak için bacaklarını uzatırken parmaklarını düzensiz bir şekilde kalçalarına vuruşunu izledim, vücudu beklentiyle hazırды. Oyuncuların alanı diğer yarışmacılar ve takımlarıyla doluydu, hepsi bir sonraki maçlarına hazırlanıyordu. Jon acil bir çağrı nedeniyle oradan ayrılmıştı, ben de hazırlanmasına yardım etmek için devreye girdim. Onun esnemesini izlemek, halka açık bir yerde (yine) uygunsuz olmamak için hala bir çabaydı, bu sabah belime sarılmış uzun ince bacaklarının hatırası hala aklımda taze.

'Sakin ol, beni ,' dedim gülümseyerek, o yeni bir pozisyona geçerken.

"Bu çeyrek final, Nico," diye homurdandı, vücudunu bacaklarının üzerinden öne doğru iterek, sesi stresli ve dalgın geliyordu. "Sanırım gergin olmaya hakkım var. Bana neredeyse hiç bakmadı, onun yerine kaslarını çekerken odağı tek bir noktada kaldı. Beyaz bluzu yukarı doğru gerildi ve altındaki yumuşak teni ortaya çıkararak kararlılığımı test etti.

"Özel bir yere gidebiliriz ve ben de dikkatini dağıtmanın bir yolunu bulabilirim," diye önerdim, fısıldamak için yaklaştım, gözlerim eteğinin kenarına takıldı. Artık kalçalarının nasıl hissettirdiğini, güçlü kasları saklayan yumuşak ve mükemmel tenini bildiğim için ellerimi kendime saklamak daha da zordu.

"O zaman dikkatimizin *ok* dağılması riskiyle karşı karşıya kalırız. Tekrar yüzüne baktım ve onun değerli dikkatini çekmeyi başardığımı fark ettim. Dudakları

bilmiş bir gülümsemeyle bastırılmış, bir kaş kaldırılmıştı.

'Bütün işi ben yapacağımdan emin olabilirsiniz. hemen önce yorulmanı istemeyiz,' diye devam ettim. Hareket etmeyi bırakmıştı, vücudu benimkine daha da yaklaşıyordu, bu da içimdeki sızıyı dindirmek için hiçbir şey yapmadı. Artık aramızda hiçbir şey yokmuş gibi davranmak giderek zorlaşıyordu, hatta imkânsızdı.

"Beni iyi vakit geçirmekle kışkırtma, Kotas. Gülümsemesi bağımlılık yapıyordu ve bir an için eğilip öptüğümü, gerçekten öptüğümü hayal ettim. Her şeyin canı cehenneme ve herkese onun ne kadar benim olduğunu göster. Onu duvara yapıştırmak ve ihtiyacı olan dikkat dağınıklığını ona vermek - benim çaresizce istediğim şey.

Bakışları başka birine takıldı ve gülümsemesi durakladı, eli tereddütlü bir şekilde havaya kalkarken sinirleri yeniden ortaya çıktı. Döndüm, bakışlarım rakibinin koyu renk saçlarına takıldı. Inés gülümsüyordu, tehlikede olan şey düşünüldüğünde fazlasıyla dostça görünüyordu. Yarı finale sadece üç set kalmıştı.

"Hemen döneceğim. Scottie rakibinin yanına gitmeden önce gülümsedi. Her ikisi de gelişigüzel sohbet etmeye başlamadan önce dostça bir girdiler. Scottie'nin eli kalçasına indi ve dudaklarında sinsi, rekabetçi bir gülümseme kıvrıldı. Bunu çok iyi biliyordum, bir yarışmadan önce alay etmeyi nasıl sevdiğini çok iyi biliyordum. Ancak Inés çok rahat görünüyordu, Scottie söylediği bir şeye gülünce bir kaşını kaldırdı.

"Arkadaş canlısı görünüyorlar," diye başka bir ses konsantrasyonumu bozdu. Döndüğümde Scottie'nin annesi Kit'i buldum. Sarı saçlarını yüzünden çekmişti ve birbirlerine ne kadar benzediklerini fark ettim. Aynı zarif burun ve yuvarlak yüz. Aynı koyu mavi gözler.

Güldüm. "Sahaya çıkana kadar bekleyin.

"Bu kadar çabuk acımasızlaşmaları inanılmaz. Başını arkaya attı, hatırladıkları karşısında neredeyse geri çekiliyordu. Scottie'nin maçlarından birinde aile locasında annesiyle karşılaşmışım. Oturmuş, kızının çimlerin üzerinde koşmasını izlerken bacakları gergin bir şekilde sallanmış, kazandığında alkışlamış ve Wimbledon standartlarına göre biraz fazla yüksek sesle bağırıyordu.

Daha önce hiç birinin ailesi izlerken yanlarında oturmamışım ama benimkilerin de farklı olmadığını düşündüm. Normalde destek olmak için gelirlerdi, ihtiyacım olan son şey Kotas ailesinin geri kalanının Scottie'nin üzerine çullanmasıydı. Bir anlaşma yapmıştık, eğer finale kalırsam

Annem ne kadar isteksiz olursa olsun, o zaman gelebilirdi. Daha fazla baskıya ihtiyacım yoktu.

"Ona karşı değil de onunla *birlikte* oynayabildiğim için mutluyum.

Kit bana baktı, sonra da bilmiş bir şekilde göz kırparak, 'Duyduğuma göre birden fazla şekilde,' dedi.

Gözlerimi kırptım, zihnim yalıtım karşısında hafifçe panikledi. 'Ben-' Sessizlik uzadıkça uzadı, ağzımdan sadece karmakarışık sesler çıkıyordu. "Em...

Yüzü neşeyle açıldı, eli sakinleştirici olması gereken bir hareketle omzumu okşadı. 'Sakin ol. Sadece bir kez olsun utanç verici ebeveyn olma şansını yakalamak istedim.

Boğazımdaki tıkanıklığı gidermeye çalışarak öksürdüm ama kelimeler yine de boğuk boğuk çıkıyordu. "Beklentilerinizi karşıladı mı?

"Kesinlikle öyleydi.

Neyse ki Scottie ben kendimi daha fazla aptal durumuna düşürmeden konuşmayı kesti. "Siz neden ?

"Sadece maç," cevap verdi annesi, hâlâ çok mutlu görünüyordu. 'Neyse, ben çıkayım artık. Geç kalmak istemiyorum.

Scottie annesine sarılmadan önce başıyla onayladı. "Dışarıda görüşürüz.

Kit bir an için bana döndü. "Nico, locada bana katılacak mısın?

Şansım yaver giderse muhtemelen onun yanında oturacağımı fark ettim.

"Hemen arkanda olacağım. Annesinin gözlerinin içine tekrar bakabilmem için yeterli zaman olacağını umarak kıbarca gülümsedim.

Scottie'ye baktı, arkasını dönerken el salladı ve son bir kez "İyi şanslar!" diye bağırdı.

Kulak misafiri olmaktan çıkar çıkmaz Scottie neredeyse dönüp bana baktı, yüz hatlarında vahşi bir merak vardı. "Ne diyordu?

"Önemli bir şey değildi.

"Seni utandırdı mı?

Bu sefer kendimi tutamadım. "Neredeyse dilimde boğuluyordum.

Gülümsedi, annesinden biraz memnun görünüyordu. "Tam ona göre. Onlara

birlikte baktığınızda, aralarındaki yakınlığa bakarak Kit'in Scottie'nin hayatına gireli bir yıldan kısa bir süre olduğunu tahmin bile edemezsiniz.

Onlar

aynı dili konuşuyordu. Tenis dışında onu bir şekilde ayakta tutacak, kazanmasından hiçbir çıkarı olmayan birinin olmasına sevinmişim.

"Inés nasıl? diye sordum.

Scottie bana sıırttı, yüzünde sinsi bir ifade vardı. "Gergin.

Gözlerim kısıldı. "Şimdi sen , artık o kadar ürkek görünmüyorsun. Az önceki gerginliği gitmiş, elleri yanında rahatlamış, yüzü sakın ve toparlanmıştı. Sanki yeni bir insana dönüşmüş gibiydi.

dikkatle baktı, bana yaklaştı ve sesini alçak . 'Ben... Sanırım bunu kazanabilirim, Nico. Gerçek bir şans gibi.

"Öyle mi?" Yeni bulduğu özgüvenle yenilenmiş bir şekilde ona gülümsedim.

'Inés harika. Dilimiyle beni hep dengesiz yakalıyor. Ama o hala iyileşiyor. Maçları sadece iki set sürdü. Nasıl oynadığını biliyorum ve eğer uzun sayılar oynamasını sağlayabilirsem, hatta belki onu bir ralliye sokup dip çizginin gerisine itebilirsem, işe yarayabileceğini düşünüyorum. Böylece o vuruşu yapamaz. Onu yorabilir ve kazanabilirim.

Sözleri üzerinde düşündüm. Bu iyiydi. Inés konusunda haklıydı. Onu final setine götürürsem kazanma şanss çok yüksekti. Gurur içimde kabardı.

"Görünüşe göre oyun planını yapmışsın.

Bugün ilk kez gerçekten umutlu görünüyordu. 'Aklımı başıma alırsam, çok sert oynamazsam ve kendi hızımı kaybetmezsem, sanırım başarabilirim.

Elimde olmadan uzandım, parmaklarım çenesiyle buluşup bakışlarını kendime çektim. Bana baktığında yüzünün aldığı şekilden, oradaki yumuşaklıktan asla bıkmayacakmışım gibi hissediyordum.

"Scottie Sinclar yarı finalde. Kelimelerin kulağa hoş gelmesinden hoşlanarak gülümsedim. "Ve sonra finaller.

Tek bir kahkaha attı. "Şansım olduğunu kim düşünebilirdi ki?

Ama bakışlarını bırakmadım, gözlerimi onunkilerden ayırmadan, "Yapardım," diye bastırdım.

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve geniş, kendinden emin bir gülümsemenin oluşmasını engellemek için ısırdı. Bir anons duyuldu ve oyuncuların birazdan sahaya çıkmasının beklendiği söylendi. Scottie yerinde kıpırdandı, bu sefer başlamak için sabırsızlanıyordu. Elleri ELITE bluzunun üzerinde gezinerek kırıksıklıkları düzeltti.

Derin ve sakınleştirici bir nefes alarak kendi kendine 'Bunu yapabilirim' dedi. Göğsünün yükselişini izledim, kendine güvenini ve mücadelesini hissettim. Bu onda vardı.

Kızımda bu vardı.

"Her zaman yapabileceğine inandım. Elim ona uzandı, parmaklarımızı birbirine geçirdik ve sıktık. Bu şimdiye kadar açıkça yaptığımızdan daha fazlaydı, ama ona dokunmak için duyduğum ezici ihtiyaca engel olamıyordum, onun oyununu izlemek için kendi beklentim yükselmeye başlamıştı. Bir veda ve iyi şanslar dilimin ucundaydı.

"Scottie, hızlı bir fotoğraf için seni içeri çekebilir miyim? Eğitim kampındaki fotoğrafçımız Sarah, elinde fotoğraf makinesiyle kalabalığın arasından belirdi. Burada geçirdiğimiz süre boyunca hep etrafımızdaydı, genellikle maçlar sırasında ya da sonrasında fotoğraf çeker, her zaman ELITE markasını giydiğimizden emin olurdu.

Scottie hafifçe kaşlarını çattı, kaşları birbirine yapışırken eli benimkinden ayrıldı. "Şu anda olmaz. Ben de tam dışarı çıkmak üzereydim.

Sarah dönüp saate baktı, dışarı çıkmadan önce hala biraz zamanımız olduğunu hesaplıyordu. "Üç saniye, hepsi bu," diye itti.

Scottie'nin yüzü kararsızlıktan iki büklüm oldu, Sarah'nın fotoğraf çektirmek için o kadar zaman varken şimdi karar vermesinden memnun olmadığı anlaşılıyordu. Ama ELITE ile yaptığımız sözleşme yüzünden tartışmaktan nefret ettiğini biliyordum.

"Peki," diye razı oldu ve Sarah onu için döndü. Raket çantasını aldım, Sarah diğer oyuncuların ve antrenörlerin arasından geçip maçlarına hazırlanırken onun yanında durdum. Onu Sarah ile yalnız bırakmamın imkanı yoktu.

Sarah bizi odanın diğer ucuna götürürken Scottie'nin bakışları sürekli omzunun üzerinden geriye kayıyordu, sanki zamana dikkat etmek ve oyununa geç kalmamak ister gibiydi. Kalabalık sonunda dağıldı ve bizi kimin beklediğini fark ettiğimde midem bulandı.

Eğer ne biliyorsa, Sarah'nın sesi rahatça talimat verirken hiçbir şey ele vermiyordu. "Tamam, eğer seni buraya babanın yanına getirebilirsem, bu işi halledebiliriz.

Scottie'nin dikkati geri döndü ve yanımda olduğu yerde durdu. Elim içgüdüsel olarak yumruk oldu, babasının düğmeli bir ceket ve şort giymiş, Wimbledon logosunun yanında fotoğraf çektirmeye hazır bir şekilde durduğunu görünce içimdeki öfke kabardı.

"O neden burada? Sarah'ya bakarken sesim derin ve alçaktı, yüzündeki şaşkınlık açıkça görülüyordu. Başını sallarken soruma cevap verme zahmetine bile girmedi.

'Sadece hızlı bir fotoğraf. Tek ihtiyacımız olan bu.'

"Seni görmek güzel Scottie. Her zamanki gibi sümüklü görünüyordu, yüzünde yılansı bir sırıtişla ona bakıyordu. Onu istedim. Onu uzaklaştırmak.

ondan.

"Ne istiyorsun? Scottie'nin sesi hayal kırıklığıyla doluydu, gözleri Matteo'ya sabitlenmişti. Sarah'ya döndü. "Nedir bu? O neden burada?

"ELITE ikinizin bir fotoğrafını istedi," dedi Sarah gönülsüzce, dikkati kamera ayarlarındaydı. Belli ki ya ne yaptığından haberi yoktu ya da umurunda değildi. Bu plajın intikamı mıydı?

Matteo'nun omuzları gevşedi, tavrı kendini beğenmişlikten babacanlığa doğru yumuşadı. "Haydi. Fotoğrafi çek. Eski günlerin hatırına," diye ısrar etti, bir elini kaldırdı ve sadece ona el salladı. Olay yerine bakan herkes bir efsanenin kızıyla yeniden bir araya geldiğini görecekti. Bunun ne kadar tehlikeli olduğunu bilemezlerdi.

Elim onunkini buldu ve onu çekiştirmeye başladı. "Scottie, bunu yapmak zorunda değilsin," diye ısrar ettim, bunu bir şekilde durdurmak için çaresizdim. Bu her neyse, iyi olmadığını biliyordum. Wimbledon'da olması bile beni germeye yetiyordu ama burada, bu odada, bu fotoğrafı çekmesi? Ve Jon tüm bunları nerede durduracaktı?

Sessizce saate bakarken yüz ifadesindeki korku ve şaşkınlığı görebiliyordum, üzerindeki baskı katlanıyordu, sahaya çıkmasına az zaman kalmıştı.

"Nico, seni de içeri alalım," diye ısrar etti Sarah, sesi kesik kesik başlamıştı. Hareket etti, Matteo'nun önünde yerini aldı, kamerayı kaldırıp hazırladı ve bizi oraya götürdü.

Başımı salladım, işbirliği yapmamakta ısrarlıydım. Siktir et ELITE'i. Bu her neyse siktir et. "Hayır, bunu yapmayacağız.

"Gerçekten mi? Şimdi de olay çıkarıyorsun," dedi Matteo o kadar açık bir şekilde, neredeyse makul bir insan gibi konuşuyordu. Öfkemi bastırmak, canavarı kontrol altında tutmak zorundaydım. Olay çıkarmak ona istediğini verecekti. Bir kaşını yukarı kaldırdı, avuçlarını genişçe açtı. "İnsanlar konuşur, biliyor musun?

Bir durgunluk vardı, sanki dünya durmuş gibiydi. Scottie bir an durup etrafımıza baktı. Ben de görebiliyordum, insanların gözleri bize bakıyordu, tartışmamız dikkatlerini çekmişti. Çok fazla dikkat çekiyorduk ve bu onu tedirgin etmeye başlamıştı. Onu bu duruma sokmak için her şeyi kendi lehine kullanıyordu. Ona döndüm, kendimi onu buradan çıkarmaya hazırladım ama onun yerine omuzlarının geri çekilmesini, omurgasının dikleşmesini izledim.

"Hadi işi bitirelim," diye mırıldandı, her kelime kulağa acı verici geliyordu. Birkaç kısa adım atarak logonun karşı tarafında durdu. Ben de onu takip ederek sağa doğru ittim, böylece onunla arasında kaldım.

Matteo, sanki bedenim onu koruyacak bir duvarmış gibi. Sadece ondan mümkün olduğunca uzak olmasını istedim.

"Gülümse," diye hatırlattı Matteo, Sarah birkaç kare çekerken midem bulanıyordu. Fotoğraf makinesinin flaşının patladığını ve fotoğrafın çekildiğini fark ettiğim anda elim Scottie'ninkine dolandı ve onu kendimden uzaklaştırdı.

Arkamızdan 'İyi şanslar' diye bağırırken sesi kalabalığın içinde çınlıyordu.

Öfkem beni bir davul gibi dövüyordu, patlamakla tehdit eden yüksek bir gürültü. Ama kendimi kontrol altında tutmam gerektiğini biliyordum. Burada olmaz. Şimdi olmazdı. Hâlâ kazanması gereken bir maç vardı. Kapıya geri dönene kadar durmadım ve adının söylenmesine çok az bir süre kalmıştı, oyun başlamak üzereydi.

"İyi misin? Bana bakmadı bile, gözlerini kapıya dikmişti. Sessizce başını salladı ama özgüveninin, mücadelesinin gittiğini görebiliyordum. Tam bulduğu anda yere serilmişti. Belki de başından beri plan buydu. Kafasının içine, derisinin altına girmek. Bunu ondan tekrar almak. Bu düşünce yüzümdeki kanı dehşetle boşalttı.

"Scottie. Adı bir yalvarış gibiydi ama işe yaradı ve gözleri benimkilerle buluştu. Endişemi bastırmak için elimden geleni yaptım, kendimi sakin tutmaya çalıştım, oysa tek hissettiğim oraya geri dönüp adama yaptıklarının bedelini ödetmekti.

"Ben iyiyim," diye kestirip attı, saçlarını geriye itti, ellerini yüzünde gezdirdi. Kararlılığının sönmekte olan bir ateşin korları gibi titrediğini görebiliyordum. Paniğimi yatıştırmaya çalışarak derin bir nefes aldım. Oraya bu şekilde gidemezdi.

"Bunu yapabilirsin," diye bastırdım, ellerimi omuzlarına koyarak onu o ana geri döndürdüm. "Oyun planını unutma. Elleri omuzlarında benimkilerle buluştu, avuç içleri sanki bağlantıya ihtiyacı varmış gibi benimkilerin üstüne bastırdı.

"Biliyorum," dedi ve sonunda kıvılcımı yakaladım, öfke alevlendi ve gözlerindeki yenilginin yerini aldı. "Bu iş bende. İsmi tekrar anons edildi, sahaya çıkmasının beklendiği aciliyet vurgulandı ama gözleri benimkilerde kaldı.

"Scottie Sinclair finallerde. Sen oraya aitsin. Bunun için savaş,' diye bastırdım, elleri benimkilerin etrafında kenetlenirken. Derin, titrek bir nefes verdi, verdiği nefes onu sakinleştirdi, getirdi. Artık görebiliyordum. O buradaydı. Geri dönmüştü. Benim olmuştu.

Gözleri bir an için kapandı, sonra bir adım uzaklaştı, ellerim omuzlarını serbest bıraktı, omuzları kendinden emin bir şekilde geriye doğru itildi, göğsü dışarı çıktı ve çantasını beklediği yerden aldı. 'Ben hazırım. Bunu yapabilirim. Ve ona inandım. Gerçekten .

Sinclair - Costa Çeyrek Finalleri - Kort 1

Hayatta nadir güzellik anları vardır. Çoğu, siz ne gördüğünüzün farkına bile varamadan geçip gider. Ancak Scottie Sinclair'in çeyrek finalde Inés Costa'ya karşı Wimbledon'ın orta kortunda süzülüşünü izlerken özel bir şeye tanıklık ettiğinizi hemen anlarsınız.

Inés ilk seti aldı ama Scottie ikinci seti, tam da planladığı gibi onun zayıflığından faydalanarak aldı. Şimdi üçüncü ve son sette Inés yavaşlıyor, dönüşlerindeki gücü korumakta zorlanıyordu. Maç hâlâ bir mücadele idi ve hakemle çalışmak zordu.

Maç boyunca Scottie'nin işini zorlaştırmış, çeşitli ihlaller vermişti. Bazıları haklıydı, örneğin servisleri iptal edilmişti ama diğerleri Scottie'yi hayal kırıklığına uğratmıştı. Molalar sırasında çok uzun sürdüğü için birkaç zaman ihlali verdi, bazen de ayağının taban çizgisine yakın olmadığı görüldüğünde ayak hatası verdi. Hatta bir keresinde file teması olup olmadığını görmek bile zordu.

Kararın adil olmadığından emin olduğu durumlarda itirazlarını kullanmış, şahin gözlü kamera topun gerçekten dışarıda olup olmadığını belirlemeye yardımcı olmuştu. Ancak buna rağmen, ona olan kızgınlığının arttığı açıktı.

Onu izlerken tedirginliğim tavan yapmıştı, kendimi kıpırdanmaktan alıkoyamıyor, nemli avuçlarımı şortumun naylon malzemesine sürüyordum.

Kutuya ilk gittiğimde Jon'u çoktan orada bulduğumda, içimde biriktirdiğim tüm öfke patladı ve neden bizimle olmadığını öğrenmek istedim. Benimkinden çok daha soğukkanlı olan Jon, ben ona neler olduğunu anlatana kadar bekledi. Fotoğraftan bahsettiğimde yüzünde karanlık bir ifade belirdi ve hızla tekrar ortadan kayboldu. Döndüğünde bana Sarah'nın görevden alındığını ve ELITE'e geri gönderildiğini bildirdi. Görünüşe göre,

Scottie ve babası arasındaki dramı bilmediğini iddia etmişti ama ben bu bahaneye inanmadım.

Oyun sayısında Scottie'nin servisi vardı ve Inés'e karşı iki sayı öndeydi. Uzun vücudu gerildiğinde ve raketi topla çarpışıp ustalıklı filenin üzerinden dönerek gönderdiğinde kollarındaki güç beni büyüledi. Gözlerim hala servis çizgisinden hareket ederken vücudunun her küçük hareketine odaklanmıştı. Inés yerinden fırladı, raketi geri dönmek için genişçe salladı, hakem kalabalığın üzerindeki sessizliği bozduğunda ıskaladığı için top sadece onu geçti.

"Hata!

Aradaki mesafeye rağmen Scottie'nin çenesinin hayal kırıklığı içinde kilitlendiğini görebiliyordum ve onun arkasında Inés bile hakeme bakıyordu, kaşları şaşkınlıkla birbirine yapışmıştı. Scottie karara itiraz etti, sistem kameradan gelen görüntüyü işlerken ileri geri volta atarken sabrı azalıyordu. Arka plandaki Inés'in kafası karışmış görünüyordu, sanki konuşmak konusunda karar veremiyormuş gibi hakeme hafifçe işaret ediyordu.

Video görüntüye girdiğinde etrafımızdaki kalabalık alkışlamaya başladı, atışın bilgisayar tarafından oluşturulan yörüngesini takip ettikçe daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle. Sonuç ortaya ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı, tedirginlik beni ısırdı.

DIŞARI

Kalabalığın bir kısmı sevinçle alay ederken, sonuç karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Onları görmezden gelmeye çalıştım, hemen Scottie'ye döndüm ve kendini toparlamak için biraz zaman ayırmasını izledim. Sonra hazır olduğunda omuzlarını geriye itti ve ruh halinden kurtulmak istercesine başını salladı - antrenman sırasında benim saçma sapan konuşmalarım sinirlerini bozduğunda yüzlerce kez yaptığını gördüğüm bir hareketti bu. Beni silkeler ve büyük bir servisle mahvederdi.

Ve bir sonraki hamlesi de tam olarak buydu; top takip sistemi, top sahanın karşı tarafına çarparken servis atışının saatte 114 mil gibi çılgın bir hızla yapıldığını bildiriyordu. Inés adımlarını bulmadan önce geri dönmek için mücadele etti ve her ikisi de ileri geri oynamaya başladı.

Oyun sayısı - Scottie. Ve bir sonraki oyuna geçtiler.

Scottie Inés'in servis atmasını bekledi, belli ki biraz sabırsızlanıyordu ama rakibinin acele etmesine izin vermedi. Inés'in son derece batıl inançları olduğu biliniyordu; başlamadan önce kafasında doğru sayıyı tutturması gerekiyordu.

Sonunda servis attı, Scottie topa karşılık vermekte gecikmedi. Ama sonuçta Inés onu hazırlıksız yakalamayı başardı, fileye koştu ve topu voleyle vurdu

Scottie'nin ulaşamayacağı bir yerde.

15-0

Scottie bir sonraki servisi kolaylıkla

karşıladı. 15-all

Inés'in bir sonraki servisi dışarı atıldı ve ikinci servisinde top servis kutusunun köşesine düşerek ace vuruşu yaptı.

30-15.

Oyun devam etti, Scottie her topu kovaladı, oyununun her vuruşu mükemmeldi. Inés'in bir sonraki oyununu okuyabilmesi, saniyeler içinde tepki verebilmesi ve sahada tek bir ritim bile kaçırmadan süzülebilmesi. Scottie sahada mükemmeldi; vücudu bir araç, aklı ise bir silahtı. Bir önceki oyunu güvenle cebine koymuşken, bir sonraki oyuna, onun servisine geçtiğimizde hiç şaşırmadım. Artık sete yaklaşıyordu.

Servis atmaya hazırlanırken Scottie'yi kafasından sayarken izledim. Sonunda istediğini seçene kadar yedek topları kenara fırlattı, sonra hakem tekrar çağırdı.

"Zaman ihlali, Sinclair.

İlk başta yüz ifadesi şaşkıncı, gözleri servis saati geri sayımının sıfıra ilerlediğini gördüğünde sahanın etrafına bakındı. Kolları yana düştü, başı titriyordu. Öfkesini dizginlemeye, bastırmaya çalıştığını biliyordum. İkinci servisine hazırlanırken, hareketine odaklanmaya geri döndüğünde, hepimiz nefeslerimizi tutmuş, raketinin havada uçuşurken çıkaracağı sesi beklerken sahaya bir sessizlik çöktü.

'Ayak hatası, Sinclair. Puan Costa'ya verildi,' diye anons etti hakem ve işte o anda sabrı taşı. Topunu bıraktı, neredeyse yana fırlatacaktı, raketi hakeme dönüktü.

"Dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?" diye bağırdı hakeme, ona birkaç adım daha yaklaşarak. İlk başta onu görmezden geldi, servis atmasını bekledi ama kadın tekrar bağırdı. "Eee?

Sonunda döndü ve elini salladı. Ne dediğini duymak imkansızdı, etrafımdaki kalabalık sabırsızdı, yuhalamalar ve ıslıklar sahanın her zamanki saygılı sessizliğini bozuyordu.

Başından beri, hakemin Scottie aleyhine her türlü kararı verirken rakibi aleyhine hiçbir karar dikkatini yavaş yavaş maçtan nasıl uzaklaştırdığını görmek kolaydı. Ve şimdi, bir set gerideyken ve skor büyük ölçüde Inés'in lehineyken, Scottie'nin nihayet canına tak etmişti.

"Kısa mı tutayım? Sesi kortta , gittikçe daha da sinirlenerek sandalyeye birkaç adım daha yaklaştı. 'O puanı senin çağrılarının yüzünden kaybettim. Kasıtlı olarak dikkat dağıtıyorsun.

Soluma bir bakış attığımda Jon'un yüzündeki sert ifadenin Scottie'ye sabitlendiğini gördüm, sesi alçaktan mırıldanıyordu. 'Sakin olmalısın evlat. Seni kızdırmasına izin verme.

Hakemin ne cevap verdiğini duyamadım ama Scottie'nin omuzları hakemin cevabını dinlerken çöktü. Hakeme arkasını dönerek, sol eli hâlâ raketini kavrarken ellerini öfkeyle dışarıya doğru uzattı. Hakem tekrar konuştu ama cevabı bir kez daha kalabalığın gürültüsü arasında kayboldu.

Tekrar ona döndü, boştaki elini aşağıya doğru uzatırken ayaklarını dikti. 'Hayır, şimdi yapıyoruz. Son servisim içerideydi ve sen onu dışarı çağırdın! Zaman aşımına uğradığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile, ama bu konuda hiçbir şey .

Jon başını salladı, ellerini uzatarak Scottie'nin dikkatini çekmeye çalıştı ve sakın olmasını işaret edencesine ellerini indirdi, ancak Scottie ya onu görmedi ya da tavsiyesini dikkate almadı.

"Meydan okumak mı? Zaten diğer hatalarınız için meydan okumalar ve zaman harcadım! Hem Jon hem de ben oturduğumuz yerden ayağa kalkmış, Scottie'nin öfkesini ve hayal kırıklığını yüksek sesle ifade etmeye devam etmesini çaresizce izliyorduk. Jon kendi hareketlerini kontrol altında tutmaya çalışırken ellerini yüzünde gezdirerek nefesinin altında mırıldandı.

Midemde derin bir çukur açıldı. Sonra gözüme çarptı. Tam karşımda, sahanın diğer tarafında, kalabalığın tam ortasında oturuyordu. Matteo.

Aklıma hemen Scottie geldi ve onun da kalabalığın içinde olduğunu bilip bilmediğini merak ettim, ama hakeme tekrar bağırdığında, onu fark edemeyecek kadar dikkatinin dağılmış olması beni neredeyse rahatlatı.

'Rakibim ve bu pislikle karşı karşıyayken nasıl oynayacağım? Bu çok saçma. Sesi içime işledi ve onu sakinleştirmek için bile olsa aşağı inip bir şekilde müdahale etmek istedim ama daha iyisini biliyordum.

'Üçüncü suç, sözlü taciz. Costa'ya oyun puanı verildi," dedi , sesi mikrofondan gürleyerek. Scottie hemen onunla yeniden tartışmaya başladı ve suçlamalara şiddetle karşı çıktı.

Oyunun baskısı ve yoğunluğuyla tüm duyguları taşarken, onun giderek daha fazla hayal kırıklığına uğramasını izlerken her şey yokuş aşağı gitti.

Sonunda hakemle m¼cadele etmekten vazgeçti ve hakeme bir daha hiçbir maçında sahaya çıkmaması için son bir kez meydan okudu ve saha kenarına geri döndü.

Ama artık çok geçti; konsantrasyonu dağılmış ve oyunu paramparça olmuştu.

Çok fazla oynadı, topa çok sert vurdu, kolayca yapabileceğı dönüşleri kaçırdı.

Eğer hakem bunu kasıtlı olarak yapsaydı, o zaman görev tamamlanmış olurdu çünkü son sayıyı kaçırmamasını, Inés'in galibiyetini mühürlemesini ve Scottie'yi Wimbledon'da tek kadınlar yarışmasının bir yıl daha dışında bırakmasını izlemek tüm gücümü aldı.

OceanofPDF.com

40

Scottie

Castles Crumbling (feat. Hayley Williams) - Taylor Swift

Böyle bir öfke gerçek, elle tutulur bir şeydi. Yaşayan ve nefes alan bir canavar. Normalde onu dizginler, kendi yararına olacak şekilde kontrol ederdim. Bu tür bir öfkenin içerdiği güç, başka her şey başarısız olduğunda hassas servisler sunan ve beni başarıya götüren yararlı bir araçtı.

Ama Inés'e karşı o maçta, o , sadece kontrolü kaybetmemiştim - beni tamamen tüketmesine izin vermiştim.

Çeyrek finale kaldığım için bu sefer kişisel olan ahşap soyunma odası bankına oturdum, etrafım antrenman çantamın tüm içeriği ile çevriliydi. Boşaltılmış, tekmelenmiş ve duvarlara çarpmıştı. İki tenis raketi, ezilmiş şişeler ve kızgın darbelerle ezilmiş atıştırmalıkların yanında parçalanmış bir şekilde duruyordu.

Yine de kanım hâlâ erimiş lav gibiydi, öfke damarlarımı yakıyordu. Bedenim bana ait değilmiş gibi hissediyordum, hâlâ öfkemle yolumu bulmaya çalışıyordum.

Oyun başından beri bir araba kazası gibiydi. Hakeme saygı duyuyordum ama bana karşı bir tür kan davası vardı, benim atışlarımı sayıyor ama rakibiminkileri görmezden geliyor, zaman tutarsızlıkları için benimle uğraşıyordu. Katı olsaydı sorun olmazdı ama bu sadece benim içindi.

Zamanımı boşa harcamaya, beni odak noktamdaki uzaklaştırmaya ve oyunumu mahvetmeye niyetliydi.

Her şeyi yanlış oynadım, ayak hareketlerim sakarlaştı ve her türlü stratejik düşünce tamamen çöpe gitti. Maçın son setine geldiğimde, Inés'in beni bir tenis kazasında nakavt etmesi ve acıma sonsuza dek son vermesi için neredeyse yalvarıyordum.

Kapının çalınması beni sarmal düşüncelerimden kopardı ve bağırmaktan kısılmış sesimle zar zor bir cevap verebildim.

"Evet?" Ses mırıldanıyordu ama karşı taraftaki kişinin duyabileceği kadar yüksekti. Jon'u bekliyordum, hayal kırıklığına uğramış yüz ifadesini ve omzunu sıvazlamasını bekliyordum, biraz rahatlatıcı bir şekilde 'bir dahaki sefere evlat' demesini bekliyordum. Muhtemelen yine kendimi kaybedecektim.

Onun yerine Nico ortaya çıktı ve bir rahatlama kapladı. Beyaz bir tişört ve şort giymiş, kendi öğleden sonra maçı için hazır. Ona bakmayı zar zor başarabildim, gri gözlerindeki yumuşaklık çok etkileyiciydi.

Duraklamasını, etrafına bakmasını ve yaptığım dağınıklıktan, öfkemden utanmasını bekledim. Bunun yerine, kapının arkasından kapanmasını dinledim, dikkatli adımlarla bana doğru yürüdüğünü duydum ve yanımdaki banka oturup vücudu yan tarafıma sürtünürken donup kaldım.

Güçlü kolları vücudumu sardığında, vücudunun sıcaklığı ve şampuanının taze kokusu beni sardığında ve aniden baraj yıkıldığında kendimi onun içinde erimekten alamadım. Daha önceki öfkem ve hayal kırıklığım yerine, onun kollarında ağlıyor, paramparça oluyor ve dağılıyordum. Bana sarıldı, bir eliyle sırtımı ovuyor, diğer eliyle saçlarımı yatıştırıcı bir şekilde okşuyor ve ona doğru hıçkıra hıçkıra ağlamama izin veriyordu.

"Sorun yok. Başını benimkine ve saçımın tepesine tek bir öpücük bıraktı. 'Elinden geleni yaptın. Orada çok güzeldin.

Temiz tişörtünün içine hıçkıra hıçkıra ağladım, beyaz kumaşta utanç verici ıslak lekeler bıraktığımdan emindim. "Berbat haldeydim.

Sırtımın alt kısmındaki eli okşadı, orada güçlü bir baskı uygularken hareket genişledi, o an kalp atışlarımı sakinleştirdi. "Bunun senin hatan olmadığını biliyorsun.

"Onu attım. Bana ulaşmasına izin verdim.'

Bir adım daha ileri gitmeden önce 'En iyilerimizin başına gelir,' diye teselli etti. Elini karşı uyluğuma götürdü ve bedenimi onunkine doğru çekti. Göğüslerimiz birbirine yapıştı, başım , bacaklarım belindeydi. Kendimi olabildiğince yakınına çektim, göğsünün yükseldiğini ve

Bana Rodos'un kayalık sahiline usulca çarpan dalgaları hatırlatan derin, sakinleştirici nefesler.

Hâlâ duyabiliyorum, o gün sahilde oturup sanki dünyada sadece ikimiz varmışız gibi hikâyelerimizi paylaşıırken çıkan sesleri. Nasıl oluyordu da beni hep buluyordu? Her zaman ne söyleyeceğini ve ne yapacağını biliyordu?

'Bunu ben de yaptım,' diye itiraf etti. "Birkaç yıl Fransa Açık'ta yarı finaldeydim. vardı ve bana nasıl baktığını en başından beri biliyordum. Sanki ben bir belaymışım ve bana öyle davranacaklarmış gibi. Bana karşı mümkün olan her kararı verdi ve sonunda ben ... tamamen kaybettim.

Hatıralar yeniden canlandı. Diva'nın sahadaki davranışları her zaman haber konusu olurdu. Biz konuşurken manşetlerin hazırlandığını hissedebiliyordum.

"Kortta raketini o zaman mı kırdın? diye sordum.

'O da benim şanslı raketimdi,' diye şaka yaptı. 'Hakem bana ekipman hasarı verdi, ben de raketi kafasına fırlattım. Lanet olası aptalca bir hareketti. Diskalifiye oldum.

Videoyu hatırladım ve öfkesini ekranda hissettim. Nefret dolu ve profesyonelce davranmadığını düşünmek kolaydı ve belki de öyleydi. Ancak antrenmana bu kadar yoğunluk verdiğinizde, bedeninizi bir araca dönüştürdüğünüzde, fiziksel istismarın uçurumunda yürüdüğünüzde, haksızlık karşısında mantıklı kalmak zordu.

Fırsatın sizden çalındığını hissettiğinizde, bunu kendiniz berbat ettiğinizden iki kat daha zor olur. Genellikle, çünkü zayıflık gibi hissettirir.

"En azından kendimi kaybetmek için yalnız bekledim," diye mırıldandım, onunla geçirdiğim her an beni biraz daha hafifletiyordu.

Hafifçe güldü. Göğsümde hissettiğim bu duyguyla gözlerimi kapattım ve onun neşesinin tadını çıkardım. 'Burada kesinlikle bir numara yaptın. Oldukça etkilendim.

'Yemin ederim insanlar bir şamatayı yok etmenin ne kadar iyi hissettirdiğini bilselerdi, tüm öfke kontrolü endüstrisi kendi üzerine çökerdi.

"Belki de birkaç ders almayı düşünmeliyiz. Sesi hafif ve şakacı bir hal aldı. "Belki birkaç masum raketi tamamen yok olmaktan kurtarabiliriz.

"Hayır. Yavaşça, kendi dudaklarım onun sözleriyle kıvrılmaya başladı. "Bunu hak etmişlerdi.

Omzundan geri çekildim ve ona doğru düzgün bakabilmek için doğruldum. Yüzünde herhangi bir yargılama yoktu, acıma duygusu ya saklıydı ya da hiç yoktu.

Onun yerine gözleri yüzümü tararken endişeyle doluydu. Kırmızı çerçeveli gözlerim ve şişkin yüzümün oldukça güzel görüldüğünden emindim.

"İyi misin?" diye sordu. Yüzümdeki ani buruşturma net bir cevaptı. "Yani, iyi olacağını biliyor musun?"

Başımı ileri geri salladım, hala kendim için karar vermeye çalışıyordum. "Hala kazanmamız gereken bir çiftler yarışması var.

En azından bu vardı. Normalde, bu benim için son olurdu. Bir sonraki yarışmaya kadar işim biterdi. Ama burada birlikte olduğumuz için ikinci bir fırsatım vardı. O yanımdayken kazanabilirdim ve şimdi bu hikâyeye daha tatlı bir son düşünemediğimi fark ettim.

Dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi. "Aferin kızıma.

"Ve sen de bekarsın," diye hatırlattım. Gülümsemesinin bir an için duraksadığına, gözlerinde bir şeylerin titreştiğine yemin edebilirdim ama elleri yüzümün yan tarafına doğru hareket etti, sanki dikkatimi dağıtmak istercesine bir öpücük için beni kavrayıp kendine çekti. Öyle de oldu, bedenim o ana kendini bıraktı ve hâlâ gevşemekte olan o ağır duygudan bir anlığına kurtulmanın tadını çıkardı.

"Maçın ne zaman?" diye sordum, alnımı ona yaslayarak. Yüzünü buruşturarak inledi. "Yakında. Bir saat sonra.

"Jon ısınma hareketleri için peşine düşecek," diye uyardım ve ondan bir şikayet sesi daha çıkardım. Gülümsedim ve ağırlığımı değiştirmeden önce onu rahatlatmak için bir kez daha öptüm.

"Hayır," dedi, elleri beni üzerinde tutuyordu. "Bir dakika daha.

Sözleri karşısında kaşlarımı kaldırdım ve dudaklarımı onaylamayan bir çizgide birbirine bastırmaya zorladım. Küçük bir sahte kavga çıkarmaya hazırdım ama ona karşı çok güçsüzdüm ve anında isteğine boyun eğdim, dudaklarım tekrar onunla buluştu.

Bir süre öyle kaldık, birbirimize sarıldık, kendimizi biraz kaybettik. Onunla birlikte olmak çok kolaydı. Buraya beni daha kötü hissettirmek için gelmemiştii; beni desteklediği için, yanımda olmak için gelmişti. Yıllardır eskiden hayatım olan şeyden kaçıyordum. Beni geri getirecek kişinin o olacağını kim bilebilirdi ki? Beni kabul ettiği sürece onun kollarında, yatağında sarmaş dolaş kalmak istiyordum.

"Gitmelisin," diye hatırlattım ona, kendimi ondan uzaklaştıracak fiziksel gücü bularak. Gözlerini bana dikti, sanki burada beş dakika daha kalmak için yarışmadan tamamen çekilmeyi düşünüyormuş gibi dudağını iki yana büzdü.

"İyi," diye kabul etti, sesi . "Ama bu gece serbest kalsın.

Kaşlarım yukarı kalktı. "Neden?"

"Bugünden sonra biraz dinlenmeyi hak ettiğimizi düşünüyorum.

Seçeneklerimi düşünerek bu fikir karşısında durakladım. Sahada attığım her yanlış adımı, hakeme karşı sakinliğimi korumam gereken her anı, verdiği her kötü kararı analiz ettiğim bir gece daha.

Ya da Nico Kotas ile takılmak.

"Ben ," dedim, gülümsemesinin büyümesini izleyerek. Kucağından kaydım ve tek parmağımı kaldırdım. "Tek bir şartla.

Sahte bir kızgınlıkla başı geriye düştü. "Bu da ne?"

"Kazanmalısın.

Gülümsemesi sinsî bir sırıtışa dönüştü. "Belki de buralarda takılmalı, iyi şans tılsımım olmalı ve bunu yaptığımdan emin olmalısın.

"Ben mi?" Keskin bir kahkaha attım. "Bugünden sonra gerçekten şanslı olduğumu mu düşünüyorsun?"

Beni bir kez öptü, sadece hızlı bir öpücüktü ama bu nefessiz bırakmaya yetti. "Şapkamı tak ve beni haklı çıkar.

41

Nico

Tanrıyı Çal - Sam Fender

Kotas - Anderson Çeyrek
Final Maçı - Merkez Kort

Bir maçtan önce gergin olduğumu düşünürdüm ama Scottie'nin oyuncu locamda saklanmış beni izlediğini bilmekle kıyaslanamazdı bile. Her molada gözlerim ister istemez ona gidiyor, lacivert şapkanın altındaki sarı saç tutamını görüyordu - benim şapkamı.

Top sahada uçarken içgüdülerim devreye girdi. Oliver'ın servisleri hafife alınacak şeyler değildi ve ben de onlara karşılık vermek için hemen harekete geçtim. Gergin ve sessiz kalabalıktan geriye sadece hızlı ayak seslerimiz ve topun raketle buluşma sesi kalmıştı.

İkimiz de bu puanı almaya kararlı bir şekilde korta hücum ettik. İlk iki seti kazanmıştım ve şimdi üçüncü set için topyekûn bir saldırı halindeydik.

İlk sayı, topu sahanın benim tarafıma doğru vurduğunda sona erdi ve yılların antrenmanı bana topun dışarı çıkacağından emin olmamı sağladı. Top sekti ve kalabalığın bağırışları ve hakemin anonsu sayının benim olduğunu doğruladı.

Gülümsedim ve küçük bir kutlama yaptıktan sonra elimde olmadan tekrar ona baktım, dudakları bilmiş bir kıvrılmıştı. Onu gördüğümde zaten düzensiz olan kalp atışlarım aşırı hızlanmıştı.

Onunla ilgili her şey mükemmeldi. Azmi, gücü, dudaklarının dudaklarıma yapışması. Kendimi ondan uzak tutmak, bunun gerçek bir şey olmasını, Wimbledon'daki ortaklığımızdan sonra da sürecek bir şey olmasını istemiyormuş gibi davranmak gittikçe zorlaşıyordu. Aslında tek yapabildiğim onu düşünmekken bu imkânsızdı.

'Odaklan' diye mırıldandı ve parmağıyla sahaya doğru bir işaret yaptı. Ben de sırttım, omuzlarımı silktim, keşke gözlerimi ondan daha uzun süre ayırabilseydim diye düşündüm ama haklı olduğumu biliyordum. Oliver'ı yenmek istiyorsam aklımı bu oyunda tutmalıydım.

Kariyerim boyunca ukala Britanyalı ile birçok kez oynamıştım ve Wimbledon'da, Oliver memleketinin seyircisine karşı oynarken üstünlüğü ele geçirmişti.

15-0

İkinci sayı Oliver'ın servisiyle başladı. Forehand vuruşum hızlı ve güçlüydü, hızımla onu hazırlıksız yakalamayı umuyordum ama o hazırды. Bir süre ralli yaptık, top her seferinde ivme kazanıyordu. Oliver sonunda topu kortun en sağ köşesine vurdu ve ben de onu kovaladım. Pozisyon almak için bacaklarım neredeyse depar atacaktı.

Sert bir bilekle topu filenin üzerinden voleyle attım.

Oliver benim hareketimi telafi etmek için oyununu yeniden ayarlamak zorunda kaldığından neredeyse sayıyı alıyordum, ama o geri vurarak topu arka köşeye gönderdi.

Topu savurmadan önce ayağımı zar zor bulmuştum, kolum geri savrulurken momentum beni hala ileri doğru çekiyordu, top filenin üzerinden dönerken raket geri dönmeye yönelmişti. İleri doğru kaymaya devam ettim. Vücudum altımdan kaydı, dizlerim o anki beklenmedik ağırlığa uyum sağlayamadı ve sonra yere çakıldım.

Yaralı deri çimenle buluştu ve yere çarptığı anda neredeyse bayılıyordum, acı kör ediyor, bacağымda aşağı yukarı yankılanıyordu. Sırt üstü dönmeyi başardım, ellerim dizimi kavradı, parmaklarım derinin yarılmadığından emin olmak için yarayı yokladı.

Bittiğimden emindim. Aylarca süren iyileşme süreci boşa gitmiş, kariyerim sona ermişti. Acıdan kavrulurken, kesinlikle öyle hissediyordum. Ama acının içinden Scottie'yi fark ettim, kalabalığın arasından onu gördüm, ayağa kalkmıştı, güzel yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı.

Ve kimin için savaştığımı hatırladım. O olmasaydı, burada olamazdım, savaşacak bir şeyim kalmazdı. Bana verdiği şey buydu - devam etme gücü, bunun benim için neden önemli olduğunu hatırlamak. Bizim için.

Bu geri dönüşün kendime bunu , yaşlı ve bitkin olmadığımı kanıtlaması gerekiyordu. Sadece sevdiğim sporu hala oynayabileceğimi değil, kazanabileceğimi de.

Onunla tanışana kadar hiçbir şey kazanmak kadar iyi hissettirmiyordu. Şimdi, sadece o yanımdaysa sayılıyordu.

Derin bir nefes aldım ve odaklandım, acının ötesine geçtim, artık hissetmeye ne kadar onu aşağı ittim - ya da en azından o anda hissetmedim - ve kendimi yerden yukarı ittim.

Dişlerimi sıkarak bir adım öne çıktım, ayağa kalktığımda kalabalık beni alkışlıyordu. Soluma döndüğümde Oliver'ı ağın başında buldum, yüzünde endişeli bir ifade vardı, siyah saçları alnına yapışmıştı.

"İyi misin?" diye sordu, başını eğerek, hakem yanımda belirip raketimi bana geri verirken.

Bir an için rakip değildik. Birbirimize karşı oynamadığımız zamanlarda onu yeterince iyi tanıyordum, eğlenceli ukala tavrı bizi her zaman sahadaki son savaşıma geri götürüyordu. Harika bir adamdı ama beni yapmam gereken şeyden uzaklaştıracak kadar güçlü bir arkadaşlığımız yoktu.

"Ben iyiyim, teşekkürler. Başımı salladım, raketi aldım ve teşekkür ettim, raketi elimde döndürerek tutuşumu bulmaya çalıştım. "Şimdi oraya geri dön ki seni yenebileyim.

Genişçe gülümsedi, rahatlamıştı. "Demek öyle, ha? Kalabalık onun cevabına güldü, gürültü konuşmamızı duyabilecekleri kadar azaldı. Oliver servis kutusuna yol boyunca ışıldıyor, sinir bozucu özgüveni güneş ışığı gibi parlıyor.

Sadece galibiyete, bu maçı sonsuza dek bitirmeye odaklandım. Ben düşerken Oliver topa ağın üzerinden geri vurmaya başarmıştı, bu yüzden hiçbir şey olmamıştı. Ne de olsa tenis acımasızlıktan başka bir şey değil.

Skor 30-0'dı ve yine Oliver servis attı. Dizimde bir sorun olduğu açıktı. Tempom daha yavaştı, daha acı vericiydi, vücudum bile farklı hissediyordu, gereğinden fazla ağırlık koymaya isteksizdi.

İşler tersine döndü. Oliver oyunu ve hemen ardından üçüncü seti kolayca aldı. Kalabalığın beklentisini, sahanın yüklü sessizliğinde hissedebiliyordum, Oliver'ın kazandığı her yer, onlardan daha yüksek ve daha yüksek bir tezahürat kazanıyordu. Onun için tezahürat yaparak kendi çöküşüm için tezahürat yaptıklarını hatırlayınca başımı salladım.

Dördüncü sette, sadece bir sonraki molaya çalışırken, yorgunluk çökerken ve panik beynimi kemirirken daha da acı çektim. Yapamadım.

bir düşüşü daha kaldıramazdım. Acıyı düşünmek bile midemi bulandırıyordu ama buna rağmen bu işi bırakmayacaktım. Bunu benden almaktansa beni sedyeyle dışarı taşımayı tercih ederlerdi.

Yakında bir şey denemezsem kaybedeceğimi biliyordum. Zafer benim için bir, onun için iki set uzaktaydı. Bunu almasına izin verirsem, bir set daha oynayacaktık ve sakatlığım ve yorgunluğumla ... başarabilecek miydim?

Yenilgi bir seçenek değildi. Kazanmak sahip olduğum tek şeydi. Servis atmaya , topu tutarken ellerim titriyor, elim raketi kavrayışını ayarlıyordu. Nihayet servis atmaya hazırdım ki yanağıma bir şey çarptı. Başımı gökyüzüne doğru eğdim ve yanağıma bir yağmur damlası daha isabet etti.

Sadece bir başkası bana vurduğunda rahatladım ve bir başkası, ta ki sahanın üzerinde şiddetli bir yaz yağmuru patlak verene kadar. Hakem hemen bir anons yaptı ve saat çoktan geç olduğu için oyunu ertesi güne erteledi.

Ağırlığım altında dizlerim zayıfladı, neredeyse yere düşüyordum ama çimleri korumak için çılgınca bir muşamba seren saha ekibinin çekilerek dikkatlice sahanın kenarına doğru ilerledim. Çantamı kaptım, kalabalık mutsuz bir şekilde homurdanırken her şeyi içine doldurdum ve sığınacak bir yer bulmak için hızla oradan ayrıldım.

Boşalan sahanın etrafına uzun uzun baktım. Kariyerim boyunca burada pek çok kez oynamıştım ama hiçbirisi böyle hissettirmemişti. Şiddetli bir şekilde yağın yağmur, hızlı alanı aydınlatan parlak ışıklarla vurgulanıyordu.

Bir kesinlik vardı. Sanki bu çimlere son kez adım atışım olabilirmiş gibi.

42

Nico

*Dünyanın Sonunu Başkasıyla İzlemek İstemiyorum -
Clinton Kane*

Jon ve Ethan'ın soyunma odamda dururken yüzlerinde beliren acımasız ifadeden az sonra başıma gelecekleri anlamıştım. Korttan topallayarak çıktığımda Ethan çoktan buradaydı ve maç sonrası sakinleşmeme yardım etmeye hazırdı ama yüzümü buruşturduğumu, dişlerimin arasından tısladığımı, temel masaj ve esneme hareketlerine verdiğim tepkiyi gördüğünde yüzü endişeye bürünmüştü.

"Üzgünüm ama devam edemezsiniz. Dizinin iyileşmesi için sana yeterli zamanı vermemiz gerekiyor ve iki müsabakada da oynaman savunulamaz. Ethan'ın sözleri beni şok etmemişti ama yine de onlarla savaşıma kararlıyım.

"Bakın, düştüm-" diye mantık yürütmeye başladım, dolapların karşısındaki tahta banka oturdum ve onları bu işi yapabileceğime tekrar ikna edebileceğimi umuyordum. Bana bir buz banyosu, biraz ağrı kesici ve dinleneceğim bir akşam verin, ben de yarına kadar savaşıyım.

"Nico. Jon dikkatimi çekti, odanın karşı köşesinde duran Ethan'a doğru eğilmişti. "Dinleme vakti geldi.

Uzun bir süre ona baktım, içimdeki tartışma içgüdüğü şiddetleniyordu. Yenilgiyi kabullenmeyi reddeden hırslayan bir canavar. Herhangi bir zayıflık belirtisini hor gören ve başarısızlık karşısında savaşıma eğitilmiş bir atlet.

Bir şekilde yutkundum ve fizyoterapisteye baktım, o da devam etti: 'Eklemde ciddi bir travma var. Eklemde ciddi bir travma var.

her iki yarışmaya da devam etmek'.

'Sen ve Scottie'nin çiftlerden çekildiğinizi bir sonraki basın toplantısında duyurabiliriz. Sonra bu gece dinlenirsiniz ve kalan azıcık oyunla yarın maçı bitirip kazanırsınız. Jon, sanki kabul etmesi bu kadar kolaymış gibi planı ortaya koydu.

Başımı salladım, bankın kenarını o kadar sıkı kavradım ki tahtaların kırılacağından emindim. "Bekleyip yarın nasıl gideceğini göremez miyiz?

"Bir karar vermeliyiz; bundan kaçmaya devam edemeyiz. Jon içini çekti, gergin vücudu içe doğru çöküyordu. "Bunun senin için önemli olduğunu biliyorum Nico, ama en iyisi bu. Tek erkekler yarışmasına katılman senin için, kariyerin için daha iyi. Çiftler her zaman tamamlayıcı olmuştur.

"Yapamam. Hafızam Rodos'ta babasının ona yaptıklarını anlattığı o geceyi tekrar canlandırdı. Yüzünde ona inanmayacağım endişesi vardı, tüm o acıyı içinde saklamış ve intikamını alabileceği başka bir yoldan almıştı. Ve bu yarışma, benimle antrenman yapmak, çiftler için ortaklık kurmak, bunların hepsi geri dönüp sevdiği şeyi yapmasına izin veren intikamın bir parçasıydı. Yeni bir kararlılıkla dişlerimi sıktım. "Onu böyle hayal kırıklığına uğratamam.

Kapı çalındı ve kapı açıldı, Scottie kafasını içeri uzattı. Odayı hızla taradı, Jon ve Ethan'ın odanın havasını aldığını gördü. Sonra bakışları bana döndü ve suçluluk duygusunun yüzümden okunduğunu biliyordum - içim içimi yiyordu.

"Biraz konuşabilir miyiz çocuklar? Ethan ve Jon için kapıyı açık tutarak içeri girdi. Tek kelime bile etmeden dışarı çıktılar ve kapıyı arkalarından kapattılar.

Gözleri vücudumun tamamını uzun bir sessizlik odanın her köşesini doldurdu. Karşımdaki duvara neredeyse yapışmış bir şekilde dudağını ısırarak duruyordu.

Sonra, şefkatli bir bakışla, her zamanki hafif tonuyla sordu: "Peki, dizin ne kadar kötü durumda?

Endişelerini omuz silkerek geçiştirmeye çalışırken gözlerimi devirdim.

'Sorun değil, gerçekten.

.'

"Zimmer çerçevesi olmadan yürüdüğün için şanslısın, ihtiyar," diye araya girdi, o şefkatli gülümsemesi sinsî bir hal aldı. Bana taktığı bu favori lakap karşısında kaşlarımı kaldırdım.

"Gerçekten mi? Buraya geri mi dönüyor?"

Omuzlarını kaldırdı. 'Hey, burada kendimi feda etmek üzereyim. İstedığımı söyleyebilirim.

Bana ne yaptırmaya çalıştıklarını bu kadar kolay bilmesinden nefret ederek utancımı bastırdım. Bu arada, bunun böyle olması gerektiğini kabul etmeye hâlâ isteksizdim. "Peki ya benim istediklerim?

İç çekti ve başını salladı. "İstedğin şey muhtemelen aptalca. Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. "Jon sana söyledi mi?

'Yapmak zorunda değildi,' dedi. 'Seninle ve lanet dizinle neye imza attığımı biliyordum. Sana iki yarışmadan da çekilmeni mi söylüyorlar?

"Sadece çiftler.

"Bekârlar için hâlâ bir şansın olduğunu düşünüyorlar mı?" diye sordu, ben de endişeyle başımı salladım. Bir şans, sahip olduğumu düşündükleri şeyin tanımını esnetiyor olabilirdi. "Bu harika. Gülümsedi, sözleri kulağa çok kolay geliyordu. Tek düşünebildiğim bunun onun için ne anlama geldiği, benim adıma ne kadar içten sevindiğini görmek beni derinden yaraladı.

"Biraz daha zaman tanımak istiyorum.

Başını öne eğdi, sesi alçak ve ciddi bir hal aldı. 'Daha iyiye gitmeyecek, Nico. Önceliklerini belirlemelisin. Tekler şampiyonluğu senin hedefindi; burada bir şansın var.

"Birinin diğerine üstün olduğunu bilmiyoruz," diye karşı çıktım, sanki bu tartışmaya parmak uçlarımla tutunuyormuşum gibi giderek daha da dengesiz hissetmeye başlamıştım. "Dinlenmek ve buz torbaları şişliği indirmeye gerçekten yardımcı oluyor.

"Kendini biliyorsun, bu yeterli değil" dedi ve ekledi: "Bunu mantıklı bir şekilde ele alalım. Yarın maçı bitirebilirsin, sonra yarı finaller ve finaller var, arada dinlenmek ve iyileşmek için iyi bir kaç gün var. Oliver'ı daha önce yendin, bugün neredeyse ve yarın da yenebilirsin. Scottie devam etmeden önce düşüncelerini toparlamak için bir süre durdu. 'Ama eğer çiftler yarışmasını da eklersen, hiç dinlenme günün olmayacak. Bu iki kat daha fazla çalışma demek ve rekabet de zorlu. Evet, ben de oradayım ama tekler yarışması sizin parladığınız yer. Kendin de söyledin, sahip olmadığın tek unvan bu. Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum.

"Ama... sen," diyebildim sadece, elini havada salladı ve endişelerimi görmezden geldi.

"Saygılarımla, sık beni. Sırıttı. "Senin için tekler şampiyonluğundan vazgeçeceğimi mi sanıyorsun?

Bir an için sorusunu düşündüm, cevap basit bir 'hayır'dan daha fazla zamanı hak ediyordu. Onunla geçirdiğim her anı araştırdım, sahadaki rekabetçi yönünü gördüm, bunun hepimizin içinde ne kadar derinlerde olduğunu biliyordum. Bir galibiyet şansı için, her şeyi tekrar yapmadan önce beş dakikalık zafer için çok şeyden . Mesele şöhret ya da para değil.

Zirveye ulaştığınızı bildiğiniz an, herkesi geçip zirveye ulaştığınızda yaşadığınız heyecan ve rahatlama değildir. Bu duygu bağımlılık yapar.

Bir yanımda, babasının ona hâlâ bu kadar yatırım yapmasının nedeninin bu olup olmadığını merak ediyordu. Zirvedeki zamanı erdiyse, en azından onun aracılığıyla başarılı olarak en yakın şeye sahip olabilirdi. Bir bağımlı gibi, bir sonraki vuruş için her şeyi yapmaya hazır. Ama Scottie, babasına hiç benzemiyor. Bunun yerine, cevabı onun mavi gözlerinde buldum. Kendini beğenmiş gülümsemesini, maskeleyerek için kullandığı hafif şakacı ruh halini görmezden geldim ve gerçek orada yatıyordu.

Eğer bu benim için onun için önemli olduğunu bildiğim kadar önemliyse, o zaman tereddüt etmezdi. Bir şeylerden vazgeçmek anlamına gelse bile, ben istemesem ya da ondan bunu istemesem bile benim için savaşırdı.

Bu şekilde güçlü, nazik ve özveriliydi ve ben onu bunun için sevdim. Onu sevdim. O kadar.

Elimde olmadan onu tekrar kollarıma çektim, dudaklarımı şakağına bastırırken onu sıkıca kavradım, vücudunun bana karşı verdiği hissin tadını çıkardım, şampuanının tatlı kokusu beni sardı. Kolları belime dolanmış, başı çenemin altına sokulmuştu.

'Senin için hâlâ burada olacağım,' diye söz verdi. "Şanslı tılsımın.

Parmaklarım çenesini buldu ve yüzünü benimkiyle buluşması için yukarı kaldırdı. "Güzel, çünkü artık bensiz bir yere gitmene gerçekten izin vermiyorum.

Sözlerim kafasına dank ettikçe yüz ifadesinin , endişe çizgilerinin yumuşamasını, kalbim küt atarken parlak gülümsemesinin geri gelmesini izledim. Ve sonra dudaklarım onunkilerle buluştu, bir an daha kendimi ondan uzak tutamadım.

43

Scottie

Yeşil Işık - LORDE

Basın odası tıklım tıklımdı. Nico'dan bir duyuru geleceği söylentileri yayılmıştı ve Londra'nın yarısı bu habere dahil olmak istiyor gibiydi.

Çimlere düştüğünde locadaydım ve o iç burkan acı sesini duyduğumda bir şeyler ... değişti. Sanki dünyam o anda daralmış gibi, onun çimlere düşüşünü izlemek ve Wimbledon başarısını kaybetme riskiyle karşı karşıya olduğunu görmek, göğsümün kalbim için çok sıkıldığını hissettirdi.

Ve ayağa kalktığımda, bariz acısıyla oynarken, tüm dünyam kendini yeniden organize etti ve Nico'nun hayatıma nasıl girebildiğini ve benim için karma bir partnerden daha fazlasını ifade ettiğini fark ettim.

Sonrasında onu soyunma odasında, sadece kendisinin değil, takımının da yüzüne yayılan o yenilgi ve çaresizlik ifadesiyle görünce, her şeyin elinden alınmasına ne kadar yakın olduğunu görmek zor değildi.

Ona karışıklığı söylemek kolaydı, gerçekten olması gerekenden daha kolaydı. Neredeyse iki yıl önceki Scottie'nin, kendi unvanını kazanma şansını bir kenara atmayan kızın bu fikre isyan hissedebiliyordum. Ama artık benim için onu geride tutamayacak kadar değerliydi.

"Herkese merhaba, bana bir dakika izin verirsiniz, bir duyuru yapacağım. Nico'nun sesi tıklım tıklım dolu basın odasında yankılanırken

Ön tarafta. O ve Jon basın toplantısına ben kenarda, gözden uzak bir yerde duruyordum.

Sözleri, kendisine doğru bağırılan soruların gürültüsünü bastırmak için çok az şey yaptı. İyi bir anlama gelmeyeceğini bildiğim kendi adımın ara sıra anılması dışında tek bir kelimeyi bile zorlukla seçebiliyordum.

"Affedersiniz," dedi yine kararlı bir şekilde, sesi hoparlörlerden neredeyse gümbür gümbür geliyordu. Bunun üzerine basın sessizliğe büründü ve yerlerine yerleşerek sakinleştiler.

Jon, "Teşekkür ," diyerek sözü devraldı. 'Lütfen bize duyuru için birkaç dakika verebilerseniz, ardından sorular için biraz zaman tanıyacağız.

Sonra sıra Nico'ya geldi. Sandalyesinde rahatsız bir şekilde kıpırdanışını, boğazındaki yumrunun sinirden titreyişini izledim. Sanki kenardan onu yatıştırmaya, bunu yapabilmesi için onu sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi usulca gülümsedim.

Bırakmak zorunda kaldığı için kendini kötü hissetmesini istememiştim. Başka şampiyonluklar, başka Wimbledon'lar olacaktı. Bana öğrettiği her şey gelecek yıl daha güçlü dönecektim. Onlara neyin çarptığını anlamayacaklardı.

'On beş yıllık kariyerim boyunca, Wimbledon'da tek erkekler şampiyonluğuna ulaşmak benim hayalimdi. Sanırım hepimiz bunun özel bir olay olduğu konusunda hemfikiriz. Bunun biz oyuncular üzerindeki etkisini tam açıklayabileceğimizi sanmıyorum ama hepimizin bu unvanı kazanmayı hayal ettiğini söylemek yanlış olmaz. Kalabalık onun her kelimesine kilitlenmiş, yapacağı açıklamayı bekliyordu.

"Geçen yıl boyunca tek bir hedefim vardı, o da bu şampiyonaya katılmak ve kazanmak..." Nico'nun başı döndü ve gözleri kenar çizgisinde duran beni buldu, her zamanki bulutlu gri renginde bir sıcaklık alevlendi, onun için de bir şeylerin değiştiğini fark ettiğimde hala parmağımı koymaya çalıştığım bir duyguydu.

'Ve bu hala büyük ölçüde aynı. Tek fark, yarıştığım tekler şampiyonluğu olmayacak.

Bacaklarım ağırlığının altında güçsüzleşti ve destek için bir sandalyeye tutunmak zorunda kaldım, ellerim yere düşmemek için metal arkılığı kavradı.

Ve sonra şu sözleri söyledi. "Çabalarımı karışık çiftler şampiyonluğuna odaklamak için tekler şampiyonluğundan tamamen çekiliyorum.

Ve oda bir anda kaosa sürüklendi, muhabirler bir kez daha sandalyelerinden kalkıp sorular sordular, ama Nico'nun ne yaptığını düşünürken bunların hepsi benim için uzak bir gürültüden ibaretti.

Tekler yarışmasından çekilmişti. Kazanmayı hayal son şampiyonluktu. Benim için mi?

Sonunda vücudumu odaklanacak kadar kontrol edebildiğimde Jon ve Nico'yu derin bir sohbete dalmış buldum, Jon'un eli mikrofonu kapatıyordu, böylece konuşmaları duyulmuyordu. Jon sandalyesine çekilmişti, yüzü solgundu ve yüz hatları hala şoktan genişti. Mikrofona konuşmadan önce yutkundum: "Sanırım şimdi bazı sorular alacağız.

Oda sakinleşmek için çok az şey yaptı, bu yüzden kalabalıktan birini seçebilmeleri bir dakikadan fazla sürdü. Seçtiklerinde Nico'nun yüzü tanıma hissiyle buruştu. The Daily Tea'den gelen adam olduğunu görmek için ilerledim.

Gazeteciyi görünce gözlerim doldu, kontrolümün çok ötesinde bir dürtü.

"Bu fikir değişikliğinin çiftler takım arkadaşınız Scottie Sinclair ve aranızdaki aşk söylentileriyle bir ilgisi var mı?" Sorusu bir magazin gazetesinden beklenecek türdendi. Bu adamın gitmesine ilk kim izin verdi?

Nico sandalyesinde arkasına yaslandı, sırtıışı her zamanki gibiydi. "Yorum yok.

Adam hayal kırıklığıyla başını salladı ve ben Nico'nun ona cevap vermemekten duyduğu hazzı sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Başka bir muhabir seçildi ve kalabalıktan başka biri ayağa kalktı. 'Rekabetin geri kalanıyla başa çıkmak için planınız nedir? Bir stratejiniz var mı?

Nico yavaşça doğrulup mikrofona eğilmeden önce bir an durdu, sözleri adeta bir meydan okumaydı. "Strateji kazanmaktır.

İçimde bir şeyler büyüdü, diziyle ilgili onca stresten sonra normal huysuz haline döndüğü için gurur duydum. Kendini beğenmiş, sinir bozucu ve ... Onu daha fazla sevemezdim.

Aşk. Kalp atışlarım kulaklarımda çarpıyor, başım dönüyordu. Onunla bir kortta aylar geçirdim, alay ettim, oynadım ve oynadım. Ondan çok şey öğrenmiştim ve yol boyunca bir yerlerde eski benliğimi yeniden bulmuştum. Beni geri getirmişti. Ve bunun için onu sevdim.

Jon son bir muhabir seçti, belli ki bomba gibi açıklamasından sonra Nico'dan pek bir şey öğrenemeyeceklerini görüyordu. "Muhtemelen kimse geri dönüşünüzde bu kadar iyi olmanızı beklemiyordu. Bazıları, diğer yarışmalardaki geçmiş çabalarına bakarak favori olduğunu söyleyebilir.

Nico mikrofona önce Jon ve kalabalık arasında şaşkın şaşkın baktı. "Bunun bir anlamı var mı?

"Karışık duble için daha prestijli bir unvandan vazgeçme motivasyonunuzun arkasında ne var?

Kalabalık sessizliğe gömülmüş, onun bir cevap verip vermeyeceğini bekliyordu. İstedikleri kadar spekülasyon yapabilirlerdi ama nedenini sadece o söyleyebilirdi.

Bunun yerine mikrofona yaklaştı ve doğrudan beni hedef alan bir gülümsemeyle 'Yorum yok' diye tekrarladı.

Odadan dışarı çıkarıldık, sorularını umutsuzca ona yönelttikçe gazetecilerin gürültüsü daha da arttı.

Sahnedən hışımla çıkarken tek kaydettiğim avucunun benimkine sertçe değmesi, parmaklarımızın iç içe geçmesiydi. Jon koridorda soyunma odasına doğru ilerledi, patlamadan önce yalnız kalmamızı bile beklemedi.

"Konuştuğularımıza ne oldu, Nico?" diye bağırdı, koridorda adım önümüzde.

"Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım.

Jon arkasını döndü, hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. 'Bunca zamandır tekler şampiyonluğu . Tek istediğinin bu olduğunu birkaç kez açıkça belirttin.

Nico omuz silkmeden önce bir anlık gerginlik yaşandı. "İşler değişti.

Jon cevap ararken dişlerini sıkarak aramıza baktı. Yüksek sesle iç geçirdi ve Nico'nun soyunma odasının kapısını iterek açtı. Nefes almak için bir an durduk, gözlerim Nico'ya gittiğinde onun çoktan bana baktığını gördüm. Eli benimkini sıktı, sessiz ama net bir güvenceydi. Cevap olarak usulca gülümsedim, hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyordum.

Bu gerçekten olmuş muydu? Anlık bir karar mıydı, yoksa bunu hep planlamış ? Tam söyleyecek somut bir kelime dizisi oluşturmuştum ki, Jon'un sesi odanın içinden gürleyerek ikimizi de içine çekti.

"En azından bunu düşündün mü? Jon'u odanın diğer ucunda volta atarken bulduk ve bizi biraz yalnız bırakmak için kapıyı kapattığımda, bir sonraki sorusu içimden geçti. "Bu sadece Scottie için mi?

Neredeyse donup kalacaktım, aynı endişe beynimi dolduruyordu. Bunun Nico için ne kadar önemli olduğunu biliyordum, sakatlığıyla ilgili endişesini ve saatin tik taklarını hissediyordum.

yardım edemedim ama aklımdan . Bunu onun için istiyordum, bu son unvanı, ama ... benim için bundan vazgeçmiş miydi?

"Tabii ki sadece onun için değil," diye patladı Nico, tam ben odanın unutulmuş bir köşesine büzülürken. 'Ama onun sayesinde buraya gelebildim. Ve çiftlerde şansım daha yüksek, harika bir takım olduk.

"Katılıyorum, iyi bir takım olduğunuz açık ama-" "O zaman anlaşma nedir? Ben hala yarışmadayım.

'O tekler şampiyonluğunu kazanma şansın vardı. Son bir şans...' Jon bunun Nico için ne kadar önemli olduğunun farkındaydı. Bu yolculukta benden çok daha uzun süredir onunla birlikteydi ve bu hedefi paylaşıyordu. "Bu çalışmayı çöpe attığın için pişman olmanı istemiyorum," diye bitirdi Jon, hareketsiz kalmayı başarak.

Nico vakur bir şekilde duruyordu, Jon'un söylediklerini düşünürken omuzları geriye çekilmişti. Bir an için ne yaptığının, nelerden vazgeçtiğinin tam olarak farkına vardığından endişelendim. Sanki bir rüya halindeydi ve mutlak bir dehşetle uyandı. Ama konuştuğunda sakın ve kararlıydı.

'Bekâr kaldığım için pişman olacaktım,' diye açıkladı. 'Sonunda olabilirdi ama bunun beni kıracağından da emindim. Herkes bana çiftleri bırakmamı söylerken bu doğru gelmiyordu. Tekler - daha önce de bu mücadelenin içindeydim. O finale çıkmak için bile ne gerektiğini biliyorum ve buna sahip olduğumdan emin değilim.

İtirafı kalbimi kırdı. Kariyeri için son hedefi, hayali ve bunun onun için gerçekleşmeyeceğini fark etmesi. Ama aynı zamanda, kapasitesini bilmenin, uzun süre boyunca vücudunu kötüye kullanmış, hepimizin bu spor seviyesinde yaptığı gibi sınırlarının çok ötesine itmişken vücudunu ilk sıraya koymanın gururu.

İnsan atletizminin zirvesine ulaşmak için bedenlerimizi zorladığımız yoğun antrenmanlar normal değildi. Ve sonra yine de yetersiz kaldığımızı fark etmek.

'Ama ilk etapta duble yapmanın bir nedeni vardı. O anda fark etsen de etmesen de bana bir can simidi atıyordun. Jon'dan uzaklaştı, bakışları tekrar benimkilerle buluştu ve gülümsemesi içimi ısıttı.

Jon sessizleşti, gözleri ikimizin arasında gezinirken başını salladı ve kendi kendine mırıldandı. "İkinizi bir araya getirdiğime pişman olacağımı biliyordum.

Dudaklarımdaki sırtışla savaşıyorum. "Bu senin fikrindi.

"En azından bu, ikinizin de hâlâ rekabet etme şansınız olduğu anlamına geliyor. Sanki gözlerinin önünde olanları kabullenmeye başlamış gibi bir şeyler gevşedi. "Biliyor musunuz, ikiniz de ELITE için yapılan bu halkla ilişkiler kampanyasını biraz fazla ciddiye alıyor olabilirsiniz. Gerçek olması gerekmediğini belirtmiştik.

Sırıtişım daha da arttı. "Yine senin fikrin.

Nico'nun dudaklarındaki gizli gülümseme şakanın komik olduğunu doğruluyordu ama Jon'un gülmekten başka bir ruh hali içinde olmadığı anlaşılıyordu.

"Sizin için mutluyum çocuklar, yemin ederim. Ama bu her neyse, çözmeye çalışmak migrenimi azdırıyor. Otele geri dönün. Dikkati Nico'ya döndü.

"Dizine buz koymayı unutma, ben de planı gözden geçirmek için sana sonra yetişirim.

İkimiz de başımızı salladık ve bir an bile kaybetmeden odadan çıktık.

44

Nico

Heart Skipped A Beat - The XX

Jon'un gazabından nispeten kıl payı kurtulduktan sonra hiç vakit kaybetmeden arabaya doğru yola çıktık. Sadece ikimizin olduğu, kollarımı ona dolayabileceğim ve onu içime çekebileceğim bir an için çaresizdim.

Bir maçtan sonra basın mensuplarının karşısına çıkmaktan hep nefret etmişimdir. Kaslarımın ağrması ve bir sonraki maç için hazırlanmaya başlama beklentisi beni sabırsızlandırır ve sürekli sordukları sorulardan rahatsız olurum - basınla uğraşırken hiç huysuz olmadığımından değil. Beni her zaman gergin bırakırdı. Ama bugün tam olarak ne söylemek istediğimi planlamıştım. Jon ve Ethan'ın tavsiyelerine rağmen, bekâr kalmanın birçok nedenden ötürü yanlış bir karar olduğunu biliyordum.

Parmakları benimkilerle iç içe geçerken, hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordum.

Köşeyi birlikte döndük, ön kapıya ulaştık, ancak Scottie son saniyede kolumu hızlıca çekerek beni geri çekti. Cam duvarın diğer tarafında patlayan kamera flaşları çıkışımızı kimin beklediğini gösteriyordu.

'Belki de önce sen gitmelisin. Onlara birkaç dakika verip seninle arabada buluşacağım,' dedi, elini benimkinden çekti, yüzü hafifçe kırmızıya dönerken telaşlandı ve bizi gözden uzak tutan köşeden arkaya baktı. 'Kahretsin - ne kadar çoklar.

Kafam karışmış bir şekilde ona baktım. "Bunu neden yapalım ki?"

Bakışları benimkilere kaydı ve başını geri çekti. 'Onlara birlikte daha fazla fotoğrafımızı vermek istiyor muyuz? Bu iş şimdiden bir sirke dönüşmeye başladı.

Şaşkınlığının keskin kenarı yumuşadı ve başımı salladım. 'Bu umurumda değil. Oraya bensiz gitmene asla izin vermeyeceğim.

Ona nasıl davrandıklarını yeterince iyi görmüştüm. Onlar için bir manşetten, bir maaş gününden başka bir şey değildi ve onlarla uğraşması için onu yalnız bırakmak istemiyordum.

"İnsanların bizi birlikte görmesi umurumda değil Scottie," diye devam ettim, yüzündeki isteksizliği okuyarak. 'İnsanların senin olduğumu bilmelerini istiyorum. Seninle uğraşırlarsa bana hesap zorunda kalacaklarını bilmelerini istiyorum.

Bir an bana baktı, bakışları yüz hatlarıma yayılmış kesinlikten başka bir şey okumaya çalışıyordu, sanki bir yalanı çözmeye çalışıyordu. Elim yanağına gitti, oradaki yumuşak teni okşadı, elimde olmadan onu bir öpücük için kendime çektim.

"Seni seviyorum. Kelimeler olması gerektiği kadar kolaydı. Onun yanında özgüven kolay bir şeydi. Öne doğru bir adım attı, beni iterek sırtımın duvara değmesini sağladı ve dudakları benimkilerle aceleyle buluştu. Gülümsedim, dudaklarım onunkilere doğru hareket ediyordu, bilmek istediğim tek şey onun tadıydı.

Geri çekildiğinde mavi gözleri neredeyse ıslık ıslık oldu. "Ben de seni seviyorum. Elimle yüzünü tekrar kendime çektim, böylece onu öpebildim, mutluluk göğsümün ortasında ısınıyordu.

O benimdi, tamamen . Daha önce kimse için böyle hissetmemiştim, açılmaya degecek biriyle tanışmamıştım.

Ama Scottie Sinclair beni istiridyeye saplanmış bir bıçak gibi açmıştı. İlk başlarda beni sinirlendiriyor ve zayıflığının istenmeyen bir hatırlatıcısı oluyordu. Ama haftalar geçtikçe, güçlenmemin nedeni o oldu; iyileşmemde benim olduğu kadar onun da antrenman azminin payı vardı. Ve sonra, dış görünüşünün, zoraki güveninin ötesini görmeme izin verdiği ve yavaş yavaş bana izin verdiği, savunmasız olacak kadar bana güvendiği tüm anlar vardı.

Onun yanında kendimi değerli hissetmeme izin verirdi. Yaşlı, kırılmış ve tükenmiş olsam da, bana bu yüzden asla farklı bakmayacağını biliyordum.

Ve bu, onu bir insanın bir başkasını sevebileceği kadar çok sevmemin birçok nedeninden biriydi.

Hedeflerimi değiştirmemin bir nedeni de oydu. Çünkü ben bunları yaparken o yanımda olmayacaksa tüm bunlar ne içindi?

Orada öylece kaldık, ben onu bedenime sararken alınlarımız birbirine yapışmıştı. Ona yalnız ihtiyacım vardı, yumuşak tenini tenimde hissetmek, sözlerini tenime işlemek ve kalıcı kılmak için can atıyordum.

Elim tekrar onunkini buldu ve bu sefer neredeyse çok sıkı kavradım, avuçlarımızı birleştirmezsem dışarı çıktığımızda cesaretini beni bırakabileceğinden emindim. Ama , o istemedikçe ve kesinlikle korkudan değil.

Tekrar dışarı çıktığımızda kamera flaşlarından oluşan şimşek fırtınası gözleri kör ediyordu.

Dışarıya, yaz havasına adımımızı atarken ona 'Yakın dur, başını aşağıda tut' diye mırıldandım. Hemen etrafımız sarıldı, dışarıdaki güvenlik onları bizden uzak tutmayı başardı. Doğruca şehir arabasına doğru ilerlerken, sadece rahatsız edilmediğinden emin olmak için kafamı kaldırdım. Arabanın kapısını açtım, kenara çekildim ve kapıyı kapatıp diğer tarafa geçmeden önce onun içeri girmesine izin verdim.

Kapım kapanır kapanmaz araba hareket etti, motorun uğultusu canlandı.

"Otele mi dönüyoruz?" diye sordu şoför ve Scottie onayladı, sesi kalabalığa rağmen hâlâ hafifti.

"Senin için normalde böyle midir? Uzun bacaklarını rahatça uzatabileceği kadar uzun olan makam arabasının deri koltuklarında rahatlamasını izleyerek sordum. Yazlık elbisesinin beyaz eteği kalçasının soluk tenine doğru yükseliyordu.

Mavi bakışları benimkileri yakaladı, sarı saçları at kuyruğundan kurtulup yüzüne döküldü. Omuz silkti. 'Geliyor ve gidiyor. Sanırım buna alıştım.

Çenem sinirlenerek kilitlendi, içimde bir öfke kabardı. Onun için bundan nefret ediyordum, tuhaf, rahatsız edici adamlar tarafından bu şekilde takip edilmekten. Yalnız olduğunuzu düşündüğünüzde bile, benim ilk gün Rodos'ta havaalanında düşündüğüm gibi, asla gerçekten yalnız değilsinizdir. Mahremiyet onun elinden alınmış bir ayrıcalıktı.

Ve sonra fark ettim ki, bunun uzantısı olarak ben reddedilebilirdim. Sadece onunla birlikte olduğum için.

Gözlerim tekrar onunkilerle buluştu ve belirsizliğimin onun koyu mavi tonuna, endişenin koyu iris çizgilerine yansıdığını gördüm. Biliyordum ki o da

Aynı şey. Yüzündeki endişeyi silme ihtiyacı beni tüketti.

Araba yavaşça durdu, dikkatimiz sürücüye yöneldi. 'Kusura bakmayın çocuklar, görünüşe bakılırsa buranın temizlenmesi biraz zaman alacak' dedi,

Öndeki fren lambaları tarafından arkadan aydınlatılıyordu. Yollar kapatılmıştı, ilerideki caddelerde trafik tampon tampona ilerliyordu.

"Endişelenme, elinden geleni yap," dedim ve bölmenin kumandasını bulup kaldırmadan önce. Scottie bir kaşını kaldırarak bir sonraki hamlemi okumaya çalıştı.

En uzaktaki bacağına doğru uzanmadan önce emniyet kemerini ve onu kendime doğru çektim. Vücudu rahatladı ve onu oturduğu kaldırıp bana yaslanmasını sağlamama izin verdi. Yüz yüze gözlerindeki endişeyi hâlâ görebiliyordum. Sol elim çenesinde gezinirken, sağ elim kalçasının açıkta kalan derisini buldu, eteği yukarı doğru itilmişti ve yumuşak sütlü teni santimlerce ortaya çıkmıştı, elimi bir arabanın arkasında olması gerekenden daha yükseğe çıkarmak cazipti.

"Beni senden uzaklaştırabilecek hiçbir şey yok, Scottie. Ben konuşurken bakışları eğildi, dikkatini çekmek için başımı eğmek zorunda kaldım. 'Seninle olmak hayatımın parçalarından vazgeçmek anlamına geliyorsa, buna değer.

"Bu senin özelin. Sesi sessizdi. "Bunun senin için önemli olduğunu biliyorum.

Başımı salladım, kararlılığım çenem kadar sağlamdı. "Bu benim için senin kadar önemli değil.

Bacağındaki elim kaydı, nasırlı değen teninin narin hissi sarhoş ediciydi.

"Nelerden vazgeçeceğini .

"Sanırım son birkaç hafta tam olarak nelerden konusunda hızlandırılmış bir kurs oldu," diye yumuşak bir şekilde cevap verdim. 'Ama daha da önemlisi, benim için çok daha cazip olan kimi kazanıyor olduğum.

Dudakları yavaşça bir gülümsemeye dönüşüyor, kalbimin etrafındaki endişe bandı bu manzara karşısında gevşiyor. "Cezbedici, ha?

Ona karşı inledim, dudaklarım basit bir öpücük için onunkilerle buluştu, tüm bunlar olurken elim kalçasından yukarı doğru kayarak kışını buldu.

"Hiçbir fikrin yok.

"Sanırım bazı fikirlerim var. Kalçalarını ileri doğru itti ve zaten onun için sert olan sikime süründü. Onun için her zaman sertti. Onun yanında şort giymek yaşayan bir kabustu. Parmaklarım onun mükemmel kışına girdi, onu ileri geri yönlendirmeye yardım ederken bir avuç aldım.

Pembe dudaklarından soluk soluğa bir nefes kaçtı ve işimin bittiğini anladım. Onu bu şekilde götürmeyi hayal etmemiştim. Bir şehir arabasının arka koltuğunda, şoför dahil kimse içeriyi göremesin diye camlar karartılmıştı.

Şortumu çıkarmam, sikimi serbest bırakmak için ayırmam ve cüzdanımdan bir prezervatif çıkarmam sadece bir anımı aldı. Üstünden geçerken kontrolü ona bırakıyor, vücuduma ihtiyaç dalgaları gönderiyordum. Onun ıslak, sıkı amcığının uzunluğunun etrafında nabzını hissetmek, benim için ne kadar mükemmel bir uyum olduğunu hissetmek, bedenimi almak için uzanmak için çaresizdim.

O mükemmel kalçalarını tekrar hareket ettirirken gözlerimi kapattım, dantel iç çamaşırındaki ıslak bana ne kadar hazır olduğunu anlatıyordu.

Tek gürültü, aramızdaki ortak ihtiyacın ezici olduğu, nefes nefese, sessiz işkence inlemeleriydi. Yan tarafa doğru eğildi, eli ortasına gitti ve danteli yana kaydırды. Dizlerinin üzerinde doğruldu, sikime bastırmadan önce bizi hizaladı.

Başlarımız birbirimizin karşılıklı omuzlarına gömülmüş, zevk iniltilerimizi bastırmaya çalışıyorduk. Dişlerini boğazımda hissettim, amcığı şaftımdan aşağı kayarken hassas deriyi ısıırıyordu. O kadar ıslak ve mükemmeldi ki cennet gibi hissettiriyordu, aşağıya doğru inerken her santiminde zevk kayıyor, dibe vurana kadar etkileyici bir şekilde tüm uzunluğu alıyordu.

Elleri boynuma yapıştı, parmakları tişörtümün pamuğunun arasından içeri girerken baskıdan dolayı hafifçe tısladı. Bir cümleyi zorlukla bir araya getirebiliyordum, sikimin etrafındaki sıkı kavrayışının baskısı beynimdeki tüm hisleri yok ediyordu.

"," diye yalvardı, bir kıpırdamadan durdu. "Biraz zamana ihtiyacım var.

'Acele etme. "Beni almak için gerildiğini hissetmeyi seviyorum.

Gülümsedim, öptüm

başının tepesini nazikçe okşadım, uzunluğunun etrafındaki sıkı hissinden kendimi kaybetmişim. Vücudum beni çekti, temel içgüdünün tehdit ettiği gibi yalvardı, verdiği zevki biliyordu. Ama onun içinde hareketsiz kalmak bile beni uçurumun kenarına götürmeye yetti. Kalçaları ilk başta yavaşça hareket etti, ama hoşgörü aynıydı. Amanın yavaşça sürtünmesi bu dünyada başka hiçbir şeye benzemiyordu.

Elim at kuyruğunun tepesini kavrarken, "Bana bak," diye emrettim. başlamıştı, bana sert ve alçaktan biniyordu. Gözleri benimkilere takıldı, kendini bu duyguya kaptırırken ağzı sonuna kadar açıldı.

"Benim sikimle boşalmaktan hoşlanıyor musun güzelim?

Cevabı, bir öpücükle bastırdığım sessiz bir inleme oldu. Arabanın bizi ele vermeye yetmediyse, başka bir şey vermeye de gerek yoktu.

Daha fazla ipucu, bitirmesine fırsat kalmadan hiçbir şeyin bizi bölmesini istemiyordu.

'Ne kadar gürültücü bir kız. Bunun beni ne kadar zorladığını hissedebiliyor musun?' Ona sessiz olmasını söylemeye cesaret edemedim. O mükemmel pembe dudaklardan çıkan her ses, onsuz yaşamayı reddettiğim bir lükstü. Nefes nefese inlemeler ve kontrolsüz inlemeler, her biri beni daha da ileri götürdü, ta ki kalçalarımı onun hareketini karşılamak için yukarı çekene kadar. Kedisinin uzunluğum boyunca her sıkışı ve nabızı beni neredeyse delirtiyordu. Gözlerimi kapadım, kontrolün sınırına tutunmaya çalışıyordum, bunun bitmesini istemiyordum.

"Ciddiymişsin gibi becer beni, Kotas. Sesi baştan çıkarıcı bir fısıltıydı, ses tonunun kontrolüyle gözlerim açıldı. İrislerinin mavisi benimkine sabitlenmiş, pembe dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüşmüştü. Benimle oynamaya karar vermişti ama ben de ona karşılık verebilirdim.

Elimle at kuyruğunu kavrayarak, mükemmel uzun boynunu ortaya çıkarmak için geriye çektim. Elim orada yerini buldu, onu tutarken nabızı parmak uçlarımdaydı.

"Beni tekrar tekrar boşaltmak mı istiyorsun?" diye sordum, gözlerim kararmış ve elim bastırıyordu. Teni yumuşak ve mükemmeldi, her santimi ilaç gibiydi.

Muhtaç bir şekilde inledi, alttan hızımı artırırken kontrol ondan kayıyor, bana karşı hareket ettiği kadar sert bir şekilde onu beceriyordum.

Scottie'nin gözleri benimkilerde kaldı. "Beni senin yap.

Kontrolümü kaybettim, o da boşalırken kalçalarım ileri doğru hareket etti, mükemmel amcığının sikimin etrafında daha önce hissettiğim her şeyin ötesinde sıkı bir şekilde çekildiğini hissettim. Bu kadına duyduğum aşk ve onun beni sürüklediği ihtiyacın sınırı eşsizdi.

Onu benim yaptım, ama uzun zamandır onun olmuştum.

45

Scottie

Büyük Savaş - Taylor Swift

Otel odasının kapısı çalındığında, buharlı duştan yeni çıkmıştık, çarşaflara sarınarak geçirdiğimiz gecenin yorgunluğunu atmaya çalışıyorduk. Nico'nun aynı derecede şaşkın yüzüne bir bakış, benimle içeri atlamadan önce bir şekilde gizlice kahvaltı sipariş etmediğini söyledi. Çok yazık oldu.

"Ya Jon'sa? Sanki duyabileceklermiş gibi fısıldadım. Hızlandım, kabarık havluyla kurulandım. Nico'nun yüzü havlunun kenarını içeri sokarken düzleşti ve onu tekrar açmak istememe neden olacak kadar alçakta sabitledi. işaret etti. "Sanırım burada neler döndüğü Jon için biraz açık.

Gözlerimi devirerek havludan otel sabahlığına geçtim, onu hızla vücuduma bağladım, saçlarımı havluya sardım.

Gözlerimdeki endişeyi okumadan önce, 'Muhtemelen temizlik işidir,' diye cevap verdi. "Cevap vermemi ister misin?

"Hayır. Cevabımı fırsat bulamadan vermiştim ama neredeyse reddettiğim anda sosyal anksiyete devreye girdi. Ama benim odamdaydık ve eğer Jon'dan başka biri olsaydı, Nico Kotas'ı göğsü çıplak ve alt yarısı sadece bir havluyla örtülü olarak benim odamda bulmak garip görünebilirdi. Basın yine bayram ederdi.

Başımı salladım. 'Sen burada kal. Ben kapıya bakayım.' Orada kimin olduğuna dair tüm olası seçenekler kaymaya başladığında derin bir nefes aldım

kafamın içinde. Burada değilmışım gibi davranamaz mıydım?

"Beni sır olarak mı saklıyorsun, Sinclair? Nico'nun geniş gülümsemesi, gri gözlerinin üzerimde yumuşak ve hafif olması hâlâ biraz tuhaf geliyordu. Son birkaç haftaya rağmen onu bu kadar savunmasız görmeye alışkın değildim. Onunla geçirdiğim her saniyenin sonuna asılıyor, her an elimden kayıp gidecekmiş gibi hafızama kazıyordum.

Ama ne kadar uzun kalırsa, bunun geçici olmadığına dair o kadar rahatladım. Sanki ikimiz de aynı şekilde hissediyorduk, sırtımdaki çillerin izini sürerken öpücüklerin arasında fısıldayarak söylediği 'seni seviyorum' gerçekten gerçektir. Ve bu olasılık beni sımsıcak sarmalamaya ve kalbimi bir kademe daha sıkmaya yetti.

Kapının bir kez daha çalınması düşüncelerimi böldü ve ona dönüp dudaklarından hızlıca öpmek için uzanmadan önce kapı aralığında duraksamama neden oldu.

"Sadece seni kendime saklıyorum. Gülümsedim. "Seni paylaşamayacak kadar bencilim.

Banyo kapısını yavaşça arkamdan kapattım, ondan uzak kaldığım her andan nefret ediyordum, kapının diğer tarafında kim olabilir diye banyoda kalmak zorunda olmasından nefret ediyordum, kapıyı tekrar çaldıklarında açıkça giderek sabırsızlanıyordum.

Gözetleme deliğini hatırlamadan önce kapı kolunu tuttum. Gözümü cama dayayarak içeri baktım, kahverengi saçları görünce kaşlarım çatıldı. Sonunda kapıyı açıp kendimi toparlamak için bir an durduğumda, kafamdan geçen tek bir düşünceyi hâlâ sindirememiştim.

Dylan Bailey'nin odamın dışında ne işi var?

Sanki içgüdüsel bir şeymiş gibi gözlerini anında bana dikti, eli kalçasında sıkıca dururken dudakları sert bir çizgi halinde birbirine yapıştı ve neredeyse "Beni uyarabilirdin" diye bağırdı.

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Ne hakkında?

Bana gözlerini devirdi, başını öfkeyle yana eğdi. "Matteo? Baban mı?"

"Denediğime eminim," diye homurdandım, parmaklarım kapıyı kavrarken panik başlamıştı

Vücudumda yarışmak için.

"Evet, evet." Elini umursamaz bir şekilde sallayarak sözlerimi geçiştirdi. 'Kesinlikle güvenmediğim birinden gelen belirsiz anlamsız uyarılar şeytani defetmez.

"Ne oldu? diye sordum. İyi görünüyordu, nispeten iyiydi, o alaycı maskesi yerli yerindeydi. Onu benim yanıma getirecek kadar kötü olan neydi?

Kapı eşiği mi?

Tepkim bu olmalı, çünkü sakinleşti, kaşları kalkarken alaycılığı ciddileşti. 'Belki de en azından önce beni içeri davet edebilirsin. Yoksa beni kapının önünde sorgulamayı mı planlıyorsun?

Yoldan çekildiğimde sözlerini henüz tam olarak algılayamamıştım ve o sanki önemli bir şey değilmiş gibi odama girdi. Sanki onun burada olması en kötüsünün gerçekleştiğine, başka bir insanı korumakta başarısız olduğum anlamına geldiğine işaret gibi.

Odanın etrafına baktı, bakışları iki tarafında da uyunmuş olduğu belli olan toplanmamış yatağa takıldı. " Loverboy nerede?

Hiçbir şeyi ele vermemeye çalışarak gözlerimi ondan ayırmadım. "Burada olmaz.

Ona güvenip güvenemeyeceğimi hâlâ bilmiyordum. Her şeyden sonra, gece vakti Rodos'tan ayrılmış, Jon'a gittiğini söyleyen bir nottan başka bir şey bırakmamış ve muhtemelen doğruca Matteo'ya koşmuştu. Aramızda hâlâ çok mesafe vardı.

Gözleri kapalı banyo kapısına gittiğinde sırtışı daha da genişledi. 'Onu banyoya mı tıktın? Gerçekten klas bir hareket, Sinclair.'

Sabrim taştı, korumacı içgüdülerim onun yorumuyla daha da arttı. "Biliyor musun Dylan, benden ne istediğini bilmiyorum.

Bir an için onu onun hakkında uyarmaya çalıştığım, ihtiyacı olursa kapımın açık olduğunu söylediğim onca zaman pişmanlık duydum. Belli ki söylemeye çalıştığım tek bir şeyi bile dinlememişti ve her ne olduysa, bunun için yine suçlanacağımdan emindim.

Dylan sessizliğe büründü, bunun yerine sanki hâlâ burada olmaktan çekiniyormuş gibi odamda sinsice dolaşmaya başladı. Büyük pencerenin yanındaki küçük yemek masasına ulaşp bir sandalye çekti, sonra da hiç istifini bozmadan oturup bacak bacak üstüne attı. Sanki benim sabırsızlığımı bana karşı kullanıyormuş gibi rahatlamak için bir an bekledi.

"İçeri girmek istiyorum," dedi açıkça, gözleri bana sabitlenmişti. Durakladım, hala odayı okuyor, parçaları birleştirmeye çalışıyordum.

"Ne üzerine? Dikkatle sordum, gözümü tekrar ona dikmişim. Hâlâ mesafemi koruyordum, odanın karşısında, girişe yakın bir yerde duruyordum. En azından bana sırtını dönerse çıkışa en yakın ben olurum.

"İntikam ," dedi, sanki bu dünyadaki en bariz şeymiş gibi. "Matteo'yu alaşağı etmek istiyorum.

Güldüm. 'Onu aşağı mı indirdin? Onu geri getirdin. İntikam hakkında ne biliyorsun ki? Ne olduğunu bile bilmiyorsun. En ufak bir ilgi bile duymadan kapıya dönmeye hazır bir şekilde elimi salladım. Bana daha fazla kafa karıştırıcı muğlak ifadeden başka sunabileceği bir şey yoktu. Çünkü ne , gerçekten ne olduğunu bilseydi, kapıma gelir miydi?

"O hakeme para verdiğini biliyorum.

Zorlukla tek bir boğuk kelime söyleyebildim ve tekrar dönüp ona baktım. "Ne? Umutsuzca yüzünü tarayıp yalan söylediğine dair bir işaret bulmaya çalıştım, şakanın patlamasını ve içimi sıkkan bandın gevşemesini bekledim.

Onun yerine, yüz ifadesi değişmeden devam etti. 'Tekler maçınızdaki mi? Hani şu yaptığın her şey için kıyameti koparan, benim bile aşırı olduğunu düşündüğüm kişi. Onları birlikte gördüm. El sıkıştılar ve senin maçından sonrasına kadar bir araya gelmediler.

Başımı salladım. "Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz.

"O maç sırasında Matteo'nun yanında oturuyordum. Hakeme sürekli işaretler yapıyordu. Hepimiz maç sırasında koçluğun nasıl bir şey olduğunu biliriz ve sanki ona ne yapması gerektiğini söylüyordu," diye açıkladı. Kendimi onun yanındaki sandalyeye gömülmüş buldum, onun sözlerini düşünürken bacaklarım ağırlığımı taşıyamadı, anıyı tekrar tekrar oynadım.

El sallayıp benimle alay etmeye çalıştığını düşündüm. Ama tabii ki, o bundan daha zekiymi.

"Ona ne yaptığını sorduğumda hakemle arkadaş olduğunu söyledi. Bir şeyler bana doğru gelmedi. Gülümsedi ve...' durakladı, koltuğuna geri çekildi, belirsizlik - Dylan için başka bir yeni duygu - yüzüne yayıldı. Başını iki yana salladı. 'Sadece arkadaş olabilirler. Ama daha sonra onları birlikte gördüğümde bana çok fazla tesadüf gibi geldi.

Sessizce oturdum, bu yeni keşiften emin değildim. Gerçekten bunu tekrar yapmış olabilir miydi? Benden bir fırsat daha çalmış olabilir miydi? Ama neden?

Önceden, kendi kazancı içindi, adının, Rossi adının tekrar başarılı olduğunu görmek içindi. O zamanlar ben sadece başka bir ödüllüm, onun için başka bir şey.

Ve şimdi kendi başımaydım, kendi adımla, benden çaldıklarını geri almaya çalışıyordum, ama o bana bu fırsatı bir kez daha vermemişti. Beni o kadar kolay bırakmayacağını anlamaya başlamıştım. Adımı değiştirebilirdim,

itibarımı zedeleyecek ve eski rakibiyle işbirliği yapacaktı ama bu asla yeterli olmayacaktı.

Ya onun şartlarıyla kazanırdım ya da hiç kazanamazdım.

"Artık benimle oynadığını biliyorum," diye yeniden başladı, gözlerini kapatırken benimkilerden koptu. Dudakları sanki bir an için kendini toparlamaya çalışıyormuş gibi ince bir çizgi halinde sıkıştı. Villada... başarısız test.

Bir sonraki adımın ne olacağını anlayarak koltuğumun kenarında öne doğru oturdum. Matteo, sızıntıyı sormak için onu aradığımda beni uyarmıştı. Nasıl olduğunu sorduğumda, 'O villadaki herkes senin arkadaşın değil,' demişti. Şüphelerim vardı. Dylan hemen ertesi gün ayrılmıştı ama sonra tekrar onun yanında belirdi.

Ona söyledim, Scottie. Jon'la konuşmalarınıza kulak misafiri oldum ve yine hile yapmayı planladığınızı düşündüm. Onu , duyduklarımı anlattım ve bana koçluk yapmasını istediğimi söyledim. Kabul etti ve birkaç hafta daha kalmamı söyledi. Hikaye ortaya çıktığında, ayrılma zamanının geldiğini biliyordum. Neler olduğunu bildiğimden çok emindim. Bunun için özür dilerim. İtirafının havada asılı kalmasına izin verdim, o öfke patlamasının beni vurmasını, suçun sorumlu kişiye yüklenmesini bekledim. Testin nasıl başarısız çıktığını asla bilemeyecektim ama şimdi her şeyin nasıl geliştiğini anlıyordum. Bunun yerine, artık gerçeği bildiğim için sadece rahatlama hissettim.

"Teşekkür ederim," diyerek dikkatini çekmeyi başardım. Ona doğru başımı salladım. "Bana anlattığın için minnettarım.

Gözleri benimkilere takılmış, henüz sormadığı bir cevap arıyordu. Neyin yaklaştığını ve sonunda ona söylemenin nelere mal olacağını bilerek kendimi hazırladım. Bu kısmı ondan saklamıştım, tıpkı onun itirafını benden sakladığı gibi. Sesi yumuşak ama talepkârdı. 'Bu hikâyede daha fazlası olduğunu biliyorum, seninle Matteo arasında olanlar. Sanırım bilmeyi hak ediyorum.

Boğazımdaki rahatsız edici yumruyu yuttum, nemli parmaklarım diğer elimle çınılıyordu. Bunca zaman, bunca dramdan sonra gerçeği öğrenmesi gerektiğini inkâr edemezdim. Bu bilgiyi hak eden başka biri varsa, o da Matteo'nun oyununa kapılan diğer kişiydi.

İki kişiye, anneme ve Nico'ya anlattım ve her seferinde keskin bir çıkıntının kenarına doğru yürüyormuşum gibi hissettim. Yaklaştığınız her adımda altınızdaki toprağın kayma riski vardı, söylediklerinize inanmayabilirlerdi. Yürümek için tehlikeli bir zemindi. Dylan'a güvenmek, inancımı korumak zorundaydım.

Hikayenin benim açımdan olan kısmını kabul edecekti ve eğer kabul , o çıkıntıya kadar yürüyüp düşersem, eninde sonunda tekrar ayağa kalkacağıma dair kendime güvenecektim. Ne olursa olsun, kırılan kemikler zamanla iyileşir ve ben tekrar ayağa kalkardım.

Derin bir nefes aldım, ciğerlerimi doldurdum ve bir inanç sıçraması yaptım.

"Wimbledon'daki hileyle ilgili her şey. Hepsi doğrudu.' Parmaklarım Kıvrılmış, tırnakları avuçlarımin derisini ısırtıyor, bastırıyor ve küçük yarım ay izleri bırakıyordu. Kendime bunun bir yalan olmadığını hatırlattım. Durumu çarpıtmıyordum. Bu gerçektir ve Dylan beni dinlemeye ve bana inanmaya hazır. 'Ama uyuşturucudan haberim yoktu. Hepsi Matteo'nun işiydi.

Kelimeler aramızdaki dar havada asılı kaldı, sakın kalmaya çalışırken kalp atışlarım hızlandı. Çıplak kalmıştım, acım yeniden yüzeye çıkmıştı. Gerçek buydu ve bir şekilde, beni koruyacakmış gibi kendimi sarmaladığım yalandan daha acı vericiydi. Ama suçu üstlenmek hiçbir şeyi değiştirmemişti. Hâlâ çekecek ipler buluyordu.

'Ve kimseye söylemeyi düşünmedin mi? İki yıl boyunca,' kelimeleri ve açık bir şekilde söyledi. Saçmalamıyordu, Dylan'ın her zaman böyle olduğunu öğrenmiştim.

"Kimsenin bana inanacağını düşünmemiştim.

"Denemedin bile mi?" diye tersledi, gözlerini bana dikmişti.

'Bunun adil olduğunu sanmıyorum. Neler yaşadığım hakkında hiçbir fikrin yok,' diye karşılık verdim, özür dilemekten bıkmıştım. Boğazımdaki yumru yok olmayı reddediyordu. Ne kadar yutkunmaya çalışırsam çalışayım, yıllar öncesinin acısı yeniden su yüzüne çıkıyor, onu tıktırdığım kutuya geri koymayı reddediyordu. 'Bana kim inanacaktı? Ona karşı, hiçbir kanıt olmadan? Hiç şansım yoktu.

Hava gerilim doluydu, o kadar sıkıydı ki zorlukla nefes alabiliyordum. Sonra gözleri kapanırken ağır bir iç çekti, bir eli alına dayanmak için yukarı kalktı.

"Özür dilerim. Bu sözler üzerine neredeyse sandalyemden düşecektim. Dylan Bailey'den bir özür mü? Pencereden dışarı baksam uçan domuzlar görür müydüm?

Tekrar konuştuğunda sesi daha sakindi ama yine de Dylan'ın dilimini andırıyordu. 'Kötü olmaya çalışmıyorum, Scottie. Sadece bunu neden kendine sakladığını anlamak istiyorum.

Niyetini anlayarak başımı salladım. Denediğini görebiliyordum. Bu da bir şey olmalı.

"Yani," dedi kararsızca. "Suçu üstlenip kaçtın mı?

Tek cevabım irkilmek oldu. Yine o kelimeler vardı. Jon'un kapımızda belirdiği gün kaçıyordum ve annem

Onu dinlemem için. Dylan bahçede bana bağırdığında ve yine Nico beni antrenman sahasında bulduğunda, onu uzaklaştıracağını düşünerek ona gerçeği söylediğimde.

Tek yaptığım Matteo'dan kaçmaya çalışmaktı ve kendimi tam da onun benim üzerimdeki etkisini kullanarak istediği sonucu elde edebileceği bir yerde bulmuştum. Kazanmak ya da kaybetmek, yeter ki istediği olsun. Hâlâ üzerimdeki kontrolünü, dolandığım ipleri hissedebiliyordum. Ve bu beni hasta ediyordu. İki yıldır koşuyordum ama çok yorulmuştum. O kadar nefessiz kalmıştım ki, bir yerde ondan asla gerçekten kaçamadığımı görecektim kadar uzun süre kalmıştım. Eğer ondan gerçekten kurtulmak istiyorsam, yeni bir oyun planına ihtiyacım vardı.

"Scottie. Dikkatim Dylan'a yöneldi ve uzun zamandır ona bir cevap vermediğimi fark ettim. "Biliyorum... biz hiç yakın olmadık, değil mi?"

İlk başta bunun hileli bir soru olup olmadığından emin olamadım. Yavaşça başımı salladım, zalimce bir numara bekliyordum.

"Ama Wimbledon'da o gün kazandığında. Acı çekmiştim ve buna . Kaç tane finale çıktım biliyor musun? Dört. Ve hala gerçekten kazandığım bir unvanım yok. Her birini kaybettim. Ama o Wimbledon şampiyonluğu peşimi bırakmadı. Çünkü o benim olsa da, aslında benim değildi. Anlarsınız ya? Kaybetmenin nasıl bir his olduğunu ikimiz de biliyoruz ama kaybettikten sonra rakibinizin hile yaptığını öğrenmek? Tüm hayatımı uğruna çalışarak geçirdiğim bir şey elimden alınmış gibi hissettim. Bu bana hiç doğru gelmedi ve sanırım bunu sana da söyledim.

Dudağımı ısırdım, çok dikkatli cevap verdim, hala yeni bir zeminde ilerliyordum. "Çok öfkeli bir iletişim tarzınız var.

Başını salladı. "Terapideyim, söz veriyorum.

Neredeyse gülecektim, kendimi tutarken onu zar zor tanıdığımı fark ettim. O artık bir düşman değildi, en azından geçici olarak. Elini uzattı ve benimkiyle buluştu, sıcak dokunuşu buz gibi avucuma değdi.

"Sana o şekilde davrandığım için üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. ama sana inanıyorum.

Koltuğumun altındaki dünyanın değiştiğini hissettim, sanki yeni bir mercek bulanık olan her şeyi almış ve tekrar görebileceğim kadar netleştirmişti. Gözyaşlarımı tutamadım, gözlerim doldu. Diğer elimi tutup gözyaşlarımı sildim ama sol elimi onunkinin üzerinde tuttum, elinin sıcaklığı beni bedenimde topraklıyordu.

'Bunu onun yanına bırakamazsın. Bir daha olmaz,' dedi, sesi sertti. Saha içinde ve dışında her zaman benden daha mücadeleci olmuştu. Sonuna kadar mücadele edecek biri varsa o da Dylan'dı. Bütün bunlar

Zamanla onu uzaklaştırıyordum ama belki de ekibimde en başından beri ihtiyacım olan kişi oydu.

Derin bir nefes vererek tekrar kırdım, elim onunkini kavradı.
'Durmayacak... değil mi?

Başını salladı, gözleri benimkilerden ayrılmıyordu. 'Ama buna bir son verebilirsin. Hakemle birlikte bazı kanıtlar olacak, bunu araştırmalarını sağlayabiliriz.

İkimizin de anlattıklarıyla ve sana inanmak dışında senin tarafını tutmak için hiçbir nedenim olmadığını düşünürsek, onları harekete geçmeye zorlayacağız. En azından başka birine zarar vermesini engelleyeceğiz.

Yüzümdeki tereddütü okudu. "Ya da Loverboy'u banyodan çıkarıp onları zorlamasını sağlayabiliriz. Her nasılsa, yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımın soluk soluğa bir kahkaha atmaya zorladı, tam o sırada banyodan bir ses yükseldi.

"Bu artık dışarı çıkabileceğim anlamına mı geliyor?

Dylan basit bir karşılık vermekte gecikmedi. "Hayır, bir seks mağarasında oturmuyormuşum gibi davranmaya devam etmekten oldukça mutluyum. Beni bir kahkaha daha atmaya zorladı. "Siz iki hayvanın bu odadaki her yüzeyde ne yaptığınızı düşünmek istemiyorum," diyerek kendini sandalyeden kaldırdı ve şüpheyle etrafına bakındı.

Banyonun kapısı açıldı, Nico bu kez kendi bornozuna sarınmıştı, saçları hâlâ kıvırcıktı ve duştan ıslanmıştı. Yüz ifadesi ciddiye ama gözlerindeki gururu görebiliyordum. Orada birlikte olduğumuzdan beri saatler geçmiş gibi geliyordu. Çok şey değişmişti.

"Peki, bunu yapabilir miyiz? Dylan dikkatimi tekrar ona çekerek sordu.

Cevabım iki yıldır hazırlanıyordu. Nico'ya izin verecek, sevdiğim spora geri dönmeme izin verecek kadar uzun süre koşmayı bırakmışım. Kendimi bu hayatın benden alındığına, geri dönüşü olmadığına, zar zor hayatta kaldığım eski bir varoluşun kalıntılarından başka bir şey olmadığına ikna etmişim.

Şimdi, hâlâ ona sahip olabileceğimi biliyordum. Sadece elde tutmak için savaşılmaya istekli olmalıydım. Tek yapmam gereken gerçeği söyleyecek kadar cesur olmaktı.

"Onu bitirelim.

TENNIS LEGEND FACES ALLEGATIONS OF ABUSE

Today, Scottie Sinclair and Dylan Bailey made allegations of abuse against Sinclair's father, tennis legend Matteo Rossi.

Bailey, addressing the media after securing her place in the women's final, took the opportunity to shed light on her experiences working with her now-former coach, Rossi.

Adding an unexpected twist to the narrative, Bailey invited her former rival, Sinclair, to join her on stage and share her own troubling allegations.

Despite a historical rivalry, and Sinclair's two-year ban from tennis due to doping, she now claims ignorance and asserts that her father, and then-coach, Rossi plotted against her.

While both players lack concrete evidence to substantiate their claims, which include allegations of bribery of tennis officials, supporters have rallied behind them.

Notably, a dozen current tennis professionals have stepped forward, inspired by this revelation, to share their own stories of mistreatment and abuse within the sport.

The International Tennis Integrity Agency (ITIA) has announced an investigation into the allegations made by Bailey and Sinclair. As Wimbledon unfolds, with both players reaching the finals in both singles and doubles competitions, the story is set to continue.

Representatives for Matteo Rossi could not be contacted at the time of publishing.

46

Scottie

Karma - Taylor Swift

Tüm hayatım bu tek ana doğru ilerliyordu. Temmuz ortasında sıcak bir yaz günü, Wimbledon'ın Merkez Kortu, Karışık Çiftler Finali ve Nico Kotas'ın yatıştırıcı eli sırtımın üst kısmındaki gerginliği ovuyordu. Soyunma odasından kalabalığın elektrikli vızıltısını duyabiliyorduk ve birazdan dışarı çıkıp rakiplerimizle tanışma zamanı gelecekti.

"İyi misin? Nico sordu.

Kısa bir kahkaha attım ve odanın diğer tarafına bakarak en yakın çıkışı aradım. "Sanırım kusacağım.

"Aynı. Bakışlarım onunkilerle buluştu ve küçük bir gülümseme buldum. "Belki bir çöp kutusunu paylaşabiliriz.

'Ne kadar romantik,' diye takıldım. 'Daha fazla takım bağına ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. 'Eminim hızlı bir antrenman seansı için daha vaktimiz vardır. Duyduğuma göre

"Buradaki temizlik dolapları oldukça geniş. "Kazanırsak seninle orada buluşuruz.

Bir adım daha yaklaştı, çekimi o kadar çekiciydi ki elimde olmadan daha da yaklaştım ve o konuşurken yüzünü ona döndüm. "Peki ya kaybedersek?

"Önce barda buluşalım.

Halka açık bir yer mi? sanmıyorum. Odan olsun, bir şişe tekila ve kesinlikle kıyafetsiz.

Beklentiyle mırıldandım, son birkaç günün anıları zihnimde canlandı. Neredeyse her günü birlikte geçirdiğimiz için odası terk edilmişti.

Birlikte uyandığımız her an, ya çiftlere hazırlanırken antrenmanda, ya sahada bugünün finaline giden yolda savaşırken ya da yatak çarşafıma birlikte sarılmışken.

Saate hızlı bir bakış bana erzak dolabına kaçmak için zamanımız olmadığını söyledi.

"Biliyorsun, orada ne olursa olsun," diye başladı, yutkunurken boğazındaki yumru hareket ediyordu, "bunu başka bir şekilde ya da başka biriyle yapmazdım.

"Aynen. Eğilip dudaklarını öpmeden önce gülümsedim. "Biraz yaşlı olsan bile.

Güçlü elleri belime dolandı ve bir iniltiyle bedenimi doğru çekti. Açıkta kalan tüm tenimi öperken kahkahalarla sarsıldım, beni sıkıp kızdırırken eteğim yukarı kalktı.

"Bu "yaşlı adam" seni sahada gösterene kadar bekle.

Boynumu öptü, dudakları aşağı yukarı gezindi, tenim temasla ısındı. Onun kollarındayken başka hiçbir yerde olmak istemiyordum.

Kapı çalındı ve ikimiz de döndük, Jon'u bulmayı umarak birbirimizden ayrıldık ama onun yerine uzun boylu, iri bir figür geldi. Babamı görünce kalbim duracak gibi oldu.

"Bir şeyi mi bölüyorum? Yüz hatlarında hiç gülümseme yoktu. Ne sırtıyor ne de sinsi bir ifade vardı. Bunun yerine, onu şimdiye kadar gördüğüm en soğuk haliyle karşımdaydı. Yüzü taş kesilmiş, omuzları geriye çekilmişti.

Nico'nun eli benimkine sıkıca yapıştı, vücudu öne doğru kaymaya başladı. Ama elimi hızlıca sıkınca durakladı. Ben doğrudan babama doğru konuşurken Nico bana baktı. "Burada ne yapıyorsun?

"Sana şans dilemek istedim. Bu sözleri sanki çok açılmış gibi söyledi.

Sanki Dylan ve ben onun ne yaptığını tüm dünyaya anlatmamışız gibi. Göğsünü şişirdiğine, beni korkutmak için kapı aralığını doldurmaya çalıştığına yemin edebilirdim. Ama küçültülmekten bıkmıştım - artık gücümü biliyordum.

Başımı salladım ve ondan uzaklaştım. Artık buna değmezdi. "Sadece beni yalnız bırak.

Nico'ya baktım, çenesinin güçlü çizgisi öfkeyle kilitlenmişti, öfkesi kapıya yönelmişti, ama dikkatini çektim, ifadesi endişeyle yumuşadı. Ona gülümsedim, benim dünyamı, kendi hayatında benimkine yardım etmek için çok şey feda edebilecek kişiyi görüyordum. Bir başkası için kendi hayalinden vazgeçerek bana bunu kanıtlamıştı. Ona borcumu nasıl ödeyebilirdim ki?

Matteo tekrar başladı, 'Gerçekten bir basın toplantısı düzenleyebileceğinizi ve herkesin size inanacağını mı sanıyorsunuz-'

"Herkesin bana inanmasına ihtiyacım yok," diye araya girdim ve başımı salladım.

İnsanların dinleyip dinlememesi benim kontrolüm dışındaydı. Ama bir yalanın, korkunun ardında yaşamaktan bıkmıştım. Gerçeği söylemek beni özgür kılmıştı. "Mesele bu değildi. Sadece bir kişinin bile seninle çalışmasını engelleyebilirsem, onları senin zulmünden kurtarmış olurum.

"Hâlâ burada olacağım," diye alay etti, umutsuzca beni kızdırmaya çalışıyordu. Ve daha önce o kadar sinirlenirdim ki asla gerçekten gitmezdi. Her şeyden kaçardım çünkü ondan kaçmak için çok çaresizdim. Hayatımı elimden almasına izin verirdim ama bir daha olmazdı.

Ona baktım, dudaklarım umursamaz bir çizgiyle birbirine bastırılmıştı, kararlılık beni dövüyor, güçlü durmamı sağlıyordu. "Ve ben de öyle yapacağım.

Matteo'nun cevap verme şansı olmadı çünkü Nico öne çıktı, vücudu sanki bir koruma duvarı oluşturacakmış gibi benimkinin önündeydi. Buna ihtiyacım yoktu ama yine de takdir ettim.

Nico dişlerini sıkarak, "Gitmen gerek," dedi. Devam ederken neredeyse hırıyordu. "Şimdi.

Matteo duraklamadan önce hafifçe kıpırdandı. Elini kapının pervazına koydu ve gereksiz yere bana şunu hatırlatmaya başladı: 'Ben her zaman senin baban olacağım Scottie. Bundan kaçamazsın.

"Biliyorum. Sesimi net tutmaya çalıştım. 'Ama hala her şeyi benim için yaptığını düşündüğünü de biliyorum. Her şeyin senin için olduğunu göremiyorsun. Sadece kendin için. Bana kızınmışım gibi, hatta eşitmişim gibi davranmadın ve bunun için seni affedemem. Senin sayende ve sana rağmen bugün olduğum oyuncu oldum ve bundan kaçmayacağım. Artık kaçmayacağım. Ama seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum, bu yüzden lütfen hayatımdan uzak dur.

Sonra derin bir nefes alarak Nico'nun yanından geçtim, kapıyı elimle tuttum ve yüzüne kapattım.

47

Scottie

Sonunu Biliyorum - Phoebe Bridgers

Jon kapıda belirdiğinde soyunma odasının kapısı çalındı. "Hey, aşk kuşları," dedi, ses tonu ciddiye. "Vakit geldi.

Nico beni onun elinden midem tekrar , sinirlerim tepeme çıktı. Başka bir söylemeden ikimiz de hazır çantalarımızı aldık ve Jon'un peşinden koridora çıktık.

Nico'nun eli zahmetsizce benimkine kaydı, bu hareket artık onun için neredeyse içgüdüsel. Nasırlı tenine, parmaklarının benimkilerle nasıl kenetlendiğine odaklanmaya çalıştım, göğsümde sürekli davulun sesine, nihayet sahaya çıktığımızda dışarıdaki kalabalığın uğultusuna değil. Gözlerim alışana kadar güneş ışığı geçici olarak beni kör etti ve geniş sahaya baktım.

Buraya gelmeyeli iki yıl olmuştu ama daha dün gibi geliyordu çimlere adım attığım zaman, yirmi iki yaşında, hayatının nasıl darmadağın olacağından tamamen , saf bir gençtim.

Geri dönmek için savaştım ve bu yeri kazandım. Ve şimdi, unvan için adil ve dürüstçe oynayacaktım.

Yanımızda rakiplerimiz ve son şampiyon Wilson ve Carter yürüyordu, ikisi de finalin baskısı altında soğukkanlı ve sakin görünüyordu. Onlar yanımızdan geçip kortun karşı tarafındaki banklara doğru ilerlerken ben de kendimden emin bir tavırla onlara başımı salladım.

Kendi takımımı sandalyemin yanına bırakarak su şişemi çıkardım ve uzun bir yudum aldım, bir yandan da kalabalıktan her hareketimi izleyen binlerce gözü görmezden gelmeye çalışıyordum. Saatler maçın başlamasına yaklaştıkça beklenti hızla artıyor, belirsizlik tenime batmaya başlıyordu.

Her şey bu noktaya gelmişti. Son bir maç. Tek bir yanlış adım , her şey önümde çözülebilirdi. Ya da cesaretimi koruyup, nefesimi tutup kazanabilirdim. Sonunda kazanacaktım.

Nico'ya dönmeden önce raketimi çıkardım, ELITE markalı siyah metal güneş ışığında parlıyordu. "Buna hazır mısınız?" Kendine güvenmesini, yırtıcı hayvan gibi odaklanmasını ve hazır olmasını bekleyerek ona baktım.

Ama dudaklarında bir çatıklık, gözlerinde odaklanmamış bir bakış vardı, sanki çantasına kusmak üzereydi.

Kaşlarım birbirine çarparken tamamen ona döndüm, arayı kapattım ve sesimi alçak tuttum. 'Dizin mi?

Başını salladı, odağı aşağıya dönüktü, iri elleri raketini tekrar tekrar çeviriyor, ağırlığını hissediyor, tutuşunu değerlendiriyordu. "Bir dakikaya ihtiyacım var.

Elim omzuna gitti, hafifçe sıktım, endişesini yatıştırmaya çalışırken parmak uçlarımda altındaki sıkı kasları hissettim.

"Hey, bunu biz hallederiz. Çenesine doğru uzandım ve bakışlarını yavaşça benimkilerle buluşacak şekilde yönlendirdim. Gözlerimi keskin ve sabit tuttum, dudaklarımı ciddi bir çizgiye bastırdım. "Sadece antrenmanda yaptığımız gibi oyna.

Gri gözlerindeki fırtına kararlı bir çeliğe dönüşürken her türlü şüphe izi yavaşça kayboldu. Yüzündeki çizgilerin düzleşmesini, çenesinin sanki inancın gücüyle şekillenmiş gibi sabitlenmesini izledim.

"Tıpkı çalıştığımız gibi," diye tekrarladı Nico.

Buna karşılık, onun güveni benimkini körükledi, midemdeki sinirler yatıştı ve nihayet bu dövüş için hazırdım. Yenilgi diye bir seçenek yoktu. Bu duygudan artık kabul edemeyeceğim kadar nefret ediyordum. Galibiyete açtım, zafere açtım ve bu sahadan elimiz boş çıkmamıza izin vermeyi reddediyordum.

Yazı tura atarak kimin önce servis atacağını belirledik: biz ve yerlerimizi aldık. Ben filede, Nico dip çizgide servis atıyordu. Gözlerimi rakiplerimize dikmiş, ilk oyunun başlamasını bekliyor ve hazır bekliyordum.

Buradaydık. Finalde. Merkez Kort'ta. İntikamın buraya onsuz, tek başıma gelmek düşünmüştüm. Kendime bunu yapabileceğimi kanıtlamak. Ama barış, intikamdan çok daha ödüllendiriciydi.

Ve Nico Kotas, o benim huzur kaynağımdı.

Topla buluşan tellerin şakırtısı alanın sessizliğini yırttı, güçlü servis yanımdan uçarak geçti ve ilk oyunu başlattı.

Wilson ve Carter harekete geçti, Carter ralli başlarken topu kolayca geri gönderdi.

Oyun planımız vardı, pozisyonlarımız ve taktiklerimiz bizim için ikinci doğaydı ve birbirimize sahiptik. Pozisyon değiştirirken, birbirimizi korurken, attığımız her adımda kendimizi savunmasız bırakmadığımızdan emin olmak için hesaplanırken, topu kolayca karşılayarak koştum.

Üçüncü sayımızı aldığımızda hızla omzumun üzerinden baktım ve Nico'nun kendinden emin gülümsemesiyle karşılaştım. Tek oyuncular olarak kendi becerilerimizden emindik ama çiftler takımı olarak kendimizden emin ve iddialıydık.

Sonraki iki oyunu aldılar, ardından benim aptalca yanlış bir adımım Wilson'ın skoru eşitlemesini sağladı ve bize ne tür rakipler olduklarını hatırlattı. Carter'ı kort dışında da tanıyordum ve arkadaş canlısıydı ama çimde forehand ile tam bir katildi.

3-3

Set skoru eşitlenince, baskı daha da arttı. Hassas bir şekilde servis atarak Wilson'ı umutsuz bir dönüş yapmaya zorladım. Tırnaklarımızla kazıyarak geri döndük. Nico forehand vole vuruşunu yapabileceği her fırsatı değerlendirdi ve rakiplerimizi zor durumda bıraktı. Kritik molayı aldığımızda seyirciler tezahüratlar içinde patladı. Set bizim olmuştu. Biri gitti, biri kaldı.

Nico'ya dönerek kutlama yapmaktan kendimi alamadım. "Böyle et, ihtiyar.

Sırıttı. "Sana nasıl yapıldığını göstereyim, *katsarída*.

Raketimi ellerimde döndürdüm, dudaklarım eğlenceli, alaycı bir ifadeye büründü, kendimi biraz daha hafif, kendinden emin ve ikinci sete hazır hissettim.

Carter servisle başladı, taktikleri giderek öngörülemez hale geldi ve uyum yeteneğimizi test etti. Yeni oyunu hissederek hemen hemen ayak uydurduk ve sayılar arasında strateji geliştirmeye, rakibimizin oyunundaki küçük boşluklardan faydalanmak için yeni yollar bulmaya zorlandık. Yine de Wilson ve Carter şiddetle karşılık verdi ve set bıçak sırtında, her sayı bir üstünlük mücadelesi şeklinde geçti.

4-3

İki oyun daha ve set onların olacaktı. Nico'da hayal kırıklığının arttığını görebiliyordum. Topun her dönüşünü değerlendirirken tereddüt etmeye başlamıştı. Rakiplerimiz dişlerini gösteriyor, bize ne kadar tehlikeli olabileceklerini kanıtlıyorlardı.

Savaşmaya devam ettik, güçlü servislerine karşılık verdik, hem Nico hem de ben her bir sayı için mücadele ettik. Carter filenin üzerinden bir voleyle bizi neredeyse hazırlıksız yakaladı. Hızla koştum, raketimin üst kısmı topu zamanında bulmayı başardı. Ralli devam etti ve bu sayıyı kazanmaya kararlıydılar, Wilson topu filenin üzerinden kortun ortasına doğru gönderdi. Benim için çok hızlıydı, uçarak yanımdan geçti.

Sayının bittiğinden emin bir şekilde topu takip ettim ama Nico'nun top hücum ettiğini gördüm. Topu savurdu, geriye çarptırdı ama durmadı, kort boyunca süzüldü ve sert bir vuruşla öne düştü.

Top filenin üzerinden sekerek rakibimizi yakaladı ve bize sayıyı kazandırdı ama benim dikkatim yorgun bir şekilde ayağa kalkan Nico'daydı.

40-30

"İyi misin? Ben sordum.

Başını salladı, devam etmeden önce bana zar zor baktı. Sürünerek geri döndük, başka bir noktanın bizim olduğunu iddia ediyorduk ama Nico'nun yavaşladığını görebiliyordum. Ben de daha iyi değildim. Wilson ve Carter sertti, bizi her puan için savaşmaya zorluyorlardı.

Wilson sonunda Nico'nun forehand'ine attığı geniş bir servisle ikinci seti aldı; sakat dizinden yararlandı. Topa ulaşmaya çalıştıktan sonra topalladı, başı öne eğikti. Kalbim parçalandı. Final üçüncü sete kalacaktı.

Tazelenmek ve su içmek için kısa bir mola vermemize izin verildi. Sıranın üzerine yığılmamak için elimden geleni yaptım. Kortta geçirdiğim onca saatten sonra bacaklarım yorulmuştu. İki uzun hafta olmuştu. Neredeyse bir şişe soğuk suyun tamamını içtim, top toplayıcı çocuklar memnuniyetle kabul ettiğim taze bir havlu verirken hemen değiştirdiler.

"Bu iş boka saracak," dedi Nico bankta otururken, başının üzerine bir havlu örtmüştü. "İkinci seti onlar için çok kolay hale getirdik.

Başımı salladım, henüz yenilgiyi kabul etmek istemiyordum. Parmaklarım şişenin plastiğine onu hayal kırıklığıyla ezdi. "Bunca yolu şimdi pes etmek için gelmedik.

Nico kendi su şişesini bitirdi. "Katılıyorum. Bu konuda ne yapacağız?"

"En zayıf oldukları alan çapraz atışlar," diye not ettim. Diğer sıraya baktım. Carter ve Wilson muhtemelen benzer bir tartışma yapıyordu. 'Bence ikinci servise de daha fazla baskı yapmalıyız. Agresif olmalıyız. Oyunu daha hızlı olmaya zorlayın. Bu bize biraz ivme kazandırabilir.

"Bu da bizi yoracaktır.

"İyi ki sadece bir set kalmış," dedim duruşuna bakmadan önce. Kötü durumdaki bacağını uzatmış, soğuk bir su şişesi tutuyordu. "Dizin nasıl dayanıyor?"

"Ben iyiyim," dedi dişlerini sıkarak, çenesi hayal kırıklığıyla sıkılmıştı.

Bir an durakladım, tekrar bastırırken sesimi yumuşak tuttum. Bana karşı açık olamazsa kazanma şansımız yoktu. "Bana gerçeği söyle.

"Setin yarısında incittim. Üzerinde koşmak... garipleşiyor. Dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım, endişem artıyordu. Onu yarı yolda kaybedemezdim-

çok agresif taktikler yüzünden. Özellikle de durmak zorunda kalırsak tüm oyunu riske atabilirdi. Burada ikinci bir şans yoktu.

"Tamam," dedim başımı sallayarak. 'Önüne gelen atışları yap, ama gerisini bana bırak.

Başımı salladı, hayal kırıklığı yüzüne kazınmıştı. "Scottie, bunu yapabilirim. Karşıya hızlı bir bakış rakiplerimizin neredeyse hazır olduğunu gösteriyordu, ve Nico'ya dönüp baktım.

Onu sakinleştirmeye çalışarak, "Elinden geleni yap," dedim. İhtiyacımız olan son şey dizini gerçekten incitmesiydi. Bu seti atlatmak zorundaydık. Kazanmak zorundaydık. Ve eğer bu bizim için telafi etmem gerektiği anlamına geliyorsa, bunu yapardım. Ama seni yıpratamayız. Bu final setini atlatmalı ve kazanmalıyız.

"Emin misin?" diye sordu, gözlerini bana dikerek. Nefesimi tuttum ve geniş avluya baktım. Buradaki tarih gözümü korkutuyordu. Ama yanımda onunla birlikte bunun bir parçası olmak, daha iyi bir şey olabilir miydi?

Ona güven verici bir şekilde gülümsedim. "Eminim.

Dirençli görünüyordu, çenesinin güçlü çizgisi sertleşmişti ama ben zorladım. 'Bunu bizim için yapmama izin ver. Jon ilk kez bir araya geldiğimizde böyle dememiş miydi?

Strateji senin en iyi şey. Bunu gençliğim ve orijinal dizimle telafi .'

'Biliyorsun, bir gün bu yaşlı adam şakaları emekliye zorunda kalacak, *katsarida*.

"Bugünün o gün olmaması çok kötü. Gülümsedim, dikkati ayaklarına kayarken dudaklarının kıvrılmasını izledim, raket gergin bir şekilde elinde dönüyordu. "Eee? Plan nedir? Onları nasıl alt edeceğiz?"

Beni bilgilendirmeye başlaması biraz zaman aldı, molamızdaki zaman tükeniyordu ve bunu yaptığında, işe yarayacağından neredeyse emindim... tabii başarabildiğim sürece. Onlara kim olduğumuzu göstermenin ya da eve eli boş dönmenin zamanı gelmişti.

Elini elime aldım ve sıkıca sıktım. Sadece bir kez yeterliydi. "Seni seviyorum. Sözleri kalbimi bir mengene gibi sıkıca kavradı. ve içim ısınıyor. "Ve bunu bizim için kazanmanı izlemek için sabırsızlanıyorum.

Ayağa kalktık, korttaki pozisyonlarımızı aldık. Servisi karşıladım, topun tüylerini elimde hissettim, yeşil yüzeyi inceledim, sonra ortağıma baktım, onun dikkatini üzerimde buldum, kaşlarını soru sorar gibi birbirine bastırmıştı.

Gözlerimi ondan ayırmadım, kendime güvenen bir maske taktım.

"Hadi yapalım şunu," diye ona doğru seslendim ve onun da benim güvencemi bana yansıtmamasını izledim. Başını sallaması bu dövüşe hazır olduğunu gösteriyordu.

Küçük yeşil topu ritmik bir şekilde çimenlere doğru zıplatırken ve her zıplayışımı sayarken salon sessizliğe büründü.

Bir. İki. Üç. Her zaman yaptığım gibi.

Kalabalığa baktım, kutuyu gördüm, annem ve Jon'un bizi merakla izlediklerini fark ettim. Dylan başarabilseydi, onun da orada olacağını biliyordum. Tekrar önüme odaklandım, rakiplerimizi buldum, bir ayağımdan diğerine geçtim. Saldırmaya hazır, oynamaya hazır, kazanmaya hazır. Vahşiydiler ve bu kupa için en az bizim kadar kana susamışlardı. Ama biz henüz bitmemiştik.

Bunun için her şeyimi ortaya koymuştum ve bunun gerçekleşmesi için tüm bedenimi ve ruhumu bu mahkemeye vermeye hazırdım.

Bunu onlardan almak için, çünkü çok istiyordum. Bu galibiyeti istiyorduk ve parmaklarımızın arasından kayıp gitmesine izin veremezdim.

Olan her şey - Matteo, Nico'nun dizi, hayatımın son birkaç yılı - beni geri getirmişti, tam daire. Merkez Kort. Çünkü ait olduğum yer burasıydı. İkimizin de ait olduğu yer. Ayaklarım bu çimlerin üzerinde. Elimde bu raket. Nico Kotas yanımda.

Derin bir nefes alıp ciğerlerimin derinliklerine doldurdum ve karşıdan esen serin rüzgârın bekledim. Topu havaya fırlattım, o anın geri kalanı ikinci bir içgüdüydü, bedenim tam olarak ne yapacağını biliyordu. Tek yapmam gereken ona güvenmekti.

Nefesimi verirken tüm gücümü ortaya koydum ve topu ağılara gönderdim.
Bununla birlikte, geri dönüş gerçekten başlamıştı.
Ve bu sefer başarısız olmadık.

OceanofPDF.com

DREAM TEAM KOTAS AND SINCLAIR SCORE AT WIMBLEDON

In a surprising turn of events this week at Wimbledon, the singles competition was sidelined by the dreamy duo of Scottie Sinclair and Nico Kotas, who clinched the mixed doubles title in spectacular fashion.

Linked romantically since early April, Sinclair and Kotas put an end to months of speculation with a triumphant display of affection following their victory on Centre Court. Sinclair's stellar performance, particularly in rallying to secure the third set after Kotas suffered a fall, undoubtedly played a pivotal role in their success. After Sinclair won the final set, Kotas swept Sinclair off her feet in a show of sheer romance that is destined to etch itself into Wimbledon history.

However, amidst the celebrations, the tennis world finds itself embroiled in a moment of introspection. Sinclair's courageous decision to speak out against her own father, Matteo Rossi, accusing him of abuse, has cast a sobering light on the sport. Her bravery in confronting such deeply personal trauma in the face of intrusive tabloid scrutiny serves as a stark reminder of the ongoing struggle against sexism in media portrayal. Sinclair's story underscores the pressing need for systemic change within the sports industry, challenging long-standing narratives and demanding accountability at every level.

48

Scottie

The Alchemy - Taylor Swift

Bir elimde bir kadeh şampanya, diğesinde bir kupa ve Nico Kotas'ın belime dolanmış kolları. Londra'nın silüetinde pembe ve turuncu patlamaların yaşandığı bir Temmuz gün batımı. Ondan önceki hayatımı zar zor hatırlayabiliyordum. Kulüplerden düşen, yatları yakan yalnız bir hayat ve kırmızı takım elbiseli iki ateşli adam.

"İyi misin? Nico sessizliği bozdu, başını omzuma yaslamıştı, bahçede hafif bir esinti vardı. Annemin evindeydik, galibiyetimizi ve bir Wimbledon'ın daha sona ermesini kutlamak için küçük bir parti veriyorduk. Evin içi hem Nico'nun hem de benim arkadaşlarımla doluydu, biz geçici kaçışa saklanırken partinin gürültülü vızıltısı akşam havasını dolduruyordu.

"Ben iyiyim. Kollarında döndüm, bir elimi serbest için şampanyayı masaya bıraktım. Kupa bana yapışmıştı. Ama yine de ayak parmaklarımla üzerinde hafifçe yükseldim, dudaklarım kolayca onunkilere ulaştı. "Tadın şampanya gibi.

"Bunun annenin bütün gece servis ettiği Laurent-Perrier ile bir ilgisi olabilir. Sırttı, yüzünü benden zar zor ayırdı. Gözlerini hiç bu kadar berrak, bu kadar parlak görmemiştim.

Her şeyimiz var.

"O kupayı yakın bir zamanda bırakacak mısın?" Bakışları bir an için sola kaydı, gümüş çatal bıçak hala güvenli bir şekilde

Kol.

Çılgınca sıırttım ve ona daha sıkı sarıldım. "Kesinlikle hayır.

"Birinin mı korkuyorsun? Kahkahasının sesi kanımı ısıttı.

Bir şekilde kendimi ondan bir saniyeliğine ayırmayı başardım ve mutfağın içindeki kalabalığa, yüksek sesli müziğe ve havaya karışan sohbete bir göz attım. "Dylan hemen içeride.

Inés tarafından köşeye sıkıştırılmış, her zamanki kaşlarını çatmış, kollarını kavuşturmuş haliyle onu fark etmek kolaydı. Onu suçlayamazdım. beklemiyordum. Dün kaybetmişti, başka bir finalde. Hâlâ toparlanmaya çalışıyordum ama Inés'in yanında onunla gelmesi iyi bir sürpriz oldu.

"Onu davet etmen büyük ," diye mırıldandı, dudakları alnımın sağ tarafına değiyordu.

Son birkaç gün içinde çok şey değişmişti. Otelimin kapısının çalınmasıyla başladı ve her şeyi ortaya koyduğumuz bir basın toplantısıyla erdi. ITIA, Matteo'yu ve o zamandan beri ortaya çıkan oyuncu arkadaşlarının benzer iddialarıyla karşı karşıya kalan diğer koçları soruşturduğunu duyurmuştu.

Haberle birlikte gelen garip bir rahatlık vardı. Kendimi iki yıl boyunca kimsenin bana inanmayacağına ikna etmişim ve şimdi gerçekleşiyor olmasına rağmen buna güvenmeme izin vermiyordum. Henüz değil. Ama bir köşeyi dönüp *onunla* karşılaşmayı beklerken gergin . Artık o güce sahip değildi.

"Şu anda arkadaş olabileceğimize dair garip bir his var içimde," diye itiraf ettim. "Farkında mı?

"Ben buna travma bağı demeyi seviyorum. Bakışlarıyla tekrar buluştum.

"Biliyorsun, bunu sensiz yapamazdım.

"Yani, karma partnerin olmadan çiftleri kazanamaz mıydın?" diye alay etti, kollarını belime dolayarak beni vücuduna yakın tuttu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Ona gözlerimi devirdim, sadece bir an için, sonra tekrar ona döndüm. Nico, ilk tanıştığımızda elimi sıkmayı reddeden huysuz oyuncu. Gün doğumundan gün batımına kadar benimle sahada oynamış ve antrenman yapmıştı. Her zaman arkamı kollamıştı.

Kalbimi tamamen çalan kişi.

"Siz ikiniz gecenin geri kalanını burada mı geçireceksiniz?" Nico'nun omzunun üzerinden baktığımda annemin açık veranda kapısından dışarı sarktığını gördüm. "Bütün kanepeleri kaçırıyorsun.

Ben de gülümsedim, her adımında yanımda olduğu için ona minnettardım.
"Bir dakika içinde.

Buna karşılık olarak bileğine bir şekilde vurdu ve içeride kaybolurken kapıyı açık bıraktı.

Nico'ya döndüğümde, eli yüzümün yan tarafını buldu, çenemin hizasından yukarı doğru kayarak beni dudaklarına götürdü. Bana doğru kayarak yaptığı baskı, çenesindeki kirli sakalın benimkine sürtünmesi.

"Hâlâ , değil mi?" diye mırıldandı, dudakları benimkileri zorlukla terk ederken. 'Bunu sensiz yapamazdım. Yıllardır deniyorum ve bu kupa - *bizim kupamız* - şimdiye kadar elde ettiğim en yakın şey ve bunun için sonsuza kadar minnettar olacağım. Başını yana eğdi, ağzı çenem boyunca bir öpücük izi bırakarak kulağıma kadar gitti ve orada durdu. 'Ama sen, Scottie Sinclair, bana hiç ihtiyaç duymadın. Güçlü, acımasız ve durdurulamaz birisin ve seni ömür boyu izlemek ve yüksek sesle alkışlamak için sabırsızlanıyorum.

Tek mantıklı cevap bir öpücüktü, öyle güçlü bir öpücüktü ki sözleri karşısında kalbimde oluşan sızıyı, olan minnettarlığımı, ilgisini ve sevgisini hissedebileceğinden emindim. O bunu görmemiş olabilirdi, birlikte başardığımız her şey için ne kadar önemli olduğunu fark etmemiş olabilirdi ama ben biliyordum ve bunu asla unutmayacaktım.

'Seni seviyorum,' dedim.

"Ben de seni seviyorum. Kelimelerin benim için olduğu kadar onun için de kolay olduğunu söyleyebilirim. "Ama herkes onları terk ettiğimizi düşünmeye başlamadan önce içeri girmeliyiz.

Boştaki elim onunkini buldu ve bizi içeri, arkadaşlarımıza ve ailemize, buraya gelirken bize destek olan herkese için sıkarak cevap verdi. Inés ve Dylan kalabalığın arasına sıkışmış, kendisi de gelmiş olan Oliver'la konuşuyorlardı. Jon'u arkada saklanırken buldum, annem de yanındaydı ve muhtemelen önleyici botoksun faydalarını tartışıyorlardı.

Çok uzun zamandır yalnızdım. Köksüz, amaçsız ve çok acı verici bir şekilde yaralanmıştım, gerçek bir cam parçası gibi kalbime bakıyordu. Buraya gelmek ve iyileşmek için hepsi gerekliydi. Yeniden güvenmek için.

Başından beri sadece Nico'ya, onun kalbine ve çalmak için bir beyzbol şapkasına ihtiyacım vardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sonsöz Nico

Clean (Taylor's Version) - Taylor Swift

Scottie önümde koşuyordu, neşeli ve enerji doluydu. Siyah tenis eteği kalçalarının etrafında dalgalanıyordu. Bunu sadece dikkat dağıtmak için giydiğinden neredeyse emindim, spor sütyeninin dekoltesi normalde olduğundan daha fazla tenini gösteriyordu.

"Hadi ama, bunu sonsuza kadar erteleyemezsin," diye alay etti, parlak bir şekilde gülümseyerek. Tampa'daki evime yerleşmiştik. Tenis sezonunun turne ve seyahatlerine bir ay ara vermişti ve o tamamen kalmıştı. Çok sevdiğim rekabetçi yanı olmasaydı, huzurlu geçecek dört keyifli hafta.

Isınmaya devam etmek için banktan kalkarken "Esniyordum," diye inledim. Kolumu derin bir çekişle vücuduma doğru uzatırken nefesimin altında mırıldandım: "Bana bunu tekrar yaptırdığına inanamıyorum.

Wimbledon'da birlikte kazandığımız iki gümüş kupa evin içinde yan yana dururken, yarışma programımı gevşetmişim, sadece benim için ve Scottie için anlamlı olduğunda yarışıyordum. Dizim bir sorundu, bundan kaçış yoktu, ancak azaltılmış bir programla gerginliğin gelebilirdim. Yarışmak ve oynamak kendi başına bir ödüldü. İçimde hâlâ o açlık vardı. Ama bu doymak bilmez bir kazanma ihtiyacı değildi, daha çok dört Grand Slam şampiyonluğu kemerimin altındayken ve kızım kolumdayken tatmin edici bir homurdanmaydı. Onu desteklemek için etrafta olmak başlı başına bir ödüldü.

"Bir anlaşma yapmıştık," diye hatırlattı ama ben sadece başımı salladım. "Son maçta bu çılgınlığı durdurmak için bir anlaşma yapmıştık.

Bir gece, tatilin başında, birkaç fazla biradan sonra, bir iddiaya girmiştik. Birbirimize karşı her oynadığımızda, skor tutacaktık ve sonunda gerçek kazananı bulacaktık. En iyi tenisçi. Onun kazanacağından emindim, ama sürpriz bir şekilde ben hızımı korudum ve son hafta başa baştık.

Sonra bir sonraki parlak fikrimiz geldi. Beş raunt. Ben ona karşı. Geri çekilmek yok, diğerinin kazanmasına izin vermek yok. Saf rekabet. Unvan için bir dövüş. Bu

anlamlıydı.

İlk maç gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürmüş, birbirimiz tie break'i kazanamadan maç . Ama ertesi gün, teniste 'beraberlik' diye bir şey olmadığını savundu ve puanı tekrar oynattı. Tekrar tekrar, ta ki bir mucize eseri ben kazanana kadar. Ama ikimizden biri biraz kaybeden taraf olmuştu.

"Ama sonra kaybettim, ben de rövanş istedim. Dilini şakacı bir şekilde dışarı çıkardı, sarı saçları at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı, başlığım geri kalanını yüzünden uzak tutuyordu. Bunu taktığını görmek beni dizlerimin üzerine çöktürmeye yetti. 'Geçen sefer şanslıydın. Beni bir puanla yendi. Bu benim gibi bir kadın için çok zor-'

"Kibir mi? Bir kaşımı yukarı kaldırarak sözünü kestim.

"Ben de yetenek diyecektim. Gözlerini bana dikti. "Benim gibi *yetenekli* bir kadın için bunu kabul etmek çok zor.

Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamayıp arkamı döndüm ve çantamdan raketimi çıkarıp cebime birkaç top doldurarak kontrol altına almakla meşgul oldum. 'Son maçın final olması gerekiyordu. Kaybederek yaşamayı öğreneceğini söylemiştin.

Ona hatırlatmanın faydasız olduğunu biliyordum. Günlerdir bunu yapıyordum, bu son maçtan kaçınmaya çalışıyordum, böylece buradaki son zamanımızın tadını çıkarabilecektik. Ama o acımasızdı, içindeki atlet basit bir kaybın kaşıntısıyla baş edemiyordu. Bu ve muhtemelen bunu kafasına takmamı istemiyordu.

"Yalan söyledim. Arkamı döndüğümde yüzünde kendini beğenmiş bir ifade buldum, pembe dudakları sırtıyordu. 'ama. Beş raunt. Sonuna kadar gidelim. Kimin gerçekten en iyi olduğunu görelim. Gözleri bana dikilmişti, dudaklarının kenarında rekabetçi bir kıvrım vardı. *Bu* bakışı gördüğümde ondan sinsî şeyler beklemem gerektiğini zor yoldan öğrenmiştim. Daha fazla ertelemenin faydasız olduğunu bildiğim için vazgeçtim. Ya şimdi olacaktı ya da hayatımın geri kalanında bunu duyacaktım. Çünkü onu o kadar uzun süre elimde tutmayı planlıyordum.

"Tamam. Hadi edelim. Ona doğru birkaç top attım, onları eteğinin esnek gizli cebine sokmasını izledim, gözlerim kalçalarının üstünde kaldı.

Kesinlikle dikkatimi dağıtmak için o eteği seçti.

"Şahsen bence eşitiz," dedim omzumun üzerinden, özel kortun karşı taraflarına doğru ilerlemeye başladığımızda, sıcak Florida havası tenis için mükemmeldi.

"Şahsen," bağırdı, dramatik bir etki yaratmak için etrafında dönerek, "bence kışına tekme yi yemekten korkuyorsun.

"Bunu zaten iki kez yenilmiş olan kişi söylüyor!"

"İlki berabere bitti!"

Bir kahkaha attım ve ikimiz de saha çizgisinde yerimizi alırken başımı salladım. Birkaç topu sahanın kenarına atmasını, birini seçmeden önce acele etmemesini izledim. Kafasından sayarak topu sert zeminde birkaç kez sektirdi.

Bir. İki. Üç. Her zaman yaptığı gibi.

"Şu işi bitirelim artık," diye bağırarak dikkatini dağıttım. "Saat yedide akşam yemeği için rezervasyonumuz var. Planladığım şeyi hatırlayınca kalbim küt küt atmaya başladı. Şehrin en sevdiğim yerinde özel bir akşam yemeği. Küçük, romantik bir Yunan restoranı, bize başlangıcımızı hatırlatacak özel bir köşeye sıkışmış.

"Seni yenmek üzere olmam çok kötü, yaşlı adam. Gülümsedi. Bana böyle seslendiği pek sık olmazdı ama ne zaman böyle seslense beni kızdırmaya çalıştığını bilirdim. Bunun yerine, tek yaptığı bana tıpkı bunun gibi, kortun karşı tarafında durup onun servis atışını izleyerek geçirdiğim kumlu bahar günlerini hatırlatmaktı.

O villadan önce, hayatımın bittiğine ikna olmuşum. Önemseydiğim tek şey bitmişti. Ama o bana ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir şey verdi - umut ve yeni bir başlangıç.

Şimdi, tenis çantamda sakladığım yüzükle, beni nihayet yeneceği anı beklerken, hiçbir şeyden bu kadar emin olmadığımı biliyordum. Scottie Sinclair hayatımın aşkı, en iyi arkadaşımdı. Ve eğer hayatımın geri kalan her günü burada, kortun karşısından ona bakarak geçecekse, o zaman tam da olmak istediğim yerdeydim.

"Vurmaya devam et, Sinclair," diye bağırdım, topu havaya fırlattı, raket topa çarptı, top ağın üzerinden uçarak ayaklarımın dibine .

Scottie Sinclair'e karşı hiç şansım olmadığını fark ettiğimde gülümsedim. 15-Aşk.

Sevgili okuyucuya hangi amaçla hizmet ederse etsin, bu yazar sizi aşağıdaki bölümlerde müstehcen içerik bulunabileceği konusunda bilgilendirmek ister:

- [Yirmi Yedinci Bölüm](#)
- [Bölüm Otuz İki](#)
- [Otuz Altıncı Bölüm](#)
- [Bölüm Kırk Dört](#)

Mutlu Okumalar!

OceanofPDF.com

Teşekkür

Ne zaman bunlardan birini yazmak zorunda kalsam, bir Oscar kazandığımı ve saatle ve çalan önsezili çıkış müziğiyle mücadele ettiğimi hayal etmeyi seviyorum. İşte başlıyoruz!

Hailey ve Lisina, bu kitapla beni son anda kurtardınız. Cilalama çabalarınız için size ilk çocuğumu borçluyum.

Güzel, hevesli alfa okuyucum Anna P'ye ve beta okuyucularıma: Kaity, Jos, Leila, Berty, Michelle, Sefanie, Erin, Gabriela, Hunter, Molly, Iqra, Sascha, Sarah, Ariel, Shandy, Georgia, Kelly, Brooke, Courtney, Jules ve Zairn. Sizler bu yazarın isteyebileceği en iyi okuyucu grubusunuz. Akıl almaz yorumlarınız için teşekkürler.

Kapak tasarımcım Katie Pridige (@katiecreatescovers). Frankenstein konsept çizimimi aldın ve onu güzelleştirdin. Kapak üzerinde birlikte çalışmayı teklif ettiğiniz konuşmamızın ekran görüntüsü hâlâ ve onu sonsuza dek saklayacağım. Scottie ve Nico'ya hayat verdiğiniz ve kitabımıza hayallerimdeki kapağı kazandırdığınız için teşekkür ederim. Sana tapıyorum!

Editörlerim, Kourney Spak, (@kourtisediting), saçma sapan oyunumu aldı ve parlattı ve Amy (@Amyedits), sizin geliştirici düzenlemeleriniz olmadan bir kitabı nasıl yazacağımı gerçekten bilmiyorum. Kitabımın neye ihtiyacı olduğunu her zaman gördüğünüz için teşekkür ederim.

Hayallerimin tanıtım yazısını yazmama yardımcı olan Jessie Cunniffe'e (@bookblurbmagic) teşekkür ederim!

Elliot Fletcher, beni menajerimle buluşturan gerçek MVP. Yazarların yazarları desteklediğini biliyorum ama bu başka bir seviye. Sana ömür boyu borçluyum!

Katie Fulford, taslağın ikinci halinde bir şeyler gördüğün için teşekkür ederim. Bu kitaba hayat veren inanılmaz notlarınız ve yayıncılarımla bir yuva bulması için bu kadar çok çalıştığınız için. Sizinle harika şeyler yapmak için sabırsızlanıyorum.

Yayıncılarım, benim talepkar diva maskaralıklarına katlandıkları ve bu kitabın çok daha geniş bir kitleye ulaşmasını sağladıkları için!

Annem (J***e B*****y - hükümet isminin basılmasında ısrar etti), Matt, Babam, Kirsty, Dadı, tüm arkadaşlarım ve ailem. Bu kadar destekleyici olduğunuz ve beni çok fazla utandırmadığınız için teşekkür ederim.

Müstakbel kayıinvalideme... Bunu yazdığım için özür dilerim. Lütfen, bundan hiç bahsetmeyelim.

Sophie, seni amansız destekçi kraliçe. Seninle en iyi arkadaş olmak benim için bir zevk. Buna itiraz edeceğini biliyorum ama yazıya dökebilecek ve kelimeleri yayınlayabilecek kişi benim: Seni daha çok seviyorum.

Vicky, Serena Williams'a o kadar uzun süre kafayı taktığın için teşekkür ederim hayranlık duymaktan başka çarem kalmadı. Ve sonra ilk taslakta yuvarlanırken tüm tenis sorularına katlandığın için.

HAILEY DICKERT: KALBİMİN KRALİÇESİ. BU KİTABI ELİMDEN DÜŞÜRME MEMİ SAĞLAYAN YAZAR EŞİM VE KANKAM BEYONCÉ TARZI, TANITIMSIZ. Lütfen beni asla bırakma. Beni tamamen arkadaşlığımıza bağımlı hale getirdin. Sensiz hayatta kalamam.

Euan, hayatımızın kısmını bu sayfalarda ölümsüzleştirmeme ses çıkarmadığın için teşekkür ederim (Lindos gezisi. Okuyucu, kafanı oluktan çıkar!). Günümün en güzel anlarını seninle geçiriyorum. Sporla ilgilenmeni sağlamaya çalışırken seni bu kadar çok tenis klibi izlemeye zorladığım için özür dilerim. Seni çok seviyorum.

Meg Jones'tan en son haberleri kaçırmayın - haber bültenine abone olun:

Meg Jones'u ziyaret etmek için tarayın veya dokununuz

OceanofPDF.com

BU SADECE BAŞLANGIÇ

Bizi çevrimiçi bulun ve sohbete katılın

[TWITTER / X](#)

twitter.com/penguinbooks

[FACEBOOK](#)

facebook.com/penguinbooks

[INSTAGRAM](#)

instagram.com/penguinbooks

[YOUTUBE](#)

youtube.com/penguinbooks

[PINTEREST](#)

pinterest.com/penguinbooks

[LINKEDIN](#)

linkedin.com/company/penguin-random-house-uk

[TIKTOK](#)

tiktok.com/@penguinbooks

En yeni kitaplar, öneriler, yazar röportajları ve daha fazlası için

[Penguin Bültenine Kaydolun](#)

Yazar hakkında daha fazla bilgi edinin ve bir sonraki kitabınızı Penguin.co.uk adresinde keşfedin

OceanofPDF.com

PENGUIN KİTAPLARI

İngiltere | ABD | Kanada | İrlanda |
Avustralya Yeni Zelanda | Hindistan | Güney
Afrika

Penguin Books, adreslerini global.penguinrandomhouse.com adresinde bulabileceğiniz Penguin Random House şirketler grubunun bir parçasıdır.

İlk yayınlayan Penguin Books 2024 Telif hakkı ©

Meg Jones, 2024

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür

Kapak illüstrasyonu Katie Pridige ISBN:

978-1-405-97353-3

Bu e-kitap telif hakkı materyalidir ve yayıncılar tarafından özellikle yazılı olarak izin verilmedikçe, satın alındığı hüküm ve koşullar altında izin verilmedikçe veya yürürlükteki telif hakkı yasasının kesinlikle izin vermediği şekilde kopyalanmamalı, çoğaltılmamalı, aktarılmamalı, dağıtılmamalı, kiralananmamalı, lisanslanmamalı veya kamuya açıklanmamalı veya herhangi bir şekilde kullanılmamalıdır. Bu metnin izinsiz dağıtımı veya kullanımı, yazarın ve yayıncının haklarının doğrudan ihlali anlamına gelebilir ve sorumlular yasalar karşısında sorumlu tutulabilir.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

